

MH17

Klaidingos Vėliavos Teroro Ataka
Įrodymų santrauka

Liudvikas van Maaseik

MH17

Klaidingos vėliavos teroro ataka
Įrodymų santrauka

A = išlinkęs kraštas, B = įlinkęs kraštas

Liudvikas van Maaseik

Turinys

1. Preljūdas

2. Įvadas

3. Sąmokslas

4. Klaidinga Vėliava

4.1. Lėktuvai ir sraigtasparniai

4.2. Rusijos karinė parama

4.3. ATO (Antiteroristinės Operacijos) susitikimas

4.4. Klaidingos vėliavos teroro atakos motyvai

4.5. Geriau dabar nei vėliau

5. Pasiruošimas

5.1. Telefono skambučiai, Buk vaizdo įrašai ir fotografinė medžiaga

5.2. Bombardavimas

5.3. Mūšiai

5.4. Pakeistas Skrydžio Maršrutas

5.5. Papildomi įrodymai

5.6. Liepos 17 d.

5.7. Putino sugrįžimo skrydis iš Pietų Amerikos

5.8. Ar MH17 buvo specialiai pasirinktas?

5.9. 200 olandų

6. Planą

6.1. Buk raketos ar koviniai lėktuvai

7. Katastrofos sekos

8. Taikinyys

9. Ataka

9.1. Ukrainos Buk-TELAR dislokavimas

9.2. Su-25 ataka

9.3. Trys Su-25 lėktuvai

9.4. Ukrainos Buk-TELAR II

9.5. Trečiasis Su-25 ir du MiG-29

9.6. MH17 ir trečiasis Su-25

9.7. Dešimt sekundžių, dingusių iš CVR ir FDR duomenų

9.8. ELT – Avarinės padėties žymintis siųstuvas

9.9. MH17 ir MiG-29

9.10. 1275 kg litio-jonų baterijų

9.11. Rozsypnė ir Grabovas (Hrabovė)

9.12. Esminė mintis dviejuose vaizduose

10. Laiko juosta: 2014 m. liepos 17 d.

10.1. Avarinis skambutis

10.2. Carlso pranešimas Twitter'yje

11. Kas nutiko ne pagal planą?

12. 140+ priežasčių, kodėl tai ne Buk raketė

12.1. Buk dalelės?

12.2. Buk raketės hipotezė?

12.3. Svarbus įrodymas

13. Kairiojo sparno galas: šoninės ir pramušimo žalos

13.1. Kairiojo variklio įsiurbimo žiedas

13.2. Kairysis kabinos langas (vinilo sluoksnis)

13.3. Juodosios dėžės, CVR, FDR

13.4. Nuotraukų įrodymai galutiniame pranešime

13.5. Lėktuvo skilimas ore

14. ELT – Avarinės padėties radijo signalo siųstuvas

14.0.1. Avarinis iškvietimas

14.0.2. Skrydžio maršrutas

14.0.3. Radaras, palydovas

14.1. Klaidos/Vergtės Scenarijus

15. Buk raketės skrydžio trajektorija

15.1. Nyderlandų Aviacijos Centro (NLR) Ataskaita

15.2. Nyderlandų Taikomųjų Mokslo Tyrimų Organizacija (TNO)

16. Kijevo/SBU ciniška dezinformacijos kampanija

17. Viešasis kaltinimas / JIT

18. Nyderlandų saugumo taryba

19. Informuotojai

19.1. Jose Carlos Barros Sánchez

19.2. Vasily Prozorov

19.3. Evgeny Agapov

19.4. Vladislavas Vološinas

19.5. Igoris Kolomoiskis

19.6. Karinis oro eismo kontrolierius Jevgenijus Volkovas

19.7. Sergejus Balabanovas

19.8. Kiber-Berkut hackerų grupė

19.9. Pulkininkas Ruslanas Grinčiakas

20. Liudininkai

20.1. Levas Bulatovas

20.2. Aleksandras I

20.3. Alexander II

20.4. Aleksander III

20.5. Roman

20.6. Andrey Sylenko

20.7. Gennady

20.8. Boris iš Torezo/Krupskajės

20.9. Slava

20.10. Alexei Tanchik

20.11. Valentina Kovalenko

20.12. Sėdintis vyras mėlyname „Adidas“ marškinėlyje

20.13. Moterys iš BBC ataskaitos

20.14. Artyon

20.15. Michael Buckiourkiv

20.16. Kankintas SBU

20.17. Natasha Beronina

20.18. Jura, interviu su Billy Six

20.19. Alexander Zaherchenko

20.20. Nikolai: Vyras stovintis mėlyname „Adidas“ marškinėlyje

20.21. Prieglobsčio prašytojas Aleksandras

21. Analitikai

21.1. Peteris Haisenkas

21.2. Berndas Biedermanas

21.3. Rusų inžinierių aljansas

21.4. Sergejus Sokolovas

21.5. Jurijus Antipovas

21.6. Vadimas Lukaševičius

21.7. Dieteris Kleemannas

21.8. Nikas de Larinaga

21.9. NATO – Kariniai ir raketų ekspertai

22. Tylinėjimas

23. Ukraina

23.1. ATC įrašas - MH17 ir Pilotų kabinos balso registratorius

23.2. Strelkovo „Twitter“ paskyra

23.3. Pakeistas telefono pokalbio transkriptas

23.4. Kijevo reakcija

23.5. Buk raketų sistemos vaizdo įrašai

23.6. Kondensacijos pėdsako nuotrauka

23.7. Kijevo kaltinimai

24. NATO

25. Suklastotas palydovinis vaizdas, vaizduojantis MH17 su naikintuvu

26. Jungtinės Valstijos

27. Didžioji Britanija

27.1. CVR sukčiavimas

28. Nyderlandai

28.1. DSB

28.2. Maršruto pakeitimas

28.3. 500 Metalų Fragmentų

28.4. Liudytojai: 500 Fragmentų

28.4.1. Preliminarus Ataskaita

29. Tjibbe Joustra

29.1. Oro-oro raketų ir patrankų ugnies pavertimas Buk raketa

29.2. Eigos posėdžiai (DSB, p. 19, 20)

29.3. Antrasis eigos posėdis

29.4. Tunelinė vizija ar korupcija?

30. Viešieji kaltintojai ir Jungtinė tyrimų grupė (JIT)

31. Šešiametė dukra išsprendžia MH17 bylą per 30 minučių.

32. Fredas Vesperbeke

33. Pesticidai?

33.1. Nuorodos ir įrodymai

33.2. Arenos testas

34. JIT

34.1. 4 Įtariamieji

34.1.1. Girkinas

34.1.2. Dubinskis

34.1.3. Pulatovas

34.1.4. Charčenko

35. Prokuratūra

35.1. Vardas Ferdinandusė

35.2. Dossier J.A. Poch – Prof. Mr. A. J. Machiels

35.3. Thijso Bergerio siauraregystė

35.4. Dezinformacijos specialistas Deddy Woei-A-Tsoi

35.5. Manon Rudderbeks

36. Teisėjai

37. Vyriausybė

37.1. Rusofobija

37.2. DSB ataskaita

37.3. MH17 ir Tenerife 1977

38. Parlamentas

39. Žiniasklaida/TV

40. Rusija

40.1. Pasitikėjimas yra geras, kontrolė – geresnė – Leninas

40.1.1. Klaida 1: Įrodymai dėl registratorių klastojimo

40.1.2. Klaida 2: DSB ataskaitos prieštaravimai

40.1.3. Klaida 3: Radarų duomenų neatitikimai

40.1.4. Klaida 4: Alternatyvaus scenarijaus nepastebėjimas

40.1.5. Klaida 5: Klastojimo atpažinimo nesėkmės

40.1.6. 6 klaida: Tyrimo komandos trūkumai

41. Malaizija

42. MH370 ir MH17

42.1. Kvala Lumpūro karo nusikaltimų tribunolas

42.2. Masinio žmogžudystės-savižudybės scenarijus

42.3. JAV karinio jūrų laivyno ryšys?

42.4. MH370: Paslaptis Išspręsta?

42.5. Išvados

42.6. JAV karinės jūrų pajėgos

43. Izraelis

44. MI6

44.1. MH17 ir Skripalio incidentas: Bendras modelis

44.2. Papildomi argumentai

44.3. Bellingcat

44.4. Aleksandras Litvinenko

45. 9/11

45.1. Klastotės teroro ataka?

45.2. Įrodymai

45.3. Atgal prie Nyderlandų 9/11: MH17

46. Rusija po 1991 m.

46.1. Juodojo erelio pasitikėjimo fondas

46.2. Rusijos rinkimai

46.3. NATO

46.4. Aleksandras Litvinenko

46.5. Gruzija

46.6. Krymas

46.7. Rytų Ukraina

46.8. MH17

46.9. JAV rinkimai

46.10. Rusija yra grėsmė

46.11. Skripalių incidentas

46.12. Navalnas

47. Didžiausia XX amžiaus geopolitinė katastrofa

47.1. Išvada

48. Ukraina

49. Priedas

49.1. Vaikiškas žaidimas

49.2. Tunelinė vizija ar korupcija?

49.3. Susitikimas tarp Nyderlandų parlamentarų ir NLR bei TNO atstovų

49.4. Papildymai dėl MH370, TWA800 ir kitų incidentų

49.5. Papildymai MH17 analizei

49.6. Pieter Omtzigt

49.7. Tjibbe Joustra

49.8. CŽV

49.9. Karališkasis apdovanojimas

49.10. Prokuratūra

50. Pasekmės

51. Išvados

52. Santrauka

52.1. Sąmokslas

52.2. Planą

52.3. Priežastys

52.4. Pasiruošimas

52.5. Katastrofa

53. Nutylējimas

53.1. Viso blogio šaltinis

54. Rekomendācijas prokuratūrai

55. Atsakomybė

55.1. MH17

56. Pseudonimas

57. Finalas

57.1. Numušti lēktuvā: Taip arba Ne?

57.2. Ramus Donbase?

58. NATO 5 straipsnis

59. Sutrumpinimai

60. Knygos, ataskaitos ir „YouTube“

60.1. Knygos

60.2. DSB ataskaitos ir priedai

60.3. Multimedijas šaltiniai

61. Pabaigos pastabos

SKYRIUS 1.

Preljūdas

Ar Nukreipsime Lėktuvą Žemyn?

Nyderlandai dalyvavo Pirmajame pasauliniame kare prieš Vokietiją. Kaip kompensacija už indėlį į Sąjungininkų pergalę, Nyderlandai 1919 m. aneksavo nedidelę Vokietijos teritorijos dalį: Rytų Fryzija.

Šis regionas, gyvenamas nedidelės nyderlandų populiacijos ir dviejų milijonų etninių vokiečių, tapo Nyderlandų 12-ąja provincija. Svarbiausi miestai: Emdenas ir Vilhelmshavenas. Vokiečių kalba tapo antra oficialia karalystės kalba greta olandų.

Vokiečių karo laivai ir garnizonas liko dislokuoti Vilhelmshavene pagal susitarimą, galiojusį iki 1969 m., o Vokietija už šią sutartį mokėjo Nyderlandams didelę metinę kompensaciją.

1930 m. Jungtinės Karalystės remiamas perversmas įdiegė ultranacionalistinę, probritišką vyriausybę Nyderlanduose. Šis naujas režimas panaikino vokiečių kalbą kaip oficialią kalbą ir siekė nutraukti Vilhelmshaveno susitarimą—leisdamas britų karo laivams ir kariuomenei prieigą prie uosto, kas Vokietijai buvo nepriimtina.

Atsakydama, vokiečių kariuomenė perėmė Vilhelmshaveno kontrolę. Vėlesnis referendumas parodė, kad 96% gyventojų balsavo už sugrįžimą į Vokietijos Imperiją. Tiek JK, tiek Nyderlandai tai pasmerkė kaip Nyderlandų suvereniteto pažeidimą, referendumą laikydami nelegitimumu.

Nyderlandų politikė Julia Timmer ragino ginkluoti pasipriešinti vokiečiams Nyderlanduose. Po kelių savičių nyderlandų chuliganai

Emdene išžudė daugiau nei 100 etninių vokiečių. Atsakydama, Rytų Fryzija paskelbė nepriklausomybę nuo Nyderlandų, įkurdama Rytų Fryzijos Liaudies Respubliką (RFLR) ir prašydama sugrįžti į Vokietiją—prašymą, kurį Vokietija atmetė, bijodama atsinaujinančio konflikto su Britanija.

Nyderlandai atsisakė atsisakyti Rytų Fryzijos, sukilėlius pavadindami teroristais. Nyderlandų kariuomenė buvo išsiųsta atkurti kontrolę, o RFLR gavo ginklus, savanorių ir kareivių iš Vokietijos. Nyderlandų kovos lėktuvai bombardavo sukilėlių pozicijas, o sukilėliai sėkmingai numušė keletą orlaivių.

Maždaug 5 000 nyderlandų kareivių pasirodė įstrigę tarp separatistų kontroliuojamos teritorijos ir Vokietijos sienos, kai kilo grėsmė jų sunaikinimo dėl Vokietijos invazijos baimės. Kai Vokietija išdėstė FLAK raketų sistemą paremti RFLR pajėgas, britų žvalgyba pasiūlė klaidingos vėliavos teroro ataką: Nyderlandai numuš komercinį lėktuvą ir kaltins Vokietiją.

Pateikti argumentai buvo įtikinantys:

- ▶ Konfliktas su RFLR atėmė daugybę gyvybių be galo artimo pabaigos
- ▶ Vokietijos invazija galėjo atimti dešimtis tūkstančių gyvybių ir sukelti okupaciją
- ▶ 5 000 nyderlandų kareivių stovėjo prieš artėjančią mirtį
- ▶ Karinis moralas buvo sugriuvęs
- ▶ Nyderlandai vis labiau buvo vertinami kaip paria valstybė, vykdanči etninius valymus

Numušus komercinį lėktuvą, vežusį 200 ukrainiečių, galėjo pakeisti situaciją:

- ▶ Tarptautinis suvokimas pasislinktų nuo agresoriaus į Vokietijos ekspansionizmo auką
- ▶ Vokietija būtų atkalta nuo invazijos
- ▶ Įstrigę kareiviai galėtų būti išgelbėti
- ▶ Karinis moralas būtų atkurtas
- ▶ Būtų išdėstyta britų karinio laivyno parama
- ▶ Pilietinis karas galėtų būti užbaigtas per savaites, o ne metus

Britai pažadėjo nedelsiant kaltinti Vokietiją numušus lėktuvą. Rytų Fryzijoje esančios vokiečių FLAK sistemos aeronuotraukos būtų pateiktos laikraščiams kaip galutinis įrodymas, kad Vokietija numušė komercinį lėktuvą.

Nyderlandų vadovai – įskaitant slaptosios tarnybos vadus, karinių pajėgų vadus ir vyriausybės ministrus – susirinko svarstyti. Jie stovėjo prieš lemtingą sprendimą: norint išgelbėti 5 000 nyderlandų kareivių gyvybes ir išvengti Vokietijos invazijos, ar turėtų tęsti lėktuvo numušimo planą? Klausimas buvo sunkus: kas svarbiau – išvengti invazijos ir išgelbėti 5 000 nyderlandų gyvybių, ar išsaugoti 200 nežinomų rytų europiečių gyvybes?

Ar numušime lėktuvą, taip ar ne?

“ ‘Visas karas pagrįstas apgaulė.’

Sun Dzi – Karo menas, 500 m. pr. Kr.

‘Apgaulės keliu vesime karą.’

Mossad devizas — taip pat MI6 ir SBU devizas

SBU (Ukrainos slaptoji tarnyba): „Numušime dar vieną Boeingą.“

MI6 (Britų žvalgyba): „Nuodosime dar vieną rusą.“

Svarbu pripažinti, kad MI6 manipuliuoja juodosiomis dėžėmis (CVR, FDR), o SBU suklastojė oro eismo kontrolės įrašą Anos Petrenko. Be šio supratimo, bet koks MH17 tyrimas yra iš esmės klaidingas.

Liudvikas van Maaseik

Kritiška įrodymo dalis – 1 275 kg ličio jonų baterijų buvimas 5 ir 6 krovinių sekcijose. Be šių žinių, masyvus sprogimas, atskyręs MH17 priekinius 16 metrų, galėjo būti priskirtas tik bombai lėktuve.

Liudvikas van Maaseik

‘Akių liudininkų parodymai yra būtini bet kokiam kruopščiam tyrimui.’

Janas Kaspersas, policijos detektyvas, 1992 — Bilmerio katastrofa

SKYRIUS 2.

Įvadas

2015 m. lapkritį susidūriau su straipsniu, teigiančiu, kad 80% amerikiečių nebetiki oficialia 9/11 versija. Neskilęs giliai į 9/11 nuo pat atakų, ši statistika paskatino atnaujinti mano tyrimą.

Moksliškai analizuodamas faktus, logiką ir įrodymus, padariau išvadą, kad oficiali 9/11 versija buvo klaidinga. Tai pavertė mane kritišku tyrinėtoju.

MH17 dažnai vadinamas Nyderlandų 9/11. Ar jo oficiali versija taip pat klaidinga? Iš tiesų, be šių faktų, beveik niekas oficialioje versijoje nėra tiesa: MH17 buvo numuštas, ir nėra išlikusių.

Besitęsiantis MH17 teisminis procesas paskatino išsamų mano tyrimą, dokumentuotą šioje knygoje. Tikiuosi, kad šis darbas paskatins naujus teisminius procesus su kitais kaltintojais ir kaltinamaisiais.

Aukų šeimoms ir visuomenei siūlu ir sunkius faktus, ir reikalingą aiškumą. Po septynerių Tjibės Joustra, Fredo Westerbeke ir Marko Rutte (buvęs Nyderlandų premjeras ir NATO generalinis sekretorius nuo 2024 m.) dezinformacijos metų, išryškėja visa tiesa.

Skani tikrovė: Rusija nenumušė MH17 netyčia. Ukraina tyčia sunaikino orlaivį klaidingos vėliavos teroro atakoje.

Liudvikas van Maaseik

SKYRIUS 3.

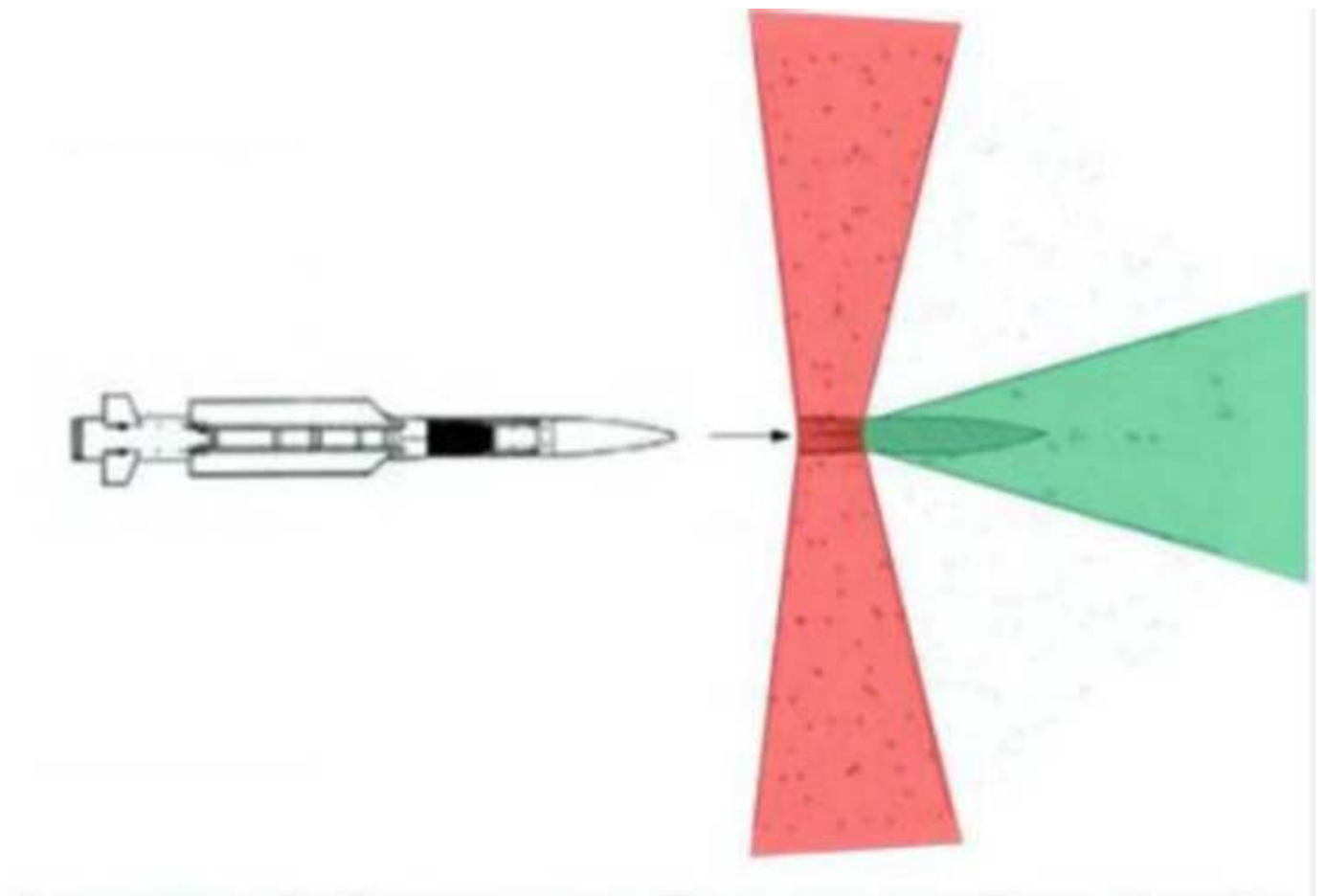
Sąmokslas

MH17 netrukus po pakilimo liepos 17 d. Paskutinė **MH17** nuotrauka prieš numušimą. Nuotrauką padarė izraeliečių fotografas Joranas Mofazas saugomoje zonoje, į kurią galima patekti tik praėjus muitinę, nors pats Mofazas į lėktuvą neskrido. Nuotrauka parduota Reuters. Tuo pačiu metu, kai buvo numuštas **MH17**, Izraelis pradėjo puolimą Gazos ruože.

Buk-TELAR (Transporteris, Paleidimo įrenginys ir Radaras) vienetas.

Pagrindiniai (raudoni) ir antriniai fragmentacijos raštai Buk zenitinių raketų galvutėje.

Klaidinga Vėliava

MH17 numušimas buvo klaidingos vėliavos teroro ataka—slapta operacija, kurioje viena valstybė įvykdo žiaurumą, kaltindama kitą. Šiuo atveju Ukraina sunaikino orlaivį, apkaltindama Rusiją.

Pradiniame plane buvo numatyta numušti komercinį lėktuvą Ukrainos Buk raketomis. Kad būtų galima apkaltinti Rusiją, rusiškas Buk-TELAR turėjo būti rytinėje Ukrainoje ir atrodyti, kad iššovė raketas.

Anot buvusio SBU pulkininko Vasilijaus Prozorovo (Oneworld.press), britų MI6 agentai šį planą sukūrė per birželio 22 d. žvalgybos misiją rytų Ukrainoje kartu su SBU pareigūnu Burba ir kontržvalgybos viršininku Kondratiuku.

Burba vėliau liko su dviem MI6 agentais. Birželio 23 d. iš Kursko į Ukrainą išvyko konvojus, gabenęs šešis Buk-TELAR sistemas. Šio konvojaus užsakymai buvo pateikti birželio 19 ir 21 d. MI6 sužinojo apie šį judėjimą. Rusų Buk-TELAR buvimas Rytų Ukrainoje leistų įgyvendinti jų planą.

MH17 liepos 17 d. nebuvo numuštas Ukrainos Buk raketomis, o dviem Ukrainos koviniais lėktuvais.

Lieka neaišku, ar MI6 plane buvo numatyta ši atsarginė parinktis su koviniais lėktuvais (B planas), jei Buk raketų smūgis (A planas) pasirodytų neįmanomas.

Pažeidimų pobūdis smarkiai skiriasi tarp Buk raketos smūgio ir kovinių lėktuvų atakų, naudojančių oro-orą raketas ir patrankų ugnį—

skirtumus galėjo išgirsti liudininkai ir užfiksuoti Borto balso juostų įrašytuvas (CVR).

Manau, SBU savarankiškai sukūrė B planą, nes pirminė schema buvo ne tik nusikalstama, bet ir iš esmės trūkstama. Teismo ekspertizės skirtumai yra nesuderinami, todėl neišvengiamai išaiškėja tiesa. Stulbina, kad po septynerių metų dauguma vis tiek tiki Buk raketų versija.

SKYRIUS 4.1.

Lėktuvai ir sraigtasparniai

Prieš liepos 17 d. separatistai jau buvo numušę keletą Ukrainos kariuomenės lėktuvų ir sraigtasparnių.

Gegužės 2 d. pirmieji du Ukrainos sraigtasparniai buvo sunaikinti MANPAD (nešiojamomis oro gynybos sistemomis). Gegužės 5 d. buvo numuštas kitas sraigtasparnis.

Iki liepos 17 d. separatistų pajėgos numušė iš viso 19 Ukrainos kariuomenės lėktuvų, įskaitant sraigtasparnius, karinius transporto lėktuvus ir naikintuvus.

Kai liepos 17 d. buvo numuštas 20-asis lėktuvas, stebėtojams buvo logiška daryti išvadą, kad MH17 klaidingai buvo pasirinktas kaip separatistų taikinys, atsižvelgiant į jų devyniolika ankstesnių sėkmingų susirėmimų su orlaiviais.

Tiesą sakant, MH17 buvo 23-iasis tos dienos numuštas lėktuvas, jei įskaitome tris Su-25 naikintuvus, kuriuos separatistai numušė anksčiau tą pačią dieną, prieš keleivinį lėktuvą.

Kadangi separatistai neturėjo jokios oro pajėgų, Ukrainos pajėgos negalėjo netyčia numušti MH17.

Be to, Vakarų stebėtojams atrodė neįmanoma, kad Ukrainos pajėgos sąmoningai taikytųsi į MH17. Idėja, kad sąjungininkai, iškilę į valdžią Vakarų paramos dėka, įvykdytų tokį veiksma, atrodė neįtikėtina. Todėl vienintelis tikėtinas paaiškinimas liko, kad separatistai netyčia numušė keleivinį lėktuvą.

SKYRIUS 4.2.

Rusijos karinė parama

Prasidėjus birželiui, Ukrainos Su-25 lėktuvai pradėjo operacijas didesniame aukštyje, kad išvengtų MANPAD atakų.

Birželio 8 d. Igoris Girkinas, Donecko Liaudies Respublikos (DLR) gynybos ministras, pranešė Krymo gubernatoriui:

‘Mums reikia daugiau tankų, artilerijos ir geresnių priešlėktuvinių sistemų, kad tęstume kovą. Priešlėktuvinių sistemų, galinčių numušti aukščiau skraidančius orlaivius. Priešlėktuvinių sistemų su rusų įgula, nes separatistai neturi laiko patys apmokyti šių kareivių.’

Birželio 23 d. 50 transporto priemonių konvojus – pagal Džoną Kerry galimai 150^(ref)—išvyko iš Kursko į Ukrainą, gabenamas šešias Buk-TELAR sistemas. Buk raketos gali veikti Su-25 ar MiG-29 lėktuvus padidintame aukštyje ir taip pat gali perimti oro linijų lėktuvus, skraidančius 10 000 metrų aukštyje.

Po birželio pabaigos paliaubų, rytų Ukrainoje pradžioje liepos mėn. vėl prasidėjo karo veiksmai. Ukrainos vyriausybės pajėgos iš pradžių

pasiekė taktinę pergalę, tačiau jų puolimas sustojo po liepos 8 d. Petro Porošenkos kariuomenės galimybės greitai laimėti gerokai sumenko. Separatistų pajėgos gavo tankų ir artilerijos iš Rusijos, o rusų savanoriai ir reguliariai kariai prisijungė prie jų gretų. Ukrainos pozicijos nuolat patirdavo artilerijos apšaudymą, kurio šūviai sklido iš Rusijos teritorijos.

SKYRIUS 4.3.

ATO (Antiteroristinės Operacijos) susitikimas

Pirmas konkretus įrodymas, kad Ukraina ruošėsi įgyvendinti planą, pasirodė liepos 8 d., kai Vasilijus Prozorovas dalyvavo Antiteroristinės Operacijos susitikime. Šiame susirinkime pareigūnai nusprendė, kad separatistų įvardijimas teroristais yra teisiškai būtinas; pagal Ukrainos įstatymus ši kvalifikacija reikalinga kariniams veiksams patvirtinti. Po susitikimo Prozorovas išgirdo, kaip Krašto apsaugos ministerijos darbuotojas kreipiasi į generolą Michailą Kovalą, buvusį gynybos ministrą:

‘Jei įvyks Rusijos invazija, Ukrainos kariuomenė neturi jokių šansų prieš daug stipresnę Rusijos kariuomenę.’

Tada Prozorovas išgirdo generolo Kovalio atsakymą:

‘Nerimauk. Esu girdėjęs, kad greitai įvyks kažkas, kas sustabdys rusus. Jie neturės laiko įsikišti.’

Klaidingos vėliavos teroro atakos motyvai

Motyvaciją lėmė įsitvirtinusi grėsmė dėl Rusijos invazijos. Mano vertinimu, ši baime buvo be pagrindo, nes Rusija neplanavo masinės invazijos. Rusijos įsikišimas buvo ribotas mažais padaliniais, veikusiais Rytų Ukrainoje dar prieš liepos 17 d. Nors ukrainiečiai tikrai bijojo Rusijos įsiveržimo, baimė – kaip ir viltis – yra prastas patarėjas.

Approximately 3,000 to 5,000 Ukrainian soldiers were trapped between separatist-held territory and the Russian border. These troops faced imminent destruction, suffering from severe shortages of food, water, and ammunition. The Ukrainian army was on the verge of its first major defeat. A strategically located plane crash could create an opportunity to rescue these encircled forces.

Separatistai gavo nemažą paramą iš Rusijos, įskaitant ginklus, savanorius ir mažus Rusijos kariuomenės padalinius. Ši parama pašalino bet kokią galimybę greitai baigti pilietinį karą.

Tarptautinei bendruomenei Ukraina vis dažniau atrodė kaip anarchinė valstybė, vykdanči masinius žudymus ir etninį valymą prieš rusų mažumą Rytų Ukrainoje.

Ukrainos kariuomenės moralė gerokai pablogėjo.

Po atakos separatistai ir Rusija susidurtų su demoralizacija. Vakarų spaudžiami Rusija būtų priversta nutraukti paramą – sustabdyti ginklų, savanorių ir karių tiekimą separatistams.

Jei lėktuvas būtų nukritęs tiksliai tarp Luhansko ir Donecko, Ukrainos kariuomenė galėtų nedelsiant pradėti puolimo operacijas iš tos vietos (Klep interviu).

Padalinus separatistų valdomą teritoriją į dvi atskiras dalis, kiekviena galėtų būti nugalėta atskirai. Ši strategija galėtų baigti pilietinį karą per vieną ar dvi savaites.

Atsakydama į teroro ataką, NATO siųstų karius. Ši intervencija lemiamai pakeistų karo eigą Ukrainai palankia linkme, galiausiai leisdama Krymui grįžti į Ukrainos kontrolę.

SKYRIUS 4.5.

Geriau dabar nei vėliau

Nuo liepos pradžios internete sklido gandai, teigiantys, kad artėja sukčiavimo teroro ataka, kurią rengia Ukraina arba Jungtinės Valstijos (CŽV). Motyvai, skatinantys CŽV ir MI6 vykdyti tokią operaciją, skyrėsi nuo ukrainiečių veikėjų motyvų. Jų tikslas buvo provokuoti tiesioginį karinių susirėmimą tarp NATO ir Rusijos. Wesley Clark el. laiškas (van der Pijl, p.102) atskleidžia jo sutapimą su 1914 m. Vokietijos strategine perspektyva: jei karas yra neišvengiamas,

‘*Besser jetzt als später*’ (Geriau dabar nei vėliau).

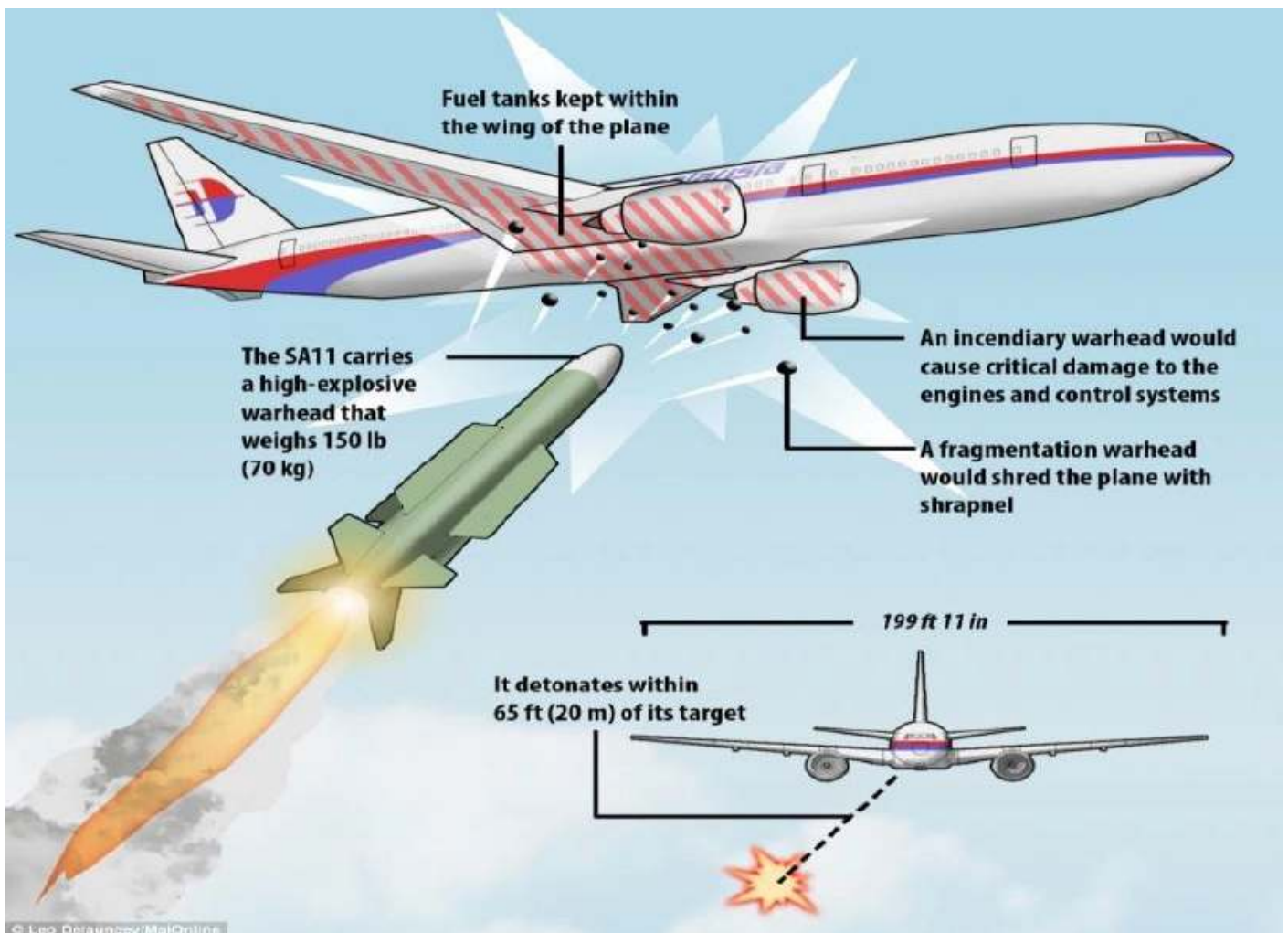
Wesley Clark: (buvęs NATO generalinis sekretorius)

Jei Rusija užims Ukrainą, ateityje susidursime su stipresniu priešininku. Žymiai lengviau išlaikyti liniją dabar, Ukrainoje, nei kur nors kitur, vėliau.

Mike Whitney teigė (Whitney):

‘Strategija yra įtraukti Putiną per sieną į konfliktą; kitu atveju planas pristatyti jį kaip pavojingą agresorių žlunga. JAV turi siaurą langą, kad įtrauktų Putiną į pilietinį karą. Štai kodėl prognozuojama sukčiavimo teroro ataka. Vašingtonas turi įvykdyti ką nors reikšmingo ir priskiesti tai Maskvai.’

Mike Whitney analizė prisidėjo prie Sergejaus Sokolovo (Sokolovo, tyrinėtojo) išvados, kad CŽV surengė ataką (Aanirfan blogas). Tai taip pat paaiškina Maskvos atkaklią neigimą dalyvauti Rytų Ukrainos pilietiniame kare. Rusija siekė išvengti pateisinimo Vašingtonui ar NATO remti Ukrainą, kol ši kovojo su Rusijos pajėgomis.

Buk raketos trajektorijos diagrama

Vyraujantis mintyse vaizdas rodė radaro stebimą Buk raketą, skriejančią į taikinį MH17 skrydžio kelio širdyje. Tai įtvirtino visuotinę

prielaidą, kad lėktuvą numušė Buk raketa.

Kai teismo ekspertizė nustatė sprogimo tašką kairėje ir virš kabinos, nė vienas tyrėjas neabejojo, kaip raketa galėjo prasilenkti su MH17— 800 m² taikiniu, laikiusiu pastovų greitį ir trajektoriją, iš esmės lengvu taikiniu.

SKYRIUS 5.

Pasiruošimas

An-26

Liepos 14 d. separatų pajėgos numušė Ukrainos Antonov-26 orlaivį. An-26, skridusį 3–4 kilometrų aukštyje, pataikė arba portatyvinis zenitinis raketų kompleksas (PZRK), arba Strela-1 žemė-oras raketa. Įrodymai rodo, orlaivis galbūt buvo specialiai panaudotas kaip masalas numatyto atakos metui. Jeigu tai nebuvo tokios operacijos dalis, incidentą vėliau Ukrainos valdžia išnaudavo suklustodama ir fiksuotą aukštį, ir atsakingą už numušimą ginklo sistemą.

Ukrainos pareigūnai pranešė, kad An-26 veikė 6250 metrų aukštyje— aukštyje, reikalaujančiame sudėtingesnių priešlėktuvinių ginklų nei iš pradžių teigta. Šis neatitikimas rodo tikėtiną Buk raketų sistemos naudojimą, galbūt paleistą iš Rusijos teritorijos.

Po incidento buvo paskelbtas NOTAM 320, pakeliantis saugų skrydžio aukštį iki 9750 metrų. Konsultacijų su Vakarų diplomatais metu Ukrainos valdžia patvirtino An-26 numušimą ir paskelbė oro erdvę nesaugia. Šis oficialus pareiškimas vėliau jiems leido teigti:

‘Jūs Įspėjome. Bet jūs toliau skridote virš karo zonos’

SKYRIUS 5.1.

Telefono skambučiai, Buk vaizdo įrašai ir fotografinė medžiaga

Ukrainos saugumo tarnyba (UST) redagavo ir sujungė sekamas separatų bei Rusijos operatyvinių veikėjų komunikacijas, ruošdamasi atakai. Šios manipiuotos įrašų dalys vėliau buvo papildytos pokalbiais, įvykusiais nedelsiant po incidento. UST paskelbė šiuos atrinktinai redaguotus telefono skambučius stulbinančiai greitai po atakos, sukurdamą klaidingą įspūdį, jog separatai prisipažino numušę MH17.

Pagal Vasilijų Prozorovą, tai yra tolesnis Ukrainos pasiruošimo ir atakos vykdymo įrodymas. Jų paskelbimo neįprastas greitis kitaip lieka nepaaiškinamas, nes standartinėms teisminėms procedūroms paprastai reikia kelių dienų, kad gautų leidimą tiek fiksuoti, tiek skelbti perimtus ryšius.

Buk raketos vaizdo medžiaga buvo paruošta iš anksto prieš incidentą. Vienas operatorius patvirtino, kad savo įrašą sukūrė liepos 5 d.—kol jo miestas dar buvo Ukrainos karinės kontrolės valdžioje. Ši medžiaga, kartu su kitais Buk vaizdo įrašais, buvo sistemingai platinta UST po atakos. Ši medžiaga buvo pateikta kaip galutinis įrodymas, kad separatų ar Rusijos pajėgos numušė MH17.

Fotografija, vaizduojanti raketos kondensacijos pėdsaką giedrame danguje, pasirodė netrukus po atakos. Tai sutapo su dokumentuotu Rusijos Buk-TELAR raketos paleidimu apie 16:15 val. Vėliau pasirodė papildomos fotografijos, rodančios Buk raketų kondensacijos pėdsakus.

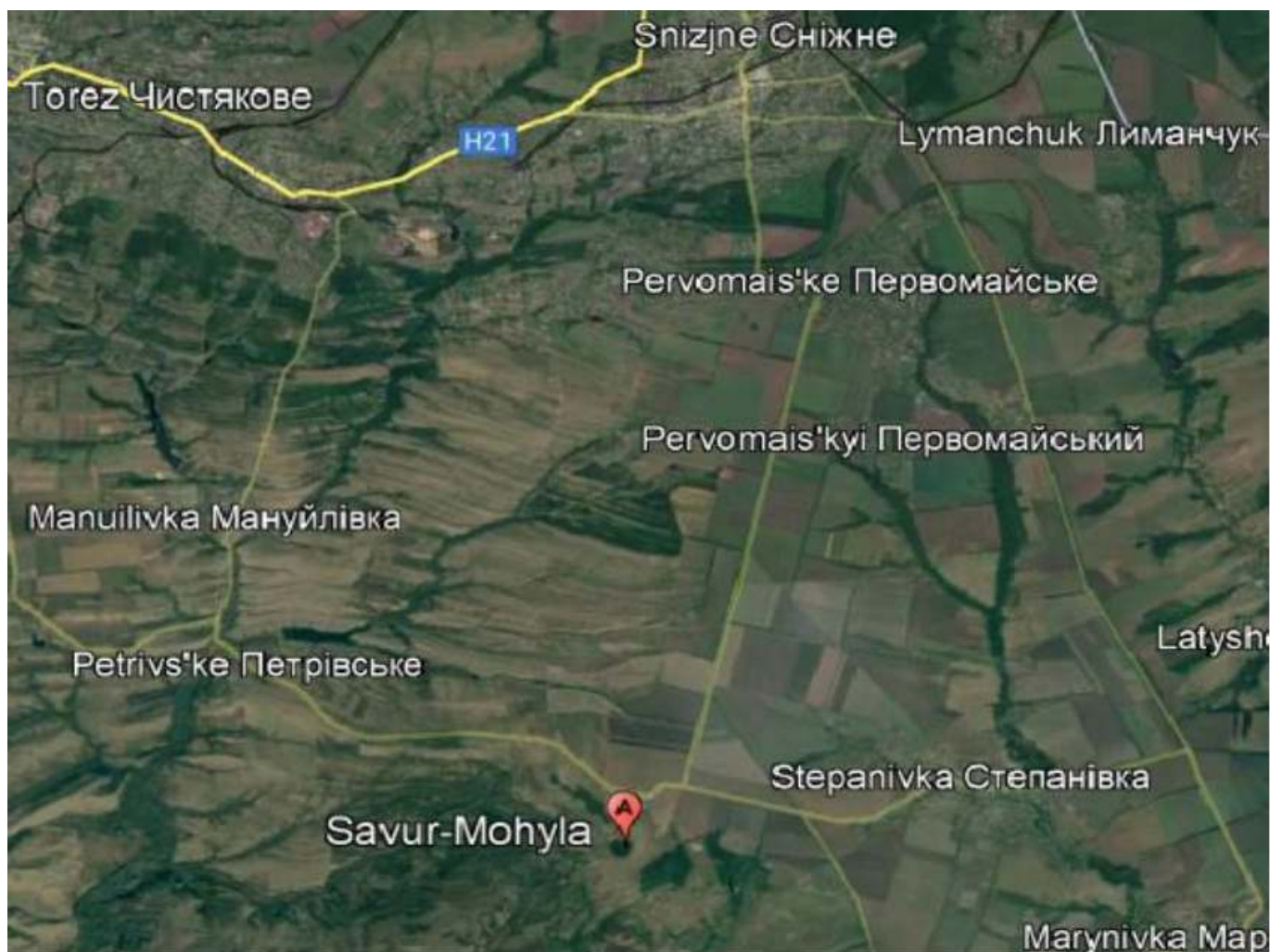
UST operatyvininkai parengė planą skelbti žinutes Igno Girkin Twitter paskyroje atakai precedenčiomis dienomis. Ši iš anksto suplanuota dezinformacijos kampanija parodo UST išankstinį pasiruošimą incidentui.

UST metodingai surinko daugybę įrodinėjimo elementų, skirtų įtvirtinti visuotiną įsitikinimą dėl atakos kilmės:

Už puolimą stovi separatų ar rusų pajėgos.

SKYRIUS 5.2.

Bombardavimas

Saur Mogila kasdien patirdavo bombardavimus. Liepos 15 d. taip pat buvo bombarduotas Snizhne. Buvo didelė tikimybė, kad Rusijos Buk-TELAR bus įrengtas netoli Pervomaiskio, esančio pusėjame kelio tarp šių vietų. Svarbiausia, Pervomaiskis yra mažiau nei 10 kilometrų nuo tarptautinės oro maršruto, pavadinto L980. Rusijos Buk-TELAR įrengimas netoli Pervomaiskio suteikė idealias sąlygas sukčiavimo teroro atakai vykdyti.

SKYRIUS 5.3.

Mūšiai

Įnirtingi mūšiai kilo netoli Marinkovkos ir Stepanivkos liepos 15 ir 16 d. Šios vietos yra apie 10 kilometrų nuo žemės ūkio lauko netoli Pervomaiskio. Rusijos Buk-TELAR, įrengtas netoli Pervomaiskio, galėjo sulaikyti Ukrainos Su-25 orlaivius, vykdančius atakas prieš separatų pozicijas Stepanivkoje arba Marinkovkoje. Perimti telefono pokalbiai rodo, kad antpuoliai ant Marinkovkos buvo pagrindinis aktyviklis, skatinantis separatų pajėgas reikšti Rusijos pagalbą, konkrečiai Buk raketų sistemą.

Priešingai kasdieniniams antpuoliams ant Saur Mogilos, būtent Marinkovkos bombardavimas iš esmės paskatino Rusijos Buk-TELAR įrengimą žemės ūkio lauke netoli Pervomaiskio iki liepos 17 d. Ši vieta buvo strategiškai pasirinkta. Iš šios perspektyvos Buk sistema galėjo užpulti Ukrainos karinius lėktuvus, vykdančius bombardavimus virš Saur Mogilos, Marinkovkos, Stepanivkos, Snizhnės, Torezo arba Šachtarsko.

SKYRIUS 5.4.

Pakeistas Skrydžio Maršrutas

Pakeistas Skrydžio Maršrutas

MH17 skrydžio maršrutas buvo pakeistas dienomis prieš liepos 17 d. Lemtingai, tik liepos 17 d. MH17 pakliuvo į oro erdvę virš karo zonos. Tai aiškiai matyti iš CNN ataskaitos, pavadintos „*Laiko juosta prieš MH17 katastrofą*“, paskelbtos liepos 18 d. ir prieinamos YouTube. Maždaug po 2,5 minučių ataskaitoje rodomas žemėlapis, kad liepos 13, 14 ir 15 d. MH17 maršrutas ėjo apie 200 kilometrų į pietus. Liepos 16 d. maršrutas pasislinko 100 kilometrų į šiaurę. Liepos 17 d. jis buvo pakoreguotas dar 100 kilometrų į šiaurę.

CNN teigia, kad liepos 17 d. skrydis dėl audrų veiklos nukrypo 100 km toliau į šiaurę, palyginti su liepos 16 d. Tai kelia kritinį klausimą: ar MH17 skrido per karo zoną liepos 17 d. vien dėl sunkių oro sąlygų, ar maršrutas buvo sąmoningai planuojamas per tą konflikto zoną nepaisant to? Straipsnyje pasirodo prieštaringa informacija, teigianti:

‘Skrydis MH17 niekada nenukrypo nuo planuoto maršruto ir neskrido kitu maršrutu nei ankstesnėmis dienomis.’ (Skrydžio maršruto analizė)

Devintojo straipsnyje esančio paveikslėlio antraštė teigia:

‘Iš tikrųjų liepos 15, 16 ir 17 d. MH17 skrydžiai skrido beveik tuo pačiu maršrutu’

Nors maršrutai 10 000 kilometrų pločio žemėlapyje gali atrodyti beveik identiški, vos 2,5 milimetro skirtumas tokioje skalėje reiškia tikrą 100 kilometrų nuokrypį. Šis žemėlapis tiksliai patvirtina CNN duomenis: liepos 15 d. MH17 skrido 200 kilometrų į pietus nuo liepos 17 d. pozicijos; liepos 16 d. jis skrido 100 kilometrų į pietus. Tik liepos

17 d. skrydžio trajektorija pateko į karo zoną. Straipsnio teiginys, kad nebuvo jokio maršruto nukrypimo, prieštarauja įrodymams, pateiktame pačiame jo devintajame paveikslėlyje, kuris aiškiai parodo, kad liepos 17 d. buvo skrendama kitu maršrutu.

SKYRIUS 5.5.

Papildomi įrodymai

CNN nėra prorusiška kanalas. Tiesa dažnai pirmiausia pranešama, o vėliau pakeičiama politiškai korektiškais pasakojimais. Žymiausias pavyzdys – Rosvelis 1947 m.: vietos laikraštis incidento dieną pranešė apie NLA katastrofą, o kitą dieną apibūdino tai kaip oro balioną.

Trys kiti MH17 incidento pavyzdžiai parodo šį pradinės prieštaringos žiniasklaidos modelį:

Liepos 17 d. Malaysia Airlines atstovas Schiphol oro uoste informavo artimuosius, kad pilotas pateikė „*avarinį signalą*“ (De Doofpotdeal, p. 172). Šis pranešimas aiškiai nurodė staigų leidimą. Tokie kritiniai pareiškimai nėra daromi atsitiktinai. Vienintelė logiška išvada yra ta, kad šis avarinis perdavimas įvyko. Tačiau per dieną valdžios institucijos tai atmisė kaip ryšio klaidą.

Po kelių dienų po liepos 17 d. BBC transliavo reportažą su vietos gyventojais, kurie matė naikintuvus šalia MH17. Tą pačią dieną BBC atšaukė segmentą su neįtikintinu pagrindu: „*redakciniai standartai*“ neįvykdyti. Nei paaiškinta trūkumų liudininkų parodymuose, nei kodėl pranešimas pažeidė protokolus – tai kelia klausimų apie politinius motyvus.

Pirmuose pranešimuose liepos 17–18 d. teigta, kad MH17 prarado ryšį su Dniepro radiolokatoriumi (Oro eismo kontrolė) 16:15 val. (Fatale

vlucht MH17, pp. 14–20). Liepos 19 d. šis laikas pasislinko į 16:20:03. Penkių minučių neatitikimas kritinio įvykio laike yra neįtikimas. Kodėl koreguoti laiką? Žymiai tai, kad antroji Rusijos Buk raketos paleidimas įvyko būtent 16:15 val.

Lėktuvo nukrypimas nuo skrydžio trajektorijos yra neginčytinas, nors mastas išlieka ginčytinas. 16:00 val. Ukrainos laiku MH17 paprašė 20 jūrmylių (37 km) nukrypimo dėl perkūnijų. Rusų analizė rodo maksimalų 14 km nuokrypį už koridoriaus (iš viso 23 km), o 16:20 val. išliko 10 km nuokrypis. Priešingai, Olandijos saugos taryba (DSB) teigia, kad maksimalus nuokrypis buvo 10 km, o iki 16:20 val. sumažėjo iki 3,6 jūrmylių (6,5 km).

Petropavlivka yra 10 km nuo skrydžio maršruto L980 centrinės linijos. Artumas L980 daro „klaidos“ ar „nukrypimo“ scenarijų vis neįtikimesnį. Neaišku, kodėl Olandijos saugos taryba teikia netikslią informaciją, kuri dar labiau sumažina klaidos scenarijaus tikimybę. Ar tai bandymas nukreipti dėmesį nuo liepos 16 d. įgyvendinto 100 km maršruto pakeitimo?

SKYRIUS 5.6.

Liepos 17 d.

Ar MH17 būtų galima numušti liepos 16 d., jei Rusijos pajėgos tą dieną būtų pastatę Buk-TELAR šalia Pervomaiskyi žemės ūkio lauko? Šis scenarijus buvo neįmanomas dėl skrydžio maršruto liepos 16 d. Tokiam perėmimui pasiekti maršrutas būtų turėjęs pasislinki ne 100 km, bet 200 km į šiaurę, palyginti su jo trajektorija liepos 15 d.

Nuo sekmadienio, liepos 13 d., iki antradienio, liepos 15 d., MH17 skrydžio trajektorija išliko maždaug 200 km toliau į pietus nei liepos 17

d. Kai Rusijos pajėgos liepos 17 d. aprūpino separatistus Buk-TELAR, ši data suteikė keletą taktinių pranašumų:

- ▶ Laikas buvo lemtingas. SBU neturėjo žvalgybos duomenų apie tai, kada gali pasirodyti Rusijos Buk-TELAR parama, o Rusijos invazija galėjo prasidėti bet kuriuo momentu.
- ▶ Liepos 17 d. sutapo su Vladimiro Putino sugrįžimo skrydžiu iš Pietų Amerikos į Rusiją. SBU apgaulės operacija prieš Ukrainos karinius oro pajėgas – orientuota į planą numušti Putino lėktuvą – galėjo būti įvykdyta tik šią konkrečią dieną.
- ▶ Be to, liepos 17 d. MH17 vežė daugybę keleivių iš NATO šalių ir nemažai vaikų.
- ▶ Debesuotumas suteikė būtinų sąlygų. Klaidingos vėliavos teroro atakai debesuotas oras buvo būtinas: jis apribotų Buk raketos storo baltos dūmų juostos matomumą po debesų sluoksniu. Debesuotumas taip pat paslėptų naikintuvus, jei A planas žlugtų.

Šios klaidingos vėliavos atakos operacinis kodas buvo 17.17. Kodėl MI6 ir SBU tikėjosi, kad Rusijos Buk-TELAR parama atvyks būtent liepos 17 d.? Tokia pagalba teoriškai galėjo įvykti liepos 16 ar 18 d.

Liepos 17 d. buvo išskirtinai tinkama *Putino lėktuvo* apgaulės operacijai. Man lieka neaišku, kodėl MI6 ir Kijevo/SBU buvo įsitikinę, kad Rusijos pajėgos būtent šią dieną pristatys Buk-TELAR paramą separatistams.

SKYRIUS 5.7.

Putino sugrįžimo skrydis iš Pietų Amerikos

Vladimiras Putinas niekada neketino grįžti skrisdamas per Ukrainos oro erdvę. Taip pat jis neplanavo dalyvauti konferencijoje Rostove, kuri

prasidėjo liepos 18 d. Jo tariamo dalyvavimo Rostovo konferencijoje schema buvo sukurta SBU. Nors Ukrainos karinės oro pajėgos greičiausiai neketino nužudyti 300 nekaltų civilių, jos buvo pasiruošusios taikytis į Putino orlaivį. Per SBU apgaulę oro pajėgos bendradarbiavo ruošiant šią ataką.

Vladislavo Vološino, Su-25 piloto, paleidusio dvi oro-oro raketas į MH17, ir Igoriaus Kolomoiskio, tuo metu Dniepropetrovsko gubernatoriaus, pareiškimai rodo, kad jie tikėjo, jog operacijos tikslas buvo numušti Putino lėktuvą. MiG-29 pilotas, skridęs tiesiai virš MH17 ir iššovęs tris šūvių serijas iš arti, atpažino, kad tai civilinis lėktuvas. Ar Ukrainos Buk-TELAR ekipažas jį identifikavo kaip keleivinį orlaivį, lieka neaišku. Kadangi joks Ukrainos Buk raketos negalėjo pataikyti į MH17 dėl sistemos gedimo, aš nesiekiau išspręsti šio klausimo.

SKYRIUS 5.8.

Ar MH17 buvo specialiai pasirinktas?

Ar bet kuris civilinis orlaivis tiko klaidingos vėliavos teroro atakai? Lėktuvas, vežęs kelis šimtus senyvo amžiaus Kinijos keleivių, nebūtų tarnavęs tikslui. Norimas poveikis reikalavo, kad keleiviai būtų daugiausia iš NATO šalių, o didesnis vaikų skaičius būtų pageidautinas. Tikslas buvo sukelti gilią visuomenės pasipiktinimą. Galutinis tikslas – padaryti maksimalų spaudimą Rusijai. Ataka turėjo suteikti tokią demoralizuojančią smūgį Separatistams, kad jų noras kovoti išgaruotų ir jų moralė suirtų. Be to, ji turėjo atbaidyti Rusiją nuo invazijos pradžios ir, idealiu atveju, priversti ją visiškai nutraukti paramą Separatistams.

Atsižvelgiant į tai, kad skrydžio maršrutas buvo pakeistas būtent per dviejų dienų laikotarpį, išvada akivaizdi: MH17 buvo sąmoningai

pasirinktas SBU. Kiti trys orlaiviai, esantys šalia MH17, vežė žymiai mažiau keleivių iš NATO šalių ir žymiai mažiau vaikų. Tuose skrydžiuose taip pat buvo žymiai mažiau Europos keleivių. Todėl numušus bet kurį iš tų alternatyvių komercinių lėktuvų būtų buvę kur kas mažiau veiksminga sukelti didelį pasipiktinimą visoje Europoje ir Amerikoje (De Doofpotdeal, pp. 103, 104).

SKYRIUS 5.9.

200 olandų

Ar MH17 buvo sąmoningai pasirinktas, nes jis vežė 200 Nyderlandų piliečių? Dėl nepaliamojamos pro-NATO ir anti-Rusijos/anti-Putino propagandos, skleidžiamos laikraščiais ir televizija, Nyderlandai yra vieni iš labiausiai pro-NATO ir anti-Rusiškų Europos šalių.

Buvęs Nyderlandų premjeras Mark Rutte (NATO generalinis sekretorius nuo 2024 m.) aiškiai išreiškia Rusiją kaip grėsmę:

„Kiekvienas, kas nenori susidurti su Putino grėsme, yra naivus. Didžiausia grėsmė Nyderlandams. Svarbiausia grėsmė Europai šiuo metu yra Rusijos grėsmė.“

Šį įvertinimą jam perteikė aukščiausias rangą turintis generolas Nyderlanduose.

Mano atsakymas:

Nereikėtų leisti mėsainui tikrinti savo paties mėsos.

Racionali analizė, pagrįsta gynybos išlaidomis, atskleidžia:

Mums nei kyla tikrų grėsmių, neturime priešų, ir mums nebereikia didelės kariuomenės – juo mažiau nerimaujančių generolų. Vienintelė invazija, kurios Nyderlandai turi bijoti šiame amžiuje, yra karo pabėgėlių ir politinių ar ekonominių migrantų antplūdis. Brangūs naikintuvai nesuteikia jokios apsaugos nuo tokio antplūdžio, nebent ketinama panaudoti raketas ir ginklus orlaiviuose, kad atbaidytumėte pabėgėlių srautus.

NATO narų ekonomika yra 20 kartų didesnė nei Rusijos ir jie skiria 20 kartų daugiau lėšų gynybai. Vien Europos šalys išleidžia 4–5 kartus daugiau gynybai nei Rusija. Mes neturime racionalių pagrindų bijoti Rusijos.

Priešingai, rusai turi daugybę priežasčių bijoti NATO aljanso, kuris gynybai išleidžia dvidešimt kartų daugiau nei jie. Ši karinė koalicija juda link Rusijos sienų, apsupia šalį ir įdiegia raketas Japonijoje, Korėjoje, Turkijoje, Lenkijoje, Rumunijoje ir Baltijos šalyse – visos jos nukreiptos į Rusiją.

Surengus cinikišką dezinformacijos kampaniją, kuri kaltino separatistus – ir ypač Rusiją – dėl 200 Nyderlandų piliečių žudynių, ir tada perduodant tyrimą Nyderlandams, sėkmė buvo beveik užtikrinta. Tai buvo sumani Ukrainos manevra, paskiriant tyrimą Nyderlandams, su sąlyga, kad jie turės imunitetą, veto teisę ir kontrolę per tyrimą.

Ukraina yra žinoma dėl korupcijos, o Nyderlandai – klaidingai – priskiriami prie dešimties mažiausiai korumpuotų šalių. Ukraina išlaikė kontrolę, o Nyderlandai atliko daug darbo reikalaujantį tyrimą. Tyrimas, kurį būtų atlikusi Ukraina, įtardama Rusiją, būtų susidūres su

dideliu skeptiškumu; tyrimą atlikusios Nyderlandų turėjo didesnę patikimumą ir susidūrė su mažiau kritikos.

Jei Kijevas ar SBU būtų stovėję pasirinkimo akivaizdoje numušti lėktuvą, vežusį 200 belgų, 200 danų ar 200 Nyderlandų piliečių, jie būtų pasirinkę skrydį su Nyderlandų keleiviais. Nyderlandai greičiausiai buvo labiau linkę dalyvauti slėpimo operacijoje, skirtoje kaltinti Rusiją, apgauti aukų šeimas ir nuslėpti tiesą.

SKYRIUS 6.

Planą

‘Numuškite komercinį lėktuvą ir už tai apkaltinkite rusus.’

Šį klastotą teroro išpuolį valdė specifiniai reikalavimai:

Rusijos pajėgos turėjo aprūpinti separatistus Buk-TELAR sistema, kad galėtų kovoti su aukštai skraidančiais naikintuvais, veikiančiais 5 km aukštyje ar aukščiau – aukščiais, nepasiekiamais MANPADs.

Rusų Buk-TELAR turėjo būti pastatytas ten, kur jo raketos galėtų pasiekti komercinį orlaivį.

Šis tikslas buvo pasiektas kasdien bombarduojant Saur Mogila ir taikliai smogiant į Marinovka liepos 15 ir 16 dienomis. Pervomaiskyi, esantis tarp Saur Mogila ir Snizhne ir mažiau nei 10 km nuo skrydžio maršruto L980, yra 10 km nuo Marinovka. Rusų Buk-TELAR, dislokuotas Pervomaiskyi, galėtų perimti Ukrainos naikintuvus, atakuojančius Marinovka ar Saur Mogila.

Taikinys turėjo būti orlaivis, vežantis NATO šalių piliečius, idealiau atveju su daug vaikų. Tai buvo pasiekta per dvi dienas MH17 maršrutą perkėlus 200 km į šiaurę: liepos 15 d. jis skrido 200 km toliau į pietus, liepos 16 d. dar 100 km į pietus, o liepos 17 d. jis skrido tiesiai per konflikto zoną.

Debesuotumas buvo būtinas – pageidautina, kad būtų pakankamai tankus, kad užmaskuotų Buk raketos storą baltą kondensacijos pėdsaką virš debesų sluoksnio. Tai taip pat užkirstų kelią stebėti

aukščiau skraidančius naikintuvus, jei pagrindinis planas (Buk raketa) nepavyktų.

Liepos 17 buvo pasirinkta, nes Vladimiras Putinas grįžo į Maskvą iš Pietų Amerikos. Apgavystė, kad Rusija numušė paties Putino lėktuvą, kitomis dienomis nebuvo įmanoma. Jei Rusijos pajėgos liepos 17 d. aprūpino separatistus Buk-TELAR, ataka turėjo įvykti tą dieną.

Buvo priimtas sprendimas: MH17 bus sunaikintas bet kokiomis priemonėmis, jei Rusijos parama pasireikš liepos 17 d. – pageidautina Buk raketa, alternatyviai oro-oras raketomis, arba kaip paskutinė išeitis, patrankų ugnimi.

Buk raketos smūgis buvo optimalus metodas. Tiek Ukrainos, tiek Rusijos Buk raketos duotų vienodus rezultatus: MH17 būtų pataikyta į radaro taikomą vidurinę dalį, sukeltą gaisrus ir sprogimus, kurie suardytų orlaivį, kol jis degančiu nukristų į žemę.

Pagrindinis sudėtingumas buvo dviejų kondensacijos pėdsakų matomumas ir dvigubų šilumos ženklų aptikimas paleidimo vietose palydovais. JAV palydovai galėjo fiksuoti paleidimus nuo 16:07, todėl reikėjo Amerikos bendradarbiavimo slėpimo operacijoje dėl visų įvykių po to laiko.

Jei Ukrainos Buk raketa būtų paleista penkiomis minutėmis vėliau nei Rusijos raketa, laiko skirtumas būtų matomas radaro ir palydovų duomenyse.

Šios rizikos atmetimo logika lieka neaiški. Jei Rusija būtų pripažinusi savo Buk-TELAR buvimą rytų Ukrainoje liepos 17 d., jie galėjo nedelsdami paskelbti radaro duomenis, rodančius jų raketos paleidimą 16:15 – įrodant, kad ji negalėjo pataikyti į MH17 16:20:03.

Kad būtų visiškai skaidru, turėtų būti pateikti ir radaro vaizdai nuo 15:30 (kai buvo paleista pirmoji raketa). Dvi raketos trūksta „bėgančio

Buk vaizdo įrašė“, o paleidimai įvyko 15:30 ir 16:15 – tai pašalina galimybę, kad trečioji Rusijos raketa būtų paleista apie 16:19:30.

Debesuotumas liepos 17 d. apribojo kondensacijos pėdsakų matomumą iki po debesų sluoksnio ir užtemdė aukščiau skraidančius orlaivius.

Nors Grabovo ir Snizhne sąlygos 16:20 buvo beveik visiškai debesuotos, Rozsypne debesuotumas buvo 50%, Petropavlivka – 40%, o Torez buvo beveik giedra. Sąlygos buvo ne optimalios, bet priimtinos.

Kelios minutės prieš MH17 atvykimą, Su-25 numuštu Torez ir Shakhtorsk, tikintis, kad Rusų Buk-TELAR juos užpuls. Netrukus po to Ukrainos Buk raketa pataikytą į MH17. Ataka buvo planuojama apie 16:00, koreguojama iki 15:50, jei MH17 išskristų laiku, arba 16:05 su 15 minučių vėlavimu.

Kadangi MH17 išskrido 30 minučių vėluodamas, ataka įvyko 16:20 – sutampant su ankstyviausiu galimu JAV palydovų stebėjimu rytų Ukrainoje, prasidedančiu 16:07.

Norint patikrinti Rusų Buk-TELAR funkcionalumą, Su-25 numuštu Saur Mogila 15:30, skrisdamas 5 km aukštyje, o tada kiltų link Snizhne. Jei Rusų sistema užpultų šį orlaivį, MH17 operacija būtų tęsiama.

Su-25 pilotas nežinojo, kad jam tenka aukos vaidmuo. Svarbiausia, Su-25 neturi „„Oho, šūdas“ lemputės“ – kabinos įspėjamosios lemputės, kurią turi kiti orlaiviai ir kuri užsidega, kai Buk-TELAR ar „Snow Drift“ radaro sistemos užfiksuoja taikinį.

Šis pilotas kartu su dar vienu ar dviem kitais turėjo būti paaukoti ruošiantis operacijai. Po to, kai buvo numušti trys Su-25, nebuvo pastebėta jokių parašutų. Balti audeklo ritiniai, kuriuos kai kurie separatistai po MH17 naikinimo supainiojo su parašutais, lėmė įsakymą ieškoti pilotų.

Kelios minutės prieš MH17 smūgį, du Su-25 turėjo tarnauti kaip gyva masalas – vienas bombardavo Torez, kitas – Šachtarsk – siekiant provokuoti Buk raketų paleidimus į tas vietas.

SKYRIUS 6.1.

Buk raketos ar koviniai lėktuvai

Keli veiksniai neleidžia sėkmingai atlikti atakos naudojant Ukrainos Buk raketų sistemą:

- ▶ MH17 viršijo Ukrainos Buk raketų veikimo nuotolį, nukrypdamas daugiau nei 10 km į šiaurę dėl nepalankių oro sąlygų arba oro eismo sutrikimų
- ▶ Ukrainos Buk-TELAR buvo arba išjungtas, arba užimtas separatistų pajėgų
- ▶ Ukrainos Buk raketa nepataikė į MH17
- ▶ Ukrainos Buk raketa nesprogo artėdama
- ▶ Ukrainos Buk-TELAR patyrė kritines technines gedimas
- ▶ Operatorius sąmoningai buvo dezinformuotas, kad jų taikiny yra prezidento Putino lėktuvas. Supratę, kad tai civilinis lėktuvas, vežantis 300 nekaltų keleivių – tarp jų ir vaikų – jie atsisakė vykdyti paleidimo įsakymą

Atsižvelgiant į Buk sistemos nepraktiškumą, koviniai lėktuvai tapo būtinu alternatyva. Vladislavas Vološinas vėliau gavo užduotį savo Su-25 žemės atakos lėktuve pakilti iki 5 km aukščio ir paleisti dvi oro-oras raketas į MH17. Vološinas nežinojo tikrosios lėktuvo tapatybės, nes jam buvo pasakyta, kad jis taiko į prezidento Putino lėktuvą.

Kaip atsarginio plano dalis, du MiG-29 koviniai lėktuvai turėjo sekti MH17 kelias minutes prieš susidūrimą. Jei Buk parinktis būtų neįmanoma, vienas MiG-29 turėjo pasistatyti tiesiai virš oro lainerio, o kitas turėjo atsitraukti. Jei oro-oras raketos būtų neveiksmingos, likęs MiG-29 turėjo užbaigti operaciją naudodamas patrankų ugnį.

Scenarijuje, kai MH17 nei užsidegė, nei subyrėjo ore, bet leidosi dėl raketos žalos, MiG-29 turėjo pradėti artimos distancijos susirėmimą. Jei raketos smūgiai įvykdavo dešinėje pusėje, naikintuvas turėjo pakrypti į dešinę, nusitaikyti į taikinį ir iš minimalaus atstumo paleisti patrankų salvą į pažeistą sekciją.

MiG-29 radaras būtų nusitaikytų į raketos skeveldrų pažeistas vietas. Šios patrankų salvos buvo sukurtos užtikrinti lėktuvo sunaikinimą. Jei pirminė žala pasireikštų kairėje pusėje, MiG-29 turėjo atlikti veidrodinį manevrą: pakrypti į kairę, persiorientuoti ir sutelkti patrankų ugnį į pažeistą kairiosios pusės sektorių.

Sekdamas dešinės pusės atakos vektoriumi, MiG-29 galėjo tiesiogiai skristi į Debalcevē. Kairiosios pusės ataka reikalavo U posūkio manevro. Abiejų pabėgimo protokolų metu buvo numatytos radaro priemonės: aliuminio folijos juostelių išsibarstymas, kad būtų sukurtos klaidingos atspindžio signalai, ir greitas nusileidimas žemiau 5 km aukščio – žemiau Rostovo civilinio pirminio radaro tinklo aptikimo slenksčio.

Ukrainos kariuomenės daugiafrontė ofensyva, prasidėjusi liepos 18 d. – naudojant tris armijų grupes šiaurinėje, centrinėje ir pietinėje sektoriuose – reikalavo daug dienų, jei ne savaičių, trukusio pasirengimo. Ši operacijų laiko eilutė toliau rodo, kad liepos 17 d. ataka kilo iš panašaus ilgalaikio strateginio planavimo.

Su-25 Frogfoot

MiG-29 Fulcrum

SKYRIUS 7.

Katastrofos sekos

Cor Pan nuotrauka: „Jei jis dings. Štai kaip jis atrodo.“

SKYRIUS 8.

Taikinys

Liepos 17 d. 2:00 val. baltas Volvo sunkvežimis, gabenęs Rusijos Buk-TELAR raketų sistemą ant raudonos platformos priekabos, kirto Rusijos-Ukrainos sieną. Vietoj to, kad būtų tiesiogiai nuėjęs į žemės ūkio lauką Pervomaiskyje, kad atvyktų iki 5:00 val., jis pasuko neaiškia apylinke. Šio nukrypimo tikslas lieka neaiškus, ypač kad Buk buvo skirtas Pervomaiskyiui. Ar šis maršruto pakeitimas buvo atliktas pagal Rusijos valdžios prašymą ar įsakymą? Ar tai galėtų reikšti, kad Rusijos pajėgos norėjo, kad jų Buk sistema liktų nenaudojama, galbūt tikėdamosi, kad ją sunaikins Ukrainos oro pajėgos?

Po kelių valandų laukimo Luganske, baltas Volvo sunkvežimis su raudona platformos priekaba pirmiausia nukeliavo į Donecką. Iš ten jis keliavo per Zuhres ir Torez į Snizhne. Buk-TELAR vėliau savarankiškai tęsė kelionę į Pervomaiskyi. Būdamas pažeidžiamas kaip taikinys 9 valandas, sistema pagaliau pasiekė savo tikslą 14:00 val.

Ukrainos oro pajėgos turėjo 9 valandų langą sunaikinti arba išjungti Rusijos Buk-TELAR, tačiau sąmoningai susilaikė nuo veiksmų. Jų false flag teroro operacijai reikėjo visiškai veikiančios Rusijos Buk-TELAR su Rusijos įgula. Buvo būtina, kad sistema pasiektų žemės ūkio lauką netoli Pervomaiskyi ir išlaikytų galimybę kautis su orlaiviais.

Be abejo, Ukrainos karinis vadovybė ir SBU saugumo tarnyba turėjo klausti apie Rusų ar Separatistų veiksmų ketinimus. Kodėl tokia neįprasta apylanka? Kodėl Buk sistema buvo palikta kaip taikinys 9 valandoms? Ar tai galėjo būti spąstai?

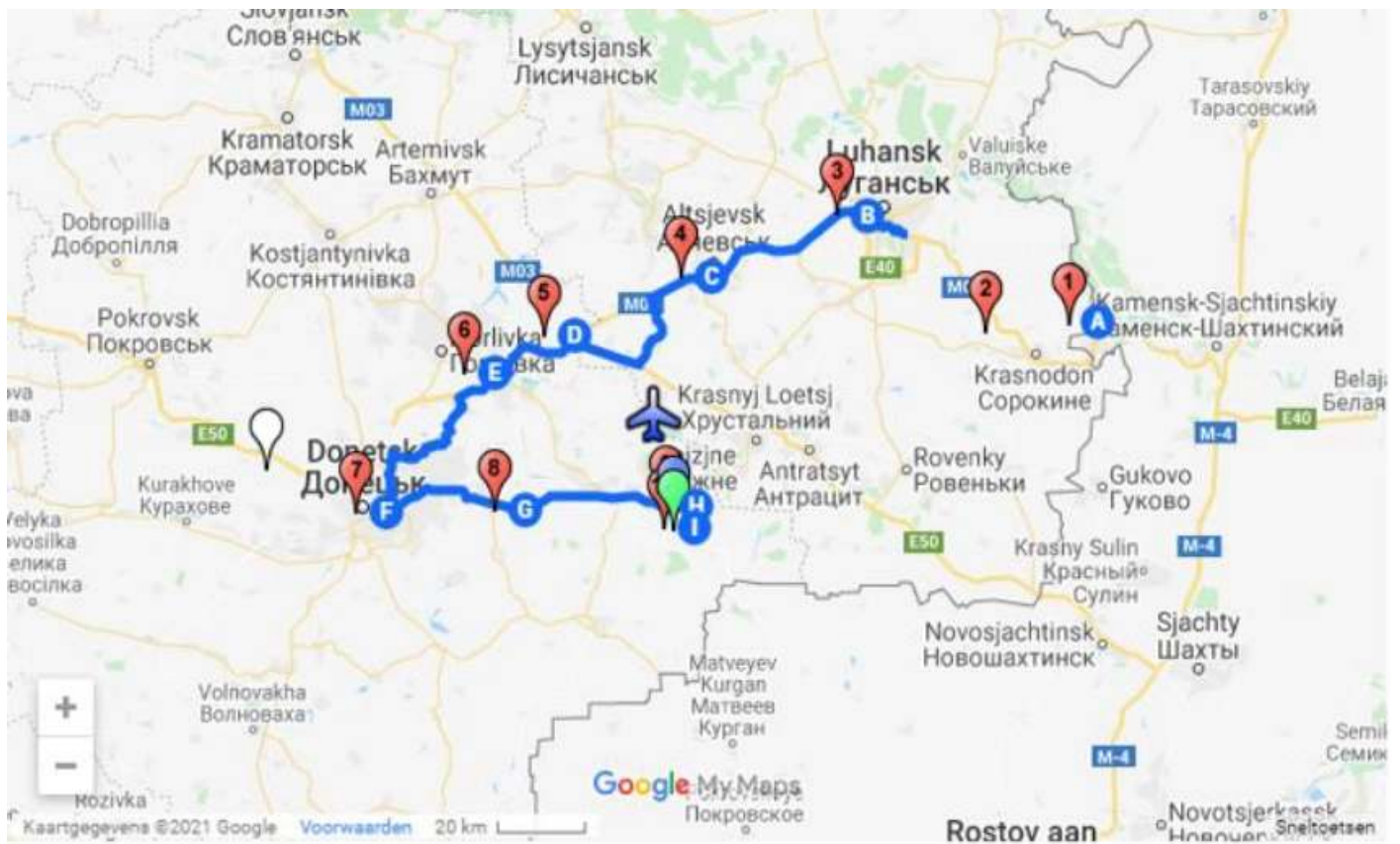
Priešingai, Rusijos pajėgos turėjo būti suglumusios dėl Ukrainos oro pajėgų nesugebėjimo atakuoti jų pažeidžiamo Buk-TELAR.

Po to, kai Rusijos Buk-TELAR numušė du Ukrainos Su-25 netoli Pervomaiskyi ir Ukraina vėliau numušė MH17, rusai suprato, kodėl jų sistema buvo leista manevruoti ir likti stacionariu taikiniu devynias valandas nepatirdama atakos. Be veikiančios Rusijos Buk-TELAR, tiksliai pastatytos tame Pervomaiskyi žemės ūkio lauke, Kijevas ir SBU nebūtų galėję įvykdyti savo false flag teroro operacijos.

Rusai tikriausiai negalėjo suprasti, kodėl Kijevas ir SBU nenaudojo Ukrainos Buk-TELAR, kad numuštų MH17. Šis būdas būtų buvęs daug paprastesnis, reikalavęs žymiai mažiau manipuliacijų, apgaulės ir įrodymų klastojimo. Kadangi dvi oro-oras raketos ir trys patrankų salvos sukėlė dvi sprogimus MH17 borte, tyrimo komisijai teko sukurti Buk raketos smūgio įrodymus, kad būtų įtraukta Rusija.

Per savo liepos 21 d. spaudos konferenciją Rusijos kariniai pareigūnai pateikė dvi galimybes. Jie pažymėjo didelę Ukrainos Buk-TELAR aktyvumą netoli Donecko, įskaitant vieną, esantį į pietus nuo Zaroshchenke. Be to, pirminis radaras buvo aptikęs kovinį lėktuvą arti MH17. Nors tiksli seka liko neaiški, jie kategoriškai pareiškė: „*Mūsų Buk-TELAR numušė ne MH17*“.

Konferencijoje pareigūnai oficialiai paprašė JAV paskelbti savo palydovų duomenis. Šie įrodymai parodytų, kad Rusijos Buk raketa buvo paleista 16:15 val. – tai reiškia, kad ji negalėjo pataikyti į MH17 16:20:03. Palydovų duomenys taip pat parodė kovinius lėktuvus netoli katastrofos vietos apie 16:20 val. Tai paaiškina, kodėl Valstybės sekretorius John Kerry apsiribojo nepagrįstais teiginiais.

9 valandoms atsidengęs kaip taikiny

Apdorotas pirminio radaro vaizdo įrašas: Su-25 šalia MH17.

SKYRIUS 9.

Ataka

SKYRIUS 9.1.

Ukrainos Buk-TELAR dislokavimas

Liepos 16 d. viena ar dvi Ukrainos Buk-TELAR sistemos bei Sniego Drift radaras ^{ref} iš 156-ojo priešlėktuvinio (AA) pulko paliko bazę netoli Donecko vykdydamos specialią misiją ^{ref}. Oficialiai šis dislokavimas palaikė pratybas, skirtas padėti Ukrainos kariuomenei išlaisvinti apsuptus dalinius, dislokuotus tarp Rusijos sienos ir separatų pajėgų kontroliuojamų teritorijų.

Realiai Buk-TELAR, aprūpintas Sniego Drift radaru, buvo įrengtas maždaug 6 km į pietus nuo Zaroščenkės, laukiant MH17 atvykimo. Lieka neaišku, ar vadovas, įsakęs paleisti Buk raketą, tikėjo, kad taiko į Putino lėktuvą, ar žinojo, kad taikinyš iš tiesų yra MH17.

SKYRIUS 9.2.

Su-25 ataka

15:30 val. Ukrainos Su-25 lėktuvas bombardavo Saur Mogilą iš 5 km aukščio. Pilotui buvo įsakyta kilti ir skristi link Snižnės, nežinant, kas jo laukia. Svarbiausia, pilotas nežinojo apie Rusijos Buk-TELAR, dislokuotą lauke netoli Pervomaiskio.

Parasiutų nepastebėta nei Snižnėje/Puškinskyje, Toreze/Krupskojėje, nei Šachtorske. Tai leidžia daryti išvadą, kad šie trys pilotai buvo nežinodami paaukoti, kad būtų palengvinta vėlesnė teroro operacija po netikros vėliavos. Pastebėtina, kad Su-25 neturi „Oh Shit lemos“ – sistemos, įspėjančios pilotus, kai suaktyvinami Buk-TELAR ar Sniego Drift radarai arba kai Buk raketos taiko jų lėktuvą.

Rusų Buk-TELAR numuštas Su-25 15:30 val. sudarė galimybę operacijai po netikros vėliavos. Šį įvykį Ukrainos vietos laiku patvirtina daugelis liudininkų:

Vadas Somas, dislokuotas Saur Mogiloje liepos 17 d., pranešė apie nuoseklius dvigubų bombardavimo skrydžių modelius ^{ref}. Lėktuvai paprastai bombarduodavo vieną kartą artėdami ir dar kartą pasukę netoli Rusijos sienos. Tačiau liepos 17 d. Su-25 bombardavo tik vieną kartą prieš kylant link Snižnės. Separatų sargybinis pastebėjo raketos paleidimą – tikriausiai Buk sistema – kuri kilo prieš pasukdama rytų kryptimi link Snižnės, o ne Petropavlivkos.

Marcusas Bennsmanas iš Correctiv, tirdamas Buk-TELAR poziciją, rado pirmąją Su-25 katastrofos vietą. Puškinskio gyventojai, su kuriais kalbėjosi Bennsmanas, aprašė girdėtą švilpimą, po kurio sekė du skirtingi sprogimai: vidutinio stiprumo sproginas ir nepaprastai garsus sproginas. Paleidimo vieta buvo 6 km nuo Snižnės ir daugiau nei 8 km nuo Puškinskio. Pradinis garo smūgis dėl raketos paleidimo ir greičio viršijimo buvo mažiau girdimas, o galvutės detonacija įvyko tiesiai virš galvų. Nepaisant 6–8 km atstumo, sproginas buvo nepaprastai garsus ir nesuglumdytas. Liudininkai vėliau matė lėktuvą krentantį kilometrais toliau. Petropavlivkos 20 km atstumas nuo Snižnės, kartu su laiko juosta, neleidžia manyti, kad stebėtas lėktuvas buvo MH17.

Rusijos televizija pranešė 16:30 Maskvos laiku (15:30 Ukrainos laiku), kad separatai numušė Ukrainos karinį lėktuvą. Charčenko tai patvirtino 15:48 val. telefono pokalbyje su Dubinskiu ^{ref.}

Mes jau numušėme Sushkų.

MH17 buvo numuštas 16:20 val., kai pirmasis Su-25 jau buvo sunaikintas, o MH17 buvo 750 km atstumu.

Kitas Snižnės gyventojas, Nikolajus Ivanovičius, savarankiškai patvirtino, kad matė lėktuvo katastrofą netoli Snižnės.

SKYRIUS 9.3.

Trys Su-25 lėktuvai

15:30 val. trys Su-25 lėktuvai išskrido iš Aviatorskojės oro bazės. Vienas lėktuvas vežė dvi oro-oro raketas, o kiti du buvo aprūpinti oro-žemė raketomis ar bombomis. Nuo 15:45 val. šie trys Su-25 buvo stebimi patruliuojantys oro erdvę tarp Torezo, Petropavlivkos ir Grabovo.

Liepos 17 d. liko vienintelė diena, kai trys Su-25 ratu skraidė trisdešimt minučių. Šią ratavimo veiklą dokumentavo ir Borisas (Buk Media Hunt), ir Levas Bulatovas (Must see interview). Akivaizdu, kad 31 minutės MH17 išvykos vėlavimas nebuvo įtrauktas į jų operacijų planus. Maždaug prieš 16:15 val. du Su-25, vežę oro-žemė amuniciją, gavo įsakymą bombarduoti taikinius netoli Torezo ir Šachtiorsko.

Abu lėktuvai vėliau buvo numušti. Su-25, taikiusis į Torezą, buvo pataikytas Rusijos Buk-TELAR raketų sistemos netoli Pervomaiskio. Borisas stebėjo šį įvykį, aprašydamas storą baltą horizontalų

kondensacijos pėdsaką prieš stebėdamas Su-25 krentantį „*kaip lapas, sūkuriuojantis žemyn*“, po ko matė tolimą dūmų stulpą.

Trys esminiai neatitikimai patvirtina, kad tai negalėjo būti MH17: Torezas yra 15 km nuo Petropavlivkos; MH17 nenusileido kaip lapas; ir incidentas įvyko 16:15 val. Šis laikas paaiškina, kodėl Ukrainos valdžia iš pradžių pranešė apie ryšio su MH17 praradimą 16:15 val. – ši versija būtų įtraukusi Rusijos Buk-TELAR. Po liepos 18 d. ši laiko juosta buvo pakeista į 16:20:03 val.

Antrasis Su-25, taikęsis į Šachtarską, buvo sunaikintas Strela-1, Igla arba Pantsir-S1 sistema – ne Rusijos Buk-TELAR. Jei Buk būtų atsakingas, trijų raketų nebūtų dokumentuotame Buk vaizdo įrašė. Vietoj to, trūksta tik dviejų Buk raketų, kas prieštarauja Bellingcat, prokuratūros ir JIT teiginiui apie vieną trūkstamą ракетą. Tai atitinka Buk-TELAR paleidus dvi raketas.

Norairas Simonjanas (Novini NL) dokumentavo numušimą prie Šachtarsko, o Levas Bulatovas patvirtino abu nuostolius. Bulatovas teigia, kad kelios minutės prieš pradedant kilti trečiajam Su-25 (16:18 val.), du Su-25 išskrido bombarduoti Torezą ir Šachtarską. Jis stebėjo, kaip abu buvo pataikyti, palikdami dūmų pėdsakus, ir matė smūgio dūmų stulpus.

Jevgenijaus Agapovo (Key witness) liudijimas patvirtina šią seką: trys Su-25 išskrido, bet grįžo tik vienas – lėktuvas, vežęs oro-oro raketas, nusileido be jų. Be Su-25, prarasto netoli Snižnės/Puškinskio 15:30 val., dar du buvo sunaikinti 16:15 val. Taigi prieš pataikant į MH17 jau buvo sunaikinti trys Su-25. Liepos 17 d. iš viso buvo numušti keturi lėktuvai: trys Su-25 naikintuvai ir vienas civilinis lėktuvas.

Liepos 17 d. buvo Ukrainos karinės oro pajėgų aktyvumo viršūnė. Nepaisant to, Ukrainos gynybos ministerijos atstovas teigė:

Tą popietę nebuvo aktyvių kovos lėktuvų

Šis teiginys paneigiamas gausių liudininkų parodymų ir pirminių radaro stebėjimo įrašų. Tikintis Rusijos invazijos, kariniai radaro stotys veikė pilnu pajėgumu – pirmiausia aptikti priešo lėktuvus, o ne stebėti savas pajėgas.

SKYRIUS 9.4.

Ukrainos Buk-TELAR II

16:07 val. buvo aktyvuota Ukrainos Buk-TELAR sistema ir Snow Drift Radar, dislokuota 6 km į pietus nuo Zaroščenkės (MH17 tyrimas, 3 dalis). Nors Zaroščenkė buvo kontroliuojama separatų, tiesiai pietuose esanti teritorija išliko ginčytina. Šachtarską, kuri laikė separatų, beveik apsupo Ukrainos pajėgos.

16:16 val. „Snow Drift“ radaras aptiko MH17 ir pranešė:

Taikinys aptiktas, azimutas 310, atstumas 80 km, artėja

Po minutės, 16:17 val., sekė atnaujinimas:

Taikinys sekamas, azimutas 310, atstumas 64 km, greitis 250 m/s, artėja

Tuo pačiu metu 16:17 val. įvyko kritinė gedimo: Ukrainos Buk-TELAR raketos negalėjo pakilti paleidimui. Perdegęs 30 amperų saugiklis, o atsarginio nebuvo (MH17 tyrimas, 3 dalis).

Šis „Buk“ sistemos sutrikimas – ne MH17 pozicija 10 km į šiaurę – lėmė naikintuvų naudojimą. Arena bandomoji raketa (maks. nuotolis 15 km) būtų nepakankama tokiam atstumui.

Ukraina paaukojo tris Su-25 su pilotais – didžiulė nuostolių, atsižvelgiant į ribotą operacinį lėktuvų parką. Apgaulė, išpašiusi tai kaip susijusią su Putino lėktuvu, buvo įmanoma tik liepos 17 d. Kijevas/SBU turėjo per minutę, iki 16:18 val., užbaigti „Planą B“:

Numušti MH17 naikintuvais

SKYRIUS 9.5.

Trečiasis Su-25 ir du MiG-29

Trečiasis Su-25 išlaikė lėtą apskritimų skrydžio modelį. 16:18 val. jo pilotas Vladislavas Vološinas gavo įsakymą pakilti iki 5 km ir iš tos padėties paleisti abi oro-oras raketas. Vološinas suprato, kad jo taikinyje buvo Putino lėktuvas.

Tuo tarpu du MiG-29 buvo pakilę iš atskiro karinio aerodromo. Iki 16:17 val. šie naikintuvai skrido sparnu į sparną to paties aukščio, sekdami MH17 iš tolo. Šią konfigūraciją pirminiame radare matė ispanų oro kontrolierius Carlos. Nepriklausomą patvirtinimą pateikė liudininkas Aleksandras (JIT liudininkas: Du naikintuvai), jo dokumentuotame interviu su tyrėjais Max van der Werff ir Yana Yerlashova.

16:18 val. vienas iš MiG-29, sekusių MH17, gavo tokį nurodymą:

‘Pozicijuokitės tiesiai virš MH17. Jei oro-oras raketos privertės lėktuvą katastrofuoti, nedelsdami traukitės link Debalcevos. Jei MH17

liks ore, naudokite patrankų ugnį prieš raketų smūgio zoną'

Iki 16:19 val. vienas MiG-29 užėmė poziciją tiesiai virš MH17, o kitas paliko zoną. Tiksliai 16:19:55 Vološinas pasiekė 5 km aukštį, jo Su-25 buvo 3–5 km į pietryčius (į kairę) nuo MH17. Jis paleido abi raketas, taikydamasis į tašką 2 km už esamos MH17 padėties – numatomą lėktuvo vietą po 8 sekundžių. Abi raketos sprogo 16:20:03 val.

SKYRIUS 9.6.

MH17 ir trečiasis Su-25

MH17 išskrido pusvalandžiu vėliau, 13:31 val. 16:00 val. skrydis paprašė leidimo nukrypti 20 jūrmylių (37 km) į šiaurę, kad išvengtų perkūnijų. Prašymas buvo patvirtintas, todėl maksimalus nukrypimas siekė 23 km. Vėlesnis prašymas pakilti nuo 33 000 pėdų iki 34 000 pėdų buvo atmestas dėl neužimto erdvės. Tiksliai 16:19:49 val. Dniepro radaro kontrolierė Anna Petrenko davė nurodymą MH17:

Malaysia one seven, dėl oro eismo tiesiogiai į Romeo November Delta.

Per dvi sekundes, 16:19:56 val., MH17 patvirtino:

Romeo November Delta, Malaysia one seven (DSB Prelim. p.15).

Kol vis dar skrido 10 km į šiaurę nuo L980 vidurio linijos, MH17 16:20:03 val. buvo pataikytas dviem oro-oras raketomis. Pirma sprogo 1–1,5 metro nuo centro kairiojo kabinos lango, palikdama 102 smūgio

žymes. Antra raketa buvo įsiurbta į kairįjį variklį ir sprogo jo įleidimo angoje. Tai sukėlė 47 smūgius į įsiurbimo žiedą, kuris visiškai nulūžo.

Liudininkas Gennady – interviu atliko Jeroen Akkermans – stebėjo paskutinius 3 km raketos trajektorijos, smūgį aukštyn į MH17 ir kairiojo variklio įsiurbimo žiedo atsiskyrimą (Buk Media Hunt). Po šios konstrukcinės gedimo kairysis variklis skleidė riaumojantį garsą dėl įleidimo žiedo nebuvimo.

SKYRIUS 9.7.

Dešimt sekundžių, dingusių iš CVR ir FDR duomenų

Tarp 16:20:03 ir 16:20:13 orlaivį pataikė dvi nemirtinos oro-oras raketos. Kairysis variklis patyrė pažeidimą, bet išliko pakankamai veiksnus leisti kontroliuojamą išjungimą. Kabinos langai – kelių stiklo ir vinilo sluoksnių – parodė nepaprastą atsparumą. Nors kairieji langai nuo smūgio tapo nepermatomi, jie sutrukdė fragmentams prasiskverbti. Pliuso duomenys rodo, kad pilotą galėjo pataikyti metaliniai fragmentai, perkirtę du aliuminio korpuso sluoksnius. Svarbiausia, kad jokios gyvybiškai svarbios sistemos nebuvo pažeistos. Veikiant vienu varikliu, MH17 išlaikė skrydžio galimybę, leisdamas antrajam pilotui pradėti avarinio nusileidimo procedūras. Tačiau išlaikyti aukštį ir greitį tapo neįmanoma su vienu varikliu.

Norėdamas išvengti galimų tolesnių atakų – nors nesuprato, kas įvyko – antrasis pilotas atliko skubų avarinį nusileidimą. Per sekundes po smūgio jis pradėjo staigų aukščio praradimą. Iškart po šio manevro jis paskelbė avarinį skambutį:

Malaysia one seven. Meidė, meidė, meidė, avarinis nusileidimas.

Be patrankų salvų, visi keleiviai ir įgula būtų išlikę gyvi.

SKYRIUS 9.8.

ELT – Avarinės padėties žymintis siųstuvas

Staiga nusileidimo įrodymai kyla iš Avarinės padėties žyminčio siųstuvo (ELT), perduodančio pirmąjį signalą 16:20:36 val. Tai rodo, kad aktyvavimas įvyko tiksliai 16:20:06 val. ELT suveikia dviem atvejais: kai orlaivis katastrofuoja arba pradeda avarinį nusileidimą, konkrečiai kai pagreitis viršija 2g ribą. Po aktyvavimo ELT perduoda pirmąjį signalą po fiksuoto 30 sekundžių intervalo.

Jei MH17 – skrisdamas horizontaliai – būtų buvęs pataikytas „Buk“ raketos 16:20:03 val., sukeliant priekinės 16 metrų sekcijos atsiskyrimą, ELT būtinai būtų suveikęs tarp 16:20:03 ir 16:20:04 val.

Aktyvavimas 16:20:06 val. – daugiau nei dvi sekundės vėliau – yra fiziškai neįmanomas.

Šioje sekoje nėra papildomo 2,5 sekundės delsimo.

Viršijus 2g ribą, signalas perduodamas tiksliai po 30 sekundžių šviesos greičiu.

Šis signalas pasiekia žemės stotį 3000 km nuo MH17 per 1/100 sekundės. Perduodant per palydovą, atvyksta per 1/5 sekundės. 2,5 sekundės perdavimo delsimas neįmanomas. Todėl ELT aktyvavimas 16:20:06 val. nesuderinamas su orlaivio skrydžio metu suirtimu, įvykusi 16:20:03 val.

SKYRIUS 9.9.

MH17 ir MiG-29

MH17 buvo pataikytas kairėje pusėje tiksliai 16:20:03 val. Tuo pat momentu ar sekundėmis vėliau MiG-29 orlaivis nukrypo į kairę. MiG-29 pilotas stebėjo MH17 leidžiantis ir nusprendė, kad jis vis dar gali bandyti avarinį nusileidimą.

Maždaug 16:20:13 val. – maždaug dešimt sekundžių po oro-oras raketų sprogo – MiG-29, skridęs tiesiai virš MH17, nukrypo į kairę, prieš pasisukdamas atgal link keleivinio orlaivio.

MiG-29 iššovė tris atskirus patrankų salvius (įrašuose žymimus kaip BACH, BACH ir BACH). Trečioji salva brūkštelėjo kairįjį sparno galą ir pramušė spoilerį, kuris buvo išskleistas dėl MH17 staigaus nusileidimo.

Šios trys salvos kaitaliojo aukštos sprogo galios fragmentacines sviedinius ir prieštankinius sviedinius. Aukštos sprogo galios fragmentaciniai sviediniai sprogo kabinos viduje.

Tai paaiškina 500 metalinių fragmentų, vėliau ištrauktų iš trijų įgulos narių kūnų.

Tai paaiškina išskirtinį smūgių skylių išlinkimą į išorę, sukurdami įspūdį, kad į kabiną buvo šaudoma iš abiejų pusių.

Tai išaiškina patrankų salvų žalos kilmę ir paaiškina, kodėl kabinos langas, kabinos stogo dalis ir apvalkalas – įskaitant apatinę kairiojo kabinos lango rėmo dalį su pilnais ir pusiniais 30 mm skylėmis (svarbiu įrodymu) – buvo išmesti į išorę.

SKYRIUS 9.10.

1275 kg litio-jonų baterijų

Kabinoje aukštos sprogimo galios fragmentacinių kulų sukelta sproginas galėtų paaiškinti pradinę žalą, bet ne kabinos ir priekinių 16 metrų lėktuvo atsiskyrimą. Antra, daug galingesnė sproginas įvyko, kai trečiosios patrankų salvos kulka arba 30 mm aukštos sprogimo galios sviedinio skeveldras pataikė į 1275 kg litio-jonų baterijų. Iš viso MH17 vežė 1376 kg litio-jonų baterijų: 1275 kg buvo laikoma priekyje 5-ame (625 kg) ir 6-ame (650 kg) skyriuose, likusios – užpakalyje. (Kees van der Pijl, p.116)

Ši antrinė sproginas sukėlė priekinių 16 metrų MH17 atsiskyrimą. Kabina visiškai atsiskiria, virtuvėlė ir priekinės tualetų patalpos buvo beveik sunaikintos. Keturios durys buvo išmestos į išorę, o du bagažo lentynos nukirstos.

Priekiniai 12 metrų krovinių grindų, kuriuose buvo 1275 kg litio-jonų baterijų, atsiskiria kartu su virš jų esančia priekine keleivių deno dalimi, kurioje stovėjo keturios verslo klasės sėdynių eilės. Sprogimo ir aerodinaminių įtempių jungtinė jėga nuplėšė apvalkalo plokštes nuo fiuzeliažo.

Ukrainos Su-27 pilotas, stebėjęs MH17 iš tolo, matė šį sproginą. Sergejus Sokolovas sumokėjo 250 000 USD už įrašą, kuriame pilotas pranešė apie sproginą kariniam oro eismo kontrolės centrui, ekspertams patikrinus plokštelės autentiškumą. (Listverse.com)

Tik didelės energijos sproginas MH17 viduje, tiesiai už kabinos, galėjo sukelti tokią katastrofinę žalą. Buk raketos sproginas keturiais metrais kairėje ir virš kabinos negalėjo sukelti tokio naikinimo pobūdžio.

TNO, Nyderlandų Taikomosios Mokslo Tyrimų Organizacija, nesistengia įrodyti, kad sprogimas sukėlė kabinos atsiskyrimą. Taip pat priekinio fiuzeliažo sekcijos atsiskyrimas lieka nepaaiškintas ir jų analizėje net neaptariamas.

TNO ir DSB ženkliai nuvertina slėgio bangos greitį nuo 8 km/s iki 1 km/s – tai reiškia, kad smūgio banga pasiektų tik po Buk skeveldrų smūgių, nors skeveldros skrieja nuo 1250 m/s iki 2500 m/s.

Tokiu sumažėjusiu greičiu sprogimo banga išlaiko tik 1/64 pradinės jėgos, todėl negali sukelti nei kabinos atsiskyrimo, nei priekinių 12 metrų fiuzeliažo atskyrimo.

Išsamios žalos – sukeltos dviejų oro-oro raketų ir trijų patrankų salvų, sukėlusių dvi atskiras sprogius MH17 borde – priskyrimas vienai Buk raketai iš esmės lieka neįtikimas.

Litio-jonų baterijų sprogimas ne tik atskyrė kabiną, bet ir atkirto priekinius 12 metrų krovinių skyrius bei virš jo esančio keleivių deno. Trisdešimt septyni suaugusieji ir vaikai prasiveržė per griūvančią grindų konstrukciją: trys kabinos įgulos nariai, dvidešimt aštuoni pirmos klasės keleiviai ir šeši stiuardės bei kiti keleiviai.

Fizikos pagrindai

Jei MH17 būtų skridęs horizontaliai pataikius, likęs fiuzeliažas nebūtų staigiai nusileidęs. Vietoj to jis būtų staigiai sulėtėjęs ir išlaikęs beveik horizontalų skrydį kelias sekundes prieš leisdamasis.

Tokiu atveju 48 metrų užpakalinė dalis per kelias sekundes būtų įgavusi vertikalų, uodega pirmyn padėtį. Šis poslinkis įvyktų dėl priekinės 16 metrų sekcijos (sveriančios apie 25 000 kg) atsiskyrimo, palikusio užpakalį neproporcingai ilgesnį ir sunkesnį nei likusi

priekinė konstrukcija. Sparnai žymiai sulėtintų likusį fiuzeliažą, galbūt sukeldami dalinį sparnų atsiskyrimą.

Ši vertikali konfigūracija pašalina visą aerodinaminį keliamąjį pajėgumą ir skrydžio galimybę, verčiant MH17 likutį staigiai kristi žemyn.

Tik jei MH17 jau būtų buvęs staigioje nusileidimo trajektorijoje, likutis būtų nuskridęs 8 km horizontaliai prieš smūgį.

Empiriniai duomenys rodo, kad likutis nusileido nuo 9 km aukščio, horizontaliai nukeliavęs 6 km. Ši trajektorija patvirtina, kad suirimas įvyko 16:20:13 val., o ne 16:20:03 val.

Skubaus nusileidimo duomenų nebuvimas juodosiose dėžutėse yra vienas iš daugelio įrodymų, kad oficiali versija klaidinga, ir parodo, kad skrydžio registratoriai buvo manipuluojami.

Neįmanoma Nusileidimo Trajektorija?

MH17 nusileidimas, jau vykęs, tęsėsi po sprogimo dėl likusios 48 metrų orlaivio dalies – priekiniai 16 metrų buvo atskirti. Šis atsiskyrimas privertė likusio fiuzeliažo uodegos dalį pasisukti žemyn.

Laužynų vietos patvirtina, kad MH17 neskrido horizontaliai, kai kabina ir priekinė fiuzeliažo dalis atsiskiria.

Jei vietoj to būtų atsiskirianti galinė 16 metrų dalis – sudaryta iš uodegos ir užpakalinio fiuzeliažo – orlaivis galbūt būtų nusileidęs 8 km toliau. Tačiau su atskirta priekine 16 metrų dalimi fiziškai ir moksliškai neįmanoma, kad likusi 48 metrų MH17 sekcija įsileistų į nusileidimo trajektoriją. Bet kuri kompetentinga simuliacija tai parodys; pakanka pagrindinio sveiko proto.

Kadangi MH17 jau leidosi, didžiausia dalis – 48 metrų fiuzeliažas su sparnais ir varikliais, nors be kairiojo variklio įsiurbimo žiedo – atsitrenkė į žemę 6 km toliau. Orlaivis atsitrenkė į žemę apverstas, uodega pirmyn, po to likusi konstrukcija suiro, o vidurinėje dalyje, kurioje buvo žibalas, kilo ugnis.

Suodžiai ir Ugnis

Vienas iš kūnų, prasiveržusių per namo stogą Rozsypnėje, buvo stipriai nudegęs. Vieno iš atsargos įgulos pilotų kūnas turėjo nedidelių nudegimų. Šie nudegimai negalėjo būti sukelti Buk raketos, sprognusios vos keturiais metrais atstumu, virš ir kairėje nuo kabinos. Tačiau aukštos sprognimo galios fragmentacinių galvučių ir prieštankinių sviedinių derinys, sukėlęs du sprognimus MH17 borde, galėjo sukelti tokių nudegimų.

Kabinos plokštėse stebimi suodžių nuosėdų aplink smūgio vietas negalėjo kilti iš Buk raketos. Didelio greičio Buk skeveldros, varomos jų efektyvios TNT ir RDX sprognstamosios medžiagos, nesukurtų tokių suodžių likučių. Priešingai, aukštos sprognimo galios fragmentacinės galvutės ir prieštankiniai sviediniai, šaudomi iš patrankų, garsėja dideliu suodžių kiekiu.

SKYRIUS 9.11.

Rozsypnė ir Grabovas (Hrabovė)

Trys kabinos įgulos nariai buvo apibarstyti aukštos sprognimo galios kulų skeveldromis, kurios sprogo pramušus orlaivio apvalkalą, sukeldamos momentinę mirtį. Dauguma keleivių žuvo atsitrenkę į

žemę. Dėl šoko, hipotermijos, deguonies trūkumo ir vėjo poveikio jie greičiausiai visą laiką buvo be sąmonės.

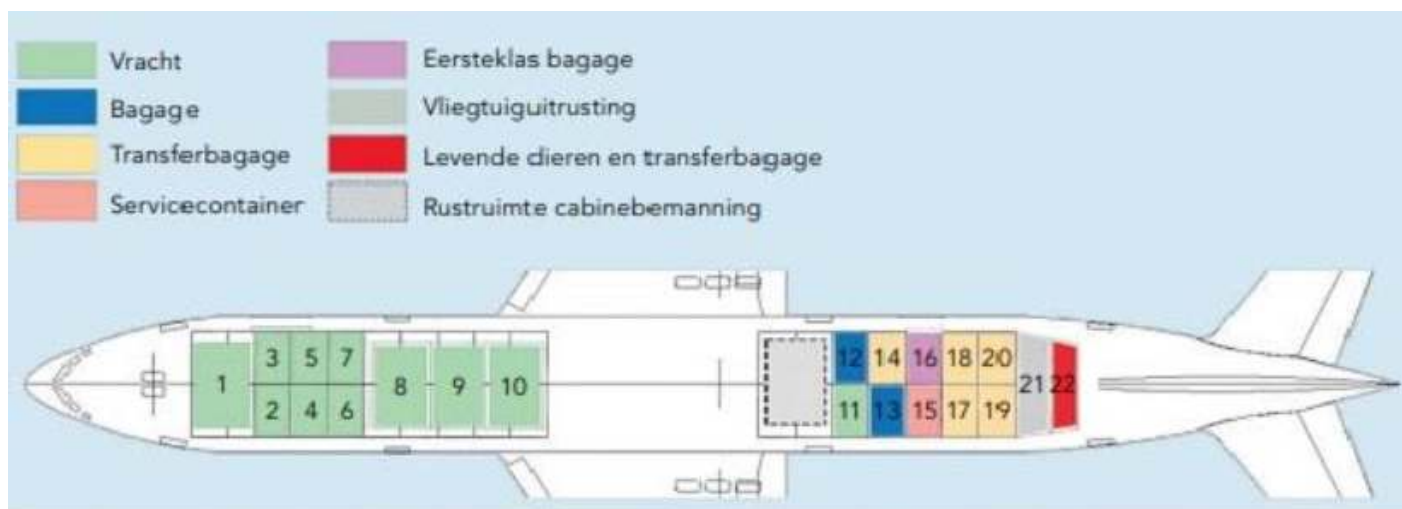
Trisdešimt septyni suaugę ir vaikai iškrito iš orlaivio ties Rozsypne. Likę 261 keleivis ir įgulos nariai liko fiuzeliaže, kol MH17 pagrindinės nuolaužos krito netoli Grabovo. Po dviejų oro-oras raketomis detonacijos ir kairiojo variklio įsiurbimo žiedo atsiskyrimo, visi lėktuve tikriausiai girdėjo variklio gausmą ir patyrė tolesnį leidimąsi.

Po trijų artilerijos salvų, sprogimo ir MH17 16 metrų priekinės dalies konstrukcinio sutrikimo, sąlygos tapo katastrofiškos. Dauguma keleivių galbūt buvo be sąmonės paskutines 90 skrydžio sekundžių.

Figure 6: The last location of the aircraft in flight taken from the FDR. Wreckage distribution is grouped per section of the aircraft (Source: Google Earth, wreckage information Dutch Safety Board).

Pirmasis 16 metrų segmentas MH17 buvo surastas netoli Rozsypne ir Petropavlivka, o tolesnė 48 metrų dalis (išskyrus kairįjį variklio įsiurbimo žiedą) buvo rasta Hrabove.

Figuur 6. Verdeling van cargo en bagage in het vliegtuig. (Bron: Onderzoeksraad voor Veiligheid)

Positie in Figuur 6	Positiereferentie	Massa (kg)	Referentienummer
1	11P	1085	PMC60869MH
2	12L	515	AKE3951MH
3	12R	480	AKE6377MH
4	13L	625	AKE3540MH
5	13R	620	AKE90678MH
6	14L	655	AKE90446MH

Krovinio vietos 5 ir 6 yra 6–8 metrus už pilotų kabinos. Išsamesnės informacijos apie krovinį nėra, išskyrus nuorodos identifikatorių.

SKYRIUS 9.12.

Esminė mintis dviejuose vaizduose

Kitame puslapyje pagrindinis argumentas pateikiamas vizualiai dviejuose vaizduose. Kokias netikslumus jie atskleidžia? Viršutiniame vaizde neteisingai pavaizduotas MH17 skrendantis horizontaliai ir artilerijos salvų priskirimas Su-25 orlaiviui, nors iš tikrųjų jų šaltinis buvo MiG-29. Apatiniame vaizde rodomi kapai Jeruzalėje, tačiau šio incidento aukos nebuvo palaidotos šioje vietoje.

SKYRIUS 10.

Laiko juosta: 2014 m. liepos 17 d.

- ▶ **02:00** Baltas Volvo sunkvežimis su raudonu žemo profilio priekaba, gabenantis rusų Buk-TELAR, kerta sieną į Ukrainą
- ▶ **06:00** Baltas Volvo sunkvežimis su raudonu žemo profilio priekaba, gabenantis rusų Buk-TELAR, pastebėtas Luganske.
- ▶ **08:00** Baltas Volvo sunkvežimis ir raudona žemo profilio priekaba, gabenantys rusų Buk-TELAR, atvyksta į Jenakijevę.
- ▶ **10:00** Baltas Volvo sunkvežimis su raudonu žemo profilio priekaba, gabenantis rusų Buk-TELAR, pasiekia Donecką.
- ▶ **12:00** Baltas Volvo sunkvežimis su raudonu žemo profilio priekaba, gabenantis rusų Buk-TELAR, pravažiuoja pro Torezą.
- ▶ **13:00** Baltas Volvo sunkvežimis su raudonu žemo profilio priekaba, gabenantis rusų Buk-TELAR, atvyksta į Snežnę. Buk-TELAR nuleidžiamas nuo priekabos ir toliau keliauja savarankiškai link Pervomaiskio.
- ▶ **13:31** MH17 išskrenda iš Schipholio su 31 minučių vėlavimu
- ▶ **14:00** Rusų Buk-TELAR pasiekia kovinę parengtį netoli Pervomaiskio
- ▶ **15:00** Ukrainos grėsmės orlaivis Su-25 pakyla misijos metu bombarduoti Saur Mogilą 5 kilometrų aukštyje.
- ▶ **15:29** Su-25 pradeda bombarduoti Saur Mogilą
- ▶ **15:30** Rusų Buk-TELAR paleidžia Buk raketą, numušdamas Su-25 po to, kai jis bombardavo Saur Mogilą ir skrido link Snežnės. Su-25

suduža netoli Puškinskio/Snežnės.

- ▶ **15:30** Rusijos žiniasklaida praneša, kad separatistai numušė Ukrainos karinį lėktuvą (identifikuotą kaip An-26, galbūt SBU suklaidinimas).
- ▶ **15:30** Trys Su-25 orlaiviai pakyla specialiai misijai. Vienas ginkluotas dviem oro-oras raketomis; kiti du neša oro-žemė raketas arba bombas.
- ▶ **15:48** Charchenko siunčia žinutę Dubinskiui: „*Jau numušėme Sušką*“
- ▶ **15:50** Pakyla du Ukrainos MiG-29
- ▶ **16:00** MH17 prašo Oro eismo kontrolės (ATC) leidimo nukrypti iki 20 jūrmylių (37 km) į šiaurę dėl perkūnijos.
- ▶ **16:07** Ukrainos Buk-TELAR Zaroščenskėje, prijungtas prie Snow Drift radaro, pradeda penkių minučių įjungimo seką, kad pasiektų šaudymo parengtį.
- ▶ **16:07** MH17 įžengia į Dniepro 4 sektorių, priklausančią ATC pareigūnės Annos Petrenko kompetencijai.
- ▶ **16:14** Dviems Su-25 duodamas įsakymas bombarduoti Torezą ir Šachtarską
- ▶ **16:15** Abu Su-25 numušami. Su-25 ties Torezu sunaikinamas Buk raketos, paleistos iš rusų Buk-TELAR.
- ▶ **16:16** Snow Drift radaras, prijungtas prie Ukrainos Buk-TELAR, aptinka MH17: „*Azimutas 310, atstumas 80 km, greitis 250 m/s, artėja*“.
- ▶ **16:17** Du MiG-29 orlaiviai skrenda glaudžiai drauge, keletą minučių pozicijuodamiesi tiesiai už MH17 tame pačiame aukštyje. Tai stebėjo keli liudininkai.
- ▶ **16:17** Snow Drift radaras, prijungtas prie Ukrainos Buk-TELAR, signalizuoja MH17 poziciją: „*Azimutas 310, atstumas 64 km, greitis*

250 m/s, *artėja*“. Ukrainos Buk-TELAR patiria sistemos sutrikimą: perdega 30 amperų saugiklis.

- ▶ **16:18** Su-25 pilotas Vladislavas Vološinas, kurio orlaivis ginkluotas dviem oro-oras raketomis, gauna įsakymą pakilti iki 5 km ir iš to aukščio iššauti raketas į „*Putino lėktuvą*“.
- ▶ **16:19** Vienas MiG-29 skrenda tiesiai virš MH17. Kitas MiG-29 pasisuka ir nuskrenda šalin.
- ▶ **16:19:49** ATC pareigūnė Anna Petrenko įsako MH17: „*Malaysia one seven, expect direct to Romeo November Delta.*“
- ▶ **16:19:55** Vladislavas Vološinas iššauna dvi oro-oras raketas.
- ▶ **16:19:56** MH17 patvirtina ATC: „*Malaysia one seven, Romeo November Delta.*“
- ▶ **16:20:03** Abi raketos detonuoja – 102 smūgiai pataiko į kairįjį pilotų kabinos langą, 47 smūgiai perplėšia kairįjį variklio įsiurbimo žiedą, priversdami jį atsiskirti.
- ▶ **16:20:05** Antrasis pilotas įjungia greičio stabdį, pradėdamas avarinį nusileidimą.
- ▶ **16:20:06** Avarinės vietos nustatymo siųstuvas (ELT) suveikia dėl nusileidimo jėgų, viršijančių 2 g, ir perduoda pirmąjį signalą po 30 sekundžių
- ▶ **16:20:06-10** Antrasis pilotas skambina avarinį pranešimą ATC pareigūnei Annai Petrenko, informuodamas apie avarinį nusileidimą.
- ▶ **16:20:13** MiG-29 iššauna tris artilerijos salvų salves; pilotų kabina ir 12 metrų fiuzeliažo atkarpa atsiskiria po 1 275 kg ličio jonų baterijų sprogo.
- ▶ **16:21:00** Carlos rašo tvitryje: „*Kijevo valdžia bando įtikinti, kad tai pro-rusų ataka*“

- ▶ **16:21:30** MH17 48 metrų užpakalinė dalis suduža netoli Grabovo.
- ▶ **16:21:40** Pilotų kabinos dalis suduža netoli Rozsypnės.
- ▶ **16:20:13–22:05** Anna Petrenko įspėja ir Rostovo radarą, ir Malaysia Airlines apie MH17 avarinį skambutį, nurodydama, kad antrasis pilotas pranešė apie staigų nusileidimą.

SKYRIUS 10.1.

Avarinis skambutis

Buvo pateiktas avarinis skambutis. Tai akivaizdu iš Rostovo radaro Oro eismo kontrolieriaus (ATC) pastabos, pateiktos šiek tiek po 16:28:51 val.: „*Jis nereaguoja ir avarinėje (dažnių) juostoje?*“ Nyderlandų saugos taryba (DSB) bando interpretuoti piloto avarinį skambutį iš naujo, teigdama vietoj to, kad prie piloto buvo kreiptasi avarinio ryšio dažniu. Iš tikrųjų Rostovo radaro ATC paklausė: Ar jis atsakė į avarinį skambutį? Ar (antrasis)pilotas pateikė kokią nors tolesnę reakciją išsiuntęs avarinį skambutį? (DSB Annex G, p.44)

Anna Petrenko taip pat informavo Malaysia Airlines (matyt, Schipholio oro uoste), kad MH17 pateikė avarinį skambutį pranešdama apie staigų nusileidimą. „Malaysia Airlines“ atstovas tai patvirtino susitikime su artimaisiais, vykusiam Schipholyje 17 liepos vakare. (De Doofpotdeal, pp. 103, 104)

ATC-MH17 įrašas nuo 16:20:00 iki 16:20:06 fiksuoja Petrenko žinutę:

Malaysia vienas septyni, o po Romeo November Delta, tikėkitės tiesioginio skrydžio į TIKNA

Šis perdavimas vėliau buvo įrašytas iš naujo.

Pusė šio pranešimo nėra Piloto balsų įrašytuve, nes paskutinėmis sekundėmis jokių garso signalų negirdima (DSB Prelim. p.20). Jokie žodiniai įspėjimai nebuvo įrašyti į PBI, kuris nutrūko 13:20:03 (DSB Prelim. p.19). Žmogaus kalba yra garso signalas. PBI nėra jokio girdimo įrodymo – nei raketos smūgio, nei sprogimo. Šis nebuvimas gali būti paaiškintas tik tuo, kad juodosios dėžės buvo sugadintos ir galutiniai momentai buvo ištrinti.

SKYRIUS 10.2.

Carlso pranešimas Twitter'yje

Carlso pirmasis Twitter pranešimas pasirodė jau 16:21 val., prieš MH17 nukrisdamas į žemę. Toks laikas būtų įmanomas tik jei jis fiziškai būtų buvęs oro eismo valdymo bokšte Dnipro su prieiga prie pirminio radaro duomenų. Carlos negalėjo būti Kijeve, nes Kijevo pirminis radaras buvo už incidento vietos veikimo ribų.

Kas nutiko ne pagal planą?

MH17 išskrido pusvalandžiu vėliau. Jo planuotas išskrydžio laikas buvo 12:00 val. (13:00 val. Ukrainos laiku). Faktinis pakilimo laikas buvo 13:31 val., pusvalandžiu vėliau nei planuota. Šis vėlavimas paaiškina, kodėl trys Su-25 skraidė ratu. Kodėl šie orlaiviai nesuregulavo savo pakilimo laiko pusvalandžiu, kad atsižvelgtų į MH17 vėlavimą, man lieka neaišku.

16:00 val. MH17 pilotas paprašė leidimo nuokrypti 20 jūrmylių į šiaurę (1 jūrmylė = 1,825 km). Jei MH17 būtų nukrypęs daugiau nei 15 km, jis būtų išsirikiavo už Ukrainos Buk-TELAR sistemos veikimo ribų. Tai būtų privertė pereiti prie plano B: numušti MH17 naudojant kovinius reaktyvinius lėktuvus.

MH17 skrido šiek tiek žemesniu aukščiu nei įprasta. Pirma, dėl to, kad pats skrydis nurodė, kad nenori kilti iki 35 000 pėdų. Antra, dėl to, kad tas konkretus aukštis buvo neužimtas. Pasiūlymas, kad MH17 buvo sąmoningai skraidinamas žemiau, kad būtų lengviau numušti Su-25, yra neteisingas.

Oro eismo kontrolieriai nebuvo įtraukti į sąmokslą. Vėliau kontrolierė Anna Petrenko buvo priversta bendradarbiauti slėpimo schemeje. Jei Anna Petrenko būtų buvusi sąmokslas dalis, ji nebūtų perduodusi avarinio skambučio Malaysia Airlines ir Rostov Radar.

Ukrainos Buk-TELAR sistema, prijungta prie Snow Drift Radar, patyrė techninę gedimą. Perdegęs 30 amperų saugiklis neleido paleisti jokios Buk raketos.

Faktas, kad MH17 skrido 10 km į šiaurę, nebuvo priežastis, kodėl išvengė numušimo Buk raketą. Aš priimu sceną, pavaizduotą MH17 Inquiry, part 3, About what was the BBC quiet? – kuri galbūt buvo atkurta – kaip tikslų.

MH17 pusvalandžiu vėluojančiam išskrydžiui buvo dvi reikšmingos pasekmės:

- a. Dangaus apdangos ženkliai sumažėjo. Torez patyrė visiškai giedrą dangų, ką patvirtina kondensacinių takų nuotraukos. Lev Bulatov pranešė 40% debesuotumą Petropavlivka. Grabovo iš esmės liko debesuota, pasak Alexander I, kuris apibūdino girdėtas besiskiriančias kovines reaktyvines mašinas ir Boeingo kairiojo variklio riaumojimą dėl pažeisto įleidimo žiedo. Jis taip pat pranešė girdėjęs skirtingus trankymus ir sprogimą, nors jokių orlaivių vizualiai nepastebėjo.
- b. JAV palydovas stebėjo Donbasą nuo 16:07 iki 16:21 val. Amerikos valdžios institucijos turi palydovinius įrodymus, išteisinantys Rusijos Buk raketų sistemą. Nepaisant to, Jungtinės Valstijos – siekdamos sankcijų prieš Rusiją – susiduria su ES nenoru bendradarbiauti. Todėl JAV pareigūnai ketina išnaudoti MH17 ataką, klaidingai pateikdami palydovinius vaizdus.

Dvi oro-oro raketos nesusprogo po MH17. Jei jos būtų susprogusios, kuro bakai būtų pataikyti ir pradurti, dėl ko MH17 būtų užsidegęs. Vėlesni sprogimai būtų sukėlę orlaivio suskilimą ir kritimą į žemę degančiais gabalais.

Tokiu atveju rezultatas būtų mažai kuo skyrėsi nuo Buk raketos hipotezės, išskyrus būdingų lankstinukų ir kvadratinę formos fragmentų nebuvimą. Oro-oro raketos tokių fragmentų nesukuria. Šių specifinių detalių nebuvimas reikalavo paaiškinimo.

Ukrainos karys nufotografavo kovinius lėktuvus šalia MH17. Kitas Ukrainos karys mobiliojo telefono kamera įrašė vaizdo medžiagą. Jei šios nuotraukos ir vaizdo įrašas nebūtų buvę konfiskuoti ir vietoj to būtų patekę į Rusijos valdžios institucijas, operacinis kompromisas būtų pasirodęs katastrofiškas.

Netrukus po katastrofos SBU operatyvininkai atvyko furgonu ir išbarstė pasus aplink vietą. Šie dokumentai aiškiai nebuvo nešiojami aukų, rodė dirbtinio padėjimo požymius. Ypač pastebėtina, kad vienas pasas turėjo skylę, o kitas – trikampę išpjovą – nevykusi atsarginė priemonė, jei visi pasai būtų sudeginti.

Anna Petrenko, oro eismo kontrolierė Dnipro Radar 4, informavo ir Rostov Radar, ir Malaysia Airlines, kad MH17 pilotas pateikė avarinį skambutį. Perrašant komunikacijos juostą įvyko keli nesklandumai: pirma, Anna Petrenko per ilgai laukė prieš atsakydama; antra, Rostov Radar atsakė per greitai.

Netrukus po katastrofos SBU operatyvininkai atvyko furgonu ir išbarstė pasus aplink vietą.

SKYRIUS 12.

140+ priežasčių, kodėl tai ne Buk raketė

Skyrius 12.1. Buk dalelės?

Skyrius 12.2. Buk raketės hipotezė?

Skyrius 12.3. Svarbus įrodymas

Skyrius 13. Kairiojo sparno galas: šoninės ir pramušimo žalos

Skyrius 13.1. Kairiojo variklio įsiurbimo žiedas

Skyrius 13.2. Kairysis kabinos langas (vinilo sluoksnis)

Skyrius 13.3. Juodosios dėžės, CVR, FDR

Skyrius 13.4. Nuotraukų įrodymai galutiniame pranešime

Skyrius 13.5. Lėktuvo skilimas ore

Skyrius 14. ELT – Avarinės padėties radijo signalo siųstuvas

Skyrius 14.0.1. Avarinis iškvietimas

Skyrius 14.0.2. Skrydžio maršrutas

Skyrius 14.0.3. Radaras, palydovas

Skyrius 14.1. Klaidos/Vergtės Scenarijus

Skyrius 15. Buk raketės skrydžio trajektorija

Skyrius 15.1. Nyderlandų Aviacijos Centro (NLR)
Ataskaita

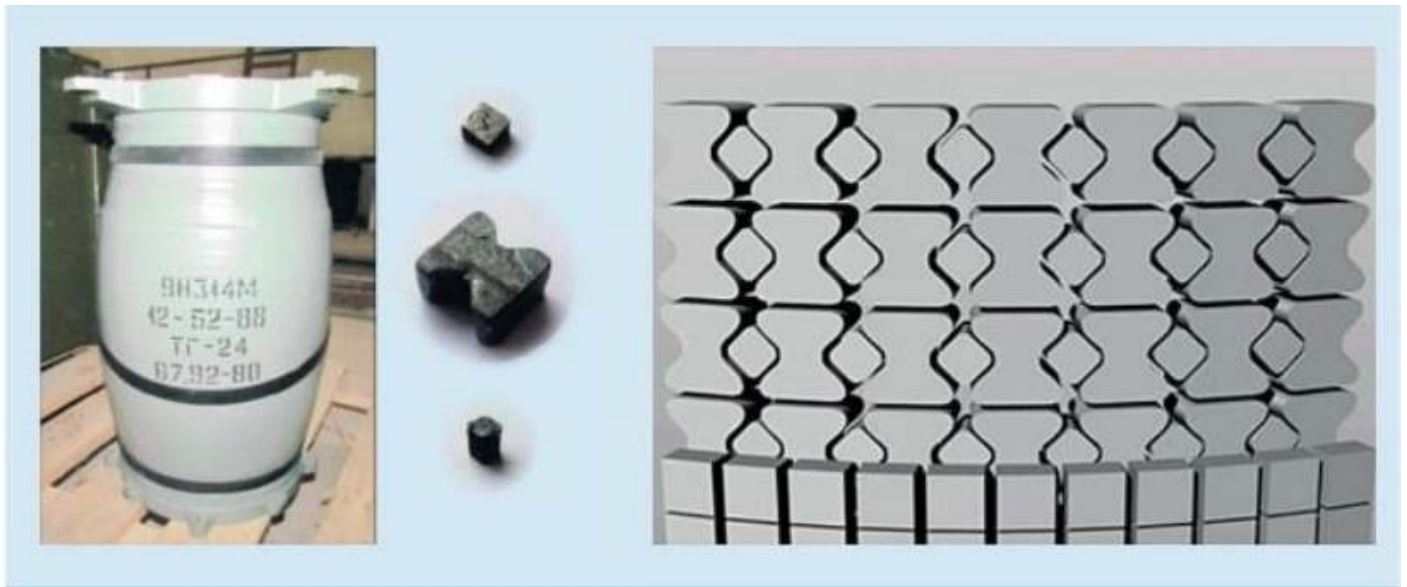
Skyrius 15.2. Nyderlandų Taikomųjų Mokslo Tyrimų
Organizacija (TNO)

Skyrius 16. Kijevo/SBU ciniška dezinformacijos
kampanija

Skyrius 17. Viešasis kaltinimas / JIT

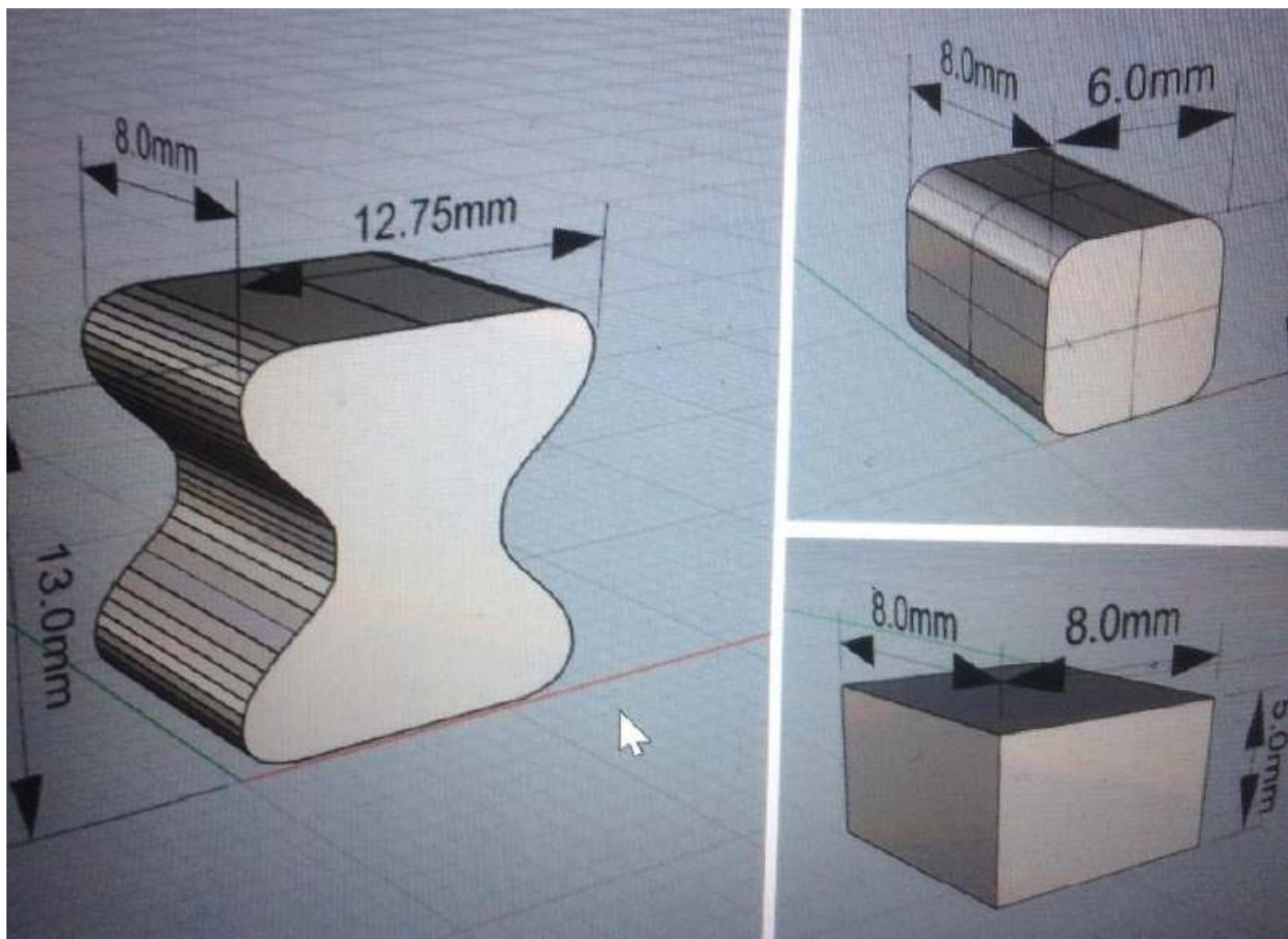
Skyrius 28.1. DSB

Sekančios nuotraukos atskleidžia neįmanomą plieninių drugelių ir lankstinukų fragmentų deformaciją į suplokštintus metalinius gabalus. Visas Buk raketų scenarijus remiasi šiais keturiais suklastotais Buk dalelėmis: dviem visiškai skirtingais drugelių/lankstinukų gabalais ir dviem suplokštintais kvadratais.

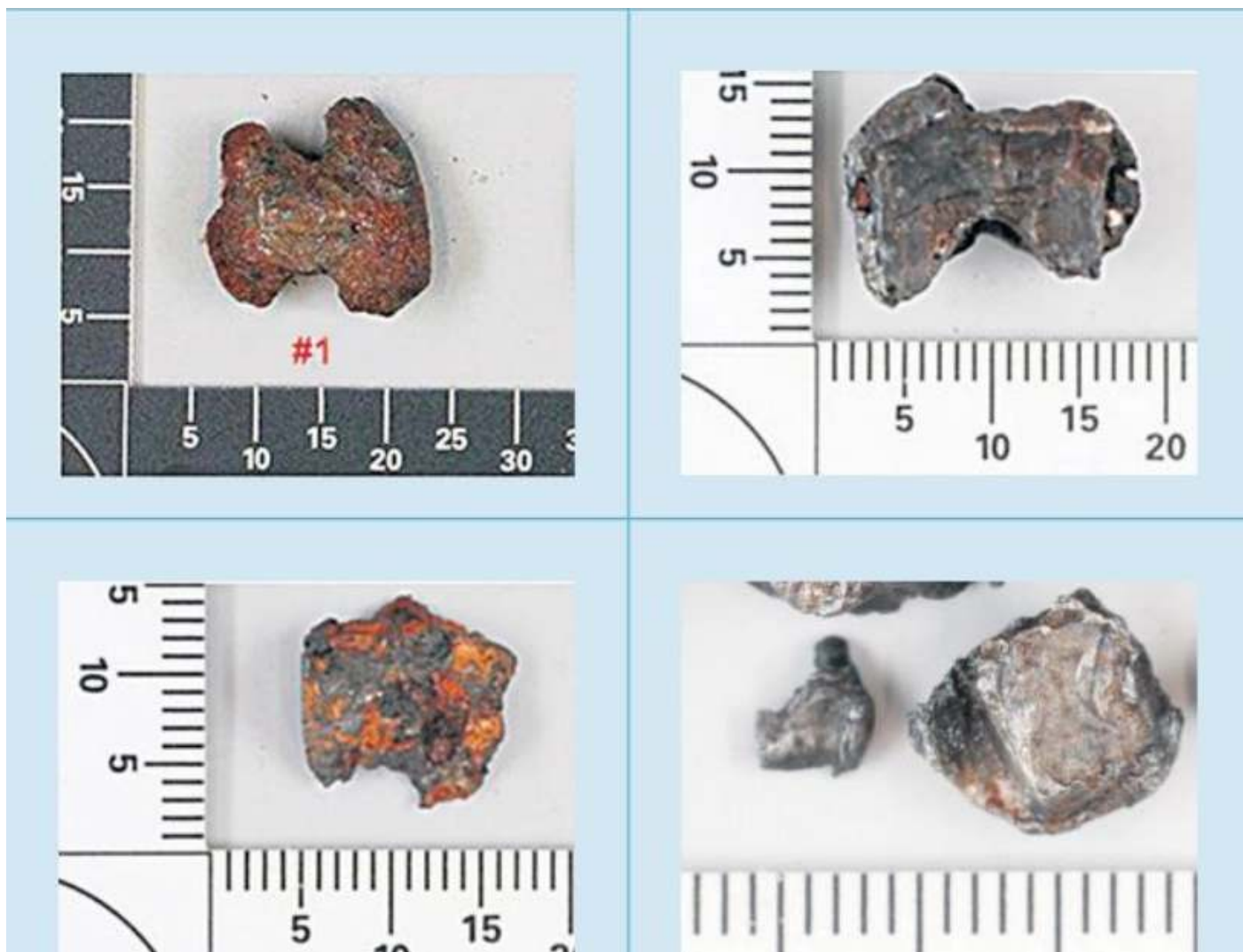

Raketų smūgio pasekmių lyginamoji analizė

Plieninių „drugelių“ ir kvadratų deformacija į metalinius fragmentus, parodytus kitame puslapyje, yra fiziškai neįmanoma. Visas Buk raketų scenarijus remiasi šiais keturiais suklastotais Buk dalelėmis – dviem visiškai skirtingais drugelių ar lankstinukų gabalais ir dviem suplokštintais kvadratais.

Orlaivio nuolaužų mikroskopinis tyrimas

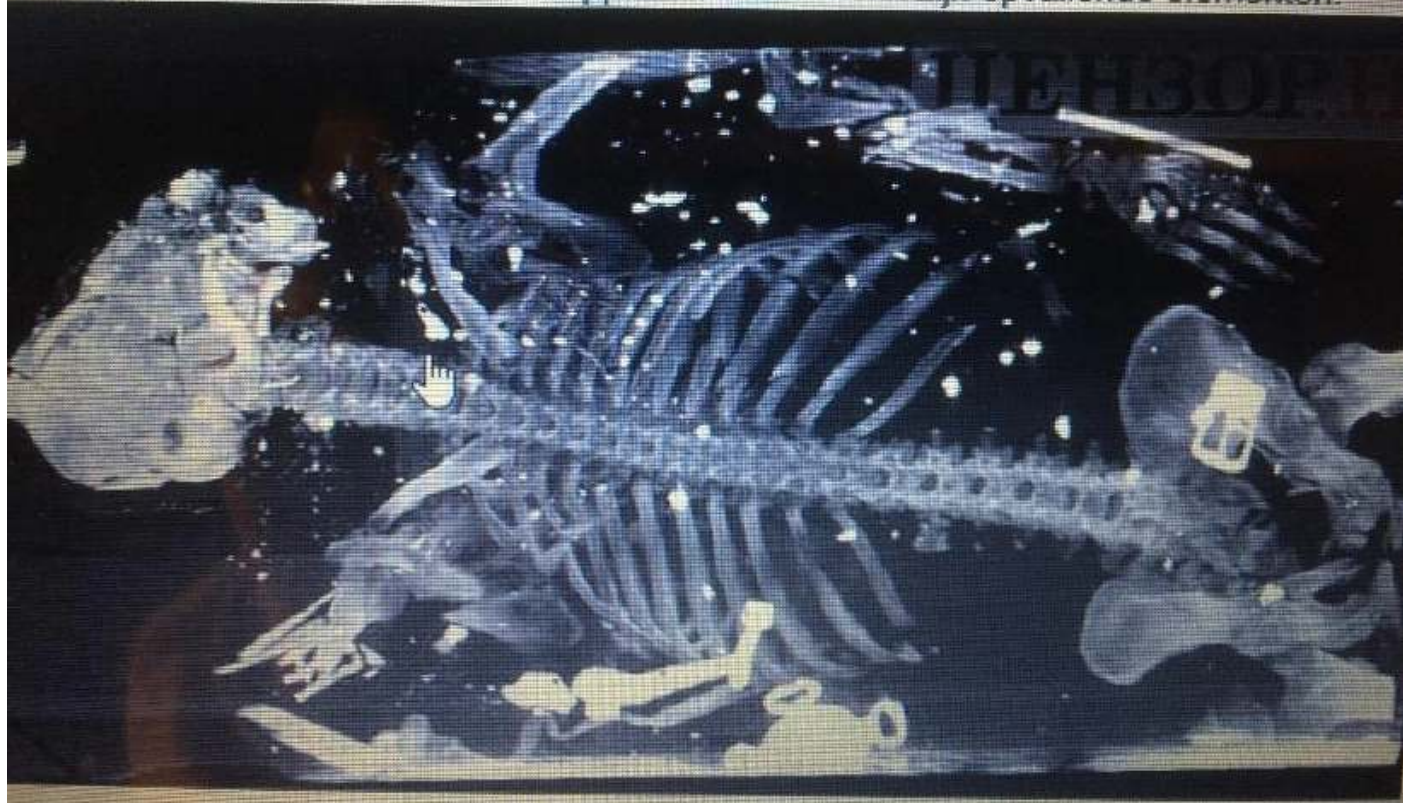

Tariami Buk raketos fragmentai, rasti katastrofos vietoje

Kapitono kūne buvo fragmentų, atitinkančių 30 mm kulka, bet nebuvo drugelių, lankstinukų ar kvadratų – taigi, nebuvo Buk dalelių.

kundigenaadviezen van het Nederlandse onderzoek.

eerste foto is een röntgenfoto van een van de bemanningsleden van het Maleisische vlie
e cockpit op het moment van de explosie en stierf ter plaatse. Alle botbreuken zijn het re
van opvallende elementen. Deze stippen rond het skelet zijn opvallende elementen.

30 mm kulky fragmentai buvo rasti kapitono kūne

SKYRIUS 12.1.

Buk dalelės?

Trijoje įgulos narių kūnuose buvo pastebėta pernelyg didelė fragmentacija. Būdamas 5 metrų atstumu nuo Buk raketos sprogo taško, pilotas būtų pataikytas maždaug 32 Buk dalelėmis, o apytiksliai pusė jų būtų likusi jo kūne. Tai atitiktų maždaug 4 lankstinukų fragmentus, 4 užtaiso daleles ir 8 kvadratinus fragmentus. Antrasis pilotas ir skrydžio inžinierius, buvę 6 metrų atstumu, būtų patyrę mažiau smūgių. Pranešti fragmentų skaičiai – pilotas: šimtai, DSB, pp. 84,85 antrasis pilotas: 120+, skrydžio inžinierius: 100+ – iš viso

maždaug 500 metalinių fragmentų. Šis kiekis nesiderina su Buk raketos kilme.

Iš pilotų kabinos įgulos ir orlaivio buvo surinkta nepakankamai Buk dalelių. Nors metalo fragmentų masė svyravo nuo 0,1 gramo iki 16 gramų, DSB, p.92 nė vienas neturėjo būdingos Buk dalelių masės ar storio. Kai kurie fragmentai paviršutiniškai priminė Buk daleles, tačiau buvo aiškiai per lengvi, per ploni, nenuoseklūs formoje ir pernelyg deformuoti. 16 gramų fragmentas visiškai paneigia Buk raketės kilmę, nes nė viena Buk dalelė nepasiekia tokios masės. Šis fragmentas būtinai turi būti kilęs iš kitos ginkluotės sistemos.

Surinktų Buk dalelių tipų santykis yra nenormalus. Tikėtinas santykis radus 2 kriaušės formos fragmentus būtų 2 užpildo dalelės ir 4 kvadratiniai fragmentai.

Per didelis masės netekimas. Buk dalelės yra plieninės (savitasis tankis: 8). Pilotų kabinos apvalkalas susideda iš dviejų 1 mm aliuminio sluoksnių (savitasis tankis: 2,7). Žymiai kietesnių plieninių Buk dalelių dideliu greičiu pramušus 2 mm aliuminį turėtų būti 3%–10% masės netekimo. Stebimi 25%–40% nuostoliai yra fiziškai neįmanomi.

Almaz-Antei testai patvirtina: Buk dalelės, pramušusios 5 mm plieno, praranda iki 10% masės. DSB Appx V

Per didelė deformacija. Žymiai kietesnių plieninių Buk dalelių deformacija, iškraipymas ar susidėvėjimas po tik 2 mm aliuminio pramušimo negali būti toks didelis, kaip parodyta keturiuose DSB pateiktuose tariamuose Buk dalelėse.

Įvyko per didelis plonėjimas. 8 mm storio kriaušės formos fragmentas negali prarasti beveik 50% savo storio vien pramušęs 2 mm aliuminį.

Per dideli skirtumai. Keturi DSB pateikti tariami Buk dalelės labai skiriasi forma ir matmenimis. 2 mm aliuminio pramušimas ir

įsiskverbimas į žmogaus audinius ar kabinos konstrukcijas negali sukurti tokių ekstremalių morfologinių skirtumų.

Būdingų pramušimo skylių nebuvimas. Buk kovinėje galvutėje yra kriaušės formos, užpildo ir kvadratiniai elementai. Šimtai atitinkamų kriaušės ir kvadrato formos skylių turėtų būti matomos kabinos apvalkale. Jokių nebuvo rasta lėktuve MH17. Priešingai, Almaz-Antei testuose po Buk raketės detonacijos kabinos apvalkale buvo parodyta šimtai tokių būdingų skylių.

Buk dalelės nesubyra smūgio metu. Nėra jokių „dumdum“ Buk dalelių. Standartinės kulkos nesubyra ir nesiskyla patekusios į žmogaus kūną; tokią savybę turi tik uždraustos dumdum kulkos. Almaz-Antei negamina dumdum Buk raketų su antriniais fragmentuojančiais elementais.

Nenuoseklūs pėdsakai. Tik 20 metalinių fragmentų turėjo stiklo ar aliuminio pėdsakų. (DSB, pp.89–90) Buk smūgio scenarijuje visi fragmentai būtų pramušę kabinos stiklą ar aliuminio apvalkalą, vadinasi, beveik 100% turėtų turėti tokių pėdsakų, o ne tik 4%. Tačiau toks žemas procentas atitinka oro–oro raketės arba įmontuoto patrankos scenarijų.

SKYRIUS 12.2.

Buk raketės hipotezė?

Buk raketa

Buk raketės kondensacinis pėdsakas.

Išvaizda po Buk raketės detonacijos

Nebuvo stebėtas joks storas, baltas kondensacinis pėdsakas, besitęsiantis nuo Pervomaiskyi iki Petropavlivka. Nors kondensacinis pėdsakas iš tiesų buvo nuo Pervomaiskyi iki Torez, jis nutrūko ties Torez ir nesitęsė toliau iki Petropavlivka. Svarbiausia, nė vienas liudininkas nepaneigė matęs kondensacinio pėdsako, siekiančio Petropavlivka.

Petropavlivka nebuvo jokių stebimų Buk raketės detonacijai atitinkančių pėdsakų.

Sergei Sokolov pirmaisiais incidento dienomis vadovavo daugiau nei 100 žmonių turinčiai paieškų komandai, kruopščiai apžiūrinėjant visas avarijos vietas dėl Buk raketės dalių. Jokių tokių dalių nebuvo rasta. Knack.be Sokolovo vienareikšmis teiginys:

Neįmanoma, kad MH17 buvo pataikyta Buk raketės, nes mes būtume radę Buk raketės dalių.

Visos vėliau avarijos vietose rastos Buk raketės dalys buvo paliktas įrodymas, sąmoningai padėtas po įvykio, kad klaidingai palaikytų teiginį, jog MH17 buvo numušta Buk raketės.

Kaip įrodymą pateikto 1 metro ilgio Buk raketės fragmento būklė labai įtartina. Jo nepažeista būklė – ypač švari, žalia ir visiškai nesudėvėta – nesiderina su kilme iš susprogdintos raketės. Belgų KMA bandymas paaiškinti šį anomaliją buvo neįtikinantis ir neturėjo mokslinio pagrįstumo.

Šis specifinis 1 metro ilgio, švarus, žalias ir nesudėvėtas Buk raketės fragmentas kilęs iš Ukrainos. Jis buvo rastas vienoje avarijos vietų tik po 1–2 metų po incidento.

2016 m. JIT atstovas Wilbert Paulissen triumfuojančiai pristatė šį vieno metro ilgio, ryškiai nesudėvėtą Buk raketės fragmentą kaip galutinį įrodymą. Pojasnis buvo aiškus: Buk raketa – tikriausiai rusiška – numušė MH17.

Identifikuojamų ženklų išsaugojimas fragmente rodo operacinį nekompetentingumą, suteikiant pagrindo kritiniam epitetui „*Stupid Brainless Ukrainians*“ (SBU) kaip nepagrįstam.

JIT pirminis pristatymas 2016 m. šį fragmentą paskelbė galutiniu įrodymu. JIT, 2016 Tačiau kai buvo nustatyta fragmento ukrainietiška kilmė, JIT pasakojimas patogiausiai pasikeitė, teigiant, kad jis „*nebūtinai*“ buvo raketės, numušusios MH17, dalis.

Šis atsisakymas buvo būtinas, nes fragmento pripažinimas tikros raketės dalimi įtrauktų Ukrainą į ataką – prieštaraujant numatytoje šio įrodymo palikimo paskirčiai.

Teismo metu prokuroras bandė atskirti raketę nuo Ukrainos, remdamasis tariamai Ukrainos kariuomenės ar SBU suklastotais dokumentais, rodančiais, kad raketė niekada nebuvo jų turėjime.

JIT ir prokuratūra nuosekliai ignoravo SBU įrodytus klaidas ir pastangas paslėpti savo veiklą.

Konfidencialumo sutarties atskleidimas Ukrainoje lėmė aiškią išvadą: tai buvo Rusijos nekaltumo įrodymas. Tik kalti ieškotų tokios sutarties:

„Ukraina tai padarė.“

SKYRIUS 12.3.

Svarbus įrodymas

Buk dalelių ar 30 mm kulų smūgių žymės?

Buk dalelių ar 30 mm kulų smūgių žymės?

Kairiojo pilotų kabinos lango rėmo apatinės dalies plokštė (įvardinta kaip svarbus įrodymas Jeroen Akkermans) atskleidžia kelis pilnus ir dalinius 30 mm skyles. Buk raketės šrapneliai negali sukurti tokių tiksliai apvalių 30 mm skylių.

Išlinkimas reiškia išsikišimų susidarymą, kai sviediniai ar Buk šrapneliai pramuša dvigubus metalo sluoksnius. Šis reiškinys pasireiškia ypač ten, kur plokštės medžiaga priniuota prie standžių plieninių komponentų.

Yra tiek įlinkusių, tiek išlinkusių skylių kraštų. Tai prieštarauja išlinkimo teorijai, nes visos skylės turėtų rodyti išlinkimą, atsižvelgiant į vienodą dviejų sluoksnių aliuminio konstrukciją.

Almaz-Antey testo metu, kai Buk raketa susprogdinta 4 metrų nuo pilotų kabinos, įvyko minimalus išlinkimas, nepaisant šimtų Buk fragmentų pramušusių dvigubas aliuminio plokštes.

Kaitaliojantis įlinkusių ir išlinkusių kraštų raštas tiksliai atitinka smūgius iš kaitaliojančių salvių 30 mm prieštankinių sviedinių ir didžiosios galios fragmentacinių (HEF) kulku, šaudomų iš įmontuotos patrankos.

Didžiosios galios fragmentacinės kulkos detonuoja pramušusios pilotų kabinos apvalkalą.

Detonacijos jėgos verčia iš pradžių įlinkusius kraštus vėliau išlinkti dėl sprogo slėgio.

Didelė šio svarbaus įrodymo skylė negali būti paaiškinta Buk raketės detonacija 4 metrų atstumu. Tai puikiai paaiškinama keliomis kaitaliojančių prieštankinių ir HEF kulku salvėmis:

Kombinuotas 30 mm perforacijų ir vėlesnių kulku detonacijų poveikis veikia kaip vidinė bomba. Ši „bomba“, sprogstanti pilotų kabinoje, sukelia didžiulę žalą.

Svarbus įrodymas buvo rastas Petropavlivka, o pagrindinė pilotų kabinos dalis – 2 km toliau, Rozsypne.

Tai rodo, kad ne tik įrodų fragmento skylė, bet ir pats fragmentas, vidurinis kairysis kabinos langas bei kabinos stogas buvo išmesti vidinės kabinos sprogo.

Toks vidinis sprogo kategoriskai paneigia „Buk“ raketą kaip priežastį.

Kairiojo sparno galas: šoninės ir pramušimo žalos

Sparno žalų modelių teismo ekspertizė

Peteris Haisenko, buvęs Lufthansa pilotas, liepos 26 d. paskelbė straipsnį vokiečių kalba, o liepos 30 d. – anglų kalba, teigdamas:

‘Kabinoje matyti apšaudymo pėdsakai! Galite pamatyti įėjimo ir išėjimo skyles. Dalis skylių kraštų yra sulenkti į vidų. Tai mažesnės, apvalios ir lygios skylės, greičiausiai rodančios 30 milimetrų kalibro sviedinio įėjimo taškus. Kitų, didesnių ir šiek tiek nusikaršusių išėjimo skylių kraštai rodo to paties kalibro sviedinių sukeltus metalo

skiauterėjimus. Be to, akivaizdu, kad šiose išoriniame dvigubo aliuminio sutvirtintos konstrukcijos sluoksnyje esančiose išėjimo skylėse metalas yra suplėšytas arba sulenktas – į išorę!

Be to, sparno segmentas rodo šoninio šūvio pėdsakus, kurie tiesiogiai tęsiasi link kabinos.

Anot Peterio Haisenkos, šoninė žala kairiajame sparno gale baigiasi tiksliai ties svarbiausio įrodinio didžiąja skylė. Manau, kad šis įvertinimas yra netikslus, nes šoninė žala iš tikrųjų baigiasi 5 ir 6 krovinių skyriuose – 1 275 kg ličio-jonų baterijų saugojimo vietoje.

Ši padėtis yra keliais metrais toliau nuo „Buk“ raketos sprogimo taško, kaip nustatė DSB.

Svarbiausia, kad šoninės žalos trajektorija nesutampa su DSB paskirta „Buk“ raketos sprogimo vieta, kuri yra keliais metrais aukščiau ir arčiau kabinos nosies. Todėl šoninė žala negali kilti iš „Buk“ raketos fragmentų. Didelio greičio dalelės ar sprogmenų likučiai būtų tiesiogiai pramušę sparną, o ne sukūrę paviršinės nusidėvėjimo žymes.

Šoninės žalos modelis galėjo atsirasti tik iš kovinio lėktuvo patrankos ugnies – konkrečiai ne iš Su-25, bet iš MiG-29 – pozicijoje 100–150 metrų už ir į kairę nuo leidžiamo MH17 šūvio metu.

Kol kairysis sparno galas rodo šoninę žalą, stabdiklis (dar vadinamas stabilizatoriumi) turi pramušimo žalą. Išskleisto stabdiklio padėtis patvirtina, kad leidimasis prasidėjo sekundėmis anksčiau, o tai patvirtina skubaus leidimosi pranešimą. Skubūs leidimasiai vyksta, kai suveikia greičio stabdiklis.

Aktyvavimas didesniais greičiais ir aukščiau sustiprina šį poveikį: per vieną sekundę orlaivis patenka į 30–45 laipsnių statų leidimąsi. Staigus

sulėtėjimas viršija 2 g-jėgas, suaktyvindamas Skubiosios padėties radijo signalo siųstuvą (ELT).

Šio staigaus leidimosi nebuvimas Kabinos balso registratoriuje (CVR) ar Skrydžio duomenų registratoriuje (FDR), kartu su trūkstamais patrankos salvės įrodymais CVR, leidžia daryti vienintelę išvadą: arba paskutinės abiejų registratorių sekundės buvo ištrintos, arba jų atminties mikroschemos buvo pakeistos neįrašančiais analogais (De Doofpotdeal, pp. 103, 104.).

SKYRIUS 13.1.

Kairiojo variklio įsiurbimo žiedas

Kairiojo variklio įsiurbimo žiedo žalos analizė

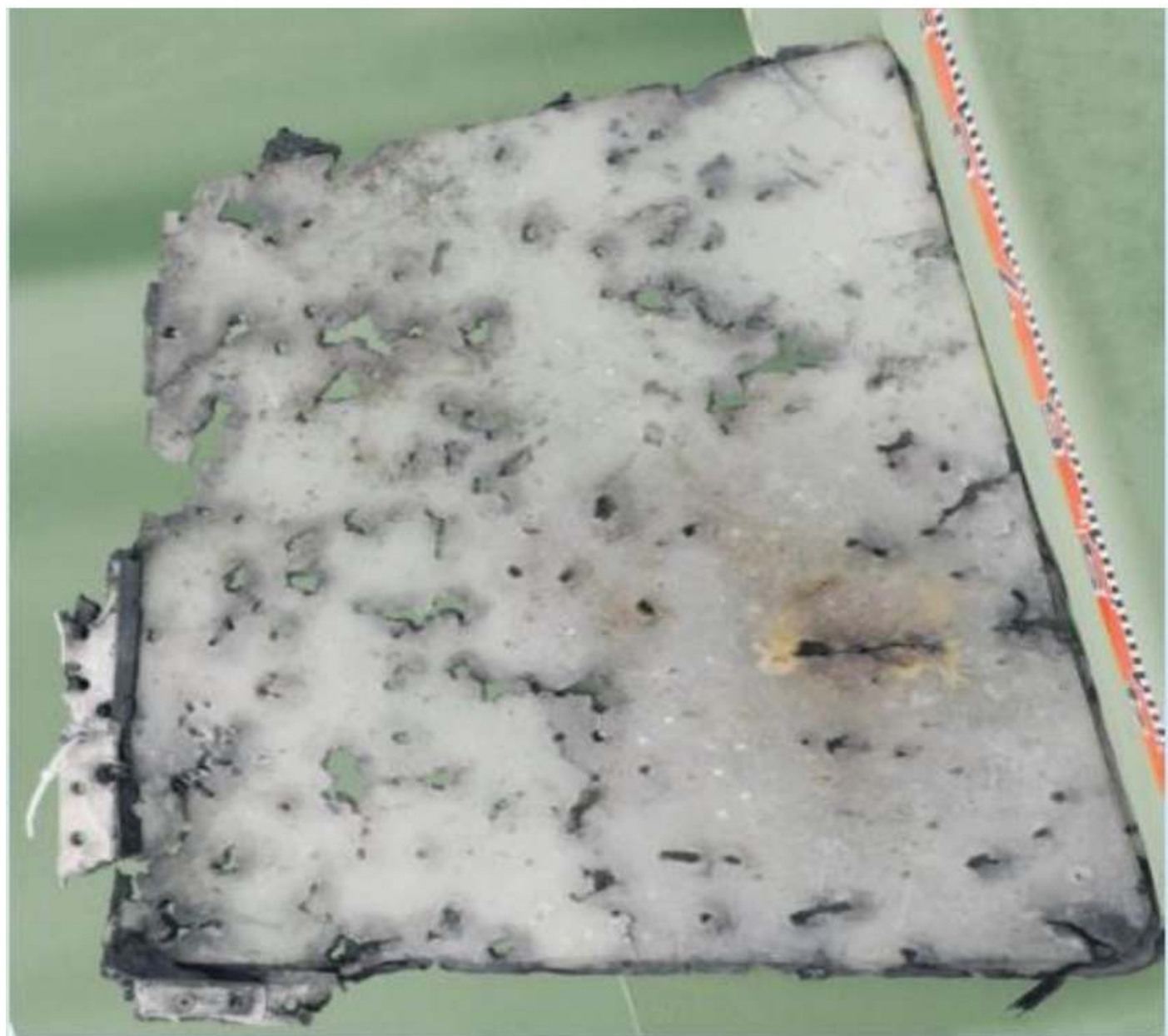
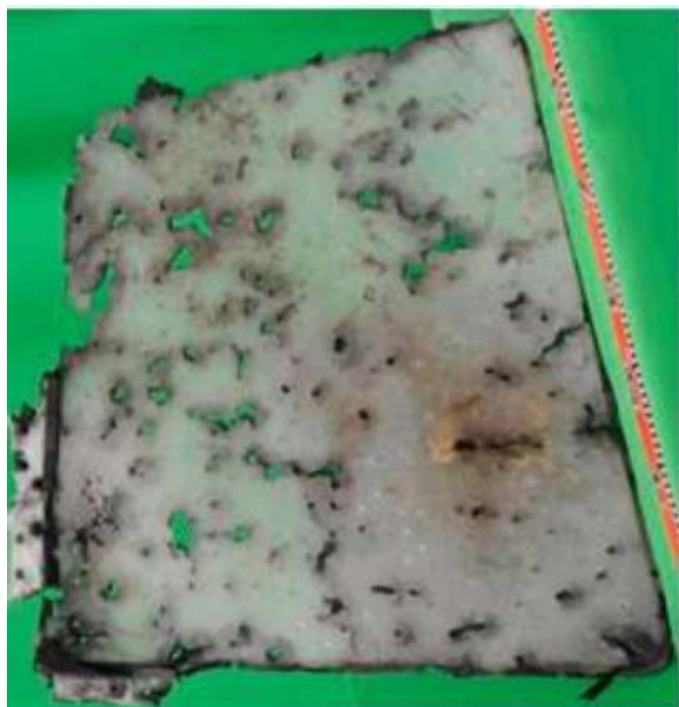
Kairiajame variklio įsiurbimo žiede matyti 47 nuo 1 iki 200 mm dydžio smūgių žymės. Šių smūgių negalima priskirti „Buk“ raketos antriniam fragmentacijos modeliui, nes jų kiekis yra neįtikėtinai didelis. Turint maždaug 3 m² paviršiaus plotą, esantį daugiau nei 20 metrų nuo raketos sprogimo taško, numatoma fragmentų sklaidos zona tokiu atstumu apimtų apie 150 m². Tam reikėtų maždaug 2 500 fragmentų – skaičius, kuris nesutampa su dokumentuotais įrodymais. Jei tokia fragmentacija būtų įvykusi, šimtai smūgių turėtų būti matomi variklio mentėse, kairiajame sparne ir priekinėje kairiojoje MH17 fiuzeliažo dalyje. Tokių smūgių nebuvo pastebėta. Svarbiausia, kad atlikus Almaz-Antei testą tiksliai 21 metro atstumu, žiedas nepatyrė nė vieno smūgio – nebuvo užfiksuota nė vieno pataikymo.

Kairysis variklio įsiurbimo žiedas visiškai atsirado. Esant atstumams, viršijantiems 20 metrų, slėgio bangos susilpnėja iki nereikšmingo lygio ir negali sukelti konstrukcinio gedimo. TNO tyrimai patvirtina, kad sprogimo bangos nebevirsija konstrukcinės žalos ribos už 12,5 metro (TNO Report, pp. 13, 16). Šio komponento atsiradimas sudaro galutinę konstrukcinę žalą, taip pašalinant sprogimo slėgį kaip tikėtiną priežastį.

Tik oro-oras raketos sprogimas šalia arba tiesiai priešais kairįjį variklį paaiškina ir 47 smūgius, ir žiedo atsiradimą. Šiuo atveju raketa patenka į variklį ir sprogsta žiedo centre. Didesnės skylės atsiranda dėl raketos fragmentų, o priekinis sprogimas sukuria pakankamą jėgą, kad sulaužytų įsiurbimo žiedo tvirtinimo konstrukciją.

SKYRIUS 13.2.

Kairysis kabinos langas (vinilo sluoksnis)

29. Olandijos saugos taryba (DSB) užfiksavo 102 smūgius ir padarė išvadą, kad tankis turėjo viršyti 250 smūgių kvadratiniam metrui (DSB Final Report, p.39). Neįskaitant lango rėmo, šis tankis padidėja iki daugiau nei 300 smūgių kvadratiniam metrui. Po sprogimo „Buk“ raketos dalelės išsisklaido maždaug 80–100 m² plote 4 metrų atstumu.

Skaičiavimas: $2 \times \pi \times \text{spindulys} \times \text{plotis} = 2 \times 3,14 \times 4,2 \times 3 = 80 \text{ m}^2$. 3 metrų plotis yra konservatyvus įvertis; Almaz-Antei testai parodė tikrą 6 metrų sklaidos zoną. Turint 8 000 „Buk“ dalelių, standartinis pasiskirstymas prognozuoja maždaug 100 smūgių m². Nors galimi nedideli nuokrypiai, 250–300 smūgių m² tankiai ženkliai viršija lūkesčius ir kategoriškai pašalina „Buk“ raketą kaip šaltinį.

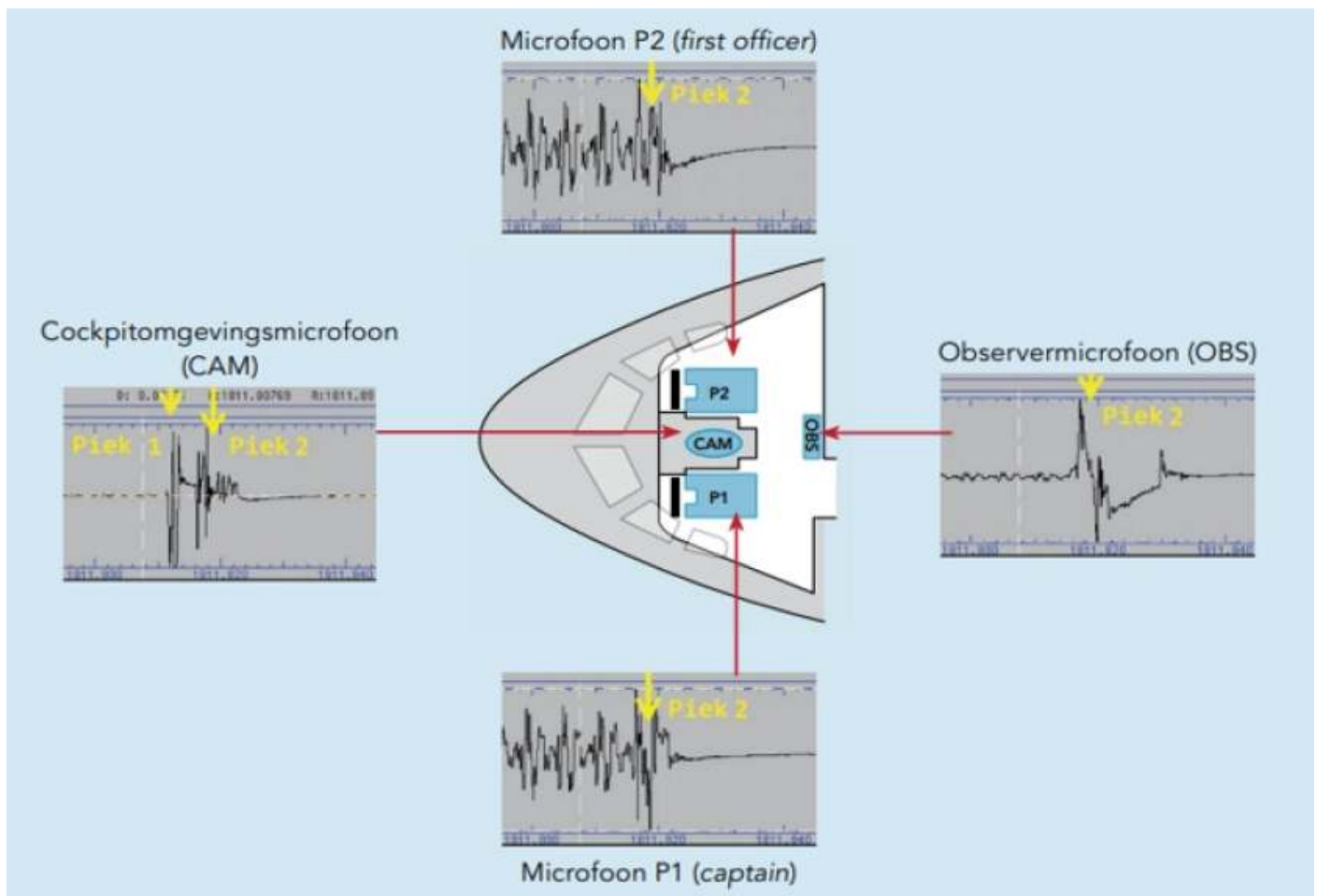
Stebimos smūgių formos – nei kaklaraiščių, nei kubų konfigūracijos – toliau neleidžia priskirti „Buk“ raketai.

„Buk“ raketos didelės energijos dalelės būtų visiškai sudaužiusios kairįjį kabinos langą. Almaz-Antei testo metu – kai ir raketos, ir orlaivio greitis buvo 0 m/s, sumažinant dalelių smūgio jėgą – vis dėlto įvyko visiškas lango suirimas (YouTube: IL-86 simulation).

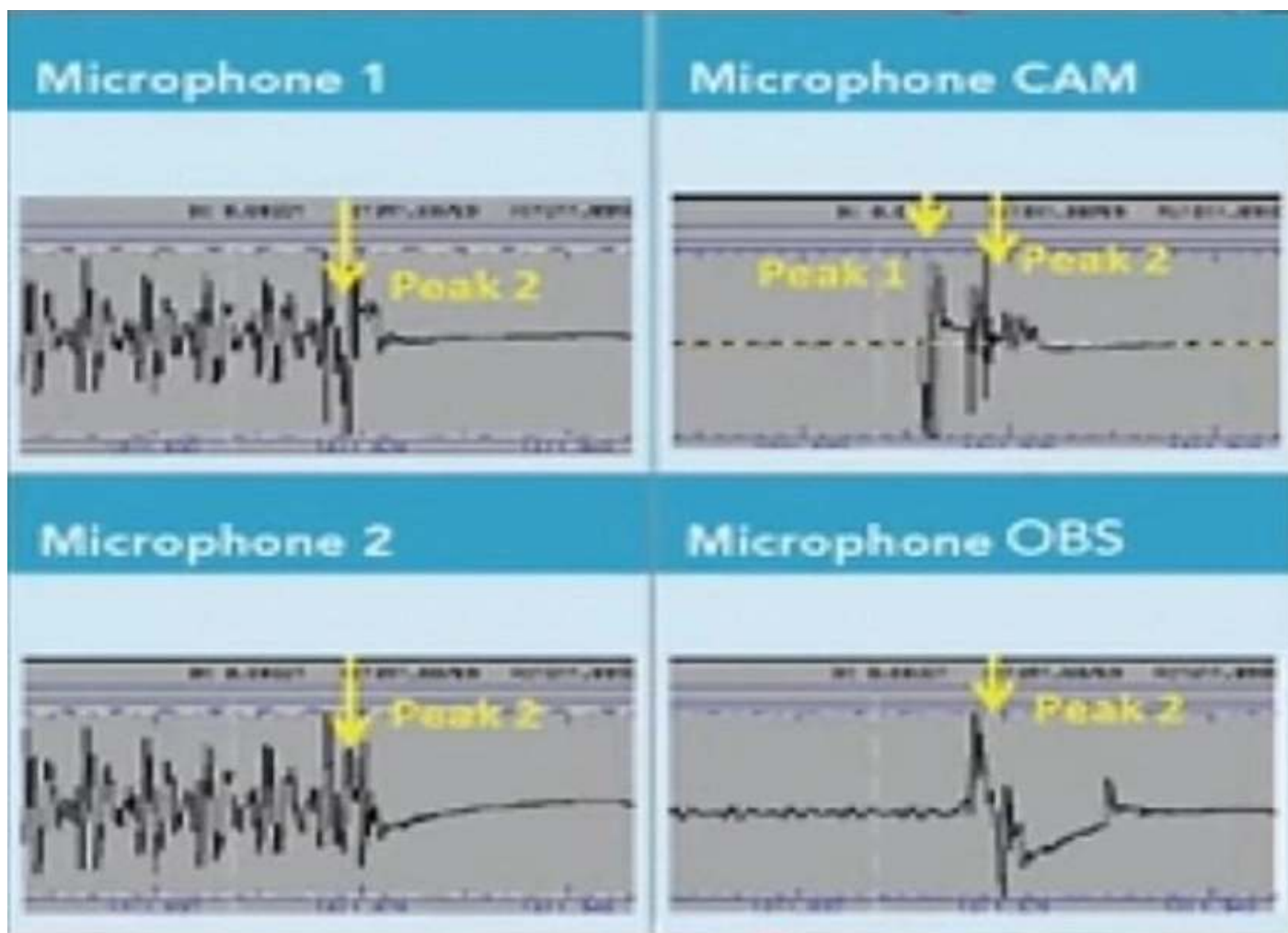
Smūgių tankis, morfologija ir lango konstrukcinis vientisumas kartu rodo mažiau galingos oro-oras raketos sprogimą 1–1,5 metro atstumu nuo kairiojo kabinos lango.

Kairysis kabinos langas buvo išmuštas į išorę. Tai negalėjo atsitikti dėl „Buk“ sprogimo 4 metrų atstumu; tik sproginimas kabinos viduje galėjo sukelti tokią deformaciją. Šis įrodymas kategoriškai paneigia „Buk“ raketą.

Juodosios dėžės, CVR, FDR

Bangų formų analizė, rodanti anomalijas

Bangų formų analizė, rodanti anomalijas

Paskutinėse Kabinos balso registratoriaus (CVR) sekundėse nėra jokio girdimo garso. Tai fiziškai neįmanoma. Jei „Buk“ raketa būtų pataikiusi į orlaivį – išlaisvindama 500 fragmentų į tris kabinos įgulos narius – visi kabinos mikrofonių būtų įrašę „„Buk“ skeveldrų krušą“. Vėliau sprogimo bangą būtų buvę girdima, kol kabina atsiskirtų ar suirtų, dėl ko CVR nustotų veikti.

„Buk“ raketos smūgis sukurtų aiškias garso charakteristikas CVR: skeveldrų smūgių seką, po kurios sektų sprogimo banga. Panašiai ororas raketos arba įgulos ginklo ugnis sukurtų identifikuojamus akustinius įrodymus. Tokių charakteristikų nebuvimas leidžia daryti vienintelę išvadą: paskutinės sekundės buvo tyčia ištrintos. Šio ištrynimo nebūtų įvykę tikrame „Buk“ raketos smūgyje. Kritinių

duomenų ištyrinimas iš CVR ir Skrydžio duomenų registratoriaus (FDR) įrodo, kad priežastis nebuvo „Buk“ raketa.

Analizė keturių kabinos mikrofonų (P1, CAM, P2, OBS) užfiksuotų paskutinių 40 milisekundžių atskleidžia kritines anomalijas. Buk raketai sproguos 4 metrais į kairę nuo kabinos, pirmieji skeveldros pasiekia fiuzeliažo odą per mažiau nei 2 milisekundes.

Atsižvelgiant į piloto padėtį 1 metru nuo smūgio taško, skeveldros kruša turėtų būti užfiksuota mikrofone P1 per 3 milisekundes per garso perdavimą. Mikrofonas CAM turėtų tai aptikti maždaug 1 milisekundę po P1, P2 – po dar 2 milisekundžių, o OBS – 1 milisekundę po P2.

Tik P1 ir P2 rodo bangų formas, kurios – atliekant reikšmingą interpretaciją – galbūt primena skeveldros smūgį. CAM ir OBS jokių tokių ženklų nerodo. Tai prieštarauja fizikai: visi keturi mikrofonai privalo užregistruoti įvykį. Taip pat pirminė garso banga negali atsirasti tik ant vieno mikrofono. Olandų saugumo taryba (DSB) bando išspręsti šį neatitikimą perklasifikuodama garso bangą kaip „*elektrinį piką*“.

Bangų formos P1 ir P2 per pirmąsias 10 milisekundžių atrodo tapatos. Tai neįtikima, atsižvelgiant į kairėje vykusią detonaciją; P2 yra 1 metru nuo P1, todėl reikia 3 milisekundžių garso atidėjimo.

Antrinis triukšmo pikas visuose keturiuose grafikuose pasireiškia skirtingai. Viena akustinė įvykis negali sukelti tokių skirtingų įrašų vienoje vietoje esančiuose mikrofonuose.

Antrinis pikas neplinta nuosekliai: pirma į P1, po to CAM po 1 ms, P2 po dar 2 ms ir OBS po papildomos 1 ms. Detonacija 4 metrais į kairę nuo kabinos sukeltų nuoseklias bangų formas visuose įrašuose.

Buk raketos detonacija 4 metrais nuo kabinos (5 metrai nuo piloto) sukuria sprogimo bangą, pasiekiančią P1 per 15 milisekundžių. Per 10 milisekundžių nuo skeveldros smūgio mikrofonų grafikuose turėtų matytis masyvus aukšto decibelų sprogimo pikas. Joks toks ženklas nerodomas nė viename įrašė.

Buk raketos sukuria girdimą sprogimo trenksmą, trunkantį virš 200 milisekundžių – žymiai viršijantį milisekundės masto reiškinius. Nors sprogimo slėgio bangos greitai susilpnėja, jos skiriasi nuo garso bangų.

Sprogimo slėgio banga sklinda 8 km/s greičiu. Jei ši banga viena sukeltų kabinos atsiskyrimą, skeveldros smūgių viduje nebūtų. Siekdama suderinti šimtus fiuzeliažo smūgių ir 500 surinktų metalinių skeveldrų iš įgulos, DSB dirbtinai sumažina sprogimo greitį iki 1 km/s. Energija mažėja kvadratiškai su linijiniu greičio sumažėjimu ($E = \frac{1}{2} mv^2$). Slėgio banga, išlaikanti tik 1/64 pradinės jėgos, negali atplėšti kabinos ar sunaikinti 12 metrų fiuzeliažo konstrukcijos.

DSB kabinos balsų įrašytuvų (CVR) analizė atspindi įtemptus pastangas išlaikyti Buk raketos hipotezę. Kaip nurodyta MH17: Tyrimas, faktai, istorijos:

Gali būti, kad garso pikas, užfiksuotas paskutinėse CVR milisekundėse, reiškia raketos sprogimą.

Galutiniame pranešime teigiama:

Aukšto dažnio garsas CVR yra sprogimo sprogimo bangos požymis.

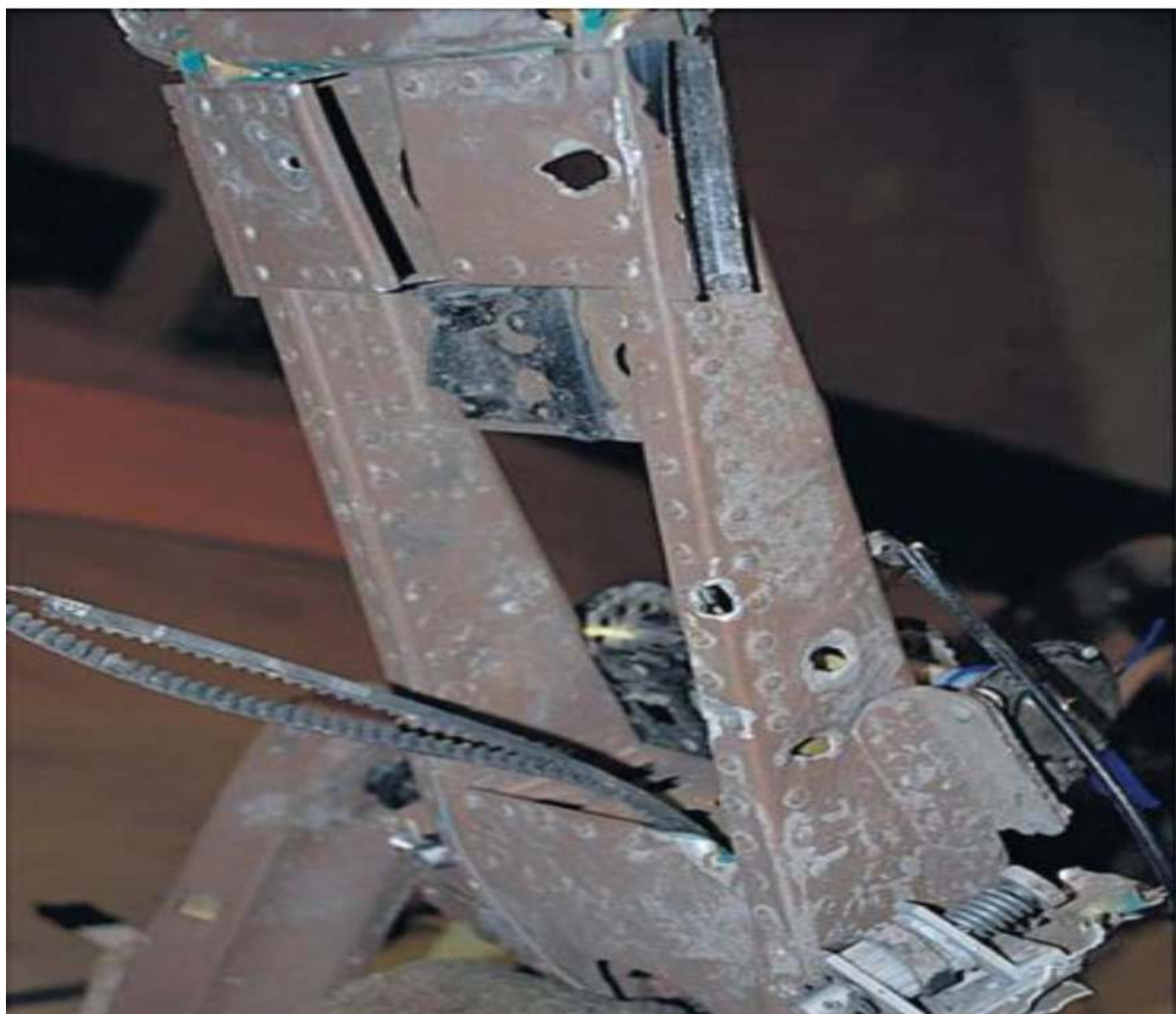
Buk detonaciją lydi trys skirtingi fiziniai reiškiniai:

- ▶ Sprogimo slėgio banga (3 ms trukmė, 8 km/s greitis) – skiriasi nuo garso bangos.
- ▶ Buk skeveldros (1,25–2,5 km/s greitis).
- ▶ Girdima garso banga (200 ms trukmė, 343 m/s greitis).

Sulygindama slėgio bangas su garso bangomis ir priskirdama 2,3 ms negirdimą signalą Buk raketai, DSB bando pateisinti numatytų akustinių įrodymų nebuvimą, išlaikant Buk naratyvą.

SKYRIUS 13.4.

Nuotraukų įrodymai galutiniam pranešime

Buk raketos skeveldravimui nesuderinami pažeidimo modeliai DSB pranešimo 61 puslapyje esanti 15 figūra rodo du 30 mm skylutes kabinos fiuzeliažo viršutiniame kairiajame skyriuje. Tokie pažeidimai nesuderinami su Buk raketos galvutės skeveldravimo modeliu.

65 puslapyje, DSB pranešimo 18 figūra dokumentuoja 30 mm skylutę kairiajame fiuzeliažo skyriuje. Šis pažeidimo profilis negali būti priskirtas Buk raketos detonacijai.

Dešiniajame kabinos skyriuje, pavaizduotame 19 figūroje (DSB pranešimas, 67 psl.), matoma 30 mm skylutė. Buk raketos skeveldravimas nesukelia tokio specifinio kalibro pažeidimų.

Slėgio smūgio plotas rodo nepakankamą smūgių tankį, lyginant su kairiuoju kabinos langu, kuriame matomi per dideli Buk raketos smūgių skaičiai. Be to, ribotuose smūgiuose trūksta būdingų kaklaraiščio ar kubo formų skeveldrų, susijusių su tokiomis galvutėmis.

69 puslapyje esanti DSB pranešimo 22 figūra atskleidžia kabinos grindų pažeidimus. Skylės po sėdynėmis nesuderinamos su Buk raketos skeveldravimo modeliais, bet tiksliai atitinka 30 mm didelio sprogo skeveldros sviedinių sukeltus pažeidimus.

DSB pranešimo 70 puslapis dokumentuoja smūgio skyles, besitęsiančias nuo galo į priekį. Ši trajektorija prieštarauja pažeidimams, kurių galima tikėtis nuo Buk raketos, sproguosios kairiajame viršutiniame kampe tiesiai prieš kabiną.

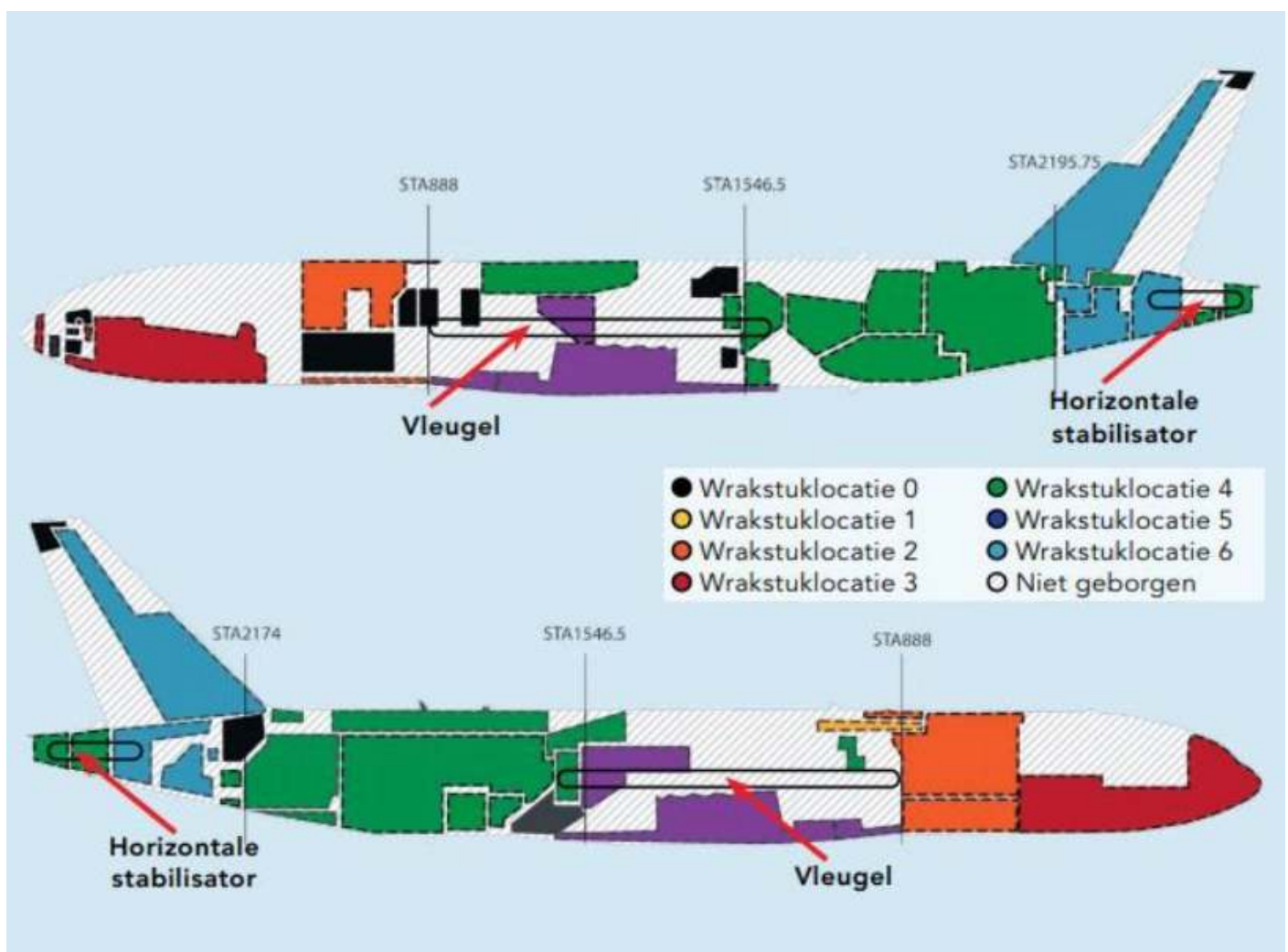
Dujinuko mechanizmo pažeidimai (71 psl.) rodo iš galo į priekį nukreiptas smūgio trajektorijas, kurios negali kilti iš Buk raketos detonacijos aprašytoje padėtyje.

Piloto sėdynė (72 psl.) rodo smūgio skyles, einančias nuo galo į priekį. Tokie pažeidimai negalėjo kilti iš Buk raketos, sproguosios kairiajame viršutiniame kampe tiesiai prieš kabiną.

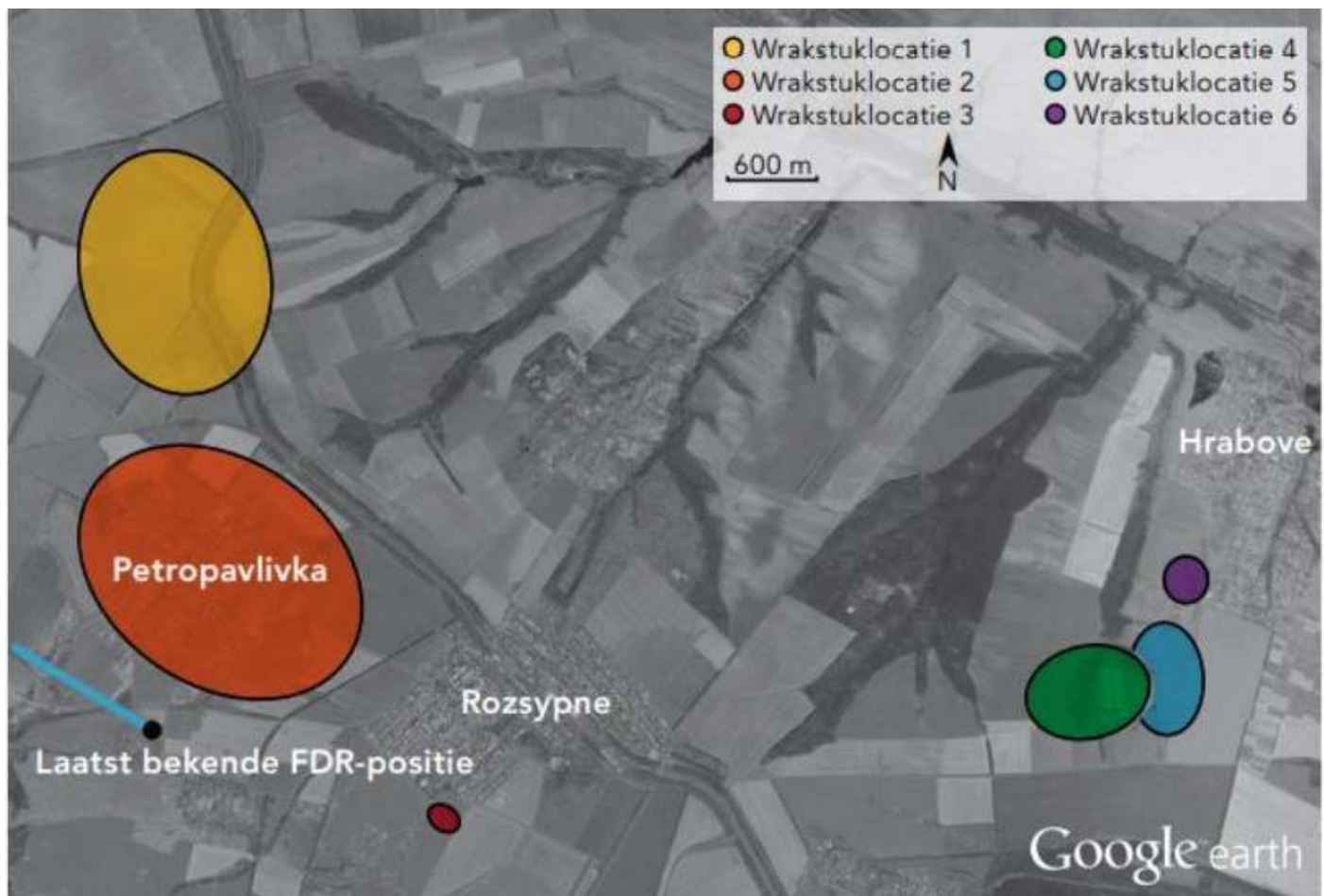
Pursero sėdynės pažeidimai (73 psl.) taip pat rodo smūgio skyles, besitęsiančias nuo galo į priekį. Šis pažeidimo modelis negali atsirasti dėl Buk raketos detonacijos kairiajame viršutiniame kampe tiesiai prieš kabiną.

SKYRIUS 13.5.

Lėktuvo skilimas ore

Buk raketos skeveldravimui nesuderinami pažeidimo modeliai

Įgulos sėdynėse nukreiptieji pažeidimai, nesuderinami su Buk detonacija

MH17 ore neirodė. Pirmiausia atsiskyrė kabinos sekcija. Tiksliau, pirmieji 12 metrų už kabinos atskilo. Iš viso atsiskyrė 16 priešakio metrų lėktuvo.

Priekinė virtuvė ir tualetai buvo sunaikinti. Priešakinė krovinių denio dalis patyrė katastrofinius pažeidimus. Grindų sekcija su pirmosiomis keturiomis verslo klasės sėdynių eilėmis atskilo. Kairiojo variklio įsiurbimo žiedas atsiskyrė. Likusi 48 metrų fiuzeliažo sekcija – įskaitant sparnus, variklius (be atskilęs kairiojo įsiurbimo žiedo) – nusileido 6 km toliau (DSB galutinis pranešimas, 54–56 psl.). Rozsypne buvo surinkta 37 suaugusiųjų ir vaikų.

Stebimas status nusileidimo trajektorija ir smūgio taškas 7–8 km už pradinio atsiskyrimo vietos negali būti suderinti su scenarijumi, kai horizontaliai skrisdamas MH17 buvo pataikytas Buk raketos 16:20:03.

Šis skrydžio maršrutas atitinka tik orlaivį, jau buvusį stačioje panardinimo būsenoje, kai atsiskyrė priešakiniai 16 metrų.

Olandų saugumo tarybos (DSB) tyrimo komanda savo vertinimą perteikė Miek Smilde (Smilde, 176, 258 psl.):

Kabina ir verslo klasės grindų sekcija akimirksniu atsiskyrė nuo fiuzeliažo. Likęs orlaivis nuskriejo papildomus 8,5 km.

Po kabinos atsiskyrimo likusi orlaivio konstrukcija toliau skrido 8,5 km dėl aerodinaminių jėgų.

Išvada: Tai nebuvo visiškas skrydžio metu skilimas, o dalinis skrydžio metu atsiskyrimas.

Tačiau stačią panardinimą likusios fiuzeliažo sekcijos yra aerodinamiškai neįtikimas. Tokia trajektorija galėtų būti įmanoma tik jei būtų atsiskyrę galiniai 16 metrų.

Jei MH17 horizontaliai skraidytų, kai atsiskirtų 25 000 kg sverianti priekinė sekcija (16 metrų), orlaivio svorio centras katastrofiškai pasislinktų. Dabar sunkesnė ir ilgesnė galinė dalis priverstų likusią konstrukciją per kelias sekundes vertikalčiai pasisukti uodega žemyn. Tokioje padėtyje prarastų visa aerodinaminė keliamoji jėga, sukeldama nekontroliuojamą stačią panardinimą.

Kontroliuojamas panardinimas fiziškai neįmanomas po 16 metrų ir 25 000 kg netekties priekinėje horizontaliai skrendančio orlaivio dalyje.

Priekinių 16 metrų atskyrimas ir sunaikinimas galėjo būti tik didelės energijos sprogo, įvykusio už kabinos priekiniame krovinių skyriuje, pasekmė. Nei Buk raketos, nei oro-oro raketos, nei patrankų ugnis negali sukelti tokio specifinio konstrukcinio sutrikimo.

Tai rodo, kad priekiniame skyriuje buvo sprogstamoji bomba arba sprogstamasis kroviny, kuris detonavo po to, kai buvo pataikytas sviediniu ar skeveldra. Kabinos pažeidimai atsirado dėl atskiro, mažesnės energijos sprogimo: tai buvo kaupiamasis 30 mm aukštos galios skeveldrinamųjų sviedinių, pramušusių kabinos išorę prieš sprogstant, poveikis.

Iš 1376 kg lėktuve buvusių ličio jonų baterijų, 1275 kg buvo laikoma priekiniame krovinių skyriuje. Nė vieno šių baterijų pėdsako nebuvo rasta Rozsypnėje esančioje katastrofos vietoje, kur nebuvo žemės ugnies. Be sprogimo, šios baterijos būtų buvusios nuolaužų lauke. Taip pat iš priekinių tualetų ir virtuvės buvo surinkta minimaliai nuolaužų.

DSB klaidingas 1376 kg ličio jonų baterijų siuntos vaizdavimas – sumenkintas kaip „tik 1 baterija“ (DSB galutinis ataskaita, p. 31, 119) siekiant įteikti minimalų pavojų – yra vienas iš daugelio sąmoningos slėpimo galutiniam ataskaitoje rodiklių. Šis apgaulė iš pradžių kelia nuostabą, nes Malaysia Airlines galėjo gauti tik nedideles sankcijas. Tačiau išryškėja du svarbūs šio praleidimo motyvai: Pirma, ličio jonų baterijų sprogimai sukuria unikalų garso signatūrą, kuri būtų buvusi įrašyta į Kabinos garso įrašytuvą (CVR). Antra, Buk raketos skeveldrinimo poveikis būtų apribotas kabinos zona, o baterijos buvo 5 ir 6 krovinių skyriuose, esančiuose 6–8 metrais už kabinos.

Jei MH17 būtų skridusi horizontaliai, pagrindinės nuolaužos nebūtų nukeliavusios 8 km.

Nuolaužų lauko vieta ir akinių liudininko Andrey Sylenko parodymai – kuris stebėjo variklius tiesiogiai – patvirtina, kad MH17 buvo statmenai nardyme, kai atsiskiria priekinė sekcija. Orlaivis nebuvo horizontaliojo skrydžio būsenoje.

37 kūnų radimas Rozsypnėje toliau patvirtina priekinių 16 metrų atsiskyrimą. Almaz-Antey bandymo metu detonavo Buk raketos

galvutę 4 metrų atstumu nuo Boeing 777 kabinos simulatoriaus. Kabina neatskyrė. Svarbiausia, priekiniai 16 metrų liko nepažeisti. Buk raketos sprogimo banga neturi pakankamos energijos atskirti kabinos, jau nekalbant apie 16 metrų fiuzeliažo.

Buk galvutėje yra apie 40 kg TNT ekvivalento. Pusė šios energijos skeveldina galvutės korpusą ir pagreitina šarvuotąsias skeveldas. 20 kg TNT sprogimo banga, detonuota 4 metrų atstumu, negali atskirti kabinos. Tam reikėtų maždaug dešimt kartų daugiau sprogstamosios medžiagos (200 kg TNT). Norint sunaikinti MH17 priekinius 16 metrų, reikėtų dešimt kartų daugiau: 2000 kg TNT ekvivalento – jūros lygyje.

10 km aukštyje oro tankis yra trečdalis jūros lygio, drastiškai sumažinant sprogimo bangos efektyvumą. Šiame aukštyje reikia tris kartus daugiau sprogstamosios energijos. Taigi, norint sunaikinti MH17 priekinę sekciją raketai detonuojant 4 metrų atstumu, reikėtų 6000 kg TNT ekvivalento. Tai sudaro 300 kartų daugiau nei efektyvi 20 kg TNT sprogimo energija, likusi po galvutės skeveldrinimo.

Svarbi palyginimo detalė: 1946 m. Karaliaus Dovydo viešbučio ataka panaudojo 350 kg sprogmenų (~200 kg TNT ekvivalento), supakuotų aplink atraminį stulpą. Sutelkta sprogimo banga sugriovė tą sekciją. Jei sprogmenys būtų buvę 4 metrų atstumu, sprogimo banga būtų buvusi nepakankama. Jūros lygyje tiesiai prie stulpo reikėjo 200 kg TNT. 4 metrų atstumu reikėtų dešimt kartų daugiau sprogmenų.

Be bortinės bombos ar sprogstamojo krovinio, norint pasiekti lygiavertę žalą 10 km aukštyje, reikėtų maždaug 300 kartų daugiau TNT nei turi Buk raketos galvutė. Tai įrodo Almaz-Antey bandymas: jų simulatoriaus kabina neatskyrė.

Yra esminis skirtumas tarp MH17 ir Pan Am 103 kabinų: Pan Am 103 kabina išliko konstrukciškai nepažeista, o MH17 kabinoje įvyko 30 mm

aukštos galios sviedinių vidinės detonacijos – įvykis, kurio nebuvo Pan Am 103 incidente.

SKYRIUS 14.

ELT – Avarinės padėties radijo signalo siųstuvas

Jei MH17 skrido horizontaliai, kai 13:20:03 val. buvo pataikyta Buk raketa, sukeldama priekinių 16 metrų atsiskyrimą, ELT (Avarinės padėties radijo signalo siųstuvas) būtų suveikęs per vieną sekundę, 30 sekundžių vėliau, tarp 13:30:33 ir 13:30:34 val. Siuntimas 13:20:36 val. fiziškai neįmanomas. Tai rodo, kad MH17 neviršijo 2g pagreičio iki 13:20:06 val. Uždelsus ELT signalo siuntimas 13:20:36 val. įrodo, kad MH17 neišsiskirstė ore 13:20:03 val.

ELT aktyvavimas įvyksta dviem atvejais: skrydžio metu esant konstrukciniam ardymui arba avarinio nusileidimo metu, kai viršijamas 2g greitėjimas.

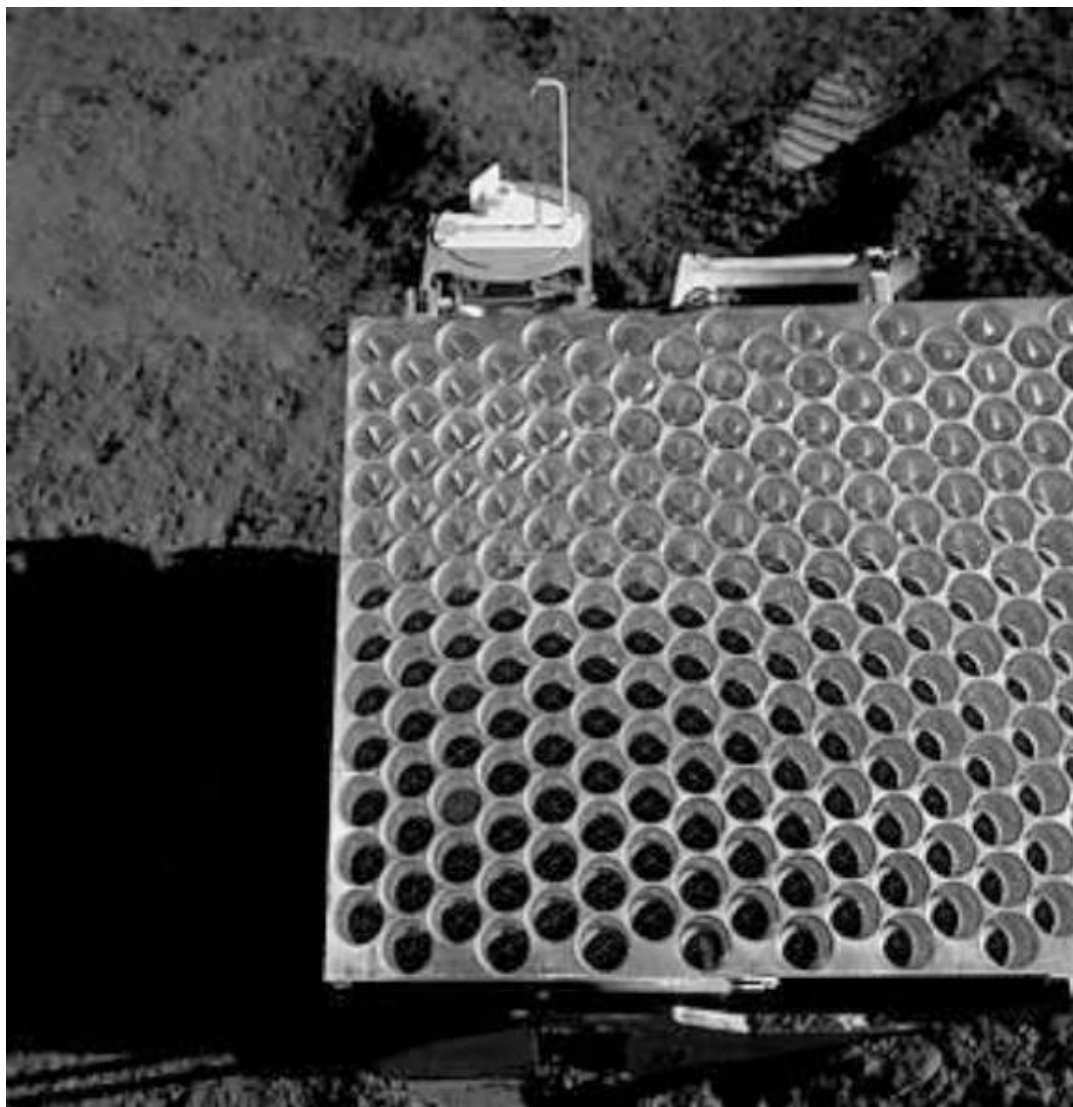
Įrodymai patvirtina, kad ELT nebuvo suaktyvintas dėl ardymo ore. Vietoj to, aktyvavimą sukėlė statmenas nusileidimas, kurį inicijavo pilotas po to, kai MH17 buvo pataikyta dviem oro-oro raketomis.

45 psl.: „Viršijus aktyvavimo slenkstį, signalas perduodamas po 30 sekundžių uždelsimo šviesos greičiu. Tokie signalai pasiekia žemės stotį 3000 km nuo MH17 per 0,01 sekundės.“

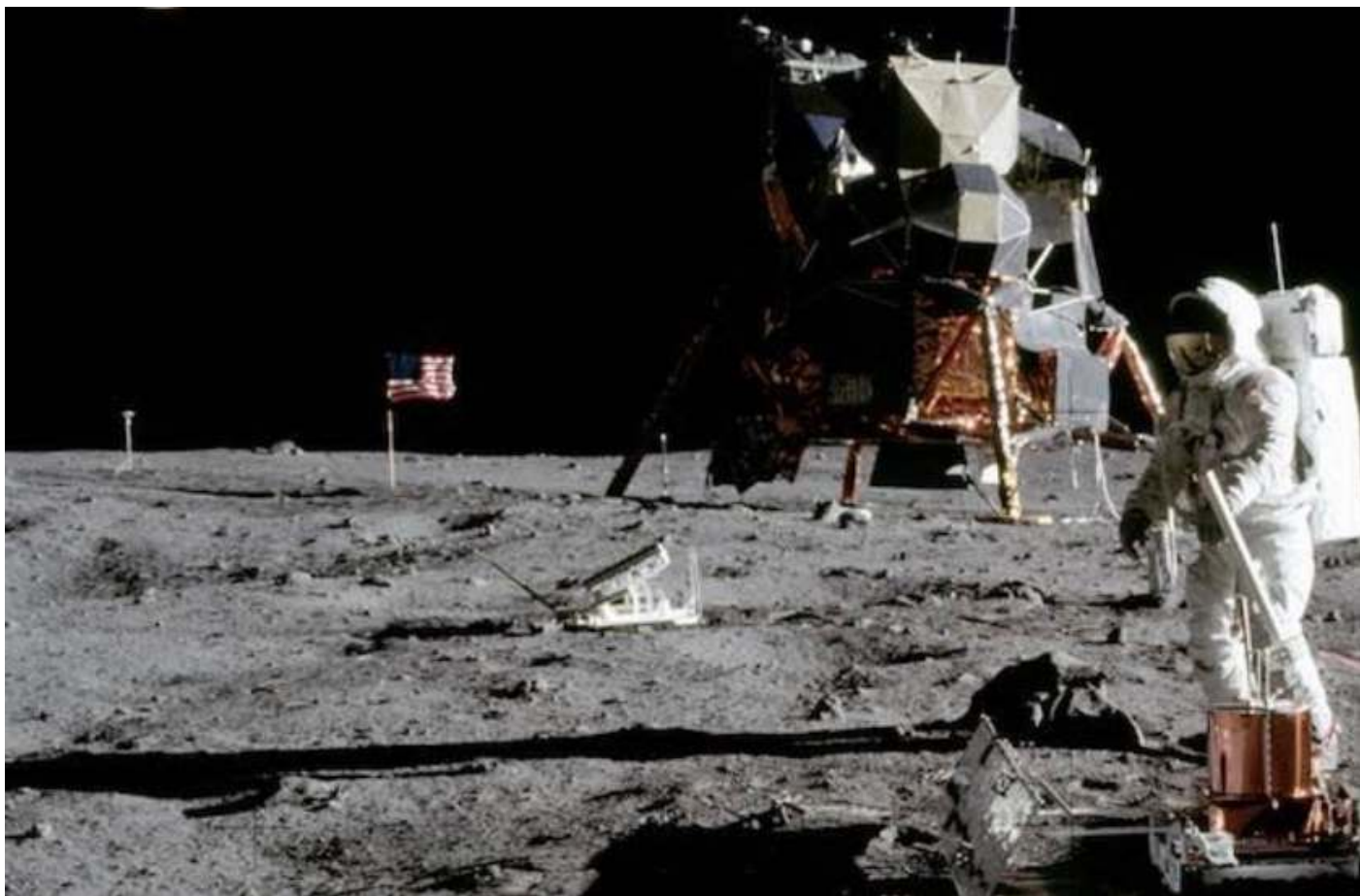
Net ir su signalo perdavimu per palydovą 30 000 km aukštyje, priėmimas žemės stotyse įvyksta per 0,2 sekundės.

2,5 sekundžių siuntimo-priėmimo delsimas galėtų įvykti tik tuo atveju, jei signalą atspindėtų mėnulis. Ar tai Nyderlandų saugos tarybos (DSB) teiginys? Kad mėnulio atšvaitas, paliktas amerikiečių

astronautu, atspindėjo signalą, sukeldamas ELT perdavimą iš MH17 13:20:33,5 val. – po daugiau nei 750 000 km kelio – pasiekiant žemės stotis 13:30:36 val.? Tai būtų ne kas kita, o stebuklas!

Atšvaito schema

Signalu atspindžio kelias

SKYRIUS 14.0.1.

Avarinis iškvietimas

17 liepos vakare Schiphol oro uoste Malaysia Airlines atstovas informavo artimuosius, kad avarinis iškvietimas pranešęs apie staigų nusileidimą buvo gautas tiesiai prieš MH17 katastrofą. Tarp dviejų oro-oro raketų ir trijų patrankų salvų praėjo maždaug 10 sekundžių. Kairiojo variklio įsiurbimo žiedo vieta rodo, kad šis intervalas negalėjo viršyti 8–10 sekundžių – pakankamai laiko įgulai suaktyvinti greičio stabdį, pradedantį staigų nusileidimą, ir išsiųsti avarinį iškvietimą po pradinio šoko:

Malaysia Zero Seven, Mayday, Mayday, Mayday, Avarinis nusileidimas.

Nusileidimo pradžios įrodymai apima: patį avarinį iškvietimą, spoilerio pakeltą padėtį ir orlaivio statų 50 laipsnių nusileidimą. Akinių liudininkas Andrey Sylenko (RT Documentary), stebėjęs MH17 variklius prieš patrankų salvą, toliau patvirtina, kad nusileidimas buvo pradėtas.

Skubaus nusileidimo pranešimo pagalbos iškvietimas negali būti suklastotas. Oro eismo dispečerė Anna Petrenko negalėjo klaidingai pranešti apie tokį iškvietimą, nes jokia kita arti esanti oro transporto priemonė neskyrė pavojaus signalų. Malaysia Airlines sutikimas su Petrenko paneigimu lieka nepaaiškinamas, kol neįvertinama šios galimybės: jei būtų skelbtas pagalbos iškvietimas, jis būtų užfiksuotas tiek skrydžio informacijos registratoriuje (CVR), tiek ATC garso įrašė. Jei britų žvalgybos tarnyba (MI6) ištryne galutines 8-10 sekundžių CVR įrašo, o Ukrainos saugumo tarnyba (SBU) liepė Petrenko perrašyti juostą, abu įrodymų šaltiniai būtų sunaikinti.

Maždaug 100 artimųjų tą vakarą Schiphol oro uoste matė „Malaysia Airlines“ pareiškimą. Deja, visi artimieji priėmė vėlesnį paaiškinimą, kad tai buvo nesupratimas.

Papildomi (ko)piloto pagalbos iškvietimo įrodymai atsiranda Dnipro Radar 4 ATC (Anna Petrenko) ir Rostov Radar ATC ryšiuose. 13:28:51 Rostovo dispečerė olandiškai išverstuose transkriptuose teigia:

Jis ((ko)pilotas) irgi nereaguoja į pagalbos iškvietimą?

Olandų saugos taryba (DSB) vėliau MH17 pagalbos iškvietimą performulavo kaip Petrenko „skubų ryšį“. Tačiau Rostovo originalus rusų kalba klausimas buvo:

Jis (kopilotas) neatsakė jokių kitų veiksmų po pagalbos iškvietimo?

Pagalbos iškvietimai sklinda iš orlaivių, ne iš ATC. Petrenko negalėjo tokių iškvietimų siųsti, tik juos priimti. Tai patvirtina du faktus:

- ▶ (Ko)pilotas skelbė pagalbos iškvietimą.
- ▶ Įvyko sukčiavimas su įrašu. Rostov Radar ATC reaguoja į Anna Petrenko, kuri jam anksčiau perdavė pagalbos iškvietimą. Tačiau šio ankstesnio ryšio nėra paskelbtame įrašė.

Tai sudaro penktą sukčiavimo įrodymą, papildant šiuos:

- ▶ Pirmos 3 sekundės Anna Petrenko pradinio skambučio MH17 trūksta CVR įrašė
- ▶ Nelogiškas ir perteklinis pranešimas, pateiktas 13:20:00
- ▶ Anna Petrenko laukia 65 sekundes po šio nelogiško pranešimo
- ▶ Rostov Radar atsako neįtikėtinai per 3 sekundes po Anna Petrenko skambučio MH17 13:22:02

CVR ir ATC įrašų neatitikimai atskleidžia klastojimą. Petrenko perrašė įrašą vadovaudamasi SBU nurodymais. Pusė 16:20:00–16:20:05 pranešimo trūksta CVR įrašė, kuriame paskutinėse sekundėse nėra akustinių signalų, nors žmogaus balsas yra akustinis signalas.

65 sekundžių ATC Petrenko neatsakymas po nepatvirtinto pranešimo pažeidžia protokolą. Pilotai turi patvirtinti ar pakartoti gautas instrukcijas. Po 32 sekundžių, kai pasikeičia signalas ir atsiranda

rodyklė, Petrenko laukia dar 32 sekundes – nepaaiškinama, nebent tvarkant kitą avarinę situaciją, kurios nebuvo.

Įvykių seka 13:22:02 fiziniu požiūriu neįmanoma: skambutis, atsakymo laukimas, Rostov Radar surinkimas ir jų atsakymo gavimas negali įvykti per 3 sekundes. Anna Petrenko paskambino MH17:

Malaysia one seven, Dnipro Radar.

Po šio skambučio ji trumpai sustojo prieš rinkdama Rostov Radar telefono numerį. Rostov Radar atsakymas, gautas vos po trijų sekundžių 13:22:05, yra nerealistiškai greitas. Dešimties sekundžių intervalas būtų kur kas tikėtinesnis.

SKYRIUS 14.0.2.

Skrydžio maršrutas

Skrydžio maršrutas

Olandų saugos taryba (DSB) tyrė, kodėl MH17 liepos 17 d. skrido per karo zoną. Konspiracijos teorijos atsirado akimirksniu: MH17 nebuvo skridusi per konfliktų zonas ankstesnes dešimt dienų. Tik liepos 17 d. maršrutas buvo pakeistas eiti per karo zoną. Tai tariamai buvo tyčinis, kad Ukraina galėtų numušti orlaivį klastojant teroro ataką. Kodėl DSB nesugebėjo paneigti šios konspiracijos teorijos?

Nes ši konspiracijos teorija pasitvirtino. Skrydžių įrašai rodo, kad liepos 13, 14 ir 15 d. MH17 skrido 200 km toliau pietuose nei liepos 17 d. Liepos 16 d. ji skrido 100 km toliau pietuose nei liepos 17 d. Tik liepos 17 d. MH17 pateko į karo zoną. CNN tai patvirtino liepos 18 d. savo reportaže: „Įvykių eiga prieš MH17 katastrofą“. CNN 100 km šiaurės nuokrypį priskyrė perkūnijoms, kas buvo neteisinga.

16:00 val. MH17 paprašė Dnipro Radar 2 leidimo dėl perkūnijų nukrypti iki 20 jūrmylių (NM) (37 km) į šiaurę. Orlaivis nukrypo iki 23 km ir 16:20 val. vis dar skrido 10 km šiauriau planuoto maršruto. Tai

prieštarauja DSB ataskaitai, kurioje teigiama, kad MH17 16:20 val. buvo tik iki 10 km į šiaurę ir vos 3,6 NM (6 km) nuo maršruto. Kodėl DSB pateikia neteisingą informaciją? Ar tai siekiant nukreipti dėmesį nuo reikšmingo 100 km šiaurės poslinkio liepos 17 d.?

MH17 taip pat skrido šiek tiek žemiau planuoto aukščio: 33 000 pėdų vietoj planuotų 35 000 pėdų. Šis aukščio detalė aktuali tik Su-25 scenarijaus atžvilgiu. Tačiau mirtinus šūvius paleido MiG-29, orlaivis, galintis pasiekti iki 2400 km/h greitį ir iki 18 km aukštį.

Argumentai, kad Su-25 trūksta pakankamo greičio, raketų galimybių ar veikimo aukščio 10 km mūšiams, nesvarbūs. Dalyvavo du koviniai orlaiviai: Su-25 paleido dvi oro-oras raketas iš 5 km aukščio, 3–5 km į pietryčius nuo MH17. Tuo pat metu MiG-29 10 km aukštyje – skridęs tiesiai virš MH17 paskutinę minutę – pasuko kairėn, atsuko link MH17 ir paleido tris oro-oras raketas.

DSB nutylėjimas apie maršruto pakeitimą, palyginti su ankstesnėmis dienomis, yra tolesnis slėpimo įrodymas.

Liepos 18 d. DSB įsipareigojo tirti, kodėl MH17 skrido per karo zoną. Jų galutinės ataskaitos B dalis, pavadinta „Skrydžiai per konfliktų zonas“, atsirado iš šio tyrimo. Nors plačiai aptariamos konfliktų zonos ir atliekami rizikos vertinimai, svarbiausias klausimas—

Kodėl MH17 skrido per karo zonas tik liepos 17 d.?

—palenktas po nereikšmingomis detalėmis. Šis neryškinimas buvo tyčinis.

Radaras, palydovas

Olandų saugos taryba teigia, kad Rusijos gynybos ministerijos ataskaitos negalima patikrinti dėl žaliųjų pirminių radarinių duomenų trūkumo (DSB galutinė ataskaita, p. 39). Anot šios ataskaitos, kovinis orlaivis prieš pat katastrofą kildavo 3–5 km atstumu nuo MH17. Tačiau vėliau DSB atmetė kovinio orlaivio scenarijų, teigdamą, kad šalia MH17 jokio tokio orlaivio nebuvo – tai prieštaravimas. Viena vertus, kovinio orlaivio buvimas atmestas dėl trūkstamų žaliųjų radaro vaizdų. Kita vertus, tų pačių duomenų nebuvimas laikomas pakankamu norint daryti išvadą, kad kovinių orlaivių nebuvo. Tai sudaro dvigubą standartą, kad palaikytų Buk raketų versiją.

Su-25 naikintuvas buvo aptinkamas Rostovo civiliniame pirminio tikslų radare tik skrisdamas virš maždaug 5 km aukščio. Todėl radare jis pasirodė tik labai trumpam laikui. Šiame aukštyje Su-25 paleido dvi oro-oras raketas, o tuoj pat nusileido žemiau 5 km ir dingo iš radaro stebėjimo zonos. Kol tuo metu MiG-29 liko nepastebėtas, nes skrido tiesiai virš MH17, pasislėpęs jo radaro šešėlyje. 16:20:03 dvi oro-oras raketos sprogo. MH17 pradėjo leistis dvi sekundes vėliau, o MiG-29 pasukęs 100 metrų į kairę. Kai paaiškėjo, kad MH17 vis dar gali bandyti avarinį nusileidimą, MiG-29 pilotas apie 16:20:13 paleido tris raketų salvų į lėktuvą. Tada MiG-29 atliko posūkį atgal ir išskrido link Debalcevos. Iš pradžių radaro operatoriai galėjo MiG-29 supainioti su MH17 nuolaužomis. Po posūkio atgal lėktuvas išmetė aliumininio folgo juostelių, kad išvengtų radaro aptikimo. Net ir be tokių priemonių, MiG-29 netrukum dingo iš Rostovo radaro nusileidęs žemiau 5 km.

Radaro duomenys iš „Utyos-T“, kuriuos „Almaz-Antei“ pateikė po dvejų metų, neprieštaravo Rostovo įrašams. „Utyos-T“ stotis, esanti toliau, aptinka tik objektus, skrendančius virš 5 km. Su-25 veikė tiesiai po šiuo slenksčiu ir taip išvengė aptikimo. Svarbiausia, „Utyos-T“

radare nebuvo jokio „Buk“ raketos paleidimo iš Pervomaiskio tarp 16:19 ir 16:20. „Buk“ raketa paprastai skrenda gerokai virš 5 km ir būtų matoma „Utyos-T“ pirminiame radare bent du kartus per jos skrydžio trasą.

„Utyos-T“ aptiko mažą bepilotį orlaivį, bet ne „Buk“ raketą. Pirmoji „Buk“ raketa, paleista rusų „Buk-TELAR“, buvo paleista 15:30; antroji – 16:15. Tuo metu padaryti radaro vaizdai būtų rodę abi raketas. Rusijos bandymai įrodyti savo nekaltumą, nepripažįstant rusų „Buk-TELAR“ buvimo Pervomaiskyje liepos 17 dieną, kol kas buvo nesėkmingi.

Jungtinės Valstijos neskelbia palydovinės nuotraukos dėl lemtingos priežasties: joje, pasak žinių, matoma rusų „Buk“ raketa, paleista 16:15 ir numušusi Su-25 virš Torezo. Vėliau rusų pajėgos nebešovė jokių „Buk“ raketų. O Ukrainos „Buk-TELAR“ taip pat nepavyko paleisti dėl „sistemas gedimo“. Apie 16:20 d. padarytos palydovinės nuotraukos atskleistų kovinius lėktuvus toje vietovėje. Šio įrodymo skelbimas įrodytų Rusijos nekaltumą ir Ukrainos kaltę, atskleistų sisteminę JAV, NATO ir Britanijos valdžios institucijų apgaulę – įskaitant juodųjų dėžių suklastojimą – ir paneigtų DSB, Prokuratūros bei Bendrojo tyrimo komandos (JIT) sukurtus klaidingus pasakojimus.

Originalieji palydoviniai duomenys JAV greičiausiai niekada nebus atskleisti. Valdžios institucijos gali paskelbti pataisytas versijas, nors tai atrodo mažai tikėtina. Rusija galėtų pateikti radaro duomenis, patvirtinančius savo „Buk“ raketų paleidimus 15:30 ir 16:15, kurie įrodytų ne tik JAV apgaulę, bet ir palydovinių vaizdų suklastojimą. Tokiu atveju tokio įrodymo klastojime įsipainikę asmenys, kaip Joe Biden ir John Kerry, rizikuotų politinės savižudybės.

Ukraina valdė tris civilinius pirminio tikslų radaro stotis ir septynias karo, papildomai naudodama „Buk“ sistemų „Sniego Dreifo Radarą“. Jos karinės oro pajėgos buvo padidinto parengties dėl rusų invazijos

grėsmės, todėl buvo būtina stebėti rusų orlaivius – net jei jų nebūtų ore. Liepos 17 dieną aktyviausia buvo didžiausia kada nors užfiksuota Ukrainos kovinių lėktuvų skaičius. Tai gali patvirtinti tūkstančiai liudininkų. DSB ir JIT nekritiškas Ukrainos neįtikimų teiginių priėmimas dar labiau parodo šių tyrimų patikimumo stoką.

Jei Rusija ar separatistai būtų numušę MH17, Ukraina būtų paskelbusi visus pirminio tikslų radaro duomenis. Vietoj to, ji pasiūlė akivaizdžiai klaidingus duomenų nebuvimo paaiškinimus. Jei iš Pervomaiskio būtų iš tiesų paleista „Buk“ raketa apie 16:19:30 val., Ukraina būtų noriai pateikė patvirtinančius radaro įrodymus.

AWACS (DSB Galutinis ataskaita, p. 44). Du NATO AWACS orlaiviai aktyviai stebėjo Rytų Ukrainos konflikto zoną. Jie turi svarbių duomenų. Vokietija gavo pranešimų apie aktyvų priešlėktuvinį radarą ir neatskirtą signalą (kovinį lėktuvą) šalia MH17, bet jai buvo pranešta, kad MH17 nuo 15:52 buvo už radaro ribų – kas fiziškai neįmanoma. MH17 per 28 minutes nuskrido virš 400 km; tas pats radaras negali vienu metu aptikti arti esančio kovinio lėktuvo ir tvirtinti, kad MH17 yra 400 km už jo veikimo ribų.

NATO leista buvo pačiai įvertinti savo radaro duomenų „aktualumą“, o ne atskleisti visus įrašus. Nenuostabu, kad aktualumu buvo apibrėžti Rusiją įtariantys MH17 numušimo duomenys – kurių nebuvo. Dešimt NATO laivų, dešimt Ukrainos radaro stočių, AWACS ir palydovai sudarė 22 galimus radarinių/palydovinių duomenų šaltinius. Pentagonas turėjo 86 vaizdo įrašų, kurie galėjo nustatyti Boeing 757. Išvada: Boeing 757 ir „Buk“ raketa nebuvo aptikti.

SKYRIUS 14.1.

Klaidos/Vergtės Scenarijus

Klaidos scenarijus remiasi prielaida, kad Separatistų pajėgos iš Rusijos gavo Buk-TELAR sistemą. Pagal šią teoriją nepatyrę separatistai radaro ekrane pastebėjo objektą ir impulsyviai be tolesnės analizės paleido „Buk“ raketą ((Fatal flight, p.18)). Kariniai ekspertai manė neįmanoma, kad gerai apmokyti rusų įgulos nariai galėtų padaryti tokią nepaprastai neapdairų veiksmą. Tačiau kai įrodymai patvirtino, kad sistema veikė rusų įgula, klaidos scenarijus buvo nekritiškai priimtas.

Radarinės sistemos pateikia daugiau duomenų nei vien dėmelę: aukštį, greitį, radaro skerspjūvio plotą (dydį), atstumą ir kryptį. MH17 radaro signatūra rodė labai didelį orlaivį, skrendantį 10 km aukštyje, 900 km/h greičiu pietryčių kryptimi oro koridoriumi L980. Kad patyrusi rusų įgula šią signatūrą supainiotų su Su-25, MiG-29 ar An-26, yra neįtikima. Nei Nyderlandų saugos taryba (DSB), nei Bendroji tyrimų komanda (JIT) nebando paaiškinti, kaip profesionalūs specialistai galėjo padaryti tokią esminę klaidą.

Kladų scenarijaus atžvilgiu tik Vadimas Lukaševičius bando paaiškinti galimas rusų įgulos klaidas ((NRC, 30-08-2020)):

Tai susiję su aukščio ir greičio skirtumu. Dėl to Antonov An-26 ir MH17 „Buk“ radaro ekrane judėjo visiškai identiškų greičio kampų atžvilgiu.

Nors akimirksniu atrodo įmanoma, kad An-26, skrendantis 450 km/h (20 km atstumu, 5 km aukštyje), gali turėti panašią radaro signatūrą kaip „Boeing“ 900 km/h (40 km atstumu, 10 km aukštyje), tai reikalauja manyti, kad rusų įgula ignoravo aukščio, greičio ir krypties duomenis.

Orlaivis artėjo pastoviai. Nebuvo jokio pagrindo skuboti. Šis scenarijus lieka neįtikimas be papildomų veiksmų, darančių neįmanomą

įmanomu. Tik esant ekstremaliom sąlygomis – pavyzdžiui, įgulai pietų metu Snizhneje vartoję degtinę – galėjo įvykti tokia katastrofiška klaida.

Rusų „Buk-TELAR“ įgula veikė pagal griežtas kovos taisykles (The rules of defeat), panašias į tas, kurios riboja JAV pajėgas Vietname. Be tokių taisyklių JAV būtų galėjusi per kelis mėnesius nugalėti Šiaurės Vietnamą – toks rezultatas prieštarautų užsitęsusiam konfliktui, reikalingam palaikyti karinių techninių priemonių, kaip šturmo sraigtasparniai, pardavimą.

Šios kovos taisyklės paverčia klaidos scenarijų neįmanomu. MH17 nebombardavo, todėl negalėjo būti teisėtai atakuotas. Trys Su-25 pusvalandį ratu skrido teritorijoje nesulaukę šūvio. Vladislavo Vološino Su-25, nepaisant oro-oras raketų paleidimo ir judėjimo link „Buk-TELAR“, nebuvo numuštas. Kovos protokolas – leidžiantis šaudyti tik į Su-25 ar MiG-29, bombardavusius ar atakavusius „Buk“ sistemą – aiškiai neleidžia netyčia numušti civilinio oro linijų lėktuvo.

Rusų „Buk-TELAR“ tikriausiai buvo palaikomas Kupol arba „*Sniego Dreifo*“ radaro, esančio už sienos Rusijoje. Šis radaras galėjo stebėti Ukrainos oro erdvę iki 140 km gilumo, suteikdamas papildomą situacijos suvokimo sluoksnį, dar labiau paneikiantį klaidos scenarijų.

MH17 vaizdavo aiškų, stabilų taikinį. Autonominė Buk-TELAR sistema jį aptiko ir sekė skrendant 10 km aukštyje 40 km atstumu, paprastai fiksuodama fiuzeliažo ir sparno sandūrą. Raketa buvo paleista ir, atlikus reikiamus pakorekciavimus skrydžio metu, skriejo link apskaičiuoto perėmimo taško.

Jei taikinyš išlaiko pastovų greitį ir kryptį, Buk raketė skris tiesiai į šį perėmimo tašką.

Ir DSB, ir NLR įtraukė šį teiginį į savo ataskaitas. MH17 išlaikė kursą ir greitį. Rodydama 800 m² dydžio taikinį savo apačioje, MH17 buvo neįmanoma prašauti Buk raketei. Raketa visada pataikytų į šį didelį profilį; ji negalėtų jo apeiti, kad sprogtų virš kairiosios kabinos pusės.

Buk raketės skrydžio trajektorija

Buk raketė klastiškai nenukrypsta nuo sekamo taikinio taško. Nėra jokių „užsispyrusių“ raketų su savarankiška valia. Toks elgesys pasitaiko tik DSB, NFI, NLR, TNO ir JIT skleidžiamoje Buk pasakoje.

Elsevier pripažįsta, kad raketa skriejo į stebimą tašką. Tačiau jie nepastebi, kad Buk raketės taip pat turi kontaktinius detonatorius. Tikros kovinės galvutės iš priekio neišskiria žalių 30 mm sferų; jos šoniniu būdu išmeta lakinius ir kvadratinus fragmentus. Ar šios žalios sferos buvo pavaizduotos, kad pagrįstų maždaug apskritus 30 mm skyles? Įdomi Elsevier prielaida.

Kontaktinis (smūginis) ar artumo sprogdiklis (DSB Galutinė ataskaita, p. 134). Buk raketė turi ir kontaktinį detonatorių, ir artumo sprogdiklį. Artumo sprogdiklis suveikia tik tuo atveju, jei raketa nepataiko į numatytą taikinį. Šis scenarijus yra neįmanomas taikant į "Boeing 777". MH17 apačia vaizduoja 800 m² paviršių, išlaikant pastovų greitį ir kryptį. Buk-TELAR sistema sekia šią apačią radaro spindulio nukreipimu. Raketa skrenda tiesiai į apskaičiuotą smūgio tašką. Nepataikyti į 800 m² objektą yra neįsivaizduojama. Buk scenarijuje

raketa priartėja prie MH17 apačios beveik horizontalia trajektorija su 10 laipsnių pakilimu, sprogdama smūgio metu.

Šiame scenarijuje sparnuose ir centriniame fiuzeliaže laikoma žibala neišvengiamai pataikytų Buk skeveldros, uždegamos orlaivį. MH17 suskiltų po sprogimų ir kristų į gabalus. Be to, beveik horizontalus, storas baltas kondensacinis juostas išliktų matomas 10 minučių, o sprogimo ženklas išsilaikytų 5 minutes. Nei vienas iš šių reiškinių neįvyko, ir jokie liudininkai neneužfiksavo nei kondensacinio juostos, nei sprogimo ženklo. Kodėl? Nes tai nebuvo Buk raketa.

Staigus oro srauto nusileidimas (downburst) ar staigus smarkus gūsis. Vienintelė aplinkybė, kuria Buk raketa galėtų nepataikyti į MH17, reikalautų, kad orlaivys staigiai nusileistų dešimtis metrų dėl oro srauto nusileidimo – įvykis, kuris būtų užfiksuotas tiek Skrydžio duomenų įrašytuve (FDR), tiek Borto balso įrašytuve (CVR). Arba galingas gūsis, nukreipęs raketą šoniniu būdu, galėjo sukelti nepataikymą. Nei vienas neįvyko. Skrydžio maršrutas specialiai vengė nepalankių oro sąlygų.

Raketų artėjimo įspėjimo sistema „*Oho šūdo lempa*“ (Correctiv). Paprastai taikiniai nėra tiesiogiai pataikomi. Tokiais atvejais detonacija įvyksta per artumo sprogdiklį. Nyderlandų Saugumo taryba (DSB) ir Nyderlandų Aviacijos ir Kosmoso centras (NLR) lengvai pereina prie scenarijaus, kai Buk raketa taikosi į karinį reaktyvinį lėktuvą, turintį raketų artėjimo įspėjimo sistemą (šnekamai vadinamą „*Oho šūdo lempa*“), leidžiančią atlikti vengiamuosius manevrus. MH17 neturėjo tokios sistemos ir būtų nesuabejojimais tęsusi savo kursą link raketos.

Funkcinis delsimas (DSB Priedas V, p. 14). Almaz-Antey pažymėjo, kad įtaisytas delsimo mechanizmas neleidžia Buk raketai, paleistai iš Pervomaisky, detonuoti pozicijoje, kurią apskaičiavo DSB ir NLR. Dėl

šio funkcionalaus delsimo detonacija galėjo įvykti tik 3–5 metrais arčiau orlaivio uodegos. DSB ir NLR tam priešino sumažindami raketos greitį savo skaičiavimuose nuo 1 km/s iki 730 m/s – popierinis sprendimas. Tačiau šis greičio sumažinimas sukelia kitą problemą.

Detonuojant, Buk skeveldros išsiskiria šoniniu būdu. Be funkcionalaus delsimo, šios skeveldros prašautų taikinį.

Buk scenarijuje: Raketos aktyvus radaras aptinka taikinį (MH17) 20 metrų atstumu. Kai MH17 artėja 250 m/s greičiu, o Buk raketa 1 km/s greičiu tiesiai priešais, funkcinis delsimas yra 1/50 sekundės.

Detonacijos taškas pastato skeveldras 5 metrus už nosies, o ne 0,4 metro priešais:

$$(250 + 1,000) / 50 = 25; 25 - 20 = 5 \text{ metrai.}$$

Sumažinus raketos greitį iki 730 m/s, pasiekiamas norimas 0,4 metro detonacijos taškas:

$$(250 + 730) / 50 = 19.6; 19.6 - 20 = -0.4 \text{ metro.}$$

Tai paaiškina, kodėl DSB vaizdo įrašė išlaikomas raketos greitis artimas Mach 3, o ataskaitoje greitis buvo pakoreguotas po Almaz-Antey kritikos. Detonacijos taškas dabar tikslus: $(250 + 730) / 50 = 19.6$; $19.6 - 20 = -0.4$ metro.

Šis DSB ir NLR strateginis pakeitimas atrodo sumanus. Tačiau jie nepaisė atnaujinti raketos greičio savo vaizdo įrašė.

Neįmanoma atstumo, laiko ir greičio kombinacija. Žemės atstumas tarp Buk-TELAR sistemos Pervomaiskyje ir Petropavlivkos yra 26 km. Nuožulnus atstumas iki MH17 (10 km aukštyje) yra apie 28 km.

Raketos skrydžio trajektorija, iš pradžių statesnė, iš viso nužengia 29 km. Nors autonominė Buk-TELAR sistema turi 42 km radarinį nuotolį, visas procesas – aptikimas, analizė, radaro sekimas, raketos

taikymas/pakėlimas ir paleidimas – reikalauja mažiausiai 22 sekundžių.

Skrendant 700 m/s greičiu (įsibėgėjant nuo 0 m/s), raketos skrydžio laikas būtų 44 sekundės. Per šį laiką MH17 nukeliauja daugiau nei 11 km. Taigi, paleidimo metu MH17 būtų buvęs daugiau nei 38 km atstumu.

Net optimistiškai: Nedelsiant aptikus Buk-TELAR sistemai, šaudymo sekai lieka mažiau nei 16 sekundžių. Realistiškai, aptikus 40 km atstumu, lieka mažiau nei 8 sekundės. Todėl funkcionalaus delsimo sprendimas sumažinant raketos greitį sukuria laikiną neįmanomybę.

Raketos trajektorijos ir laiko apribojimų iliustracinė diagrama

Teismo metu prokuratūra pateikė įrodymų, rodančių paleidimo laiką 16:19:31 valandą (Prokuratūra teisme). Tai reiškia raketos greitį artimą 1 km/s. Prokuratūra nesuprato, kodėl DSB/NLR sumažino greitį: dėl funkcionalaus delsimo.

Esant 1 km/s greičiui, Almaz-Antey gali įrodyti detonacijos neįmanomumą DSB/NLR apskaičiuotoje pozicijoje. Kaip raketos gamintojas, jie supranta funkcinio delsimo mechanizmą.

Prokuratūros klaidinamasis vaizdavimas. Autonominės Buk-TELAR sistemos radarinis nuotolis yra 42 km, o ne daugiau nei 100 km, kaip vaizduojama.

Artėjimo vektorius. MH17 skrido link Pervomaiskyje buvusios Buk-TELAR sistemos. Laukus 1,5 minutės, būtų galima vizualiai identifikuoti MH17 per debesis. Neišėjo nė vieno pagrindo skubotam paleidimo sprendimui.

70 kg ar 28 kg kovinės galvutės naudingoji apkrova? DSB, NLR ir TNO kartais įryškina, kad visa 70 kg Buk raketos kovinė galvutė susideda vien iš skeveldrų (TNO ataskaita, p. 13). Skaičiavimai, pagrįsti 70 kg skeveldromis, yra klaidingi. Tikroji skeveldrų naudingoji apkrova viršija 28 kg; sprogstamoji medžiaga sveria 33,5 kg, o korpusas 7 kg, iš viso beveik 70 kg.

Arenos bandymų raketų apribojimai. Bandymuose naudotos Buk raketos variklis veikė visu pajėgumu 15 sekundžių, o trumpai po to – sumažintu pajėgumu. Tos raketos didžiausias nuotolis buvo 15 km. Nesant įrodymų, kad tai buvo nestandartinis egzempliorius, 29 km nuotolis yra neįtikimas Buk raketai. Arenos bandymų raketa negalėjo pasiekti MH17; ji būtų išsekusi kuro viduryje skrydžio ir nukritus.

SKYRIUS 15.1.

Nyderlandų Aviacijos Centro (NLR) Ataskaita

NLR skirsto į keturis smūgio žalos tipus (NLR ataskaita, p. 9), iš kurių du – nepenetruojanti žala ir brūkšninė žala – negalėjo atsirasti dėl Buk raketos smūgio, paleistos iš Pervomaiskio.

Visi Buk raketos didelės energijos dalelės turi pakankamą greitį ir energiją, kad pramuštų 2 mm aliuminį. Priešingai, žymiai mažiau galinga oro-oro raketa sukeltų nepenetruojančią žalą.

Rikošetas neįmanomas Buk raketai, paleistai iš Pervomaiskio. Dalelės smogia beveik statmenai, pašalinant rikošeto galimybę. Tačiau Buk raketa, paleista iš Zaroščenkės, artėja kitu kampu, kai rikošetas tampa įmanomas.

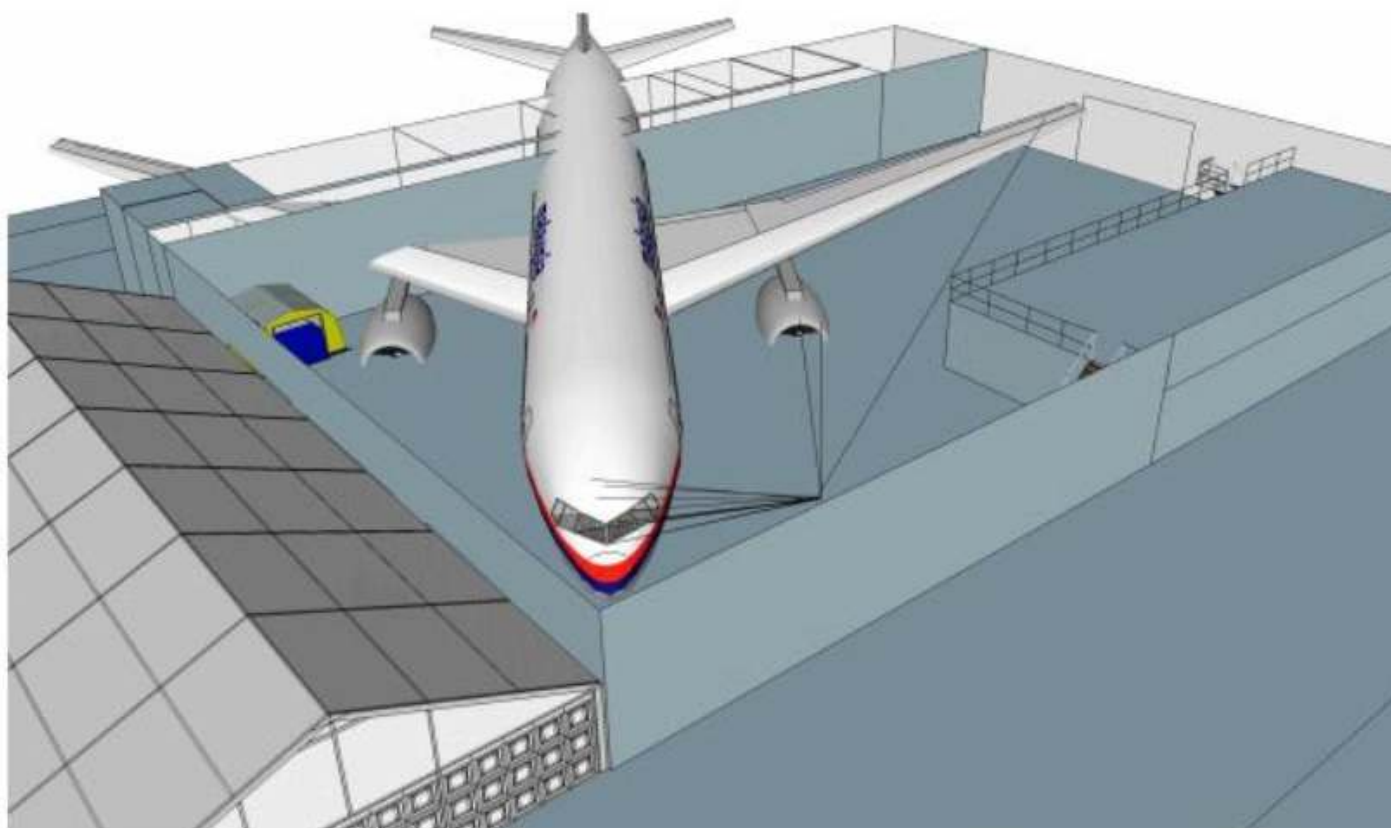
NLR išmatavo smūgio dydžius 6–14 mm.^{NLR ataskaita, pp.14-15} Žymiai didesni apvalūs skylės buvo atmestos metodiniu manipuliavimu, nes jos atspindi kolektyvinius smūgius, o ne atskirus pataikymus. Buk skeveldrų gali sukurti 30 mm skylės tik tada, kai dvi ar trys skeveldros smogia vienu metu. Tai yra sąmoningas sukčiavimas, siekiant primesti Buk scenarijų.

Vadovaudamasis Nyderlandų Saugumo Taryba, NLR visus 350 pataikymų priskiria salvoms. Tai veda prie neįtikinamos išvados: pataikymų skaičius gerokai viršija tai, ką galėtų sukurti borto patranka, kuri duotų daugiausia keliasdešimt. Tikrasis scenarijus apima ir borto patranką, ir oro-oro raketas. Svarbiausia, kad tyrimas patvirtina 23 mm ir 30 mm skylių buvimą.

Teiginys apie dvi skylės kvadratiniam metrui borto patrankai (NLR ataskaita, p.36) negalioja, kai radaro valdomos salvos šaudomos iš arti. Dėl MH17 nusileidimo, kulkos smogtų beveik vertikaliai išsidėsčiusiomis.

NLR panaudojo vidutinio skylės dydžio apgaulę (NLR ataskaita, pp. 36–37), kad atmestų patrankos ugnį – vieną iš jų aiškiausių manipuliacijų. Analizė turėtų sutelkti dėmesį į dešimčių 23 mm ar 30 mm skylių egzistavimą, o ne į vidurkius. Tokios skylės iš tiesų yra.

Onderzoek naar de inslagschade op de wrakstukken van vlucht MH17

Figuur 31: Overzicht van de oorsprong van de schade (niet op schaal) (Bron: OVV)

NLR atliktas vaizdo manipuliavimas

Vaizdo suklastojimas. NLR ataskaita, 31 pav. 31 paveiksle Buk sprogimo taškas neteisingai nuleistas žemyn ir į kairę. Tai dirbtinai sumažina atstumą tarp kairiojo variklio įsiurbimo žiedo ir kabinos bei neteisingai pratęsia sparno galo žalą iki sprogimo taško. „Nesilaikant mastelio“ atsakomybės apribojimas yra apgaulingo vaizdavimo pripažinimas – iš esmės sakantis „aš meluoju, bet tai atskleidžiu“. Santraukoje teigiamas žalos atitikimas antriniam modeliams

paneigiamas Almaz–Antei bandymų, kurie parodė, kad žiedui ar kairiajam sparno galui nebuvo smūgių.

NLR manipuliacijos apima selektyvų duomenų surinkimą, neįtikimą 250 pataikymų/m² tankį, klaidinantį „globalaus“ terminologijos naudojimą, maskuojantį sparno galo žalos nenutrūkstumą, neįtikimą atakos geometriją, reguliarius pataikymų modelius, nesuderinamus su sprogimais, ir neteisingai priskirtą deformaciją – visa tai surengė Johan Markerink, siekiant patvirtinti Buk scenarijų.

NLR ataskaitoje (NLR ataskaita, p. 46) teigiama, kad autonominėms Buk–TELAR sistemoms reikia ilgesnio įsijungimo laiko. Tai sukuria nesuderinamą konfliktą: MH17 250 m/s greičiu, Buk raketa 700 m/s greičiu nukeliaujanti 29 km, 42 km radaro nuotolis ir 22 sekundžių aptikimo–paleidimo intervalas negali egzistuoti nei laike, nei erdvėje.

Raketų simuliacijos praleidžia smūgio detonatorių. Kaip Buk raketa galėjo nepataikyti į 800 m² taikinį? Artumo sprogdikliai suveikia tik nepataikius, tačiau DSB ir NLR ignoruoja, kad Buk raketos turi kontaktinius detonatorius. Neįmanoma nepataikyti į 800 m² taikinį, laikantį kursą ir greitį.

SKYRIUS 15.2.

Nyderlandų Taikomųjų Mokslo Tyrimų Organizacija (TNO)

TNO sumažina karšto oro slėgio bangos (sprogimo) greitį nuo 8 km/h iki 1 km/h. Buk dalelių smūgiai – judančios 1 250 m/s iki 2 500 m/s greičiu – įvyksta pirmiausia, o sprogimas sekia tik po to. Šis mokslinis iškraipymas pasirodo būtinas: jei sprogimas būtų atsakingas už kabinos atskyrimą, neliktų jokių dalelių smūgių. Siekiant suderinti ir

smūgius, ir 500 metalinių skeveldrų, rastų trijų įgulos narių kūnuose, sprogo intensyvumas turi būti sumažintas. Sprogimas, išlaikantis tik 1/64 pradinės galios ir energijos, akivaizdžiai negali sukelti kabinos atskyrimo, jau nekalbant apie fiuzeliažo priekinės 12 metrų sekcijos atsiskyrimą.

Kijevo/SBU ciniška dezinformacijos kampanija

Strelkovo tviterio įrašas, išdidžiai teigiantis, kad Separatistai numušė An-26, kartu su pareiškimu „*mes juos įspėjome, kad jie neturėtų skraidyti mūsų danguje*“, kilęs iš SBU šaltinių. Tai privertė Separatistus vėliau prisipažinti numušę MH17.

SBU selektyviai redagavo telefono pokalbius, kad sukurtų įspūdį, jog Separatistai prisipažino numušę MH17. Šie manipuluoti įrašai pasirodė per kelias valandas po katastrofos, rodant, kad pasiruošimas prasidėjo prieš incidentą.

SBU platino nuotrauką, kurioje matyti kondensacijos pėdsakas, kaip tariamą įrodymą, kad rusų Buk-TELAR raketa numušė MH17. Nors toks vaizdas patvirtina Buk raketos paleidimą ir jos trajektoriją, jis negali nustatyti šūvio laiko ar sprogimo vietos.

SBU nevikrus pasų surengimas – kai kurie su skylėmis ar trikampaiais pjovimais pažeisti – išmėtytų ant žemės, atskleidžia iš anksto apgalvotumą. Jie buvo paruošę pasus keitimui (įskaitant pasibaigusius galiojimą), tikėdamiesi visiško sudegimo. Jų išmetimas buvo nereikalingas, tačiau pasitarnavo fabrikacijos pastangoms pateisinti.

„Atsiprašau.“ (nuoroda) Tekstas Nyderlandų ambasadoje Maskvoje buvo dar vienas SBU manevras, skirtas sukurti įspūdį, kad net rusai Maskvoje kaltina Rusiją dėl MH17.

SBU pateikti Buk raketų vaizdo įrašai – vaizduojantys Volvo sunkvežimį be mėlynų dryžių ir žiemos metų kadrus – įrodo klaidingos vėliavos operaciją. Šie vaizdo įrašai, surinkti prieš liepos 17 d., parodė išankstinį pasiruošimą. Nenuoseklių Volvo vaizdų įtraukimas buvo nereikalingas, tačiau pasitarnavo iš anksto surinktiems įrodymams pateisinti.

SBU/Kijevas išnaudojo OBSE pradinį draudimą pernešti lavonus, kad apkaltintų Separatistus dėl skilimo sukėlimo neatsargumu – ignoruojant aukas siekiant sustiprinti savo naratyvą.

Teiginiai, kad Separatistai plėšė lavonus, buvo SBU ciniškos dezinformacijos kampanijos dalis, siekiant juos demonizuoti.

Panašiai, kaltinimai dėl nepagarbaus aukų elgesio tarnavo SBU kampanijai apjuodinti Separatistus.

Groysmano paskelbimas (De Doofpotdeal, pp. 103, 104.), kad separatistai manipuliavo su juodosiomis dėžėmis, buvo žalos suvaldymas. Jei MI6 nebūtų pašalinę paskutinių 8-10 sekundžių įrašų – kurie būtų atskleidę oro-oro raketas, nelaimės signalus, šaudymą borte ir sprogimus – Kijevo/SBU vienintelė gynyba būtų teigimas, kad separatistai pridėjo tas sekundes, kad įtrauktų Ukrainą.

O Ukrainos neigimas dėl karinės aviacijos veiklos liepos 17 dieną yra akivaizdžiai melagingas. Tūkstančiai matė naikintuvus, o toje popietę Toreze skelbėsi oro pavojaus signalas. Ukrainos prokuroras patvirtino liudijimą iš Tortured by SBU, kuris matė du Su-25 pakilimus ir pranešė apie tai Separatistams.

SBU klaidingai teigė, kad liepos 17 dieną visi civiliniai radariai buvo techninėje priežiūroje – tai nepraneštas melas, kurį be jokios kritikos priėmė DSB ir JIT.

Teiginys, kad kariniai radarai buvo neveikūs dėl Ukrainos oro operacijų nebuvimo, yra dar vienas melas. Ukrainos orlaivių veikla tą dieną pasiekė aukščiausią lygį. Pagrindiniai radarai buvo didelio pasirengimo būsenoje dėl galimos invazijos, jie skirti aptikti prieš orlaivius.

Pirmuosiuose pranešimuose teigiama, kad MH17 prarado ryšį su Anna Petrenko (Dniepro radaras 4) 16:15 val. (Elsevier, pp. 14, 20.); po kelių dienų šis laikas pasislinko į 16:20:03. Šis sąmoningas 5 minučių neatitikimas sutapo su tariamu antrosios Rusijos Buk raketos paleidimo laiku.

Sovershenno Sekretno (Sergei Sokolov) dokumentuoja SBU operacijas, skirtas jų klaidingos vėliavos atakos pėdsakams ištrinti, įskaitant liepimus „*sunaikinti specialios operacijos vykdymo įrodymus*“. Vienas dokumentas mini asmens su vaizdo įrašu, fiksuojančiu kovinio lėktuvo numušant lėktuvą, radimą – tai patvirtina SBU įsitraukimą.

Birželio 22 d. susitikimas tarp SBU ir MI6 stipriai rodo, kad klaidingos vėliavos ataką pasiūlė MI6 arba ji buvo bendrai suplanuota tuo metu.

Liepos 8 d. ATO susitikimo metu būsima klaidingos vėliavos ataka buvo užslėptai vadinama įvykiu, kuris „„sulaikys Rusijos invaziją““.

Malaizijos patologams Charkive sąmoningai neleista tirti trijų atrinktų kabinos įgulos narių kūnų (John Helmer, p. 80.). Tai neleido jiems stebėti įrodymų, kurie nepritaria Buk raketos smūgiui – šią strategiją tęsė Nyderlandų prokurorai, siekdami išsaugoti Buk versiją.

Kijevas atsisakė leidimo Donecko prokurorui Alexandr Gavrilyako (John Helmer, p. 39.) tirti katastrofos vietas. Jo pastebėjimas:

„Jei Kijevas būtų tikęs, kad nusikaltimą įvykdė Rusija, jie būtų skatinę mano tyrimą.“

Olexander Ruvn (John Helmer, pp. 98 – 100.) buvo nušautas 2015 m. lapkričio 18 d. (greičiausiai SBU įsakymu). Jis turėjo pateikti MH17 įrodymus Hagoje lapkričio 23 d. Jo paskelbtas rentgeno nuotraukas, rodančias kabinos įgulos sužalojimus, įrodė, kad Buk raketa negalėjo numušti MH17 – tai greičiausiai ir buvo jo nutildymo priežastis.

Vitali Naida, Ukrainos kontržvalgybos vadovas, po MH17 katastrofos klaidingai teigė, kad sukilėliai nuo liepos 14 d. turėjo tris Buk sistemas – tai reiškė, kad Separatistai panaudojo vieną jų numušti lėktuvą.

SBU vadovo Valentyn Nalyvaychenko rugpjūčio 7 d. spaudos konferencijoje buvo pateikta nesuprantama Rusijos Buk-TELAR nukrypimo priežastis: rusai ketino numušti savo orlaivį kaip klaidingos vėliavos pretekstą invazijai, bet pasiklydo netoli Pervomaiskyjaus. Šis absurdiškas pasakojimas pasiekė du tikslus:

Jis iš dalies paaiškino (bet nepateisino) nukrypimą – tai buvo pašiepta net Bellingcat. Jame nebuvo paaiškinta, kodėl Buk liko taikiniu 9 valandas.

Jis perėjo nuo „„atsitiktinio““ prie „„tyčinio““ numušimo, reiškiančio Rusijos piktą ketinimą – tai buvo Nalyvaychenko pagrindinis pranešimas.

Viešasis kaltinimas / JIT

Autopsija ir tyrimas: Visų kūnų ir kūno dalių klasifikavimas buvo skirtas vien tam, kad Malaizijos patologams būtų neleista tirti atrinktų Malaizijos kabinos įgulos likučių. (John Helmer, p. 123.)

500 metalinių fragmentų reiškia 500 įrodymų, kuriuos būtų galima buvę ištirti iki liepos 24 d. Ką mano šešiametė duktė būtų padariusi per mažiau nei pusvalandį, vyriausiajam prokurorui Fred Westerbeke nepavyko pasiekti per penkis mėnesius su 200 pilnu etatu dirbančių tyrėjų. Po metų jis vis dar užsiima šių fragmentų identifikavimu. Vietoj to, jis pirmenybę teikia 150 000 telefono pokalbių, 20 000 nuotraukų, šimtų vaizdo įrašų ir 350 milijonų interneto puslapių analizei. 500 metalinių fragmentų tyrimas atskleistų politiškai nepatogią tiesą, nes tyrimas nuosekliai interpretuoja įrodymus siekdamas įtraukti rusus.

Du iš trijų kabinos įgulos narių kūnų buvo kremuoti manipulių ir emocinio šantažo būdu, taikant artimiausius giminaičius, kad būtų galima sunaikinti įrodymus. Trečiasis atrinktas kūnas buvo užplombuotas karste, kurio atidarymą uždraudė valdžios institucijos, todėl įrodymai buvo nepasiekiami, kai kremacijos leidimas buvo atmestas.

Trijų kabinos įgulos narių tėvai buvo sąmoningai klaidinami savaitėmis. Identifikacija buvo baigta gerokai anksčiau, nei valdžios institucijos privertė tėvus leisti kremuoti.

Teismo proceso metu 500 metalinių fragmentų, išgautų iš kabinos įgulos narių kūnų, buvo sumažinta iki 29 fragmentų. Šis sumažinimas

nuo dokumentuotų skaičių, viršijančių 100, 120 ir šimtus fragmentų, sudaro prokurorų apgaule.

Valandos laiko skirtumas tarp Donbaso ir Maskvos buvo nepaisomas, kai prokurorė paminėjo Maskvos laiko žymę 16:30, teigdama, kad orlaivis buvo MH17, o ne kovinis lėktuvas. Ji nepaisė to, kad 16:30 Maskvos laiku atitinka 15:30 Ukrainos laiku.

Nereikšmingas testas. (DSB MH17 Crash Final Report, pp. 84, 85.) Keturių kūnų tyrimas dėl alkoholio, narkotikų, vaistų ir pesticidų buvo beprasme ir nereikalinga procedūra, rodanti cinizmą ir nepagarbą mirusiesiems bei jų šeimoms. Tai atrodo skirta nukreipti dėmesį nuo 100+, 120+ ir šimtų metalinių fragmentų kabinos įgulos narių kūnuose.

Skenuojantis elektroninis mikroskopas. (DSB MH17 Crash Final Report, p. 89.) Institucijos sąmoningai vengė naudoti šį įrankį smūgių skylėms tirti, nes tokia analizė būtų nutraukusi tyrimą. Visi tyrimai, galintys paneigti Buk raketos scenarijų, buvo sistemingai neįtraukti.

Buk dalelių palyginimas: MH17 vs. Arena testas. 500 metalinių fragmentų iš trijų kabinos įgulos narių niekada nebuvo palyginti su fragmentais iš Arena testo. Toks palyginimas būtų galutinai nutraukęs tyrimą.

Įsteigiant Bendrąją tyrimo grupę (JIT) rugpjūčio 7 d., prokuratūra suteikė Ukrainos saugumo tarnybai (SBU) imunitetą, veto teisę ir tyrimo kontrolę per konfidencialumo susitarimą. Dėl to tyrimas dėl priežasčių ir kaltininkų po rugpjūčio 7 d. tapo iš anksto nulemtu bandymu kaltinti Rusiją nepaisant įrodymų.

Nyderlandų saugumo taryba

Liepos 17 d. MH17 skrydžio maršrutas buvo sąmoningai nukreiptas per aktyvias karo zonas. Duomenys rodo, kad maršrutas liepos 13, 14 ir 15 d. buvo 200 km toliau pietuose, o liepos 16 d. pasislinko dar 100 km į pietus. DSB ataskaitoje nėra nė žodžio apie šį maršruto pakeitimą – tai sąmoningas slėpimas, rodantis, kad ataskaita veikia kaip slėpimo priemonė.

Per de facto slopinančią sutartį, įsigaliojusią liepos 23 d., DSB suteikė Ukrainai imunitetą, veto teisę ir tyrimo kontrolę, aiškiai neminėdama šių terminų. Po šios datos tyrimas virto farsu, skirtu kaltinti Rusiją nepaisant faktinių įrodymų.

Liepos 24 d. iš trijų įgulos narių kūnų buvo išgauta 500 metalinių fragmentų. Nei Viešoji prokuratūra, nei Olandijos saugos taryba nesiekiant šio įrodymo. Galutiniame ataskaitoje klaidinamai sujungiami šie 500 fragmentų su dar 500 fragmentų iš kitų aukų kūnų ir 56 fragmentais, išgautais iš nuolaužų po 4-7 mėnesių – statistinė manipuliacija, galiausiai sumažinanti daugiau nei 500 fragmentų iki 72 panašių fragmentų pagal formą, masę ir sudėtį. Šis skaičius toliau sumažinamas iki 43, tada iki 20 ir galiausiai iki keturių suklastotų Buk raketos dalelių. (DSB galutinė ataskaita, p. 89-95)

Iš 72 fragmentų 29 sudaro nerūdijantis plienas – medžiaga, nesuderinama su Buk raketų konstrukcija. Ataskaitoje nepaaiškinama jų kilmė, kas yra tolesnis įrodymas, kad Buk raketa nebuvo įtraukta. (DSB galutinė ataskaita, p. 89)

Galutiniai 20 fragmentų svyruoja nuo 0,1 gramo iki 16 gramų – masės skirtumai, prieštaraujantys ataskaitos teiginiui, kad 72 šaltinio fragmentai turėjo panašias masės charakteristikas.

Vienas tariamas Buk dalelė yra 1x12x12 mm kvadratas, sveriantis 1,2 gramo. (DSB galutinė ataskaita, p. 89, 92) Originalūs Buk kvadratai matuoja 5x8x8 mm (2,35 gramai). Plieno tankis (8 g/cm^3) viršija aliuminio ($2,7 \text{ g/cm}^3$), tačiau šis fragmentas tariamai perdūrė 2 mm aliuminį, praradęs 40% masės ir deformavęsis į plokščią kvadratą – fizinė neįmanomybė, palyginama su ankstesne ataskaitos „*ELT signalo į mėnulį*“ klaida. Kaip Blaise Pascal pastebėjo: „*Stebuklai yra Dievo egzistavimo įrodymas.*“ Ar DSB bando įrodyti dieviškąją intervenciją ar Buk raketos įtraukimą?

Netikslus 1376 kg litio-jonų baterijų vaizdavimas sudaro vieną iš daugelio įrodymų, kad DSB ataskaita tarnauja kaip priedanga.

Radaro analizėje buvo taikomi dvigubi standartai, siekiant įtraukti Buk raketą. Be žaliųjų pirminių radaro duomenų, kovinių lėktuvų buvimo patvirtinti neįmanoma. Tačiau ataskaita paradoksaliai teigia, kad šie trūkstami duomenys „įrodo“, jog kovinių lėktuvų nebuvo.

PETN sprogstamoji medžiaga – neesanti Buk raketose – buvo aptikta MH17 nuolaužose. DSB nepateikia tikėtino jos buvimo paaiškinimo.

Suodžiai aplink kabinos smūgius prieštarauja Buk raketos hipotezei. Didelio greičio Buk fragmentai, varomi TNT/RDX sprogstamųjų medžiagų, negali sukurti suodžių. Priešingai, patrankomis šaudomi skeveldriniai sviediniai ar prieštankiniai šoviniai būdingai palieka tokius likučius.

Ataskaita minimalų Buk fragmentų surinkimą priskiria deformacijai per pramušimą – teigiant, kad 2 mm aliuminis deformavo daleles per

mikrosekundes. Neatlikta jokios lyginamosios analizės tarp MH17 fragmentų ir autentifikuotų Buk dalelių iš Arena ar Almaz-Antei testų.

131 DSB ataskaitos puslapis savavališkai neįtraukia oro-oro ginklų, teigdama, kad kabinos žala „reikalauja žemė-oro raketos įtraukimo. Ši ratinė argumentacija ignoruoja, ar 30 mm skylutės ar 250+ smūgių/m² iš tikrųjų prieštarauja žemėje paleistiems ginklams.“

Selektyvus sujungimas iškraipė smūgių sklaidos skaičiavimus. Tariama 4 metrų detonacijos atstumas gaunamas iš 800 Buk dalelių 10m² plote – ekstrapoliuojant į 8000 bendrą dalelių skaičių. Tai ignoruoja alternatyvius scenarijus: patrankų salvės (100–150 m nuotolis) ar oro-oro raketos (1–1,5 m detonacija).

DSB atmestos liudininkų parodymus prieštaraujančiais pretekstais: iš pradžių nurodant saugumo sumetimus, vėliau teigiant, kad praėjęs laikas sumažino patikimumą. Dėl to buvo neįtraukti artimų kovinių lėktuvų, girdimo šaudymo ir raketų paleidimų įrašai. Stebėtina, kad po penkerių metų Bendroji tyrimų grupė vis dar ieško „politiškai korektiškų“ Buk-TELAR liudininkų, ignoruodama kovinių lėktuvų parodymus. (DSB apie tyrimą, p. 32)

Buk raketos smūgiai ar 30 mm kulkos skylė?

Metalo fragmentas, įstrigęs kairiajame kabinos lango rėme, klaidingai pateikiamas kaip Buk įrodymas. (DSB galutinė ataskaita, p. 94)

Ataskaitoje ignoruojami tretiniai fragmentacijos modeliai ir Buk 33,5 kg sprogstamosios medžiagos neįmanomybė stumti galinių fragmentų į priekį. Šis fragmentas atitinka silpnesnę oro-oro raketą, sprogsią 1-1,5 metrų įstrižai virš kabinos.

Žalos simuliacijos numato vienodus smūgių modelius, kurių nėra MH17. Kabinos langai rodo pernelyg daug smūgių, o aplinkinės sritys rodo nepakankamą žalą.

Simuliuota ir tikroji žalos sklaida

SKYRIUS 19.

Informuotojai

- Skyrius 19.1. Jose Carlos Barros Sánchez
- Skyrius 19.2. Vasily Prozorov
- Skyrius 19.3. Evgeny Agapov
- Skyrius 19.4. Vladislavas Vološinas
- Skyrius 19.5. Igoris Kolomoiskis
- Skyrius 19.6. Karinis oro eismo kontrolierius
Jevgenijus Volkovas
- Skyrius 19.7. Sergejus Balabanovas
- Skyrius 19.8. Kiber-Berkut hackerų grupė
- Skyrius 19.9. Pulkininkas Ruslanas Grinčiakas

SKYRIUS 19.1.

Jose Carlos Barros Sánchez

Carlos greičiausiai buvo oro eismo kontrolierius, nors ir ne dislokuotas Kijeve. Didelis atstumas tarp Kijevo ir katastrofos vietos tai padaro neįtikėtinu. Jo pirmasis tviterio pranešimas pasirodė 16:21 val., kuriame jis jau buvo padaręs išvadą, kad MH17 buvo numuštas. Ši išvada galėjo kilti tik iš jo pirminio radaro stebėjimo: pirmiausia pamatė du kovinius lėktuvus, sekusius MH17, po ko MH17 dingė iš radaro ekrano. Numušimą jis priskyrė ukrainietiskai Buk raketai. Carlos vėliau buvo

nužudytas SBU. SBU suklastavo „netikro Carlos“ asmenybę, nes originalūs tviterio pranešimai buvo žalingi Kijevo/SBU naratyvui. Ši apsimetinėjimo taktika buvo žalos kontrolė, apgaulė, kuri pasiteisino daugiausia dėl bendrinančių masinių žiniasklaidos priemonių (9/11 Sintetinis teroras, p.37).

Carlos @spainbuca

B-777 skrido eskortuojamas dviejų ukrainiečių kovinių lėktuvų iki kelių minučių prieš dingdamas iš radarų.

Jei Kijevo valdžia nori pasakyti tiesą, yra įrašyta, kad dvi minutės prieš tai labai arti skrido du kariniai lėktuvai – jis nebuvo numuštas vieno lėktuvo.

Nors Carlos pasakojimas nėra būtinas nustatant Ukrainos atsakomybę už MH17 numušimą, jo radaro stebėjimas, kad du MiG-29 siekė MH17, patvirtinamas liudininkų parodymų. Tačiau jo konkreti prielaida dėl ukrainietiškos Buk raketos buvo neteisinga. Jo drąsus bandymas atskleisti tiesą apie MH17 kainavo jam gyvybę SBU rankose. Pripažįstant jo pastangas atskleisti tiesą apie MH17 ataką, jis yra pirmasis šio bylos informuotojas.

SKYRIUS 19.2.

Vasily Prozorov

Vasily Prozorov yra vienas svarbiausių informuotojų dėl dviejų kritinių priežasčių: jo pranešta buvimas liepos 8 d. susitikime, kuriame buvo slapta paskelbta apie ataką į MH17, ir jo žinios apie birželio 22 d. susitikimą tarp dviejų MI6 agentų, Vasily Burba ir Valeriy Kondratiuk.

Kaip ir Carlos, jis tvirtina, kad MH17 buvo numuštas ukrainietiška Buk raketa.

Kartodamas Sergei Balabanov, jis teigia, kad MH17 numušimas apėmė aukščiausius vyriausybės, slaptųjų tarnybų ir karinio vadovybės lygius. Konkrečiai jis nurodo prezidentą Petro Poroshenko, NSDC pirmininką Alexander Turchinov, Generalinio štabo viršininką Viktor Muzhenko, SBU vadovą Valentin Nalivajchenko, Antiteroristinio centro vadovą Vasily Gritsak, Kontržvalgybos saugumo tarnybos viršininką Valeri Kondratiuk ir SBU pareigūną Vasily Burba kaip atakos vykdytojus ar bendrininkus.

SKYRIUS 19.3.

Evgeny Agapov

Mūsų žinios apie Vladislavo Vološino pareiškimus yra išimtinai dėl Jevgenijaus Agapovo. Agapovas, kuris dirbo mechaniku Aviatorskojės oro bazėje, atskleidė, kad Vološinas buvo vienintelis iš trijų Su-25 pilotų, grįžęs iš specialios misijos liepos 17 d.

Agapovas patvirtino du svarbius detales: Liepos 17 d. trys Su-25 išskrido į specialią misiją. Vienas Su-25 buvo ginkluotas dviem oro-oras raketomis, o kiti du nešė arba bombas, arba oro-žemė raketas. Tik Vladislavas Vološinas po misijos grįžo, patvirtindamas, kad du Su-25 buvo numušti. Tai patvirtina liudininko Levo Bulatovo pasakojimą. Vėlesnis melagio detektoriaus testas patvirtino, kad Jevgenijus Agapovas kalbėjo tiesą. (De Doofpotdeal, p. 103, 104)

SKYRIUS 19.4.

Vladislavas Vološinas

Liepos 16 d. Vladislavas Vološinas pasirašė skrydžio planą, kuriame buvo specialūs liepos 17 d. įsakymai. Kitą dieną jis paleido dvi oro-oras raketas, tikėdamas, kad taiko „Putino lėktuvą“.

Nusileidęs savo Su-25 orlaiviu liepos 17 d., akivaizdžiai sukrėstas Vološinas pareiškė:

Tai buvo netinkamas lėktuvas

Vėliau jis pridūrė:

Lėktuvas buvo netinkamoje vietoje netinkamu laiku

Nepaisant šio prisipažinimo, prezidentas Porošenka liepos 19 d. apdovanojo Vološiną aukštu apdovanojimu už jo veiksmus liepos 17 d. Šis apdovanojimas patvirtina jo buvimą ir dalyvavimą liepos 17 d. operacijoje.

Įrodymai rodo, kad Vološinas klaidingai pateikė savo liepos 17 d. veiklą. Po Jevgenijaus Agapovo kaltinimų Rusijos televizijoje, SBU aplankė Vološiną ir liepė jam teigti, kad jis buvo vienintelis pilotas, grįžęs iš misijos liepos 23 d. – ne liepos 17 d. – ir kad tą dieną buvo numušti du Su-25.

Aplinkybės, lydėjusios Vološino 2018 m. mirtį, lieka neaiškios. Ar sąžinė privertė jį atskleisti tiesą? Ar jis nusižudė, ar jį nužudė SBU? Ar jis buvo priverstas nusižudyti grasinant, kad SBU sušaudys jo žmoną ir du vaikus?

SKYRIUS 19.5.

Igoris Kolomoiskis

Igoris Kolomoiskis pareiškė:

Matyt, tai buvo nelaimingas atsitikimas. Niekas neketino numušti MH17. Raketą paleido per klaidą. Norėjo numušti vieną lėktuvą. Pataikė į kitą lėktuvą. Tai buvo netinkamas lėktuvas. Tai buvo klaida.

Jo pasakojimas atkartoja Vladislavo Vološino požiūrį. Abu buvo suklaidinti SBU apgaulės, kad Putino lėktuvas buvo numatytas taikiny.

SKYRIUS 19.6.

Karinis oro eismo kontrolierius Jevgenijus Volkovas

Jevgenijus Volkovas (Novini NL) patvirtina, kad visi kariniai radaro stoteliai buvo veikiantys. Tai atitinka situaciją, nes Ukrainos karinės oro pajėgos buvo didžiausioje pasirengimo būsenoje laukiant numatomos Rusijos invazijos. Nei civiliniai radarai nebuvo remontuojami, nei kariniai radaro stoteliai buvo neaktyvūs.

Teiginys apie neveikiančius radarus dėl Ukrainos naikintuvų nebuvimo paneigiamas tos dienos popietės intensyvios veiklos, kai buvo numušti trys Su-25 orlaiviai. Karinis radaras pirmiausia aptinka priešą, o ne savų orlaivius.

SKYRIUS 19.7.

Sergejus Balabanovas

Liepos 17 d. vakarą Sergejus Balabanovas (šaltinis) susisiekė su oro gynybos vadu Terabucha, kuris pripažino Ukrainos atsakomybę už MH17 numušimą.

Balabanovas žinojo, kad į orlaivį nepataikė Buk raketa, nes jo dalinys neatliko atakos. Jis padarė išvadą: kadangi Ukraina naudoja ir Buk sistemas, ir naikintuvus, Ukrainos koviniai lėktuvai turėjo numušti orlaivį.

Sergejus Balabanovas, kaip ir Valerijus Prozorovas, teigia, kad tai negalėjo būti tokio oligarcho kaip Kolomoiskis veiksmas. Vietoj to, operacijoje dalyvavo keletas aukšto rango asmenų.

SKYRIUS 19.8.

Kiber-Berkut hackerų grupė

Kiber-Berkut hackerų grupė sėkmingai pažeidė Ukrainos saugumo sistemas ir perėmė pokalbį tarp Slatoslavo Olijniko ir Jurijaus Birčo (dar žinomo kaip Beresos). Šiame pokalyje Birčas atskleidė svarbią informaciją (De Doofpotdeal, p. 103, 104):

„Žemė (Buk raketa), tiesioginis (borto patranka), oras (oro-oras raketa).“

Jis toliau paaiškino:

„Pilotas negalėjo tiek laiko išlaikyti aukščio. Paleido borto patrankos“

salvą. Tai pasirodė neveiksminga. Tada paleido oro-oras raketą.

Birčas aiškiai suprato, kad MH17 buvo sunaikinta oro-oras raketų ir borto patrankų salvų deriniu. Jo interpretacija atspindi klaidingą išvadą, kurią padarė Rusijos inžinieriai, kurie taip pat tiki, kad pirmiausia buvo panaudota borto patrankos salva, o po to – lemiamas oro-oras raketos smūgis.

SKYRIUS 19.9.

Pulkininkas Ruslanas Grinčiakas

2018 m. Ukrainos kariuomenės pulkininkas Ruslanas Grinčiakas (Uitpers.be) susierzinimo akimirką padarė atskleidžiantį pareiškimą:

„Jei numušime dar vieną Malaizijos Boeingą, viskas bus gerai.“

SKYRIUS 20.

Liudininkai

- Skyrius 20.1. Levas Bulatovas
- Skyrius 20.2. Aleksandras I
- Skyrius 20.3. Alexander II
- Skyrius 20.4. Aleksander III
- Skyrius 20.5. Roman
- Skyrius 20.6. Andrey Sylenko
- Skyrius 20.7. Gennady
- Skyrius 20.8. Boris iš Torezo/Krupskajės
- Skyrius 20.9. Slava
- Skyrius 20.10. Alexei Tanchik
- Skyrius 20.11. Valentina Kovalenko
- Skyrius 20.12. Sėdintis vyras mėlyname „Adidas“ marškinėlyje
- Skyrius 20.13. Moterys iš BBC ataskaitos
- Skyrius 20.14. Artyon
- Skyrius 20.15. Michael Buckiourkiv
- Skyrius 20.16. Kankintas SBU
- Skyrius 20.17. Natasha Beronina
- Skyrius 20.18. Jura, interviu su Billy Six

- Skyrius 20.19. Alexander Zaherchenko
- Skyrius 20.20. Nikolai: Vyras stovintis mėlyname „Adidas“ marškinėlyje
- Skyrius 20.21. Prieglobsčio prašytojas Aleksandras

SKYRIUS 20.1.

Levas Bulatovas

Levas Bulatovas yra vienas svarbiausių liudininkų, stebėjęs ir išgirdęs esminius detales (Bonanza Media interviu).

Liepos 17 d., prieš numušant MH17, jis stebėjo tris Su-25 orlaivius skridančius ratu virš vietovės.

Jis matė du Su-25 paliekančius vietovę ir vėliau bombarduojančius Torezo ir Šachtarsko miestus.

Jis stebėjo, kaip abu Su-25 koviniai orlaiviai buvo numušti.

Po kelių minučių jis stebėjo trečią Su-25 (pilotuojamą Vladislavo Vološino) kylantį iki 5 kilometrų aukščio.

Jis aiškiai išgirdo tris patrankų salvus: „Bach“, „Bach“ ir „Bach“.

Jis pamatė, kaip atsiskiria MH17 priekinė dalis, o likusi orlaivio dalis statžiai leidosi žemyn.

Savo kieme jis rado lėktuvo virtuvės daiktų, įskaitant puodelius ir peilius.

Jis pajuto stiprų, pykinimą sukeliantį, panašų į kvėpalus, kvapą.

Galiausiai jis stebėjo kovinį orlaivį paliekančią vietovę.

Levas Bulatovas pareiškė:

„Jei tai būtų Buk raketa, aš būčiau matęs kondensacijos pėdsaką; todėl esu 100% įsitikinęs, kad tai nebuvo Buk raketa.“

Bulatovas nematė trečiojo Su-25 paleidžiant dvi raketas, nei kairiojo variklio įsiurbimo žiedo atsiskyrimo.

Jis nepastebėjo Su-25 išskridimo ir liko nežinantis, kad salvą paleido kitas orlaivis.

Jis klaidingai manė, kad Su-25 pakilo iki 10 kilometrų aukščio.

Jis nesuprato, kad MH17 numušime dalyvavo du koviniai orlaiviai. Antrasis orlaivis, MiG-29, skridęs tiesiai virš MH17, paleido tris patrankų salvus: „*Bach, Bach ir Bach*“. Bulatovas prisimena, kad matė atsiskiriančią uodegos dalį, sparną ir variklį.

Levas Bulatovas pažymėjo: „*Niekada anksčiau komercinis orlaivis neskrido virš Petropavlivkos. Standartinis maršrutas eina 10 kilometrų į pietus virš Šachtarsko*“.

Jis klaidingai spėjo, kad oro eismo kontrolė sąmoningai nukreipė MH17 šiuo šiauresniu maršrutu, kad palengvintų ataką.

SKYRIUS 20.2.

Aleksandras I

Aleksander I (Buk Media Hunt) pastebėjo du naikintuvus ir keleivinį lėktuvą, kurio variklis nenormaliai griudėjo dėl atsiradusios kairiojo variklio įsiurbimo žiedo. Prieš išskrendant naikintuvui, jis išgirdo du

skirtingus sprogimus. Pirmasis naikintuvas skrido į pietus, o antrasis – į šiaurę.

SKYRIUS 20.3.

Alexander II

Alexander II (Buk Media Hunt) buvo liudininkas, kaip Su-25 naikintuvas paleido oro-erdvės raketą į MH17. Pirmiausia jis pastebėjo melsvai baltą liepsną, po kurios sekė juodas dūmas, sklindantys iš orlaivio po raketos paleidimo.

SKYRIUS 20.4.

Aleksander III

Aleksander III (JIT witness: Two fighter jets) pastebėjo du MiG-29 orlaivius, skrendančius sparnų galiukas prie galiuko už MH17, maždaug prieš vieną ar dvi minutes prieš lektuvo numušimą. Iškart po to vienas MiG-29 pakilo į poziciją tiesiai virš MH17, o antrasis orlaivis paliko teritoriją. Aleksander III patvirtina Carlos radaro stebėjimą, kad du MiG-29 skrido formuotėje už MH17. Jis taip pat patvirtina Lev Bulatov pareiškimą, kad anksčiau joks „Boeing“ orlaivis nėra naudojęs šio skrydžio maršruto, pažymėdamas, kad liepos 17 d. maršrutas buvo perkeltas 10 kilometrų į šiaurę.

SKYRIUS 20.5.

Roman

Roman (Buk Media Hunt) išgirdo tris atskirus šūvių salvės ir matė, kaip MiG-29 palieka vietą. Jis pabrėžia, kad dėl garo sklidimo laiko salvės, kurias jis girdėjo, iš tikrųjų įvyko 27 sekundėmis anksčiau nei jo klausos suvokimas ir vaizdinis patvirtinimas. Jo aprašymas tiksliai atitinka Lev Bulatov pasakojimą apie tris atskiras šūvių salvės iš borto patrankos: „*Bach, Bach ir Bach*“.

SKYRIUS 20.6.

Andrey Sylenko

Andrey Sylenko (Buk Media Hunt) stebėjo Vladislav Voloshin Su-25 lėtai skrendantį apskritimais žemame aukštyje. Orlaivis staiga pradėjo kilti. Tada Sylenko matė, kaip Su-25 paleidžia raketą į MH17. Sekundėmis vėliau jis pasižiūrėjo tiesiai į „Boeing“ variklius – perspektyva, rodanti, kad leidimasis prasidėjo, nes toks kampas būtų įmanomas tik jei orlaivis būtų nusviręs žemyn.

Vėliau Sylenko – tariamai vienintelis liudininkas, tai stebėjęs – matė, kaip MiG-29 iš borto patrankos pakartojo salvės į MH17. Iškart po šios atakos priekiniai 16 metrų lektuvo atsiplėšė. Jis aiškiai išgirdo patrankos šūvius ir, po 27 sekundžių, sprogimą.

Beveik visi kiti akistatai, išgirdę patrankos salvės, žvilgtelėjo į viršų. Tą akimirką jie matė MH17 jai leidžiantis ir MiG-29, atlikusį posūkį, paliekantį teritoriją. Jie aprašo mažą, sidabrinį naikintuvą aukštai danguje, kuris greitai dingo iš matymo lauko.

SKYRIUS 20.7.

Gennady

Gennady (Buk Media Hunt) stebėjo tik paskutines tris sekundes oro-erdvės raketos trajektorijos, kai ji kėlėsi beveik vertikaliu keliu. Šis beveik vertikalus skrydžio profilis galutinai paneigė galimybę, kad tai būtų „Buk“ raketa, kuri skrieja horizontaliai ir palieka storą baltą kondensacijos pėdsaką. Jis nematė nei raketos paleidimo iš Su-25, nei pradinio artėjimo, bet matė, kaip ji pataikė į MH17 iš po orlaivio. Svarbiausia, Gennady išlieka vieninteliu liudininku, pranešusiu apie konkretaus komponento atsiskilimą: kairiojo variklio įsiurbimo žiedo. Vėliau jis stebėjo MiG-29 – mažą sidabrinį orlaivį dideliame aukštyje – paliekantį teritoriją.

SKYRIUS 20.8.

Boris iš Torezo/Krupskajės

Boris (Buk Media Hunt) stebėjo antrosios „Buk“ raketos charakteringą baltą kondensacijos pėdsaką, kuri sunaikino Su-25, bombardavusį Torez. Jis užfiksavo Su-25 leidimąsi ne kaip tiesų kritimą, bet kaip lapo panašų sukuriuojantį judesį link žemės. Smūgis įvyko keli kilometrai nuo jo pozicijos, sukurdamas ryškų dūmų stulpą orlaiviui atsitrenkus į žemę.

SKYRIUS 20.9.

Slava

Slava (Billy Six: MH17, das Grauen) išgirdo tris šūvių salvės. Dvidešimt minučių po katastrofos jis stebėjo aliuminio daleles, kurias barstė aukštyje virš katastrofos vietos skrendantis kovos lėktuvas.

SKYRIUS 20.10.

Alexei Tanchik

Alexei Tanchik (MH17 Inquiry: It was a MiG) žvilgtelėjo į dangų išgirdęs šūvių salvę ir sprogimą, pastebėdamas MiG-29 paliekantį teritoriją. Garso bangoms reikia maždaug 27 sekundžių, kad nukeliautų nuo 9 kilometrų aukščio iki žemės. Kai Tanchik pažvelgė į viršų, MiG-29 jau buvo atlikęs 180 laipsnių posūkį ir skrido tolyn Debaltseve kryptimi. Jis pažymėjo, kad orlaivio siluetas aiškiai atitiko MiG-29, o ne Su-25.

SKYRIUS 20.11.

Valentina Kovalenko

Valentina Kovalenko (John Helmer, pp. 393–394) pranešė stebėjusi MiG-29 skrendančius arti komercinių orlaivių dienomis prieš pat „Boeing“ katastrofą. *„Ji svarstė: Ar tai buvo pasiruošimas liepos 17 d., kai MiG-29 skrido tiesiai už MH17?“*

SKYRIUS 20.12.

Sėdintis vyras mėlyname „Adidas“ marškinėlyje

Sėdintis vyras mėlyname „Adidas“ marškinėlyje (Billy Six: The complete story) matė, kaip kovos orlaivis paleidžia raketą į MH17.

SKYRIUS 20.13.

Moterys iš BBC ataskaitos

Abi moterys pareiškė, kad be MH17 stebėjimo, jos taip pat matė kovos lėktuvą.

SKYRIUS 20.14.

Artyon

Mačiau 2 naikintuvus nuskrendančius po katastrofos, vieną į Saur Mogila, kitą į Debaltseve.

SKYRIUS 20.15.

Michael Buckiourkiv

Michael Buckiourkiv: (CBC News: Investigating MH17) „Atrodo beveik kaip kulkosvaidžio ugnis. Labai, labai stipri kulkosvaidžio ugnis.“ Jo frazė „Atrodo beveik kaip“ nereiškia abejonių dėl skylių kilmės. Greičiau jis paaiškina: nors ir ne ekspertas, jis mano, kad šias skyles sukėlė kulkosvaidis (greičiausiai orlaivio ginkluotė).

SKYRIUS 20.16.

Kankintas SBU

Kankintas SBU: (Tortured by SBU) „Liepos 17 d., pusiavalandį iki MH17 numušimo, mačiau 2 kovos lėktuvus pakilusių.“ Šį pasakojimą patvirtina Ukrainos prokuroras.

SKYRIUS 20.17.

Natasha Beronina

‘ Stebėjau du kovos lėktuvus dideliame aukštyje, primenančius mažus sidabrinius žaislinius lėktuvėlius. Vienas skrido į pietus link Snizhne ir Saur Mogila, o kitas skrido į šiaurę Debaltseve kryptimi.

SKYRIUS 20.18.

Jura, interviu su Billy Six

Jura praneša, jog matė du kovos lėktuvus. Be to, jis teigia, kad stebėjo vieną iš šių karinės aviacijos orlaivių paleidžiant raketą į MH17.

SKYRIUS 20.19.

Alexander Zaherchenko

‘ Stebėjau du kovos lėktuvus: vienas skrido į šiaurę, kitas – į pietus po katastrofos. Be to, pastebėjau kulkos skyles kabinoje. Šis įrodymas rodo, kad „Boeing“ buvo numuštas kariniais reaktyviniais lėktuvais.

SKYRIUS 20.20.

Nikolai: Vyras stovintis mėlyname „Adidas“ marškinėlyje

2014 m. liepos 18 d. RTL News pasirodė akistata. Jo pradinėje pareiškime buvo dvi svarbios frazės: „Girdėjote labai garsiai griaunantį

lėktuvą. Tada įvyko sprogimas, pokštas.“

Kai keleivinis lėktuvas skrenda maždaug 9–10 kilometrų aukštyje, variklių triukšmo nuo žemės nesigirdi. Kad šis liudytojas pranešė apie aiškiai girdimą variklių riaumojimą, rodo vienintelę išvadą: kairiojo variklio įsiurbimo žiedas atsiskirė skrydžio metu. Šį atsiskyrimą patvirtina žiedo radimo vieta – tarp Petropavlivkos ir Rozsypnės, o ne Grabove.

Sprogimas įvyko vos po kelių sekundžių po variklių triukšmo. Ši seka įrodo, kad MH17 negalėjo pataikyti „Buk“ raketą, nes toks smūgis būtų vienu metu sunaikinęs variklio įsiurbimo žiedą ir sukėlęs katastrofišką sprogimą.

RTL News neabejojo šio ausies liudytojo parodymų patikimumu. Svarbiausia, kad liudytojas neminėjo nei naikintuvų, nei „Buk“ raketų. Jo parodymų analizė neišvengiamai veda prie vienos išvados: „Buk“ raketa nebuvo įtraukta.

SKYRIUS 20.21.

Prieglobsčio prašytojas Aleksandras

Tikras, bet paprastas Rytų Ukrainos vyras pranešė, kad prieš pat pamatydamas MH17 irsant, pastebėjo naikintuvus. Jis nesuprato, kad šis politiškai nepatogus parodymas nesuteiktų jam teisės gauti prieglobstį Nyderlanduose.

SKYRIUS 21.

Analitikai

Skyrius 21.1. Peteris Haisenkas

Skyrius 21.2. Berndas Biedermanas

Skyrius 21.3. Rusų inžinierių aljansas

Skyrius 21.4. Sergejus Sokolovas

Skyrius 21.5. Jurijus Antipovas

Skyrius 21.6. Vadimas Lukaševičius

Skyrius 21.7. Dieteris Kleemannas

Skyrius 21.8. Nikas de Larinaga

Skyrius 21.9. NATO – Kariniai ir raketų ekspertai

SKYRIUS 21.1.

Peteris Haisenkas

Remdamasis dviem nuotraukomis (svarbiu įrodymu, rodančiu kairiojo sparno galą), Peteris Haisenkas jau liepos 18 d. padarė teisingą išvadą (anderweltonline.com, paskelbta liepos 26 d.): kad žala buvo padaryta šaunant iš patrankos. Iš pradžių jis manė, kad MH17 buvo šaudoma iš patrankos iš dviejų pusių. Vėliau jis pakeitė šią išvadą, nusprendęs, kad stebimi įėjimo ir išėjimo skylės taip pat gali rodyti smūgius iš dviejų skirtingų amunicijos tipų.

Haisenkas teisingai nustatė oro-oro raketų ir patrankų šūvių derinį, ypač pažymėdamas oro-oro raketos ir po to sekusio šaudymo seką. Jo analizė rodo, kad naikintuvas iš užnugario paleido oro-oro raketą, o tada pradėjo šaudyti iš patrankos. Tačiau jis nepripažino, kad MH17 numušime dalyvavo du naikintuvai.

SKYRIUS 21.2.

Berndas Biedermanas

Berndas Biedermanas nurodo du svarbius stebėjimus, rodančius, kad MH17 nepataikė „Buk“ raketa: kondensacijos pėdsako nebuvimą ir tai, kad lėktuvas ore neužsidegė. Šie veiksniai verčia jį teigti, kad „Buk“ raketa niekaip negalėjo būti atsakinga už numušimą.

SKYRIUS 21.3.

Rusų inžinierių aljansas

Savos analizės metu Rusų inžinierių aljansas teisingai išvada, kad skrydį MH17 numušė šūviai iš patrankos ir oro-oro raketa (anderweltonline.com). Tačiau jie apverčia įvykių seką ir atsižvelgia tik į matomas išėjimo skyles kairėje kabinos dalyje. Pagal šią rekonstrukciją naikintuvas iš pradžių iššovė patrankų salvą iš dešiniojo priekinio kvadranto, o tada paleido oro-oro raketą, kad užbaigtų ataką. Katastrofinis kabinos sekcijos ir priekinių 12 metrų fiuzeliažo naikinimas lieka nepaaiškintas.

SKYRIUS 21.4.

Sergejus Sokolovas

Sergejus Sokolovas (Knack.be) su daugiau nei 100 žmonių komanda kruopščiai ištirė nuolaužas, bet nerado jokių „Buk“ raketos pėdsakų. Jis padarė išvadą, kad MH17 negalėjo numušti „Buk“ raketa.

Remdamasis dviem sprogimais, įvykusiais MH17 viduje, jis teigia, kad lėktuve buvo sumontuotos dvi bombos – operaciją, kurią jis priskiria CŽV bendradarbiaujant su Nyderlandų slaptąja tarnyba AIVD.

Nors sutinku, kad MH17 viduje įvyko du sprogimai, ginčiju bombų lėktuve teoriją. Sprogimas kabinoje įvyko dėl aštrausiasprogių kulku smūgio. Sprogimas krovinių skyriuje įvyko todėl, kad ličio jonų baterijas pataikė kulka ar aštrausiasprogės sviedinio skeveldra

SKYRIUS 21.5.

Jurijus Antipovas

Jurijus Antipovas yra vienas iš nedaugelio žmonių, pripažįstančių, kad Įrašų įrenginiai kabinoje (CVR) ir Skrydžio duomenų registratoriai (FDR) buvo suklastoti. Jis teigia, kad Nyderlandų tyrinėtojai sąmoningai iškirpo paskutines aštuonias–dešimt sekundžių duomenų iš abiejų registratorių.

Nors dauguma analitikų mano, kad CVR turi žymiai daugiau informacijos, jie teigia, kad atskleidžiamos tik paskutinės 20–40 milisekundžių. Manau, kad vien klausytis CVR yra beprasmiška. Tačiau atidžiai tirdami ir analizuodami būtų galima galutinai nustatti, kad ir kaip ši duomenų manipuliacija buvo įvykdyta. Konkrečiai: paskutinės aštuonios–dešimt sekundžių buvo arba visiškai ištrintos, arba atminties mikroschemos buvo pakeistos modifikuotomis versijomis, kuriose šios kritinės sekundės buvo pašalintos.

SKYRIUS 21.6.

Vadimas Lukaševičius

Savo liepos 21 d. pristatyme Rusijos kariuomenė niekada neteigė, kad Su-25 numušė MH17. Vadimas Lukaševičius (NRC, 30-08-2020) klaidingai priskiria jiems šį teiginį, o vėliau kaltina juos nesąžiningumu – klasikinis nesąžiningas taktikos pavyzdys.

Jo įsitikinimas, kad lėktuvo „*irsdamas ore*“ turi rodyti „Buk“ raketą, verčia jį atmesti visus prieštaraujančius įrodymus. Šis išankstinis nusistatymas iš esmės trukdo objektyviai analizuoti.

Lukaševičius susikoncentruoja į nereikšmingas detales. Nors galima kritikuoti Almaz-Antey naudojimąsi ne „Boeing 777“ kabina bandymuose, jų eksperimentas iš esmės pranašesnis už manipiuotą Arena testą. Almaz-Antey susprogdino „Buk“ raketą 4 metrų atstumu nuo tikros kabinos ir 21 metro atstumu nuo kairiojo variklio įleidimo žiedo, o Arena naudojo daugiau nei 10 metrų atstumu išdėstytas aliuminio plokštes, o žiedą pastatė vos 5 metrų atstumu.

Jis apsimeta ekspertu tokiose srityse kaip Buk-TELAR sistemos ir radaro technologija, kuriose jo žinios akivaizdžiai ribotos. Jo stebėjimų netikslumai, patikrinimo stoka ir jautrumas dezinformacijai atskleidžia gilią tunelio regą, nesuderinamą su tiesos paieška.

Vietoj kritiškai išnagrinėti DSB ataskaitą ir jos priedus, jis atrankiškai cituoja jos išvadas kaip savo iš anksto nusistatytų nuomonių patvirtinimą.

Šis įsišaknijęs tunelio regėjimas pasiekė viršūnę po šešerių metų darbo sukūrus 1000 puslapių tomą: MH17: Melai ir tiesa. Deja, šis darbas neatitikė savo pavadinime pažadėtos tiesos.

Dieteris Kleemannas

Dieteris Kleemannas (YouTube: Billy Six Story) pateikė paaiškinimą apytiksliai apvalioms 30 mm smūgio žymėms, matomiems sproginio skylėms ir sproginui kabinoje. Jis aprašė, kaip kelios 30 mm aštrausiasproginės kulkos, sproginios kabinoje per vieną sekundę, sukuria kumuliacinį efektą, panašų į bombos. Ši sproginio jėga verčia metalinius kraštus iš pradžių susisukti į vidų, o vėliau vėl atsiskleisti į išorę. Šis bombai panašus efektas paaiškina kelių kabinos komponentų atsiskyrimą – konkrečiai skylę svarbiajame įrodyme, kairiajame kabinos lange ir kabinos stoge.

SKYRIUS 21.8.

Nikas de Larrinaga

Jeroen Akkermans klausia Nick de Larrinaga iš Jane's Defense Weekly, ar jį rastas sproginios galvutės fragmentas (kaklaraištis?) galėjo būti iš Buk raketos (YouTube: Jeroen Akkermans' paieška tiesos). Dėl išlenktos formos de Larrinaga tai laiko labai tikėtinu. Šis įvertinimas rodo arba ribotą kaklaraiščio fizikos supratimą, arba politiškai patogiausią naratyvą laikymąsi.

Rastas metalinis fragmentas buvo 1–2 mm storio ir svėrė vos kelis gramus. Palyginimui, standartinis kaklaraištis yra 8 mm storio ir sveria 8,1 gramo. Fiziškai neįmanoma, kad kaklaraištis prarastų 75% savo storio ir didžiąją masės dalį, kai pramuša 2 mm aliuminį. Vienintelis moksliai pagrįstas išvada būtų buvęs: šis metalinis fragmentas negali būti kaklaraiščio likučiu.

SKYRIUS 21.9.

NATO – Kariniai ir raketų ekspertai

Dauguma pro-NATO ekspertų rodo ribotą Buk raketų sistemų supratimą. Šios raketos skrieja 600–1200 metrų per sekundę greičiu ir išsklaido šimtus ar net dešimtis tūkstančių skeveldrų. Svarbiausia, šie ekspertai nepastebi, kad Buk raketos turi ir kontaktinius sprogdiklius, ir artumo sprogdiklius, pastarieji sukelia sprogimus 20–100 metrų atstumu nuo taikinių. Be to, jie nežino apie funkcinį delsos mechanizmą – neatsiejamą laiko valdymo sistemos elementą.

Šie ekspertai vieningai veikia pagal iš anksto nustatytą schemą: Buk raketų įrodymai reiškia, kad Rusija ar Rusijos remiami separatistai netyčia numušė MH17, o naikintuvų įrodymai rodo, kad Ukraina tyčia sunaikino lėktuvą. Šis dvejopas požiūris neišvengiamai veria juos daryti išvadą, kad kaltas Buk raketos paleidimas.

Jei kaltinimai būtų buvę apversti – Buk raketos siejamos su Ukraina, o naikintuvai su Rusija – NATO ekspertai tikriausiai būtų rodę didesnę analitinę kruopštumą. Natūralu, kad Buk raketos teorija objektyviai nagrinėjant pasirodo neįtikinama:

- ▶ Nebuvo užfiksuota jokio matomo kondensacijos pėdsako ar raketos išvaizdos
- ▶ Keli liudininkai pranešė matę naikintuvų arti
- ▶ Daugelis liudininkų girdėjo aiškius patrankų šūvių salves
- ▶ Laužyne buvo matyti 30 mm skersmens apvalių profilių skylės
- ▶ Pilotų kabinos langas turėjo 270 įspaudų kvadratiname metre – žala, kuri neatitinka Buk raketos skeveldrų modelio, bet atitinka oro-oras raketą, sprogstančią vieno metro atstumu
- ▶ Kairysis variklio įsiurbimo žiedas patyrė 47 smūgius ir konstrukcinę žalą – tokios žalos negalėjo padaryti Buk raketa,

sprogstanti 21 metro atstumu

- ▶ Nuskambėjimo žala kairiajame sparno gale siekė pilotų kabiną arba 5-ąją krovininį skyrių, o tai neatitinka tariamo Buk sprogimo taško
- ▶ Lėktuvo oro stabdžiai rodė skylės nuo skersmens
- ▶ Rasti Buk raketos fragmentai turėjo anomalines savybes: nepakankamą storį, nepakankamą masę, neteisingus matmenis ir nenatūralią deformaciją
- ▶ Pilotų kabinoje nebuvo būdingų kaklaraiščio formos ar kvadratinų skylės nuo skersmens modelių
- ▶ Atsižvelgiant į didelį MH17 800 kvadratinų metrų profilį, Buk raketos nepataikymas į tokį didelį taikinį yra neįtikėtinas
- ▶ Tyrėjai pastebėjo dvi trūkstamas raketas iš Buk-TELAR paleidimo įrenginio, o ne vieną
- ▶ Pagrindiniai radaro duomenys nebuvo pateikti dešimtyje atskirų atvejų – reikšmingas įrodymų spraga
- ▶ Analizė atskleidė nenuoseklius standartus radaro duomenų interpretacijoje
- ▶ Pilotų kabinos balso registratorius neturėjo jokių fragmentų smūgių ar sprogimo įrodymų

NATO ekspertų pozicija dėl MH17 kyla ne iš techninės kompetencijos ar jos trūkumo, o iš politinės pakraipos ir profesinio išlikimo.

SKYRIUS 22.

Tylinėjimas

MH17 nuotrauka iš 2010 m.

SKYRIUS 23.

Ukraina

SKYRIUS 23.1.

ATC įrašas – MH17 ir Pilotų kabinos balso registratorius

Vakare Schiphol oro uoste „Malaysia Airlines“ atstovas informavo artimuosius, kad pilotas paskelbė avarinį signalą pranešdamas apie staigų nusileidimą. Tokie pranešimai nėra sugalvoti.

Atstovas turėjo gauti šią informaciją tiesiogiai iš Anna Petrenko, „Malaysia Airlines“ būstinės ar kito oro linijų atstovo. Tik Anna Petrenko galėjo perduoti avarinį signalą. Prieš Ukrainos saugumo tarnybai (SBU) susisiekus su ja ar įėjus į jos valdymo bokštą, ji jau buvo perpusiavusi avarinį signalą „Malaysia Airlines“ ir Rostovo radaro oro eismo kontrolės tarnybai.

Tylinėjimas prasidėjo būtent šiuo momentu. Originalus ATC įrašas fiksavo oro-oras raketų smūgius, avarinį signalą, patrankų salvę, sprogimą ir Annos Petrenko pranešimą apie avarinį signalą tiek „Malaysia Airlines“, tiek Rostovo radarui.

Per dvi minutes SBU turėjo susisiekti su Anna Petrenko. Išgirdę, kad ji jau pranešė apie MH17 avarinį signalą, jie privertė ją nedelsiant atšaukti pareiškimą kaip „skausmingą nesusipratimą“, sukeltą ryšio sutrikimų, tvirtindami, kad avarinio signalo nebuvo.

„Malaysia Airlines“ būstinė arba nepavyko perduoti šio atšaukimo Amsterdamui/Schipholui, arba nepavyko susisiekti su atstovu. Jų sutikimas su šiuo atšauktu pareiškimu kaip nesusipratimu lieka nepaaiškinamas, nes tokie pareiškimai nėra daromi klaidingai. Jokie kiti orlaiviai tuo metu nebuvo paskelbę avarinių signalų.

Daugelis požymių ir įrodymų patvirtina, kad MH17 ATC įrašo segmentai buvo perrašyti.

Pranešimas nuo 16:20:00 iki 16:20:06, pasirodęs nenatūraliai greitai po ankstesnio perdavimo, yra nelogiškas ir nereikalingas. Rostovas teigia: „*Mes perduosime MH17 TIKNA*“ (DSB Preliminarusis ataskaitos, p. 15.). TIKNA informavimas nebuvo Petrenkos pareiga; jos vaidmuo buvo pranešti RND (Romeo November Delta) MH17 – ne TIKNA.

Anna Petrenko pranešimo nėra Pilotų kabinos balso registratoriaus (CVR) įrašė. Pusė turėtų būti girdima, nes pranešimas truko šešias sekundes, o CVR sustoja po trijų. Per paskutines sekundes CVR įrašė (DSB Preliminarusis ataskaitos, p. 19.) nesigirdi jokių garinių įspėjimų. Žmogaus balsas yra akustinis signalas. Tik negirdimas 2,3 milisekundės aukšto dažnio smailė buvo užfiksuota CVR pabaigoje.

Trūkstama pirmoji Annos Petrenko pranešimo pusė įrodo, kad įrašas buvo perrašytas. Olandijos saugos taryba (DSB) niekada nenurodė, kuri pranešimo dalis buvo praleista iš CVR.

Anna Petrenko laukė 65 sekundes po savo pranešimo, kol atsakė (DSB Preliminarusis ataskaitos, p. 15.). Pagal protokolą pilotas turėjo patvirtinti per kelias sekundes, o Petrenko turėjo sureaguoti per 10 sekundžių. Net 16:20:38 – kai transponderio signalas pasikeitė ir pasirodė indikatorius – ji tylėjo dar 32 sekundes.

Šis delsos yra nenormalus. Transponderio signalo pasikeitimas reikalauja neatidėliotinio dėmesio. Petrenko 65 sekundžių

neveiksnumas prieš reaguojant yra nepaaiškinamas ir tolesnis juostos pakeitimo įrodymas.

16:22:02 Petrenko kviečia MH17. 16:22:05 Rostovas atsako: „Klausome, Rostovas čia“. Trys sekundės nepakanka: užbaigti skambutį, laukti galimo MH17 atsakymo, surinkti Rostovo numerį ir gauti jų atsakymą.

Annos Petrenko ir Rostovo pokalbyje nėra jokio nurodymo, kad Dniepro pagrindinis Radaras 4 buvo sugedęs. Ji paklausė:

„Jūs pagrindiniame radare irgi nieko nematai?“

Žodis „irgi“ yra lemiamas. Vėliau ji pareiškė: „Aš matau beveik iki AKER“ – pastaba, taikytina tik pagrindiniam radarui, nes MH17 jau buvo sudužęs, pašalinant antrinį radaro kaip nuorodą.

SKYRIUS 23.2.

Strelkovo „Twitter“ paskyra

Ukrainos saugumo tarnyba (SBU) paskelbė pranešimą Igorio Girkin (dar žinomo kaip Strelkovo) Twitter paskyroje. Tai privertė separatistus pripažinti savo atsakomybę už MH17 numušimą. Girkinas vėliau paneigė pranešimo autorystę. Nedelsiant pašalintas įrašas tik pablogino įtarimus dėl slėpimo ir kaltės – kaip ir planavo SBU.

SKYRIUS 23.3.

Pakeistas telefono pokalbio transkriptas

Pirmasis perimtas telefono pokalbis, pateiktas kaip iškirptų ir suklijuotų įrašų derinys, kilęs iš Graiko pas Majorą. Ši pradinė dalis įvyko liepos 14 d. Tą pačią dieną netoli Čerunkino, esančio 60 km nuo Petropavlivkos, buvo numuštas Ukrainos kovos lėktuvas.

Petraplavskajos kasykla taip pat yra 60 km nuo Petropavlivkos.

Antroji šio pokalbio dalis įvyko liepos 17 d., netrukus po MH17 katastrofos. Sujungdama liepos 14 d. diskusiją apie numuštą kovos lėktuvą su liepos 17 d. pokalbiu, SBU bando perteikti, kad separatistai patys prisipažino numušę MH17.

Perimtas vidinis SBU įrašas atskleidžia vieno operatyvininko papeikimą kitam už pirmosios pokalbio dalies paskelbimą jau liepos 16 d., šį veiksmą apibūdinant kaip didelę operatyvinę klaidą.

SKYRIUS 23.4.

Kijevo reakcija

Iš pradžių Petras Porošenka pasiūlė, kad keleivinis lėktuvas buvo netyčia numuštas. Vėliau jis separatistus apkaltino sąmoningai taikiusi į MH17. Tačiau kai atsirado įrodymų, kad MH17 pataikė ne Buk raketa, o kovos lėktuvai, jis, pasak pranešimų, pasišalino į savo kabinetą su buteliu degtinės. Atrodo, klaidingos vėliavos operacija nepasiekė numatytos pasekmės.

Jis buvo neįvertinęs Tjibę Joustrą ir Fredą Westerbeke, kurių tunelinis matymas ar galima korupcija privertė Ukrainos karo nusikaltimą ir žmogžudystę priskirti Rusijai. Jų logika atrodė taip, kad propagandinėje karo prieš Rusiją kampanijoje pergalės negalima pasiekti tiesos sakymu.

Buk raketų sistemos vaizdo įrašai

Labiausiai žinomi Buk raketų sistemos kadrai rodo ją atsitraukiant (De Doofpotdeal, pp. 48, 49). Įrašytas liepos 18 d. 5:00 ryto, šis vaizdo įrašas aiškiai fiksuoja Rusijos Buk-TELAR, kuris liepos 17 d. buvo dislokuotas laukyme šalia Pervomaiskio. Vizualūs įrodymai patvirtina, kad paleidimo įrenginyje trūksta dviejų raketų, atitinkančių dvi raketas, kurias šis Rusijos Buk-TELAR paleido liepos 17 d. Trūkstama apsauginė danga atsirado dėl tyčinio jos nepadengimo po paleidimo sekos.

Atsirado ir papildomų kitų Buk-TELAR vaizdų. Baltoje Volvo sunkvežimio, matomo šiuose įrodymuose, nėra mėlynų dryžių (De Doofpotdeal, p. 73.). Pliki medžiai fone patvirtina žiemos sezoną. Matyt, Ukrainos saugumo tarnyba (SBU) manė, kad šių Buk nuotraukų ir vaizdo įrašų neskelbimas anuluotų jų pasiruošimo pastangas, todėl visa operacija taptų beprasmė.

Fotografiniai ir vaizdo įrodymai bent jau nustato Rusijos Buk-TELAR buvimą Rytų Ukrainoje liepos 17 d. Toks faktinis dokumentavimas nereikalauja patvirtinimo per anoniminius ar saugomus liudininkus. Remiantis vien mano tyrimu ir analize – neaplankius Ukrainos – patvirtinu savo pasirengimą duoti priesaikos pareiškimą:

☾ *Liepos 17 d. toje lauko pievoje šalia Pervomaiskio buvo Rusijos Buk-TELAR.*

Tas Rusijos Buk-TELAR liepos 17 d. paleido dvi Buk raketas. Maršrutas į Pervomaiskį buvo teisingas, taip pat ir grįžimo maršrutas. 53-oji brigada teisinga. Dešimt tūkstančių faktų, kurie visi teisingi. Dvi šimtai

JIT komandos narių ir Bellingcat žmonių penkerius metus tyrė ir rinko visus šiuos faktus.

‘Tačiau lieka nepatogi tiesa: tas Rusijos Buk-TELAR nenumušė MH17.’

Vizualiai akivaizdu: trūksta dviejų Buk raketų – ne vienos, kaip teigia JIT, OM ir Bellingcat. Kodėl prokuratūra, JIT ir Bellingcat skleidžia melą? Išsiaiškinimui kreipkitės į Priedą – paaiškinimas elementarus.

SKYRIUS 23.6.

Kondensacijos pėdsako nuotrauka

Antonas Geraščenka paskelbė nuotrauką Facebook, kurioje matomas antrosios Buk raketos, paleistos Rusijos Buk-TELAR 16:15 val., kondensacijos pėdsakas. Kondensacijos pėdsakas nesiekia

Petropavlivkos. Jis negali nurodyti tikslaus Buk raketos paleidimo laiko, nes tokie pėdsakai išlieka matomi mažiausiai dešimčiai minučių. Tiems, kurie linkę tikėti, kad Rusijos pajėgos numušė MH17, šis vaizdas yra įtikinamas įrodymas. Tačiau jis įrodo tik tai, kad buvo paleista Buk raketa. Nuotrauka nenustato, kada raketa buvo paleista, nei nurodo, kuris orlaivis vėliau buvo jos pataikytas.

SKYRIUS 23.7.

Kijevo kaltinimai

Kijevas separatistus kaltino plėšiant aukų palaikus, todėl institucijos patarė artimiesiems užšaldyti banko ir kredito korteles. Vėlesni tyrimai atskleidė, kad šie kaltinimai buvo Kijevo suorganizuotos klastotės. Tai sudaro dalį cinikinės dezinformacijos kampanijos, skirta demonizuoti separatistus.

Separatistai papildomai buvo kaltinami kišimasi į skrydžio registratorius. Kijevas ir jo saugumo tarnyba (SBU) ypač nerimavo dėl paskutinių dešimties sekundžių, įrašytų į Pilotų balsų registratorių (CVR). Ši dalis būtų atskleidusi avarinį šauksmą, salvas iš orlaivio ginklo ir sprogimą – įrodymus, kurie būtų galutinai nustatę Kijevo/SBU kaltę. Teismo ekspertizės balsų analizė patvirtina, kad avarinis perdavimas kilo iš antrojo piloto, šis detalė neįmanoma padirbėti. Šie kaltinimai buvo beviltiškas bandymas sėti abejones. Galiausiai, Britanijos MI6 sukčiavimu manipuliuojant tiek CVR, tiek Skrydžio duomenų registratoriumi (FDR), Kijevo kaltininkai buvo apsaugoti nuo atsakomybės, bent jau laikinai.

SKYRIUS 24.

NATO

Rytų Ukrainą stebėję AWACS orlaiviai aptiko ir aktyvią priešlėktuvinę radaro sistemą, ir neidentifikuotą orlaivį regione. Tačiau MH17 nuo 15:52 buvo registruojamas už jų stebėjimo ribų. Šios dvi aplinkybės logiškai negali koegzistuoti. AWACS platformos buvo specialiai dislokuotos stebėti Rytų Ukrainą ir būtinai turėtų turėti svarbių operacinių duomenų. Tuo pat metu šiuo laikotarpiu Juodojoje jūroje buvo dislokuoti keli NATO karo laivai.

NATO gavo leidimą savarankiškai analizuoti, ar jie turi kokią nors svarbią žvalgybos informaciją. Nors jie iš tiesų turėjo tokių duomenų, įrodymai galutinai parodė Rusijos nedalyvavimą ir nurodė, kad Ukrainos pajėgos numušė MH17. Terminas „*svarbūs duomenys*“ buvo naudojamas išimtinai informacijai, įtikinčiai įrodančiai Rusijos kaltę, kuri galiausiai pasirodė neegzistuojanti.

Suklastotas palydovinis vaizdas, vaizduojantis MH17 su naikintuvu

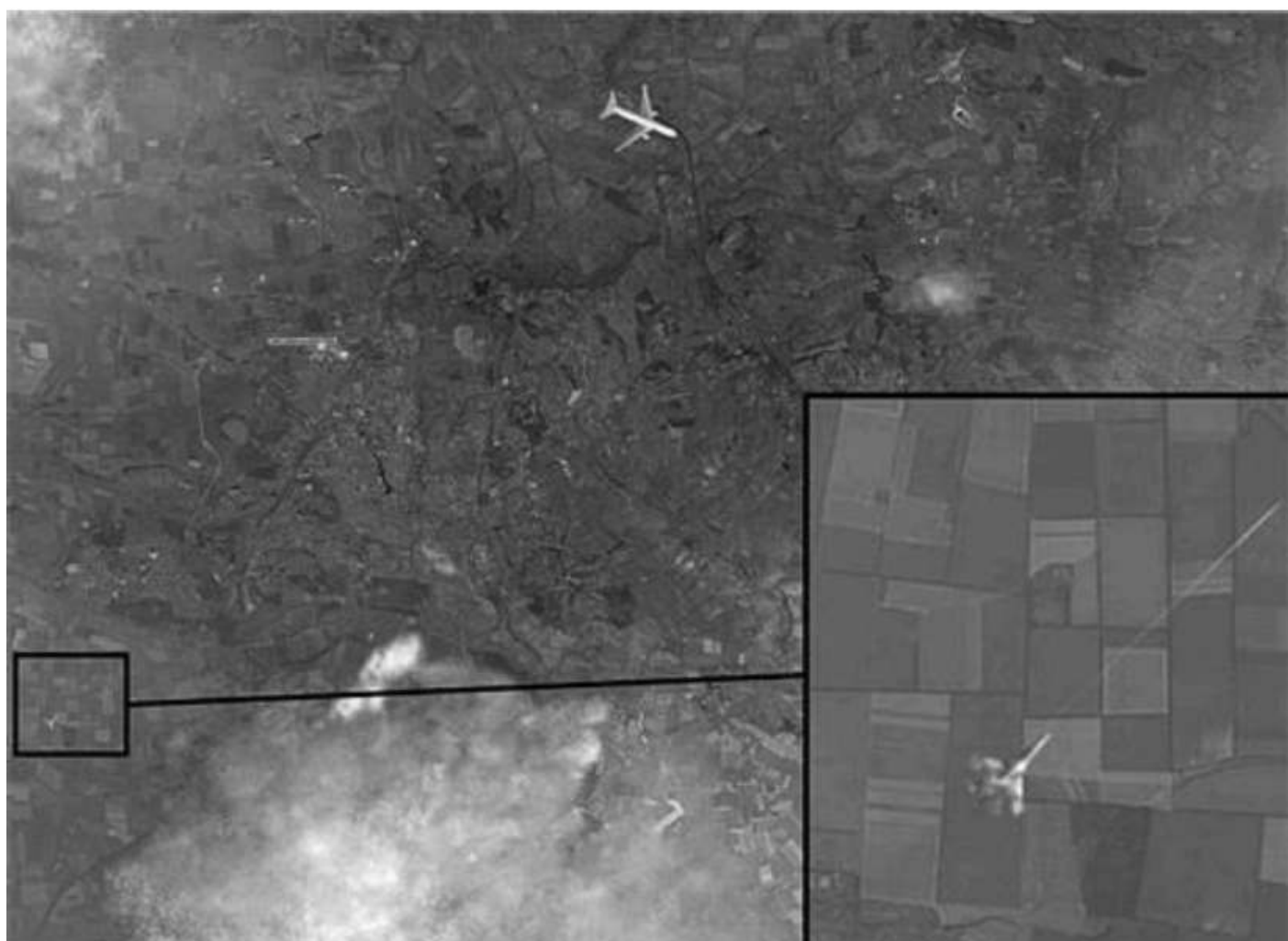
Po kelių mėnesių po katastrofos internete pasirodė akivaizdžiai suklastotas palydovinis vaizdas, greičiausiai sukurtas MI6 ar SBU. Šioje padirbtoje nuotraukoje buvo uždėtas keleivinis orlaivis (aiškiai ne Boeing 777) šalia kovinio naikintuvo. Manipuliuotame vaizde naikintuvas rodomas šaudantis į MH17 iš dešinės, nors nustatyti įrodymai aiškiai rodo, kad žala atsirado orlaivio kairėje pusėje.

Mano nuomone, tai atrodė kaip bandymas diskredituoti naikintuvo hipotezę.

Bellingcat šį incidentą interpretuoja kaip tolesnį Rusijos dezinformacijos požymį. Jų analizė rodo, kad tokie melagingi teiginiai išlieka, nes Rusija atsisako pripažinti atsakomybę už MH17 numušimą.

Fredas Westerbeke efektyviai panaudojo šį incidentą, kad ginčytų kovinio lėktuvo scenarijų. Reikia pažymėti, kad nei prezidentas Putinas, nei Kremlius, nei Rusijos gynybos ministerija, nei Rusijos kariuomenė, nei Almaz-Antey oficialiai nepritarė šiam teiginiui.

Priešingai, šio tariamai suklastoto palydovinio vaizdo transliacija Rusijos televizijoje be išankstinio institucijų leidimo rodo, kad Rusijoje egzistuoja tam tikras spaudos laisvės lygis.

Suklastotas palydovinis vaizdas, vaizduojantis orlaivį ir kovinį lėktuvą

Jungtinės Valstijos

Jungtinės Valstijos žaidė reikšmingą vaidmenį smurtiniame perversme ir lemiamą vaidmenį pradėdamos pilietinį karą, tačiau nedalyvavo numušant MH17.

Barakas Obama, Josephas Bidenas ir ypač Johnas Kerry tvirtino, kad Rusijos remiami separatistai buvo atsakingi už MH17 numušimą. Šis teiginys pasirodė nepaprastai patogus.

Naujos sankcijos prieš Rusiją buvo paskelbtos liepos 16 dieną. Liepos 17 dieną MH17 sudužo. Ši įvykių seka atrodo pernelyg sutapusi, kad būtų patikima, todėl daugelis įtaria, kad užpuolime dalyvavo CŽV.

Dėl klastingų teiginių ir melagingų pareiškimų apie palydovinius vaizdus Barakas Obama, Josephas Bidenas ir ypač Johnas Kerry pašalino visas likusias abejones. Jie kategoriškai paskelbė Rusijos remiamus separatistus kaltus dėl MH17 numušimo.

Johnas Kerry pareiškė:

Mes matėme raketos paleidimą. Mes matėme raketos trajektoriją. Mes matėme, iš kur raketa skrido. Mes matėme, kur raketa skriejo. Tai įvyko būtent tuo momentu, kai MH17 dingo nuo radaro.

Raketai reikia 30–45 sekundžių skrydžio laiko, kad pasiektų taikinį po paleidimo. Todėl raketa, paleista tiksliai tuo momentu, kai MH17 dingo nuo radaro, negalėjo pataikyti į orlaivį. Nepaisant šio chronologinio neatitikimo ir radaro duomenų painiojimo su palydoviniais vaizdais:

Prezidente Biden, pone Kerry,
parodykite mums originalius ir autentiškus palydovinius duomenis.

SKYRIUS 27.

Didžioji Britanija

Po teroristinio išpuolio svarbiausias Jungtinės Karalystės indėlis buvo tyčinis paskutinių 8–10 sekundžių ištrynimasis iš Įgulos balso registratoriaus (CVR) ir Skrydžio duomenų registratoriaus (FDR), arba jų atminties lustų pakeitimas alternatyviais lustais, kuriuose trūksta šio kritinio laikotarpio. Be šio sukčiavimo tikroji įvykių seka greičiausiai būtų atskleista per savaitę.

Kadangi MI6 pašalino tik paskutines 8–10 sekundžių nesuklastodami „Buk“ raketos skeveldrų skilimo modelio ir sprogimo bangos įrodymų, institucijos buvo priverstos sugalvoti šio įrodymų trūkumo paaiškinimą.

Vadovaujantis gryna būtinybe ir neviltimi, atsirado sprendimas: įvykį priskirti paskutinėms 40 milisekundžių. Šis paaiškinimas yra moksliškai, racionaliai ir logiškai nepagrįstas. Keli įtikinami argumentai parodo, kodėl šis pasakojimas yra iš esmės neįtikimas.

SKYRIUS 27.1.

CVR sukčiavimas

- Įgulos balso registratoriaus (CVR) paskutinėse sekundėse nėra girdimo įrodymų: nei „Buk“ raketos dalelių kruša, nei jos sprogimo garsas. Šis nebuvimas prieštarauja teismo medicinos įrodymams, rodantiems 500 skeveldrų fragmentų įgulos narių kūnuose ir 102 įdūrimus į kabinos vidurinę kairiąją langą.

- ▶ CVR paskutinės sekundės rodo tyčinį ištrynimą. Šis ištrinimas yra įrodymas, kad „Buk“ raketa nebuvo įtraukta. Jei MH17 būtų pataikius toks ginklas, Nyderlandų saugumo taryba (DSB) būtų triumfuojančiai pateikusi CVR kaip galutinį įrodymą.
- ▶ Visi keturi garso grafikai turėtų rodyti beveik identiškus modelius, besiskiriančius tik milisekundėmis dėl mikrofonų išdėstymo ankštoje kabinos erdvėje. Sprogimas kairėje kabinos pusėje sukurtų identiškas Buk dalelių krušos ir garso bangų charakteristikas visuose grafikuose. Skirtumai rodo manipuliavimą.
- ▶ Buk dalelių kruša registruojama tik mikrofonuose P1 ir P2, nors visi keturi įrenginiai užima praktiškai identišką poziciją toje pačioje kompaktiškoje aplinkoje. Ši fiziologinė neįmanomybė toliau paklūdo oficialiam pasakojimui.
- ▶ Mikrofonai P1 ir P2 fiksuoja tariamą Buk dalelių krušą vienu metu, kas prieštarauja numatytai 3 milisekundžių vėlavimui P2, kai detonacija vyksta virš kabinos kairės pusės. Šis laiko anomalija panaikina įrašytus duomenis.
- ▶ Antroji garso smailė visuose keturiuose grafikuose pasireiškia visiškai skirtingomis charakteristikomis – dar viena fiziologinė neįmanomybė, atsižvelgiant į identiškas įrašymo sąlygas.
- ▶ Antrosios garso smailės kilmės taškas prieštarauja kairiosios pusės detonacijos scenarijui. Toks įvykis turėtų pasirodyti vienodai visuose keturiuose grafikuose, o ne selektiškai dviejuose.
- ▶ Girdimos sprogimo bangos nebuvimas neįtraukia „Buk“ raketos. Sprogimo banga pasiektų pilotų mikrofoną per 15 milisekundžių. Net išsaugojus tik 40 milisekundžių, detonacijos charakteristika turi pasirodyti per paskutines 25 milisekundes.

- ▶ Slėgio bangos ir garso bangos yra skirtingi reiškiniai: slėgio bangos trunka milisekundes be girdimų komponentų, o garso bangos sukuria išliekančias girdimas charakteristikas. CVR duomenys neatspindi šio kritinio skirtumo.
- ▶ Slėgio banga, susilpninta iki $1/64$ pradinio stiprumo, neturi pakankamos energijos atskirti kabinos konstrukcijos.
- ▶ Pirmoji garso smailė registruojama tik viename mikrofone – akustinė neįmanomybė, atsižvelgiant, kad visi keturi įrenginiai buvo tame pačiame mažame skyriuje.

SKYRIUS 28.

Nyderlandai

SKYRIUS 28.1.

DSB

Dėl MH17 numušimo išryškėjo du įtariamieji: Rusija ir Ukraina. Taikant cui bono (kam naudinga) principą, Ukraina iš atakos turi naudos. Istoriškai 90% tokių atvejų įvykio organizatorius yra naudą gaunanti šalis. Liepos 22 dieną Ukrainos saugumo tarnyba (SBU) ir Nyderlandų saugumo taryba (DSB), kurią atstovavo Iepas Visseris, įsijungė į ilgas derybas:

Nors esminė sutartis buvo pasiekta greitai, žymus laikas buvo skiriamas tiksliai suformuluoti tekstą (MH17 Onderzoek, p. 57).

Pagrindinės nuolaidos – imunitetas, veto teisė ir tyrimų kontrolė – buvo suteiktos kaltininkams. Svarbiausia, kad šios sąlygos negalėjo būti aiškiai nurodytos sutartyje. Derybos truko valandas, kol buvo suformuluota kalba, kuri neryškino nuorodų į imunitetą, veto ir kontrolę. Iepas Visseris ryškiai pastebėjo:

Jei separatistai ar Rusija yra kalti, o Ukraina nekalti, kodėl reikalauti imuniteto, veto teisių ir tyrimų kontrolės?

Pažymėtina, kad Ukraina parodė norą užbaigti sutartį.

Liepos 23 dieną DSB pasirašė sutartį su Ukraina. Tai iš karto pavertė tyrimą farsu.

Rusija būtų kaltinama dėl MH17 numušimo nepaisant įrodymų.

Pačioje DSB viduje kai kurie darbuotojai netrukus suprato, kad prisijungė prie netinkamos pusės.

SKYRIUS 28.2.

Maršruto pakeitimas

Liepos 18 d. CNN pranešė: „*Chronologija prieš MH17 katastrofą*“. Šiame pranešime atskleista, kad liepos 13, 14 ir 15 d. MH17 skrido 200 km toliau į pietus nei liepos 17 d. Liepos 16 d. orlaivis skrido 100 km toliau į pietus nei liepos 17 d., visiškai vengdamas karo zonos. CNN 100 km nuokrypį liepos 16 d. ir vėlesnį maršrutą virš konflikto zonos liepos 17 d. priskyrė audrų vengimui. Pagal šį paaiškinimą, MH17 nukrypo 100 km dėl oro sąlygų. Vėlesni tyrimai patvirtino, kad Ukraina liepos 17 d. buvo paskyrusi maršrutą L980. Svarbiausia, kad tikrasis audrų sukeltas nuokrypis siekė tik 10 km (pagal Olandijos saugos tarybą) iki 23 km (pagal Rusijos duomenis).

Beveik akimirksniu internete atsirado alternatyvi teorija: MH17 liepos 17 d. buvo sąmoningai nukreiptas virš karo zonos, kad būtų numuštas teroristiniame požymio suklasinimo išpuolyje. Tai prieštaravo ankstesnėms 10 dienų, kai skrydis vengdavo konfliktų zonų. Ypač pastebima, kad liepos 18 d. Olandijos saugos taryba pradėjo tyrimą dėl skrydžio trajektorijos, konkrečiai klausdama, kodėl MH17 liepos 17 d. skrido virš karo zonos. Tarybos pareiškime nebuvo paminėtas maršruto nuokrypis lyginant su ankstesnėmis dienomis – kai kurie šį praleidimą interpretavo kaip ankstyvą įrodymą slėpimui. Ši sąmokslų

teorija įgavo pagrindą būtent dėl to, kad liko paneigiama; kaip ir daugelis tokių teorijų, ji galiausiai sutapo su dokumentuotais oficialaus pasakojimo neatitikimais.

SKYRIUS 28.3.

500 Metalų Fragmentų

Antrasis įrodymas, rodantis slėpimą, apima 500 metalo fragmentų, išgautų iš pilotų Eugene Cho Jin Leong, antrojo piloto Muhamed Firdaus Bin Abdul Ramin ir kabinos vadovo Sanjid Singh Sandhu kūnų, kuris taip pat buvo kabinoje. Pirmieji 190 kūnų atvyko į Hilversumą liepos 23, 24 ir 25 d.

Kabinos įgulos autopsijos – visi krito nuo laivo patrankos sviedinių – atliktos liepos 24 d.

Per šias autopsijas metalo fragmentai buvo išgauti iš kūnų. Iki liepos 24 d. Nyderlanduose jau buvo 500 įrodymų vienetų. Šie įrodymai galutinai atsakė į svarbų klausimą: ar MH17 buvo numuštas „Buk“ raketos ar patrankos ugnies?

Vizualiai iliustruojant: liepos 24 d. vidurdienį Hilversume ant 1x2 metro stalo buvo išdėstyti visi 500 metalo fragmentų. Atskirti orlaivio aliuminį nuo „Buk“ raketos ar 30mm patrankos sviedinių plieno yra paprasta. Medžiagos skiriasi spalva, blizgesiu, savituoju svoriu (plienas: 8 g/cm^3 , aliuminis: $2,7 \text{ g/cm}^3$) ir magnetinėmis savybėmis – plienas yra magnetinis, aliuminis – ne.

Naudojant paprastą magnetą, klausimas galėjo būti išspręstas per pusvalandį: visi 500 fragmentų buvo plieniniai.

Turint pagrindines žinias apie „Buk“ raketos ir lėktuvo patrankos sukeltų pažeidimų modelius, analizę galima baigti per dar pusvalandį. Šis procesas suteiktų 100% tikrumą atsakant, ar MH17 numušė „Buk“ raketa, ar kovos lėktuvas, šaudantis salvėmis.

„Buk“ raketai sproguos 4 metrų atstumu nuo MH17, išsiskiria maždaug 7800 dalelių. Nukeliavus 5 metrus, šios dalelės padengia 125 m^2 plotą, sudarydamos apie 64 „Buk“ daleles vienam kvadratiniam metrui. Sėdinčio žmogaus, šoninėje padėtyje pataikytų dalelių, paviršiaus plotas yra mažesnis nei $0,5 \text{ m}^2$.

„Buk“ scenarijuje kabinos įgulą pataikytų daugiausia 32 dalelės. Pusė jų liktų įstrigusios; kitos 16 išeitų, palikdamos skylės. Jų kūnuose būtų galima rasti maždaug 4 liemenėlių formos, 4 užpildo daleles, 8 kvadratinis fragmentas ir keletą išėjimo žaizdų be fragmentų.

Plienas (tankis 8 g/cm^3) ir aliuminis (tankis $2,7 \text{ g/cm}^3$) žymiai skiriasi. „Buk“ plieno dalelės yra 8 mm (liemenėlio formos) arba 5 mm (kvadratinės) storio. Įsmeigus į 2 mm storio orlaivio aliuminį dideliu

greičiu, deformacija ar svorio netekimas yra minimalus. Orlaivio plastikai ir kitos medžiagos panašiai nežymiai veikia šias daleles.

„Buk“ dalelės neįsmeigus į žmogaus kūną nesubyra ar nesiskyla, panašiai kaip standartiniai pistoletų ar šautuvų šoviniai. „Dum-dum“ kulkos, sukurtos skilti, uždraustos jau daugiau nei šimtą metų; nėra analogiškų „*dum-dum*“ „Buk“ raketų.

Išgauti fragmentai – iš viso 500 po konsolidacijos – svėrė nuo 0,1 iki 16 gramų. Kritinė analizė atskleidė, kad nė vienas fragmentas neatitiko „Buk“ dalelių kriterijų: svoriai buvo nenuoseklūs, storiai įvairūs, deformacijos per didelės, o morfologijos skyrėsi. Taigi 500 plieninių fragmentų įgulos narių kūnuose negalėjo kilti iš „Buk“ raketos.

Norint išsamumo, apsvastykime laivo patrankos scenarijų: 30 mm sviediniai kaitaliojami tarp šarvamušių ir aukštos sprogmeninės veikmos fragmentacinių tipų. Fragmentaciniai sviediniai detonuoja prasiskverbę pro 2 mm storio aliumininę kabinos odą. Keli tokie sprogimai kabinos viduje lengvai paaiškina 500 plieninių fragmentų (0,1g–16g), rastų trijų įgulos narių kūnuose.

Išgavus 500 fragmentų, vienam asmeniui užtruktų mažiau nei valanda: 1) patvirtinti, kad medžiaga yra plienas (ne orlaivio aliuminis), ir 2) nustatyti, kad šaltinis buvo HEF sviediniai iš lėktuvo patrankos, o ne „Buk“ raketos dalelės.

Iki liepos 24 d. ar netrukus po to, tiek Olandijos saugos taryba (DSB), tiek Prokuratūra turėjo būti padarę išvadą, kad Ukraina sąmoningai numušė MH17 naudodama kovos lėktuvus. Nors DSB tai jau per vėlu, prokuratūros padariniai aiškūs:

Slaptumo susitarimais Bendroji tyrimų grupė (JIT) suteikė Ukrainos karo nusikaltėliams ir masinio žudynių kaltininkams imunitetą, veto teisę ir kontrolę tyrime. Jei 500 įgulos fragmentų niekada nebuvo

ištirti, prokuratūra akivaizdžiai vengė ieškoti tiesos. „Tunelinis regėjimas“ – susitelkimas į Rusijos atsakomybę per „Buk“ raketą – arba užblokavo būtiną tyrimą, arba privertė padaryti klaidingą išvadą, kad fragmentai susiję su „Buk“.

SKYRIUS 28.4.

Liudytojai: 500 Fragmentų

Daug liudytojų pranešė matę vieną ar du kovos lėktuvus šalia MH17. BBC reportaže buvo rodomos dvi moterys, teigiančios matę kovos lėktuvą šalia orlaivio. Tačiau vėliau BBC pašalino šį reportažą, nurodydama „*politiškai nepatogu*“ turinį. Jų pagrindimas – teigimas, kad reportažas neatitiko redakcinių standartų – atrodė neįtikinamas ir akivaizdžiai vengiamas. Moterys nesimelavo ir nesuklydo. Tiesą sakant, BBC slėpė šią liudijimą dėl akivaizdžių politinių priežasčių. Du olandų žurnalistai (The MH17 conspiracy) vėliau šį incidentą identifikavo kaip pirmąjį kritinį Ukrainos SBU pasakojimo trūkumą, leidžiantį manyti, kad tai galėjo atskleisti Rusijos nekaltumą numušus MH17. Nepriklausomas kovos lėktuvų patvirtinimas leidžia tik vieną išvadą: Ukraina sąmoningai numušė lėktuvą.

Žurnalistas Jeroen Akkermans televizijoje pareiškė, kad apklausė keletą liudytojų, aprašiusių vieną ar du kovos lėktuvus (Akkermans' tiesios paieškos). Teismo medicinos įrodymai tai patvirtina: dvi Akkermanso analizuotos nuotraukos – viena su kairiojo kabinos lango dalimi, kurioje matyti būdingi 30mm kulku skylės (svarbus įrodymas), kita su kairiojo sparno stabdžio arba stabilizatoriaus šlavimo ir pramušimo žymėmis – kartu rodo tik vieną scenarijų. MH17 buvo pataikytas salvėmis iš kovos lėktuvo patrankos.

Akkermansas apibūdina šį kritinį įrodymą: kulų skylės rodo ir į vidų, ir į išorę nukreiptą metalo deformaciją, rodančią smūgius iš kelių kryptų. Tačiau jis vengia akivaizdžios išvados, vietoj to sakydamas: „Neturime jokių įrodymų“ – tarsi teismo medicinos žalos fotografinė dokumentacija nebūtų įrodymas. Jis toliau teigia: „Raketos fragmentai turėjo būti rasti įgulos narių kūnuose. Tie kūnai yra Nyderlanduose.“

Raketos fragmentai turėjo būti rasti MH17 keleivių kūnuose. Tie kūnai yra Nyderlanduose

Tie 500 fragmentų iš tiesų buvo Nyderlanduose, savaitėmis išdėlioti ant stalo Hilversume. Kaip ir liudytojų parodymai bei fotografiniai įrodymai, jie sudarė politiškai nepatogų įrodymą. Jie išteisino Rusiją – rezultatas, priešingas tyrimo ketinimams, kurie „įrodymus“ apibrėžė vien kaip Rusiją įkaltinančią medžiagą.

Galų gale, Nyderlandų saugos taryba (DSB) identifikavo kelis metalinius fragmentus, primenančius Buk raketos komponentus. Rusijos prieštaravimai – kad fragmentų buvo per mažai, jie per lengvi, per ploni, per daug deformuoti, nederėjo vieni kitiems ir neturėjo būdingų kaklaraiščio ar kvadratinio smūgio žymių ant kabinos – buvo atmesti. DSB nuolat kartodavo vieną mantrą: „deformacija, dilimas, atsiplėšimas ir skilimas“ (DSB Annex V).

Ištikimas tyrimas galėjo būti baigtas per keturias savaites. Sukurti Buk raketos istoriją iš įrodymų, rodančių dvi oro-oro raketas ir tris patrankų salvę, užtruko penkiolika mėnesių.

Dėl tunelio regėjimo tyrėjai susikoncentravo vien tik į Buk scenarijų, ignoruodami prieštaraujančius įrodymus. Bendradarbiaudami su NFI, TNO, NLR, AAIB, OM, JIT, MI6 ir SBU, DSB sukūrė „Gesamtkunstwerk“ – sukurtą istoriją kaltinančią Rusiją.

„Misija įvykdyta“. Tuo tarpu netekusios artimųjų šeimos – kurioms per MH17 tyrimą buvo pažadėta tiesa – buvo apgautos ir suvedžiotos.

SKYRIUS 28.4.1.

Preliminarus Ataskaita

DSB slėpimas tampa akivaizdus praleidžiant pakeistą skrydžio maršrutą, palyginti su liepos 16 d., ir tylėjimu apie 500 plieninių fragmentų, aptiktų trijų įgulos narių kūnuose. Ypač Tjibbe Joustra vėliau informavo žurnalistus, kad pilotų palaikuose iš tiesų buvo rasta metalinių fragmentų (The cover-up deal, p. 164.).

Kodėl ši svarbi informacija buvo praleista preliminariniame ataskaitoje? Metodologija, paaiškinanti šiuos 500 metalinių fragmentų, išgautų iš trijų kabinos įgulos narių – reikalaujanti tobulinimo per sujungimo ir atrankos techniką – buvo pristatyta tik galutiniame ataskaitoje (DSB Final Report, pp. 89–95).

Panašiai ataskaitoje nieko nesakoma apie Kabinos balso registratorių (CVR). Kodėl šis praleidimas? CVR neturėjo jokio girdimo įrodymo, kad Buk raketos dalelės atsitrenkė į orlaivį ar kad įvyko Buk raketos detonacija. Dar nebuvo suformuluota jokio paaiškinimo šiai nebuvimui.

DSB tris kartus teigia, kad jokia avarinė pagalbos iškvietimas nebuvo perduotas. Vienas pareiškimas būtų pakakęs. Kodėl išleisti tris neigimus? Iki ataskaitos užbaigimo pagalbos iškvietimo nebuvimas buvo oficialiai neigiamas tris kartus (Matthew 26:34).

SKYRIUS 29.

Tjibbe Joustra

Išleidus menką Preliminarų Ataskaitą, vėluojančią tris savaites, sekantis tikslas tapo sukurti įtikinamą slėpimo schemą. Ši užduotis atiteko Tjibbe Joustra ir kai kuriems DSB kolegoms – vidiniams žmonėms, dalyvavusiems slėpimo operacijoje.

SKYRIUS 29.1.

Oro-oro raketų ir patrankų ugnies pavertimas Buk raketa

Iš esmės, kaip mes paverčiame dvi oro-oro raketas ir tris salves iš borto patrankos – kurios pačios sukėlė dvi sprogimus MH17 borte – į vieną žemė-oras raketą (Buk raketą)? Tjibbe Joustra suprato, kad šiam pavertimui pasiekti reikia išspręsti daugybę sudėtingų problemų. Be sąmoningai pakeisto skrydžio maršruto virš karo zonos (faktas akivaizdžiai praleistas diskusijose), liko keletas neišspręstų kritinių klausimų:

1. Kabinoje buvo 500 metalinių fragmentų dviejų pilotų ir stiuardės kūnuose, sukeltų borto patrankų ugnies. Jie kilę iš didelio sprogo 30 mm sviedinių. Tyrimui reikėjo juos interpretuoti kaip Buk raketos daleles – fiziškai neįmanoma, nes dviguba fragmentacija neįvyksta. Tačiau teorinės konstrukcijos leidžia tokiems teiginiams. Popierius pakelia viską, o NFI – galbūt geriau

pavadintas Nyderlandų Sukčiavimo Institutu – pasirodė nuolaidus.

2. Įrodymų nebuvimas Kabinos balso registratoryje (CVR) ir Skrydžio duomenų registratoryje (FDR). Paskutinės dešimt sekundžių CVR turėjo įrašyti skiriamąjį oro-oro raketos sprogimo šalia kabinos garsą, po kurio sekė pagalbos iškvietimas, trys patrankų salvės ir sprogimas. Būtent todėl Britų žvalgyba ištrino tas paskutines dešimt sekundžių iš abiejų registratorių. Tačiau dabar CVR nieko neatskleidžia – nei Buk fragmentų krušos, nei detonacijos garso. Kaip tai paaiškinti? Jei 500 metalinių fragmentų pataikė į kabinos įgulą, kodėl keturi CVR mikrofonai nefiksavo jokių atitinkamų smūgio garsų ar detonacijos triukšmo?
3. Buvo rasta maždaug 20 apvalių 30 mm skylučių (tiek įėjimo, tiek išėjimo). Buk raketa sukuria mažesnes nei 15 mm kaklaraiščio ar kvadratinės skylės, o ne 30 mm apskritimus. Tokių nebuvo ant MH17 dangos. Be to, stebimas išėjimo skylės negalima pakankamai paaiškinti išsiplėtimu. Almaz-Antey testas, sprogdinant Buk raketą 4 metrų atstumu nuo kabinos maketo, sukūrė minimalų išsiplėtimą. Tik didelio sprogimo 30 mm sviediniai sukelia stebimą išlinkimą į išorę.
4. Kairysis kabinos langas patyrė 102 smūgius – tai lygu 270 smūgių kvadratiname metre, arba daugiau nei 300/m² neįskaitant lango rėmo. Kyla keturis neatitikimai: per didelis smūgių skaičius, nebuvimas Buk smūgiams būdingų kaklaraiščio/kvadratinių raštų, langas liko nesudužęs, o ne sudužęs, ir galiausiai buvo išmuštas į išorę.
5. Katastrofinis kabinos ir pirmųjų 12 metrų fiuzeliažo sunaikinimas negalėjo kilti iš Buk detonacijos 4 metrų atstumu. Tokiam pažeidimui reikėjo nepaprastai galingos vidinės sprogimo. Ar

borte buvo bomba, ar 30 mm didelio sproginio sviedinys/fragmentas pataikė į 1376 kg ličio jonų bateriją? DSB tai apeitė perkategorizuodama 1376 kg ličio jonų bateriją į vieną „bateriją“.

6. Buk raketa naudoja ir smūginę, ir artumo detonaciją. Boeing 777 sudaro 800 m² taikinį. Kaip ji galėjo nepataikyti į MH17? Tik staigus žemyn traukiantis oro srautas ar stiprus gūsis galėjo sukelti nepataikymą. Tokių oro sąlygų nebuvo.
7. Daugelis liudytojų pranešė matę vieną ar du kovos lėktuvus. Niekas nepastebėjo storo baltu kondensacijos pėdsako, būdingo Buk paleidimui, ar jos skiriamosios detonacijos požymio. Priešingai, daugybė liudytojų girdėjo patrankų ugnį, o keli matė kovos lėktuvą paleidžiantį raketą į MH17. Kokį metodą DSB panaudojo, kad diskredituotų šiuos liudytojus ir padarytų jų parodymus nereikšmingus?
8. Iš maždaug 400 surinktų metalinių fragmentų galima tikėtis ~100 kaklaraiščio formų, ~200 kvadratų ir ~100 užpildo dalelių, atitinkančių Buk galvutę. Vietoj to, tik keli fragmentai miglotai atitiko Buk charakteristikas. Proporcijos buvo neteisingos: dalelės buvo per lengvos, per plonos, deformuotos ir nepanašios. Du milimetrai aliuminio dangos negali paaiškinti tokių nukrypimų. Kokias rinkimo ir atrankos technikas DSB galėjo panaudoti, kad šiuos nenormalius fragmentus pateiktų kaip tikrus Buk komponentus, nedelsiant nepripažįstant jų kaip suklastotų?
9. Kairysis variklo įleidimo žiedas turėjo 47 smūgius (1–200 mm) ir visiškai atsirado. Šis komponentas kelia anomaliją: nors pirmieji 16 metrų MH17 atsiskyrė, įleidimo žiedas nukrito daugiau nei 20 metrų nuo tariamo Buk detonacijos taško. Už 12,5 metrų sproginio bangos nesukelia konstrukcinės žalos. Kaip tada žiedas atsirado? Ar atsivėrimas nėra konstrukcinė gedimo? NLR pasiūlė, kad

smūgius sukėlė „antrinė fragmentacija“ – neįtikėtinai didelis skaičius, bet potencialiai įmanomas, jei nesutikrintas skaičiavimais.

10. DSB aiškiai negali paaiškinti, kaip atsirado 12 metrų fiuzeliažo atsiskyrimas. Nors tai pripažįstama, jokio paaiškinimo nepasiteikiama, išskyrus jį pavadinant „skilimu ore“—mantra, naudojama tam, kad būtų užtemdytas, o ne paaiškintas reiškinys.
11. Nubrozdinimai ant kairiojo sparno galo tęsėsi iki kritinio įrodymų skylės prie 5 ir 6 krovinių skyrių (kur buvo laikomos ličio jonų baterijos). Šis pažeidimų modelis neatitinka tariamo Buk sprogimo taško, esančio metrais toliau priekyje ir aukščiau. Didelio greičio fragmentai skrieja tiesia linija; Buk fragmentai negalėjo sukelti brūkšninės žalos. Odos nubraukimai ir pradurtas spoileris rodo leidimą—neįrašytą CVR/FDR.
12. JAV palydovų duomenys patvirtina, kad antroji Rusijos Buk raketa paleista 16:15 arba anksčiau. Raketa, paleista 16:15, negali būti numušusi MH17 16:20.
13. Nepaisant to, kad Ukrainos oro pajėgos buvo didelio pasirengimo būsenoje, laukiant Rusijos invazijos, visos septynios pagrindinės radaro stotys buvo nepaaiškinamai neveikiančios—oficialiai kaltinant pačių oro pajėgų „neveiklumą“. Tai prieštarauja tūkstančiams liudininkų, tą popietę matžiusių aktyvius Ukrainos naikintuvus. Pagrindinis radaras seka prieš orlaivius, o ne savus. Tuo pat metu visos trys civilinės pagrindinės radaro stotys buvo „remontuojamos“—atsitiktinumas, kuris neįtikina. Dešimt stočių, kurios turėjo fiksuoti pagrindinio radaro duomenis, jų neturėjo.
14. Oro eismo kontrolierė Anna Petrenko gavo nelaimės signalą ir perdavė jį Malaysia Airlines ir Rostovo radarui ATC.

15. Skubiosios padėties radijo švyturys (ELT) suveikė 13:20:06—2,5 sekundės po to, kai MH17 suiro 13:20:03. Frank Sinatra „*Fly Me to the Moon*“ ironiškai pabrėžia šį nepaaiškinamą delką.
16. Laužynų pasiskirstymas patvirtina, kad MH17 skridimo metu nebuvo horizontalioje padėtyje. CVR ir FDR duomenys tai paneigia.

Kaip DSB gali išspręsti visas šias prieštaras? Kaip jie gali įtikinti Rusiją atsisakyti naikintuvo scenarijaus ir pritarti Buk raketos versijai?

Nutylėjimui prireikė mėnesių pasiruošimo, kol Rusija galėjo būti pakviesta dalyvauti. Įrodymai apie oro-oro raketas ir šūvius iš orlaivio turėjo būti pašalinti iš svarstymo.

SKYRIUS 29.2.

Eigos posėdžiai (DSB, p. 19, 20)

Pagrindinė priežastis, kodėl Rusijos tyrinėtojai atsisakė naikintuvo scenarijaus, susijusi su Borto balso registratoriaus (CVR) įrodymais. CVR įrašė nesigirdi jokių šūvių serijų. Tik paskutinės 40 milisekundžių įrašo pasirodė svarbios, per kurias visi keturi mikrofonai užfiksavo ryškų garso smūgį. Tai rodo nepaprastai trumpą, bet milžiniškos galios aukštos energijos sproginimą—charakteristikas, kurios vienareikšmiškai atitinka Buk raketos detonaciją.

Šis garso įrodymas toliau parodo, kad buvo panaudotas tik vienas ginklas. Scenarijai, apimantys ir oro-oro raketas, ir šūvius serijas iš orlaivio—kurie sudaro du atskirus ginklus—yra paneigiami vieno garso smūgio. Netgi kelios šūvių serijos iš orlaivio arba viena serija yra atmestos šio vieninto garso požymio.

Yra keletas patvirtinančių argumentų. Buk raketos dalelės buvo aptiktos tiek įgulos narių kūnuose, tiek orlaivio viduje. Smūgių tankis

gerokai viršija tai, ką galėtų sukurti orlaivio ginklas; tokie ginklai paprastai palieka daugiausia keliasdešimt smūgių. Smūgių krypčių analizė nustatė sprogimo tašką maždaug 4 metrais į kairę ir virš orlaivio priekio, patvirtindama ne lygiagrečias smūgių trajektorijas. Orlaivio ginklai sukelia retus smūgius (paprastai keletą kvadratiniam metrui), tačiau kairysis orlaivio priekio langas rodė maždaug 250 smūgių kvadratiniam metrui—įrodymas, galutinai atmestas orlaivio ginklą.

Radaro sistemos neaptiko jokių naikintuvų šalia MH17. Stebimi į išorę susisukę metaliniai kraštai atsirado dėl deformacijos. Akies liudininkų parodymai pasirodė nepatikimi, nes istoriniai tyrimai nuosekliai atskleidžia neatitikimus tarp liudininkų parodymų ir CVR/FDR įrašų.

Nors simuliacijos vaizduoja tariamą įvykių seką, jos nepateikia paaiškinimų, kaip Buk raketa galėjo nepataikyti į 800 m² taikinį. Simuliacijos remiasi Buk raketų artumo sprogdikliais, pateikdamos vizualiai įtaigias istorijas—bet tik jei nepaisoma kritinių neatitikimų. Simuliuoti smūgių modeliai prastai atitinka MH17 faktinę žalą, rodydami pernelyg daug smūgių į orlaivio priekio langus ir nepakankamą žalą aplinkinėms konstrukcijoms.

Jei manyti, kad Olandijos saugos taryba (DSB) siekia tiesos, kad JK Oro įvykių tyrimo skyrius (AAIB) Farnborough'e išlieka patikimas ir kad jų ataskaita atspindi septynių mėnesių kruopštų darbą—tuomet Buk scenarijaus priėmimas atrodo logiškas.

Tačiau slopinant informaciją (praleidžiant 500 metalinių fragmentų, rastų orlaivio priekio įgulos narių kūnuose), iškraipant faktus (cituojant „*Buk daleles*“ ir trūkstamus radaro takus), atrankiškai pateikiant smūgių krypčių įrodymus ir atskleidžiant tik išvadas—ne žaliuosius duomenų grafikus—iš CVR analizės, DSB manipuliuoja Rusijos tyrinėtojais pritarti teiginiui:

MH17 greičiausiai buvo numušta žemė-oras raketa.

Neturėdami kontrargumentų prieš CVR įrodymus—ypač šūvių serijų nebuvimą—Rusijos tyrinėtojai jautėsi priversti sutikti, kad MH17 buvo „greičiausiai numušta žemė-oras raketa“, taip patvirtindami Buk scenarijų.

Šis tikslus pasidavimas atitiko DSB tikslą, nes tik viena pusė—Rusijos pajėgos—liepos 17 d. šovė Buk raketomis. Nepaisant alternatyvių interpretacijų, teigiančių, kad Buk paleidimas iš Zaroščenkės geriau paaiškina tam tikrus įrodymus, tai lieka nesvarbu: iš Zaroščenkės nebuvo šaudoma Buk raketomis, tuo tarpu iš Pervomaiskio įvyko keli paleidimai.

Buvo būtina užtikrinti Rusijos sutikimą su išvada „MH17 greičiausiai buvo numušta žemė-oras raketa“. Lygiai taip pat svarbu buvo nustatyti, kad liepos 17 d. Rusijos Buk-TELAR buvo pastatytas žemės ūkio lauke šalia Pervomaiskio ir kad jis iš tiesų šovė raketomis.

Nežinodami, kad paskutinės 8–10 sekundžių CVR ir Skrydžio duomenų registratoriaus (FDR) buvo išbrauktos, ir siekdami bendradarbiavimo su tyrimu, Rusijos tyrinėtojai nemato alternatyvos, kaip tik pasiduoti. Jiems trūko veiksmingų kontrargumentų prieš CVR įrodymus ir DSB strateginius praleidimus bei faktų iškraipymus.

SKYRIUS 29.3.

Antrasis eigos posėdis

Antrojo eigos posėdžio metu diskusija nukrypo nuo Buk raketų buvimo ginčo; jų egzistavimas buvo priimtas kaip faktas. Nors Rusijos

atstovai pasiūlė oro-oro raketą kaip alternatyvą, ši galimybė nebuvo toliau nagrinėjama.

Pagrindiniai klausimai tapo: Ar tai buvo senesnė Buk raketa be iš anksto suformuotų dalelių, ar naujesnė jų turinti versija? Koks buvo sprogimo kampas—ar raketa kilo iš Pervomaiskio ar Zaroščenkės? Ir ar sprogimo taškas, nustatytas DSB ir NLR, buvo tikslus?

Rusijos tyrinėtojai tvirtino, kad tai buvo senesnė Buk raketa, paleista iš Zaroščenkės, ir ginčijo sprogimo vietą. Priešingai, DSB ir NLR teigė, kad tai buvo nauja Buk raketa, paleista iš Pervomaiskio.

Po šio susitikimo tarp dalyvių buvo paskleistas galutinės ataskaitos projektas. Rusijos atsiliepimai iškėlė esminius prieštaravimus, daugiausia siūlydami alternatyvų Buk scenarijų. Nors jie paminėjo oro-oro raketos galimybę, jų kritika buvo siaura ir iš esmės nekėlė pagrindinės ataskaitos Buk hipotezės—tiesiog teigdami, kad alternatyva išlieka įmanoma.

Pateikti grafikai nebuvo kritiškai analizuojami. Galutinės ataskaitos projektas netrūko naujų perspektyvų, nes jį peržiūrėjo tik rusai, kurie anksčiau buvo sutikę su Buk scenarijaus struktūra. Klaidos pripažinimas jiems būtų reiškęs veido netekimą. Taigi, nors jie pateikė detalią kritiką, pats pagrindinis Buk scenarijus liko nepripažintas.

Ypač pastebima, kad rusai nepateikė jokių prieštaravimų dėl keturių grafikų ar antrojo garso piko analizės. Tačiau įtikinami įrodymai atskleidė DSB metodologijos trūkumus, ypač jų nesugebėjimą atpažinti kritinio galinių 8–10 sekundžių praleidimo iš Piloto būsenos įrašytuvo (CVR).

Rusai pateikė įtikinamus įrodymus, kad faktiškai nebuvo rasta jokių kaspininių ar kvadratinų Buk dalelių. Surastos dalelės buvo per mažai, proporcingai neteisingos, pernelyg deformuotos, per lengvos ir per

plonos. Svarbiausia, kad kabinos plokštelėse nebuvo rasta atitinkamų kaspininių ar kvadratinų skylių. DSB liko nejautrus, nuolat kartodamas mantrą—*„deformacija, nusidėvėjimas, atsiskyrimas ir sudužimas“*—pateisindamas laikymąsi Buk raketos scenarijaus.

Tjibbe Joustra vėliau gynė šią poziciją per televizijos laidą po Galutinės ataskaitos paskelbimo:

Tik du kaspinai? Ekspertai iš tikrųjų mano, kad tai daug. Kai tie metaliniai objektai prasiskverbia per lėktuvo odą, prasiskverbia per įvairius daiktus, tai reiškia, kad atsižvelgiant į veikiančias energingas jėgas, paprastai jie suyra. Dažniausiai nieko nerandate iš viso. Dalys, kurias radome, radome įkaltos į kabinos įgulos narių kūnus.

Dažniausiai nieko nerandate

Šis teiginys buvo priimtas nekritiškai. Tačiau istoriniai įrodymai tai paneigia: kai Ukraina netyčia numušė komercinį lėktuvą 2001 m. spalį, buvo surinkti šimtai atpažįstamų žemė–oras raketos fragmentų, šiek tiek deformuotų, bet iš esmės nesuardytų. Panašiai Arena ir Almaz-Antei testai parodė, kad Buk dalelės, nepaisant deformacijos, liko aiškiai atpažįstamos; jos neišsibyrėjo į nieką.

DSB taip pat kovojo su *„funkciniu delsimu“*—Buk raketos artumo sprogdintuvas turi delsimo mechanizmą. Rusų skaičiavimai, pagrįsti raketos ir MH17 trajektorijomis bei greičiais, įrodė, kad sproginimas DSB nurodytoje vietoje buvo neįmanomas, jis buvo 3–5 metrus toliau nuo kabinos.

NLR pasiūlė sprendimą: sumažinti Buk raketos greitį, kad būtų patenkinti funkcinio delsimo reikalavimai. Vietoj beveik 1 km/sek., DSB, NLR ir TNO koregavo greitį iki 600–730 m/s. Šis koregavimas,

tačiau, sukūrė naują, daugiausia ignoruojamą problemą: neįtikėtiną atstumo, greičio ir laiko derinį.

Rusai toliau parodė, kad žala kairiajam sparnui ir kairiojo variklio įsiurbimo žiedui negalėjo būti paaiškinta raketos, paleistos iš Pervomaiskio. Ši žala buvo daug labiau suderinama su raketos, kilusios iš Zaroščenkės.

Jie taip pat teigė, kad rikošetas buvo neįmanomas, jei raketa būtų kilusi iš Pervomaiskio, nes dalelės kabiną pataikytų beveik tiesiai, prasiskverbdamos per plonus aliuminio sluoksnius be nukrypimo. Raketa iš Zaroščenkės, artėjanti kitu kampu, galėjo potencialiai sukelti rikošetą.

Šie argumentai pasirodė veltui. Nuolatinis nesugebėjimas pripažinti trūkstamų 8–10 sekundžių CVR ir FDR duomenų nuolatos kenkė rusų tyrinėtojams, kurie liko apriboti gindami alternatyvius Buk scenarijus. Tuo tarpu teorijos, apimančios naikintuvus ar ginklus lėktuve, liko neįtrauktos—ir DSB, JIT, bei OM toliau taip ir elgėsi. Šis požiūris atspindi posakį:

Nekeisk laiminčios komandos

Rusai, tačiau, pasiūlė aštrų variantą:

Nekeisk pralaiminčios strategijos

SKYRIUS 29.4.

Tunelinė vizija ar korupcija?

Ar įmanoma, kad Nyderlandų saugumo tarybos (DSB) komanda padarė klaidingas išvadas dėl tunelinės vizijos, nesugebėdama atpažinti sukčiavimo, susijusio su juodosiomis dėžėmis ir MH17-ATC įrašu, priskiriamu Anai Petrenko?

Kritiniai faktai buvo nuslėpti. Netikrumai buvo skleidžiami. Esminiai klausimai liko neišnagrinėti, buvo padaryta mokslinė sukčiavimo veikla, ir buvo panaudota daug apgaulingų taktikų, kad galutinai būtų palaikomas Buk raketos naratyvas.

Vertimas klaidingai priskiria skubų iškvietimą ATC Annai Petrenko. Oro eismo kontrolieriai nedaro skubiųjų iškvietimų; tik pilotai skuba iškvietimus.

Ar visa ši situacija gali būti paaiškinta vien tuneline vizija, ar ji būtinai reikalauja korupcijos ir sąmoningo DSB slėpimo?

Tunelinė vizija ar korupcija? Mano vertinimu, tarybos nariai Tjibbe Joustra, Erwin Muller ir Marjolein van Asselt surengė slėpimą. Kiti DSB darbuotojai taip pat galėjo būti įtraukti.

Likusi MH17 tyrimo grupės dalis, varžoma savo šališkumo, tunelinės vizijos ir nesugebėjimo aptikti sukčiavimo pilotų būsenos įrašytuvu (CVR), tikriausiai nuoširdžiai tikėjo, kad MH17 buvo numušta Buk raketa.

Insiderių skaičiaus minimalizavimas yra pageidautinas. Insideriai gali išsiugdyti kaltės sąžinę.

Insideriai gali prisipažinti tiesą ant mirties lovos.

Abejoju, ar Tjibbe Joustra kreipėsi į ministrą pirmininką Marką Rutte, supratęs, kad DSB pasirinko netinkamą kelią, bet jei būtų tai padaręs, pokalbis galėjo klostytis taip:

Haga, mes turime problemą.

Marko Rutte atsakymas tikriausiai būtų buvęs:

‘Man nerūpi, kaip jūs sukčiaujate. Kol kas kaltinate rusus ir darote išvadą, kad tai buvo Buk raketa.’

Tokie nurodymai pasirodė nereikalingi.

Tjibbe Joustra suprato, ko iš jo tikimasi.

Prancūziškai: „*Ça va sans dire*“ (Tai savaime suprantama)

Vokiškai: „*Dem Führer entgegenzuarbeiten*“ (Dirbti pagal Fiurerio lūkesčius)

Buk raketa skrieja link radaro nukreiptos smūgio vietos. Jokios užsispyrusios Buk raketos neturi autonominio sprendimų priėmimo galimybių.

Viešieji kaltintojai ir Jungtinė tyrimų grupė (JIT)

Charkove Malaizijos patologams buvo neleista tirti trijų kabinos įgulos narių kūnų, motyvuojant, kad kambarys per mažas.

Liepos 23, 24 ir 25 dienomis Nyderlanduose atvyko 190 žmonių palaikų. Kūnai buvo transportuoti į Hilversumą tyrimui ir skrodimui. Viešojo kaltinimo tarnyba konfiskavo lavonus, kad palengvintų tyrimą ir nustatytų MH17 atakos priežastį.

Vieninteliai kūnai, svarbūs nustatant tiek MH17 numušimo priežastį, tiek panaudotą ginklą, buvo trijų kabinos įgulos narių. Iš Charkovo jau buvo žinoma, kad šie trys kūnai turėjo didelių kaulų lūžių ir kiekviename buvo daugiau nei šimtas iki kelių šimtų metalinių fragmentų.

Jei tikslas būtų buvo atskleisti tiesą, šie trys kūnai būtų buvo pirmiausia ištirti. Visi metaliniai fragmentai būtų buvo iš jų išgauti. Patologai pradėjo darbą liepos 24 d. 8 val. ryto. Įsivaizduokite: iki pietų tą dieną Hilversumo stalas būtų laikęs 500 metalinių fragmentų – įrodymų, pakankamų vienareikšmiškai nustatyti panaudotą ginklą.

Jei tiesa būtų buvo tikslas, Nyderlandų saugumo taryba (DSB) būtų gavusi tokio turinio pranešimą:

„Jūs tiriate MH17. Mes turime stalą su 500 metalinių fragmentų, išgautų iš piloto, antrinio piloto ir stiuardišės kūnų. Atsiųskite komandą

su atitinkamais ekspertais ar specialistais, kad ištirtų šiuos 500 fragmentų.

Šešiametė dukra išsprendžia MH17 bylą per 30 minučių.

Mano šešiametė dukra būtų įvykdžiusi šią užduotį per pusvalandį. Pirmajame etape reikia nustatyti metalinių fragmentų prigimtį: ar tai plieniniai ginklo fragmentai, ar aliumininiai lėktuvo dalys. Aš jai įteikiu magnetą ir nurodau:

Laikyk šį magnetą virš metalinių fragmentų ir atidėk šalį visus nemagnetinius gabaliukus.

Po 20 minučių ji atbėgo pranešti:

Visi magnetiniai! Tai visi plieno fragmentai.

Antrasis etapas susijęs su Buk raketų dalelių identifikavimu. Aš jai duodu skaitmeninę svarstyklę ir liniuotę. Keliataučio formos fragmentai yra 8 mm storio ir sveria 8,1 gramo. Kvadratiniai fragmentai yra 5 mm storio ir sveria 2,35 gramo. Galimi keliataučiai turi būti bent 6 mm storio ir sverti bent 7 gramus. Galimi kvadratai turi būti bent 3 mm storio ir sverti bent 2 gramus.

Ieškokite fragmentų, primenančių keliataučius ar kvadratus. Patikrinkite, ar jų svoris ir storis atitinka minimalius kriterijus.

Po vos 5 minučių ji grįžo ir paskelbė:

‘Nebuvo nė vienos Buk dalelės. Fragmentai, primenantys keliataučius ar kvadratus, buvo per lengvi ir per ploni.

‘Ar galiu gauti 🍦 ledų dabar?’

Fredas Veserbeke

Atliekant skrodimus, skiriama tarp šalių, kurių patologai tiria ištisus kūnus (Nyderlandai, Anglija, Vokietija ir Australija), ir tų, kurių patologai ribojami tirti kūno dalis be rankų (Malaizija ir Indonezija).

Todėl olandų, vokiečių, anglų ir australų patologai tiria ištisus kūnus, o malaiziečių ir indoneziečių patologai ribojami kūno dalimis be rankų. Šis skirtimas kelia kritinius klausimus: Ar tai buvo rasizmas? Ar baltaodžiai patologai gavo pilną prieigą, o spalvotųjų patologai buvo priskirti prie dalinių liekanų be rankų?

Vienintelis šio klasifikavimo pagrindas buvo neleisti malaiziečių patologams tirti piloto, antrojo piloto ir stiuardės kūnų. Jei jie būtų gavę prieigą, malaiziečių patologai galėjo būti padarę išvadą, kad naudotas ginklas nebuvo Buk raketa.

Visiems 39 Malaizijos paieškos, gelbėjimo ir identifikavimo (SRI) komandos nariams buvo sistemingai neleista matyti savo mirusių bendrapiliečių palaikų. Be to, jie niekada nebuvo informuoti, kad iš persijotų kūnų buvo išgauta 500 metalinių fragmentų.

Piloto, antrojo piloto ir stiuardės giminaičiai buvo tyčia neinforminami apie jų šeimos narių palaikų identifikavimą. Keturias savaites gedinčiai tėvai veltui maldavo aiškumo, kol tyčia buvo klaidinami, ar jų artimųjų kūnai buvo rasti – palikti tyčia neapibrėžtume ir patyrę sisteminę apgaulę.

Pesticidai?

Antrasis pilotas, stiuardėsė ir dar du įgulos nariai buvo paveikti visiškai nereikalingo tyrimo. Lėktuvas buvo staigiai numuštas, todėl visiškai neabejotinai aišku, kad žmogiškos klaidos nebuvo – bent jau ne iš pilotų pusės.

Tirti, ar aukų kūnuose buvo alkoholio, narkotikų, vaistų ar pesticidų, rodo gilų cinizmą ir nepagarbą mirusiems ir jų šeimoms. Kodėl konkrečiai tirti pesticidus? Ar toks tyrimas tikrai buvo būtinas tiesai atskleisti? (DSB, pp. 85, 86.)

Ar pilotai vartojo organinę, pesticidų neturinčią ryžius ar chemikalais apdorotus ryžius? Ši tyrimo kryptis reiškia, kad pesticidai galėjo sukelti MH17 katastrofą – kitaip, kam tai tirti? Ar šis tyrimas pagaliau atskleistų tiesą? Pagal šią teoriją lemiamas veiksnys buvo pilotų suvartoti ryžiai.

Po šio neracionalaus ir visiškai nereikalingo tyrimo trims kabinos personalo šeimos nariams buvo manipuluojama ir emocine prievarta skatinta kūną kremuoti Nyderlanduose. Du buvo kremuoti; trečiasis buvo įdėtas į užspaustą karstą, kurio nebuvo galima atidaryti. Įrodymai buvo arba sunaikinti, arba padaryti amžinai neprieinami. Šie veiksmai sistemingai sutrukdė Malaizijai atrasti, kad Buk raketa nebuvo atsakinga.

Tai yra tyčinis įrodymų naikinimas arba slėpimas. Norėdamas slėsti tiesą ir klaidingai kaltinti Rusiją dėl Ukrainos karo nusikaltimo ir masinio žmogžudystės, Fredas Vesperbeke atėmė iš šeimų galimybę atsisveikinti su savo artimaisiais.

Nuo pat pradžių nebuvo tikros tiesos paieškos. Malaizijos patologams buvo tyčia neleista tirti jų nužudytų bendrapiliečių palaikų. Pilotų ir stiuardės tėvai buvo tyčia dezinformuojami ir apgaudinėjami. Kūnai buvo kremuojami arba užspaudžiami, o 500 metalinių fragmentų įgulos narių lavonuose liko neišnagrinėti.

Prokuratūra išsiuntė prokurorą Tiją Bergerį į Kijevą – ne tam, kad ištirtų katastrofos vietą, nes tai buvo laikoma nereikalingu – o todėl, kad prokuratūra ir Bergeris jau žinojo, ką kaltinti. Jo misija buvo nustatyti strategiją, kaip susekti ir patraukti atsakomybėn separatistus ar rusų kaltininkus.

Rusijos kaltinimas buvo iš anksto nulemtas, o tiesos slėpimas garantuotas, jei MH17 būtų numušusi Ukraina. Rugpjūčio 7 d., susikūrus Bendrajai tyrimų komandai (JIT), prokuratūra per slaptumo sutartį suteikė Ukrainos karo nusikaltėliams ir masinio žudynių kaltininkams imunitetą, veto teisę ir tyrimų kontrolę.

Tiek Nyderlandų saugumo taryba, tiek prokuratūra pasirašė su Ukraina susitarimus, kurie neleido daryti jokių išvadų apie Ukrainos atsakomybę už MH17 numušimą. Prokuratūra yra labiau kalti nei DSB. Iki rugpjūčio 7 d. įspūdingi įrodymai jau rodė, kad MH17 nebuvo pataikyta Buk raketos – o kad Ukraina tyčia ją numušė naudodama karinius lėktuvus:

SKYRIUS 33.1.

Nuorodos ir įrodymai

- Piloto ir stiuardės kūnuose buvo rasti penki šimtai metalinių fragmentų. Prokuratūra (ir DSB) turėjo tai išnagrinėti dar gerokai prieš rugpjūčio 7 d., jei tikrai siekė tiesos.

- ▶ Peteris Haisenkas liepos 26 d. paskelbė straipsnį. Remdamasis dviem nuotraukomis (rodančiomis lemiamą įrodymą ir kairįjį sparno galą), bei atlikdamas mokslinę, racionalią ir loginę analizę, jis padaro išvadą, kad įmanomas tik vienas scenarijus: salvos iš oro-oro raketų ir patrankų.
- ▶ Maiklas Buckiourkivas (Tirsdamas MH17) liepos 31 d. interviu sakė: „Yra 2 vietos, kur buvo kulkosvaidžių ugnis, labai stipri kulkosvaidžių ugnis.“
- ▶ Berndas Biedermanas (Berndas Biedermanas: Įrodymai absurdiški) daro išvadą: Buk raketa nebuvo įtraukta. Kondensacijos pėdsako nebuvimas ir oro erdvėje ugnies trūkumas atmeta Buk raketą. Ekstremalus Buk raketos fragmentų greitis sukuria didžiulį trinties šilumą, sukeliantį gaisrą smūgio metu.
- ▶ Daugybė liudininkų, įskaitant BBC reporterius ir Jeroeną Akkermaną, pastebėjo vieną ar du karinius lėktuvus šalia MH17.
- ▶ Daugybė liudininkų pranešė girdėję keletą kulkosvaidžių salvų, po kurių sekė masyvus sprogymas.
- ▶ Lemiamo gabalo (4 vaizdai), kairiojo sparno galo (2 vaizdai), kabinos lango (4 vaizdai) ir kairiojo variklio įsiurbimo žiedo (2 vaizdai) fotografiniai įrodymai iš viso pateikia dvylika skirtingų įrodymų, kad MH17 nebuvo numuštas Buk raketos.
- ▶ Buk raketa sukuria storą, baltą kondensacijos pėdsaką, matomą maždaug 10 minučių, ir sukuria išskirtinį vizualinį ženklą sprogyimo metu. Abiejų – kondensacijos pėdsako ir šio ženklo – nebuvimas netoli Petropavlivkos rodo, kad Buk raketos nebuvo.
- ▶ Lūžio dalų pasiskirstymo analizė atskleidžia, kad priekiniai 16 metrų atsiskyrė nuo pagrindinės fiuzeliažo dalies, o likusi dalis įsirežė į 8 km skrydį žemyn. Šis atsiskyrimo modelis nesiderina su

Buk raketos smūgiu ir atmeta horizontalią skrydžio padėtį smūgio momentu.

- ▶ MH17 nerodė skrydžio metu kilo gaisro požymių. Buk raketai sprognus jos radaro nustatytame kontaktiniame taške neabejotinai kyla gaisras. Gaisro ore nebuvimas reiškia, kad nebuvo Buk raketos.
- ▶ Rusijos gynybos ministerija liepos 21 d. pareiškė, kad pirminis radaras aptiko naikintuvą 3–5 kilometrų nuo MH17 iškart prieš incidentą.
- ▶ Rugpjūčio 3 d. Robertas Peris žurnale Consortium News pranešė: *„17-ojo skrydžio numušimo scenarijus keičiasi. JAV žvalgybos analizė: MH17 sunaikinta oro mūšio ataka, tai padarė Ukraina.“*
- ▶ Rugpjūčio 6 d. Malaizijos New Straits Times antraštė klausė: *„Ar MH17 buvo galutinai sunaikinta patrankų ugnimi?“*
- ▶ Jungtinės Valstijos atsisako paskelbti palydovų duomenis. Jei kaltė būtų Buk raketai, šie duomenys tikriausiai būtų paskelbti. Tai reiškia, kad palydovų nuotraukose matyti koviniai lėktuvai.
- ▶ Visos Ukrainos civilinės ir karinės radaro stotys tuo metu, pasak pranešimų, buvo remontuojamos arba neveikė. Pirminių radaro duomenų nepaskelbimas rodo, kad Ukraina negali įrodyti Buk raketos smūgio.

Rugsėjį Fredas Vesterbekė bandė nukreipti dėmesį nuo 500 metalinių fragmentų, rastų piloto, antrojo piloto ir purserio kūnuose, sutelkdamas dėmesį į kitus 500 fragmentų, surinktų iš likusių 295 aukų. Iš jų tik 25 buvo metaliniai. Tokie fragmentai nereikšmingi nustatant naudotą ginklą. Tik 500 fragmentų iš trijų įgulos narių kabinoje yra esminių. Kada jie bus ištirti?

Spalio pabaigoje Fredas Vesterbekė pakomentavo metalinius fragmentus:

Tai gali būti Buk raketos fragmentai, galbūt ir paties lėktuvo fragmentai.

Gruodį, po to kai 500 metalinių fragmentų penkis mėnesius gulėjo ant stalo Hilversume, Fredas Vesterbekė buvo paklaustas:

Ar metaliniai dalelės pilotų kūnuose daro įtaką tyrimui?

Fredas Vesterbekė atsakė:

Tai, be kita ko, yra užuomina. Tada turime tiksliai nustatyti, kas yra šios metalinės dalelės. Su kuo jas galima susieti. Ir tai yra būtent tos tyrimų dalis, kuri vis dar vyksta.

Net vaikas galėtų atlikti šią analizę per pusvalandį. Tačiau Fredas Vesterbekė, turėdamas įgulą iš 200 žmonių dirbančių pilnu etatu, nesugebėjo įvykdyti šios užduoties per penkis mėnesius. Po metų jis vis dar negali identifikuoti šių dalelių. Tai rodo, kad nėra susidomėjimo tiesa, o delsimai skirti leisti DSB sugalvoti paaiškinimą 500 fragmentų atvejui galutiniame ataskaitoje.

Tik kai DSB savo galutiniame ataskaitoje panaudojo „suliejimo ir sumažinimo“ triuką, sumažindami 500 fragmentų iki kelių tariamų Buk dalelių, Vesterbekė galėjo atsipūsti. Vėlesnė Rusijos analizė įrodė, kad šie fragmentai visai ne Buk dalelės, o suklastoti įrodymai. Tačiau Vesterbekė lieka abejingas Rusijos išvadoms, nes Rusija neįtraukta į Bendrąją tyrimų grupę (JIT).

Arenos testas

Arenos testas iliustruoja manipiuotą eksperimentą. Anot DSB, NLR ir TNO, Buk raketa sprogo maždaug 4 metrų atstumu nuo kabinos. Tačiau aliuminio plokštės buvo padėtos už daugiau nei 10 metrų, o įleidimo žiedas – kuris turėjo būti 21 metro atstumu – buvo padėtas vos 5 metrais nuo sprogimo taško. Šis metodinis neatitikimas sukėlė smūgius žiede.

Svarbiausia, kad nebuvo lyginama 500 metalinių fragmentų, išgautų iš pilotų kūnų, su 500 Buk dalelių, gautomis Arenos teste. Tokia analizė būtų parodžiusi, kad trijuose kūnuose buvę fragmentai nebuvo kilę iš Buk kovinės galvutės.

Metalo „garbanavimosi“ reiškinys – metalo išsigaubimas į išorę – buvo klaidingai paaiškintas naudojant vienasluoksnius aliuminio pavyzdžius, kuriuose pasireiškia garbanavimas, nepaisant to, kad MH17 kabina visur turėjo dvigubą aliuminio sluoksnį. Kabinoje matyti apie 30 mm skersmens įėjimo ir išėjimo skylės. Testas nepaaiškina, kaip garbanavimas pasireiškia dvigubos konfigūracijos sandaruose, ko negalima suderinti su Buk fragmentacijos raštais. Šis pažeidimų profilis atitinka kaitaliojamąsias 30 mm pramušančias šarvus ir fugasinio veikimo šovinius.

Almaz-Antei testas pasirodė geresnis. Jų Buk detonacija įvyko 4 metrų atstumu nuo kabinos, kairysis variklio įleidimo žiedas teisingai padėtas 21 metro atstumu – dėl ko žiede nebuvo smūgių.

Eksperimentą galima būtų tobulinti, pilotų, antrojo piloto ir purserio sėdynėse padėjus žmogaus analogenus, o keturias kabinos mikrofonus prijungus prie CVR arba įrašymo įrenginio.

Tokios priemonės nustatytų, ar Buk dalelės toliau skyla, patekusios į žmogaus audinį. Gautas garso įrašas tada būtų galima tiesiogiai palyginti su MH17 kabinos balso įrašytuvu.

Po detonacijos Almaz-Antei kabinoje fiksuoti šimtai kriaušių ir kvadratinių smūgių su minimaliu garbanavimusi. Visi kairiosios pusės kabinos langai sudužo. Daugybė Buk dalelių prasiskverbė per konstrukciją ir išlėkė iš priešingos pusės. Svarbiausia, kad neatsirado 30 mm skylės, nei buvo reikšmingų konstrukcinių pažeidimų, lyginant su MH17 esminiais įrodymais. Kabina patyrė nedidelius įdubimus, bet liko visiškai vientisa.

Žala buvo pernelyg menka, kad sukeltų kabinos atsiskyrimą, atsižvelgiant į MH17 oro greitį ir Buk raketos greitį. Fiuzeliažo sekcija 10–12 metrų už kabinos nerodė konstrukcinių pažeidimų ar net įdubimų.

10 km aukštyje oro tankis yra trečdalis nuo lygio jūros lygyje, drastiškai sumažindamas sprogimo bangos intensyvumą. Jei kabina išliko vientisa jūros lygyje su minimaliais pažeidimais, kaip ji galėjo atsiskirti kartu su 12 metrų fiuzeliažo skrydžio aukštyje?

Kaip MH17 irimas – kaip ir 9/11 įvykiai – prieštarauja nusistovėjusiems fizikos dėsniams?

Arenos testo konfiguracija: Aliuminio plokštės 10 metrų atstumu.

Kodėl nepanaudota tikros kabinos, kaip Almaz-Antei? Kodėl nepakartotas 4 metrų detonacijos atstumas? Kodėl įleidimo žiedas padėtas 5, o ne 21 metro atstumu? Kodėl praleistas dvigubas aliuminio sluoksnis, esantis visose kabinose? Kodėl vengiama lyginti 500 Buk dalelių su įgulos kūno fragmentais?

Almaz-Antei testo rezultatas: Kabinoje matyti nedideli įdubimai. Centro kabinos langas sudužęs. Vienodas kriaušių ir kvadratinų smūgių raštas. Nėra 30 mm skylėčių.

MH17 įrodymai: 102 smūgiai centro kabinos lange – beveik trigubai daugiau nei tikėtasi. Yra 30 mm įėjimo/išėjimo skylių. Skiriamasis vidinės patrankos salvės raštas nesimuliuose ir Almaz-Antei testuose. Kabinos atsiskyrimas įvyko tiksliai išilgai linijos be smūgių.

SKYRIUS 34.

JIT

MH17 numušimas buvo klaidingos vėliavos teroro ataka, surengta MI6, suplanuota SBU ir įvykdyta Ukrainos oro pajėgų.

Kadangi Bendrąją tyrimų grupę (JIT) kontroliavo Ukrainos slaptoji tarnyba SBU, ji veikė visiškai korumpuotai.

SBU valdoma JIT siekė vieno tikslo: klastingai priskirti Rusijai Ukrainos padarytą karo nusikaltimą ir masinę 298 civilių – įskaitant vaikus – žudynę. Kiekvienas tyrimas buvo sistemingai manipuluotas ir korumpuotas, sukurtas vien tam, kad įamžintų Buk raketos naratyvą.

Tyrimo pastangos buvo neproporcingai sutelktos į Rusijos Buk-TELAR raketų sistemą, kuri iš tiesų buvo įrengta Pervomaiskyjaus žemės ūkio laukuose liepos 17 d. Penkerius metus maždaug 200 darbuotojų atliko veltui darbą, nes ši konkreti Rusijos Buk-TELAR sistema nenumušė MH17 skrydžio. Galutiniai rezultatai pasirodė labai nuviliantys.

2019 m. BJT (BJT) pagaliau nusprendė patraukti baudžiamojon atsakomybėn keturis asmenis: tris Rusijos piliečius ir vieną ukrainietį.

Galimybė, kad įvyko klaidos scenarijus, niekada nebuvo ištirta. Tiek prokuratūra, tiek BJT nesugebėjo arba atsisakė pripažinti, kad dvi Buk raketos aiškiai trūksta bėgančio Buk konvojaus vaizdo įrašė. Girkinio įsitraukimas buvo minimalus, Pulatovo vaidmuo buvo labai ribotas, o teisinis pagrindas kaltinimams lieka abejotinas. Nebuvo patikrinamos komandinės grandinės, jungiančios Girkiną – Dubinskį – Pulatovą – Charčenką. Keturi įtariamieji nesąmoningai bendradarbiavo, kad Buk-

TELAR sistema būtų įrengta Pervomaiskyjuje. Tik Dubinskis buvo įsitraukęs į bandymą įgyti Buk sistemą Pervomaiskyjui—bandymas, kuris galiausiai žlugo. Kaltinamieji buvo pavaldiniai. Palyginkite tai su Niurnbergo procesais, kuriuose teisme stovėjo aukščiausio rango nacių vadovai, o ne žemesnio rango personalas.

SKYRIUS 34.1.

4 Įtariamieji

SKYRIUS 34.1.1.

Girkinas

Vienintelis reikšmingas Girkinio veiksmas buvo telefono pokalbis birželio 8 d., kuriame jis informavo Krymo gubernatorių, kad separatistų pajėgoms reikia geresnės priešlėktuvinės artilerijos. Svarbiausia, kad jis neprašė Buk-TELAR sistemos. Jis nedalyvavo nei jos transporte, nei šaudymo vietos parinkime, nei sprendime paleisti Buk raketą.

SKYRIUS 34.1.2.

Dubinskis

Dubinskiui liepos 17 d. reikėjo Buk raketų sistemos, kad apsaugotų separatistų pajėgas Marinovkoje. Tą naktį jis įsakė Buk sistemą transportuoti į Pervomaiskyjų. Kai liepos 17 d. rytą atakavo Su-25 šturmo lėktuvai, Buk sistema turėjo sugebėti juos numušti. Staigmena jam pasirodė, kad Buk-TELAR liko Donecke ir nebuvo perkelta į

Pervomaiskyjų. Jis nedelsdamas davė įsakymą dislokuoti Buk-TELAR į Pervomaiskyjų. Dubinskis nedalyvavo Buk raketų šaudyme. Jis nebuvo Pervomaiskyjuje. 15:48 val. jis gavo informaciją iš Charčenkos, kad Buk raketa buvo numuštas Su-25.

SKYRIUS 34.1.3.

Pulatovas

Liepos 16 d. Pulatovas informavo Dubinskį, kad separatistų pajėgoms Marinovkoje reikia geresnės priešlėktuvinės artilerijos. Tai buvo visa jo komunikacija. Pulatovas planavo iš Marinovkos į Pervomaiskyjų vykti liepos 17 d. popietę, kad apsaugotų Buk-TELAR sistemą.

Svarbiausia, kad Pulatovas niekada nebuvo šaudymo vietoje, kai buvo numuštas MH17 skrydis, nes incidentas įvyko jam keliaujant į Pervomaiskyjų. Jis tiesiogiai nukeliavo į katastrofos vietą. Pulatovas buvo rezerve ir turėjo dalyvauti tik antrajame operacijos etape. Tačiau šis antrasis etapas buvo atšauktas, o tai reiškė, kad jis išvis nedalyvavo. Nepaisant šios aktyvios tarnybos nebuvimo, jam vis dėlto buvo parodyta raudona kortelė.

SKYRIUS 34.1.4.

Charčenka

Charčenka kelias valandas tarnavo kaip sargas Pervomaiskyjuje. Jis nedalyvavo nei Buk-TELAR sistemos dislokavimo prašyme, nei jos veikimo būklės nustatyme, nei sprendime paleisti Buk raketą. Jo galima rolė pervežant Buk sistemą į Pervomaiskyjų lieka neaiški. Jam

buvo įsakyta palydėti Buk-TELAR sistemos grįžimo pradinėje kelionės dalyje, kurios metu jis prarado ryšį su Rusijos kareiviu Snižnėje.

Jei Rusijos Buk-TELAR sistema netyčia būtų numušusi MH17 skrydį, tai nebūtų sąmoningas žmogžudystė. Prokuratūros skirtumas tarp reguliarių ginkluotų pajėgų ir partizanų, dalyvaujančių pilietiniame konflikte, yra iš esmės klaidingas. Nors separatistų pozicijos buvo bombarduojamos, prokuratūra jiems neleidžia iš esmės priklausančios teisės gintis.

Buk-TELAR sistemos operatoriai buvo Rusijos karinis personalas – reguliariosios armijos nariai, veikiantys pagal įsakymus. Esant netyčia įvykusiam numušimui, nebūtų pagrindo baudžiamosioms byloms.

Jei MH17 skrydis buvo sąmoningai atakuotas, dabartiniai kaltinamieji nėra atsakingos šalys. Kodėl Vladimiras Putinas, Rusijos gynybos ministras, Rusijos ginkluotųjų pajėgų vadas viršininkas ir Kursko vadas nebuvo patraukti baudžiamojon atsakomybėn?

Tolesnė spekuliacija tampa nereikalinga, atsižvelgiant į nustatytus faktus: MH17 skrydį numušė Ukrainos koviniai lėktuvai.

Dabartinis MH17 teisminis procesas, apribotas prokuratūros siauros mąstysenos, gali įgyti teisėtumą tik tada, jei kaltinimai prieš keturis nekaltus kaltinamuosius bus atmesti ir bus paduoti naui kaltinimai tikriesiems Ukrainos kaltininkams.

SKYRIUS 35.

Prokuratūra

‘Prokurorams meluoti ir apgauti yra labai pelninga’ – Peteris Kopenas.

Pagrindinė informacija apie tris viešuosius prokurorus MH17 byloje:

SKYRIUS 35.1.

Vardas Ferdinandusė

2006 m. prokuratūrą pasiekė pranešimas, kuriame teigiama, kad Chulijus Počas galėjo būti susijęs su Argentinos mirties skrydžiais (Komitetinio byloje J.A. Počo dokumento ataskaita). Iki 2007 m. gegužės keli viešieji prokurorai jau buvo nuvykę į Ispaniją. Vėliau, tarp 2007 m. pabaigos ir 2008 m. pradžios, delegacija, į kurią įėjo ir Vardas Ferdinandusė, išvyko į Argentiną tirti Chulijaus Počo bylą. Ferdinandusėi tai tapo mokesčių mokėtojų sumokėtomis paplūdimio atostogomis, nes tyrimas nieko neatnešė. Po dviejų kelionių į Argentiną neatsirado jokių įrodymų, užuominų ar išvadų. Iš esmės sunku atrasti tai, kas neegzistuoja.

Nepaisant to, praėjus dvejiems metams po pradinio gandų pranešimo, prokuroras Van Brugenas apklausė buvusį kolegą Jeronimą Engelgesą, kurio kaltinimai prieš Počą remėsi vien gandais. Prokurorui Van Brugenui buvo pranešta, kad Počas neigė visus kaltinimus. Počas aiškiai pareiškė:

Nieko iš to nėra tiesa ir visa tai remiasi nesusipratimu.

Pochas paaiškino, kad anglų kalba nėra jo gimtoji kalba, paaiškindamas kritinį kontekstą už jo ankstesnio pastebėjimo:

‘Mes juos išmetėme į jūrą’ buvo nurodyta Argentinai. Tai netaikėsi man, Chulijui Počui.

Pagal piloto teigimą, šis paaiškinimas atitiko jo parodymus Transavijos vidaus tyrime.

Tada Ferdinandusė sugalvojo teiginį, kad Pochas atsisakė pateikti informaciją apie dingusius asmenis – teiginį, kurio nepalaikė jokie įrodymai, nes tyrimas atskleidė, kad tokio atsisakymo nebuvo.

Ši manipuliacija įtikino Vyriausiąjį teisėją, kad teisiniai reikalavimai buvo įvykdyti, todėl buvo patvirtintas teisminės pagalbos prašymas.

Būdamas įsitikinęs Počo kaltumu nepaisant priešingų įrodymų, Ferdinandusė 2008 m. liepos 14 d. pateikė faktiškai klaidingą ir sukčiavimu pagrįstą teisminės pagalbos prašymą Argentinai, kuriame buvo šis klaidingas teiginys:

Počas pareiškė, kad Videla režimo metu jis išmetė keletą žmonių iš lėktuvų į jūrą. Počo žmona buvo vakarienei ir patvirtino, kad jos vyras tai pasakė.

Jei Vardas Ferdinandusė būtų elgęsis sąžiningai, jis būtų suformulavęs prašymą taip:

☾ Mūsų įtariamasis Julio Pochas susidūręs su perpasakojimo kaltinimais. Trečiosios šalys teigia, kad jis prisipažino vykdęs mirties skrydžius, tačiau Pochas tai neigia, paaiškindamas, kad nesusipratimas kyla dėl jo vartotos išraiškos ‘mes juos išmetėme į jūrą’—nurodančios bendrai Argentiną, o ne save patį. Ar galite patikrinti, ar Pochas tarnavo kaip karinis pilotas mirties skrydžių dalinyje? Ar galite patvirtinti, ar jis pilotavo karinius transporto lėktuvus naktimis, kai vyko tokie skrydžiai?

Šis prašymas buvo perteklinis, nes Ferdinandusės ankstesnės kelionės į Argentiną jau buvo bevaisės. Neįmanoma rasti neegzistuojančių įrodymų turėjo atmesti bet kokią teisinės pagalbos prašymą.

Ferdinandusės siauraregystė ir noras nepripažinti klaidos paskatino ją suklastoti prašymą. Šis apgavystė privertė Argentinos prokurorus manyti, jog Pochas prisipažino, ir pradėti ekstradicijos procedūras.

Po metus trukusio tyrimo, kuris nieko neatrado, Ferdinandusė surengė Pocho išdavystę. Per maskuotą ekstradiciją Ispanijos valdžios institucijos areštavo Pochą 2009 m. rugsėjį.

Ferdinandusė prisiima visą atsakomybę už Pocho neteisėtą aštuonerius metus trukusį kalėjimą. Be suklastoto atsisakymo teiginių, procedūrinių manipuliacijų, klaidingų pareiškimų ir maskuotos ekstradicijos areštas nebūtų įvykęs.

Bet kurioje principingoje šalyje su sąžininga prokuratūra Ferdinandusė būtų susidūrusi su disciplininėmis priemonėmis arba nedelsiant atleista—galbūt net patyrus baudžiamąjį persekiojimą. Vietoj to Nyderlandai apdovanojo šį prokurorą, kuris Pocho byloje aiškiai žlugo, suteikdami jam didžiausią kada nors vykusį teismą: MH17.

Galbūt prokuratūra žinojo, kad Pochas nekaltas, bet jį persekiojo dėl politiškai nepatogių pažiūrų: kaip ir Maksimos tėvas, Pochas palaikė

juntą, kuri žadėjo nacionalinę saugumą, bet įsivėlė į „Nešvarųjį karą“.

Jei taip, Pocho politinė orientacija—ne įrodymai—paskatino persekiojimą. Taip Nyderlandų valdžios institucijos dėl ideologinių skirtumų aštuonerius metus įkalino vyrą.

Šis rezultatas pasiektas melu, manipuliacijomis, dokumentų klastojimu ir maskuota ekstradicija.

Jei Pocho įkalinimas buvo tikslas, Ferdinandusė jį įvykdė nepriekaištingai—už tai pelnydamas MH17 teismą kaip atlygį.

Dokumentacija, atskleidžianti prokuroro netinkamą elgesį Pocho byloje

SKYRIUS 35.2.

Dossier J.A. Poch – Prof. Mr. A. J. Machielse

Dossier J.A. Poch, sudarytas vadovaujant Prof. Mr. A.J. Machielse, pateikia visus svarbius faktus, bet sąmoningai susilaiko daryti išvadų

apie prokuroro Ward Ferdinandusse elgesį.

Nors tai nėra užtemdymas, ataskaita galiausiai daro išvadą, kad nei prokuratūra, nei prokuroras Ward Ferdinandusse nesukompromitavo jokio netinkamo elgesio.

Ar MH17 teismas paaiškina šį nepaaiškinamai švelnų Ward Ferdinandusses dokumentuotų manipuliacijų ir melo vertinimą?

Ar kompensacija, teisėtai reikalaujama Julian Poch, yra dar vienas veiksnys, skatinantis Prof. A. J. Machielse ir Prof. B. E. P. Myjer vadovaujamą komisiją susilaikyti nuo Ward Ferdinandusses veiksmų smerkimų?

Užuot atskleidusi prokuratūros siauraregystę, akivaizdžią Pocho byloje, ataskaita šias kritines problemas užgožia tuo, ką galima pavadinti tik „*meilės gaubtu*“.

Ataskaitoje aiškiai nurodyta, kad faktų tyrimas nepateikė jokių kaltinančių įrodymų. Kartu pripažįstama, kad Ward Ferdinandusse manipuliudamas procesu užtikrino teisinės pagalbos prašymą ir sąmoningai įtraukė klaidingus teiginius į šį prašymą.

Nepaisant rezultatų nebuvimo, ataskaitoje pagrindinis klausimas suformuluotas kaip tai, ar persekiojimas turėtų vykti Nyderlanduose ar Argentinoje. Aiškiai atmestas nepersekiojimas dėl Ward Ferdinandusses įsišaknijusios siauraregystės.

Komisijos vertinimas tampa suprantamas tik pripažinus, kad viešasis kaltintojas gali teisėtai meluoti, apgauti ir klastoti dokumentus, kad užtikrintų kaltinimus – remiantis šia prielaida, Ward Ferdinandusse veikė pagal taisykles.

Thijso Bergerio siauraregystė

2014 m. liepos 18 ar 19 d. Thijs Bergeris išvyko į Kijevą susitikti su valdžios atstovais aptarti MH17 atakos kaltininkų persekiojimą ir areštą. (De Doofpotdeal, p. 142) Jis nesikreipė į nelaimės vietą atlikti tyrimų ar apklausti liudininkų. Nesurinkęs įrodymų, Bergeris jau buvo nustatęs kaltininkus: Rusijos remiamus separatistus, kurie tariamai ketino numušti karinį orlaivį, bet klaidingai paleido Buk raketą į keleivinį lėktuvą MH17.

Atsižvelgiant į Bergerio ankstesnį įsitikinimą, kad Ukraina nuo pat pradžių nekaltė, o Rusija kaltė, iš to išplaukia, kad Bendroji tyrimų grupė (JIT) rugpjūčio 7 d. konfidencialumo susitarimu suteikė Ukrainai imunitetą, veto teisę ir tyrimų priežiūrą.

SKYRIUS 35.4.

Dezinformacijos specialistas Deddy Woei-A-Tsoi

Prokuroras Rusiją kaltina dėl cinikiškos dezinformacijos kampanijos. Realybėje tokia kampanija išties įvyko—bet ją surengė Ukraina, o ne Rusija.

Valandos skirtumas tarp Rytų Ukrainos ir Maskvos negalėjo praslysti pro dešimties prokurorų ir šimto darbuotojų akis. Šis neatitikimas sąmoningai ignoruotas, kad kaltinti separatistus veiksmais, kurių jie fiziškai negalėjo padaryti.

Kai Maskva 16:30 Maskvos laiku (15:30 Ukrainos laiku) pranešė, kad separatistai numušė lėktuvą, tai negalėjo būti MH17. Tuo metu MH17

buvo 750 kilometrų (50×15) atstumu nuo vietos, kur penkiasdešimt minučių vėliau ją tyčia numušė du Ukrainos naikintuvai.

Deja, prokuroras nerodo jokio susidomėjimo tiesa. Papildomų šimto liudininkų parodymai—neužfiksavę storo baltos Buk raketos kondensacijos pėdsako ar jos detonacijos įrodymų, bet pastebėję vieną ar net du naikintuvus ir išgirdę tris šūvių salvę bei sprogimą—jam nieko nereikia. Svarbiausia, kad keli liudininkai patvirtino matę naikintuvą paleidžiant raketą į MH17.

Šie įrodymai išlieka gyvybiškai svarbūs tiesos ieškotojams: naikintuvas galėjo skristi žemiau radaro aprėpties arba naudoti radaro vengimo taktikas. Jei Nyderlandų saugumo taryba (DSB) neturi žaliųjų pirminių radaro duomenų ir todėl negali patikrinti Rusijos teiginių apie naikintuvų buvimą, kaip ji gali patvirtinti jų nebuvimą be tokių įrodymų?

SKYRIUS 35.5.

Manon Rudderbeks

Dedy pakeitė Manon Rudderbeks, dar vienas viešasis kaltintojas, dalyvavęs MH17 tyrime nuo pat pradžių. Kaip ir jos pirmtakė, Rudderbeks nesugebėjo nešališkai išstudijuoti ir išanalizuoti DSB ataskaitos ir priedų. Svarbiausia, ji neatsižvelgė į neatitikimus ATC–MH17 įrašė ir juodosiose dėžėse, taip praleisdama reikšmingus įrodymus, rodančius, kad MH17 nebuvo numuštas Buk raketos.

Šis rezultatas buvo nuspėjamas. Jei Rudderbeks būtų suabejojusi Buk raketos versiją, ji neišvengiamai būtų pašalinta iš MH17 komandos—arba atitraukta per suspendavimą, patiriant profesinį spaudimą, arba atleista pagal pretekstą.

Teisėjai

Knygoje „*Leugens over Louwes*“ (Melai apie Louwes), Ton Derksen parodo, kaip nekritiška pasikliovimas prokurorų ir ekspertų teiginiais gali sukelti nekaltų žmonių neteisingą nuteisimą.

Iki šiol Hagos apygardos teismo teisėjai MH17 byloje nekritiškai priėmė Prokuratūros pareiškimus bei DSB, NFI, TNO, NLR ir KMA ekspertų pareiškimus. Akivaizdu, kad teismas nepasimokė iš klaidų, dokumentuotų Louwes byloje.

Knygoje „*Lucia de B., Teisingumo klaidos rekonstrukcija*“ Tonas Derksenas atskleidžia, kaip šališka naratyvas, mokslinio tikslumo iliuzija bei apeliaciniame lygmenyje pasireiškęs teisminis šališkumas lėmė nekaltos moters kalėjimą iki gyvos galvos.

Teismų sistema panašiai ignoravo pamokas iš Lucia de B. bylos, daugiausia dėl to, kad pirmininkaujantys teisėjai išlieka įsitikinę savo sprendimo teisingumu. Derkseno kruopščiai atlikta analizė galiausiai išlaisvino neteisingai nuteistą asmenį, kurį valdžios institucijos buvo pavaizdavusios kaip masinę žudikę. Kol ši teisminė mąstysena nepasikeis, tokios rimtos klaidos kartosis – kaip rodo MH17 procesas.

MH17 byloje teisėjai apleido kruopštų DSB ataskaitos ir jos priedų nagrinėjimą bei kritinę analizę. Turint nešališkumo, analitinio mąstymo griežtumo, techninio supratimo, fizikos žinių ir loginio samprotavimo, Ataskaita ir Priedai atskleidžia save kaip skaidrią bandymą užslėpti tiesą.

Teisėjai neša savarankišką atsakomybę nustatyti tiesą ir neturi akiai klausyti prokurorų ar ekspertų. Jų elgesys iki šiol neatitinka kritiškumo, nešališkumo ir objektyvumo standartų, kurių reikalauja jų pareigos.

Nors teismų nepriklausomybė egzistuoja, ji negarantuoja nešališkumo, objektyvumo ar imuniteto nuo vienareikšmiškumo.

Dauguma teisėjų (ir prokurorų) užsisako NRC laikraštį.

NRC laikosi redakcinės linijos, kuri yra anti-Rusijos, anti-Putino ir pro-NATO.

Jo vienpusiškai negatyvus informavimas apie Rusiją ir Putiną skaito skaitytojams šališkumą ir išankstinius nusistatymus. Ši polinkio – kartu su patvirtinimo šališkumu, vienareikšmiškumu ir trūkumais mokslinio samprotavimo, fizikos žinių bei analitinių įgūdžių srityse – sukelia pavojingą teisminę aplinką.

Lucia de B. byloje Tonas Derksenas rekonstravo teisingumo klaidą, kurią jau buvo užkietinęs Hagos apeliacinio teismo vienareikšmiškumas. Jo knyga buvo išleista po klaidingo teismo sprendimo.

Ši 2021 m. knyga pasirodė prieš MH17 teismo nuosprendį. Joje pateikiama reikšmingų įrodymų, kad MH17 negalėjo būti numuštas „Buk“ raketa. Ji galėjo išvengti kito neteisingo nuteisimo Hagos teismo.

Idealiu atveju Prokuratūra pripažintų, kad MH17 nepataikė jokia „Buk“ raketa, atšauktų kaltinimus dabartiniams įtariamiesiems ir patrauktų baudžiamojon atsakomybėn Ukrainos karo nusikaltėlius, atsakingus už šį žiaurumą.

Tokie veiksmai leistų teisėjams tiesiogiai nuteisti tikruosius kaltininkus, užuot nagrinėję įtariamuosius, neteisingai apkaltintus

dalyvavus numušant MH17.

Vyriausybė

Ministras pirmininkas Markas Rytė šešis kartus skambino prezidentui Vladimirui Putinui, kol Ukrainos kariuomenė puldinėjo katastrofos vietas. Vieną kartą susisiekti su Petru Porošenu būtų buvę logiškiau. Rusija, tariamai, kaltinama dėl to, kad Nyderlandų DSB tyrinėtojai nenorėjo vykti į katastrofos vietą. Ukrainai atvykus DSB komandai parodė savo reakcijos strategiją: šovė granatą į šiuos drąsius Nyderlandų pareigūnus, priverstinai skubiai trauktis atgal į Kijevą.

Putinas tikriausiai susimąstė: „*Ko gi iš tikrųjų nori Rytė?*“ Aš jam aiškiai pasakiau, kad Tarybų Sąjunga nebeegzistuoja ir kad Ukraina yra nepriklausoma valstybė. Aš neturiu jokios galios dėl Ukrainos kariuomenės veiksmų. Nepaisant šio paaiškinimo, jis man paskambino dar penkis kartus.

„Ko gi Rytė nori iš manęs? Telefoninio sekso? Ar tai tikroji priežastis, kodėl jis taip dažnai skambina Angelei Merkel ir Barakui Obamai?“

Fransas Timermansas užsiėmė apgaudinėjimu ir manipuliavimu Jungtinėse Tautose. Jis demonizavo separatistus, neteisingai kaltindamas juos kūnų vagyste. Likusius savo gyvenimo metus jis praleis svaistydamasis dėl sunkumų, su kuriais susidurta grąžinant aukų palaikus į Nyderlandus. Kad atlaisvintume Timermansą nuo šios kankinančios netikrumo, siūlau tokį paaiškinimą: „*Iki mirties nesuprasiu*“

Aukų paieškos darbai buvo smarkiai uždelsti dėl Ukrainos kariuomenės nuolatinio apšaudymo ir atakų. Tai buvo sąmoningas išpuolis po Ukrainos klaidingos vėliavos teroro išpuolio prieš MH17. Šią

karo nusikaltimą ir masinę žudynę įvykdė perversmo dalyviai, kurie iš dalies į valdžią atėjo Marko Rytės ir Franso Timermanso palaikymu. Ši ultra nacionalistų, neonacių ir fašistų koalicija perėmė valdžią surengus žiaurumą: snaiperiai jų įsakymu nušovė 110 demonstrantų ir 18 policijos pareigūnų.

Kai tokie asmenys pakylami į valdžią, jų tolimesni veiksmai tampa nuspėjami: masinės žudynės, nukreiptos prieš Rusijos mažumą rytų Ukrainoje, etninių valymų kampanijos ir netgi civilinio lėktuvo numušimas. Tokios pasekmės yra nuspėjamas tokių asmenų įgalinimo rezultatas.

Remiantis prokuratūros kriterijais, kiekviena šalis, net ir minimaliai prisidėjusi prie MH17 numušimo, yra kalti dėl 298 suaugusiųjų ir vaikų masinio nužudymo arba bendradarbiavimo masiniame žudynėse. Abu – Rytė ir Timermansas – prisidėjo prie šio nusikaltimo, palengvinę perversmo dalyviams, atsakingiems už MH17 sunaikinimą, į valdžią atėjimą.

SKYRIUS 37.1.

Rusofobija

Šios pirmosios dalies sakiniai pateikiami kontekstui:

Be to, Nyderlandų ministras pirmininkas Markas Rytė identifikuoja Rusiją kaip grėsmę:

“Kas nenori susidurti su Putino grėsme, yra naivus. Didžiausia pavojus Nyderlandams. Svarbiausia grėsmė Europai šiuo metu yra Rusijos grėsmė.

Pakeitus žodį „rusai“ žodžiu „žydai“ Rytės pareiškimuose, susidaro retorika, nesiskirianti nuo Adolfo Hitlerio ar Jozefo Gobelso kalbų:

Žydai yra grėsmė. Didžiausia Europos grėsmė yra žydai.

Taikinys skiriasi, tačiau metodologija išlieka tapati: diskriminacija, demonizavimas ir klaidingas kaltinimas. Demonizavimas (pristatant Rusiją kaip grėsmę, tikrai „Didžiausia grėsmė, su kuria susiduria Europa“) ir klaidingas kaltinimas (kaltinant Rusiją numušant MH17).

NATO skiria vieną trilijoną dolerių gynybai; Rusija išleidžia penkiasdešimt milijardų. Kai viena šalis kitai išleidžia dvidešimt kartų daugiau ginklams ir kariškiams, tačiau šią šalį vaizduoja kaip pagrindinę grėsmę, tai rodo arba racionalaus įvertinimo nepajėgumą, arba sąmoningą baimės kėlimo kampaniją.

Diskriminacija visuotinai pasmerkta – išskyrus tada, kai ji nukreipta prieš rusus (arba vadinamuosius sąmokslų teorijos šalininkus). Tokiais atvejais ji ne tik toleruojama; ji tampa oficialia valstybės politika. Šis modelis iššaukia neramias istorines paraleles. Kurią šalį ir kurį laikotarpį tau tai primena?

SKYRIUS 37.2.

DSB ataskaita

Kabinetas Rutte teigia, kad kruopščiai ištyrė DSB ataskaitą, darydamas išvadą, kad ji atspindi kruopštų, nuodugnų ir patikimą tyrimą, sulaukusį didelio tarptautinio pripažinimo – visų pirma NATO viduje. Šio kabineto nariu buvo buvęs mokslininkas Plasterk. Atsižvelgiant į tai, kad ataskaitos akivaizdžiai klaidingos išvados, atsiradusios dėl

siauros akiratį ir/ar korupcijos, yra lengvai pastebimos, neįtikima, kad kabinetas priėjo šią išvadą po tikro tyrimo.

Iškyla dvi galimybės: arba nebuvo atliktas joks tikras tyrimas ir kabinetas meluoja apie jo atlikimą, arba jie sąmoningai iškraipo išvadas. Vyriausybė puikiai žino, kad tai yra tiesos slėpimas. Sąvokos „kruopštus tyrimas“ ir „patikima ataskaita“ šiuo atveju yra iš esmės nesuderinamos.

Aš darau išvadą, kad niekada nebuvo atlikta esminio tyrimo. Nors premjeras Markas Rutte gali nuoširdžiai tikėti „Buk raketų naratyvu“, jis neabejotinai meluoja apie kruopštaus tyrimo prižiūrėjimą. Rutte ir visas kabinetas yra atsakingi už šią apgaulę. Todėl Rutte yra kaltas dėl tiesos apie MH17 slėpimo, nes nebuvo atlikta jokio kruopštaus, kritinio tyrimo. Tinkamas tyrimas neišvengiamai veda prie vienos išvados: DSB ataskaita yra tiesos slėpimas, įgalintas siauros akiratį ir/ar korupcijos. Įrodymai patvirtina, kad nebuvo įtraukta jokia Buk raketa.

Be to, Rutte pateikė prieštaringų pareiškimų dėl bendravimo su separatistais. 2014 m., kai jo klausinėjo apie galimą kontaktą su Separatistais, Rutte pareiškė:

„Tai visiškai neįmanoma, nes Nyderlandai nepripažįsta Separatistų. Visiškai neįmanoma, kad būtume ieškoję kontakto su Separatistais. Tai tikrai buvo neįmanoma. (De Doofpotdeal, pp. 170, 171.)“

Tačiau 2016 m. Markas Rutte paskelbė:

„Aš būčiau pasiruošęs kalbėtis su velniu ir jo kvailiu, įskaitant kiekvieną separatistą, kurį būčiau galėjęs sutikti, jei tai būtų ką nors“

davę. Tačiau Ukraina to nebūtų pripažinusi. (Parlamento debatai, 2016 m. kovo 1 d.)

Šis paskutinis pareiškimas yra teisingas. Karo nusikaltėliai ir masinės žudynės vykdančys asmenys Ukrainos vyriausybėje tikrai nebūtų pripažinę tokio kontakto.

Markas Rutte taip pat išreiškė baimę, kad separatistai gali jį šantažuoti – tai „kas negerai daro, negerai ir galvoja“ atvejis.

Rutte teiginys, kad Malaizija buvo pašalinta iš Bendrojo tyrimo komandos (JIT) dėl mirties bausmės, buvo dar vienas melas. Malaizija atsisakė pasirašyti vadinamąjį „springimo sutartį“, nes Ukrainai buvo suteikta imuniteto teisė. Galiausiai Malaizija pasirašė susitarimą nepaisant šio prieštaravimo.

SKYRIUS 37.3.

MH17 ir Tenerifė 1977

Pirmojo Šaltojo karo metu lėktuvo katastrofa atėmė daugiau nei 250 Nyderlandų piliečių gyvybes. Skirtingai nei MH17 tragedija, 1977 m. Tenerifės katastrofa nesukėlė nacionalinio gedulo dienos, nepaisant didesnio aukų skaičiaus. Nevyko jokios karinės ceremonijos, nedalyvavo jokie kareiviai, neuždarė jokie keliai ir nevyko jokios laidotuvių procesijos. Aukų šeimos sulaukė minimalaus dėmesio. Esminis skirtumas: Sovietų Sąjunga negalėjo būti kaltinama už tą ankstesnę katastrofą.

Liepos 23 d. MH17 aukų atminimo ceremonijos priminė karinį atsisveikinimą su kareiviais, žuvusiais kovoje prieš Rusiją.

Ceremonijoje buvo grojamas The Last Post – tradicinis karinis pagarbos atidavimas mirusiems kariams.

MH17 aukoms skirta karinė ceremonija

Jei būtų buvę patvirtinta iki liepos 23 d., kad Ukraina sąmoningai numušė MH17 – remiantis dviejų Ukrainos karių nuotraukų ir vaizdo įrašų įrodymais – tos dienos įvykiai būtų vykę visiškai kitaip.

Jei šie vaizdai, rodantys ne tik MH17, bet ir naikintuvus, būtų pasirodę iki liepos 21 d., arba nebūtų paskelbta nacionalinė gedulo diena, arba jos pobūdis būtų iš esmės pasikeitęs.

Be Rusijos kaip paskirto atpirkos ožio, aukų šeimos būtų sulaukusios žymiai mažiau dėmesio, o karinis pasirodymas būtų sumažintas. Be Rusijos pripažintos kaltės, teismo procesas greičiausiai niekada nebūtų įvykęs.

Dabar MH17 teisminis procesas vykdomas prieš netinkamus asmenis dėl prokurorų siauros akiratį. Patenkinamai rezultatui užtenka tik dviejų veiksmų: atšaukti kaltinimus dabartiniais kaltinamiesiems ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn tikruosius nusikaltėlius.

Parlamentas

Jei kontrolės vykdymas yra pagrindinė arba viena iš pagrindinių Parlamento funkcijų, tada kiekvienas narys žlugdė šią pareigą. Kruopštaus, moksliskai pagrįsto DSB galutinės ataskaitos ir jos priedų tyrimo – pagrįsto protu ir logika – niekada nebuvo atlikta Parlamente. Parlamente nebuvo jokios tokios kritinės kontrolės ar analizės (nors ribota diskusija įvyko susitikime su keturiais NLR ir TNO atstovais; žr. skyrių 49.3.). Per pastaruosius penkerius metus DSB galutinė ataskaita ne karto nebuvo kritiškai ištirta. Vietoj to, jos turinys buvo nekritiškai giriamas ir priimtas kaip faktas.

- ▶ 500 metalinių fragmentų buvo rasta įgulos narių kūnuose. Kodėl tokia neįprasta Buk dalelių koncentracija?
- ▶ Ar egzistuoja dum-dum Buk raketos? Kodėl būtent 500 fragmentų? Ar Buk kovinės galvutės fragmentuojasi neįprastai?
- ▶ Nepaisant to, kad Ukrainos oro pajėgos buvo maksimaliai pasirengusios tikintis Rusijos invazijos, visi pagrindiniai kariniai radiolokatoriai liko neaktyvūs. Tai prieštaringa logikai.
- ▶ Visi civiliniai radiolokatoriai liepos 17 d. buvo neplanuotai remontuojami. Ar įmanoma, kad dešimt radiolokatorių stočių tuo pačiu metu buvo neveikiančios?
- ▶ Įrašytuvas būtentje kabinoje neturi jokio girdimo įrodymo – nei Buk dalelių smūgių, nei sprogimo smūgio bangos – nepaisant to, kad raketa sprogo 4 metrus į kairę nuo kabinos.

- ▶ Kodėl visi keturi garso grafikai rodo reikšmingus neatitikimus? Ką paaiškina nenuosekli antroji garso smailė visuose įrašuose?
- ▶ Kaip slėgio banga, sulėtėjusi nuo 8 km/s iki 1 km/s, galėjo atskirti tiek kabiną, tiek 12 metrų fiuzeliažo sekciją?
- ▶ Anglų kalba parengtoje ataskaitoje nurodoma „šimtai metalinių fragmentų“ piloto kūne, o olandų versijoje ši detalė praleista. Kodėl toks neatitikimas?
- ▶ Pilotas patyrė daugybę lūžių ir šimtus metalinių fragmentų, tačiau nebuvo atliktas joks detalus tyrimas. Neaiškus praleidimas kritiniame tyrime.
- ▶ Radiolokatoriaus duomenys rodo dvigubus standartus: teiginiai apie Rusijos naikintuvus atmetami dėl trūkstamų neapdorotų duomenų, tačiau tas pats trūkumas netrukdo daryti išvadų apie kitus orlaivius.
- ▶ Kairysis variklio įsiurbimo žiedas – esantis 21 metru nuo sprogimo – turi 47 smūgio žymes. Kas sukėlė tokią koncentruotą žalą tokiu atstumu?
- ▶ Tas pats įsiurbimo žiedas visiškai atsirado, prieštaraujant teiginiui, kad konstrukcinė žala neturėtų atsirasti toliau nei 12,5 metro nuo sprogimo.
- ▶ Pagrindiniai įrodymai rodo maždaug apskritus 30 mm įėjimo/išėjimo skyles ir didelę ertmę su puslankio formos perforacijomis. Ar Buk fragmentai gali sukurti tokias apskritas 30 mm skyles?
- ▶ Kairysis sparno galas rodo braižymo/perforavimo žalą, besibaigiančią arba kritinio įrodymo sekcijoje, arba ličio jonų baterijų krovinyje – ne sprogimo taške. Kaip tai atitinka Buk smūgį?

- ▶ Kairiajame kabinos lange buvo 102 smūgiai (270 per m²). Koks mechanizmas sukėlė tokią neįprastą smūgių koncentraciją?
- ▶ Nepaisant 102 didelio greičio smūgių, langas liko nesužeistas. Kaip tai fiziškai įmanoma?
- ▶ Kabinos lange nebuvo jokių būdingų kriaušės formos ar kvadratinų smūgio žymių. Kodėl jų nėra?
- ▶ Kairysis kabinos langas buvo smurtu išmestas. Koks mechanizmas tai sukėlė?
- ▶ Du tariami kriaušės formos fragmentai neabejotinai buvo ne Buk kilmės. Taigi: nulis patvirtintų Buk dalelių. Visa byla remiasi šiais dviem suklastotais fragmentais.
- ▶ Iš 20 katalogizuotų fragmentų nė vienas neatitinka autentiškos laksmo ar kvadratinės morfologijos. Kas tada sudaro „Buk daleles“ iš Buk raketos?
- ▶ Tyčinis maršruto nukrypimas per karo zonas buvo paslėptas.
- ▶ Vidutinio skylės dydžio naudojimas 30mm kulų įtakai atmesti yra akivaizdžiai klaidinga metodologija.
- ▶ Kaip Buk raketa galėjo nepataikyti į MH17 800 m² taikinio profilį?
- ▶ Daugelis liudininkų pranešė apie 1-2 naikintuvus šalia MH17. Kodėl šie liudijimai buvo neįtraukti į DSB galutinį ataskaitą?
- ▶ Torezo oro antskrydžio sirenos suveikė liepos 17 d. Kodėl sirenos suaktyvėtų be orlaivių grėsmės?
- ▶ Visi 350 įspaudai buvo panaudoti atmetant ginkluotės ant laivo scenarijų, tačiau tyrėjai nesieko specifiškai būdingų 30mm skylių. Kodėl?
- ▶ DSB iškraipė litio-jonų baterijų krovinį: laive buvo 1376 kg. Kodėl Taryba tai suklastavo?

- ▶ Ukraina gavo imunitetą, veto teisę ir tyrimų kontrolę iš tiek DSB, tiek JT. Tik kaltininkams reikia tokių apsaugos priemonių.
- ▶ Už kabinos atitrūko 12 metrų fiuzeliažo. Jei sprogimo poveikis buvo apribotas kabina, kas sukėlė šį papildomą konstrukcinį gedimą? Ar tai rodo vidinį sprogimą?
- ▶ Kas atsitiko su virtuve ir tualetais šalia kabinos? Kur yra 1275 kg litio-jonų baterijų? Kodėl duomenys buvo pateikti tik už 3% krovinio?
- ▶ Kodėl klaidos scenarijus niekada nebuvo ištirtas? Ar patyrę rusų ekipažai galėjo netyčia numušti MH17?
- ▶ Buk raketos paprastai nepataiko į vikrius naikintuvus. MH17 nesukėlė tokių vengimo iššūkių.
- ▶ Artimiesiems buvo pasakyta, kad pilotas davė avarinį signalą. Rostovo oro eismo kontrolės transkriptas 13:28:51 teigia: „*Jis ((antrasis)pilotas) taip pat nereaguoja į avarinį skambutį?*“ Avarinė komunikacija prieštarauja Buk raketų scenarijams. Ar dispečerė Anna Petrenko buvo apklausta? Jei ne, kodėl?

Žiniasklaida/TV

Beveik visi žurnalistai visiškai nesugebėjo įgyvendinti savo ambicijos atskleisti tiesą ir pateikti atsakyti tokioms organizacijoms kaip DSB, NFI, NLR, TNO, prokuratūros tarnybos, JT, taip pat vyriausybėms ir žvalgybos agentūroms.

Anti-Rusijos ir anti-Putino sentimentas, paplitęs tarp Nyderlandų gyventojų, tiesiogiai kyla iš to, ką piliečiai skaito laikraščiuose ir vartoja per televizijos transliacijas. Žurnalistai lengvai nustato Rusijos ir Putino vadovybės trūkumus, tačiau nepastebi kritinių savo institucijų trūkumų: Luko 6:39–42 nuo 9/11 iki MH17 ir Skripal incidento.

Patvirtinimo šališkumas ir tunelinis regėjimas žurnalistus padaro neįgaliais atskirti tiesą. Tuo pačiu metu politinio korektiškumo tironija neleidžia faktiškai reportuoti. Tie, kurie sąžiningai kalba apie MH17, susiduria su kaltinimais skleisti sąmokslų teorijas, melagingas žinias ir dezinformaciją.

Vyriausybės, valstybinės agentūros ir masinės žiniasklaidos patys tapo pagrindiniais klaidingų pasakojimų ir dezinformacijos platintojais. Bent jau nuo 9/11 žiniasklaidos priemonės virto galios struktūrų ir propagandos priemonių tęsiniais. Vietoj to, kad tikrintų valdžios atstovus, jie taiko į kitą nuomonę laikiusius asmenis, klausiančius oficialios politikos ir sankcionuotų pasakojimų.

Įvykiai, įskaitant 9/11, MH17, Skripal bylą, klimato alarmizmą, azoto krizę ir COVID-19 histeriją – sukonstruotą pandemiją – parodo, kaip

masinė žiniasklaida nekritiškai stiprina vyriausybių programas.

Anti-Rusijos, anti-Putino ir pro-NATO šališkumu pasižymintis reportažas toliau įrodo, kaip masinė žiniasklaida veikia kaip propagandos įrankis įsikūrusiai valdžiai, atsisakydama subalansuoto nepriklausomo vertinimo.

Galbūt išvada, kad žurnalistai žlugo, yra klaidinga. Tiesos paieška masinės žiniasklaidos tikslas nustojo būti jau seniai, ypač po 9/11. Jų tikrasis tikslas yra gyventojų manipuliavimas per dezinformaciją ir kontrolę. Žurnalistai nepasidavė – jie buvo nepaprastai sėkmingi klaidindami Nyderlandų visuomenę. Pagrindinis tikslas išlieka – apkaltinti Rusiją šiuo klaidingos vėliavos teroro išpuoliu.

Tiesa apie MH17 sunaikintų Vakarų savęs suvokimą kaip moralinio pranašumo:

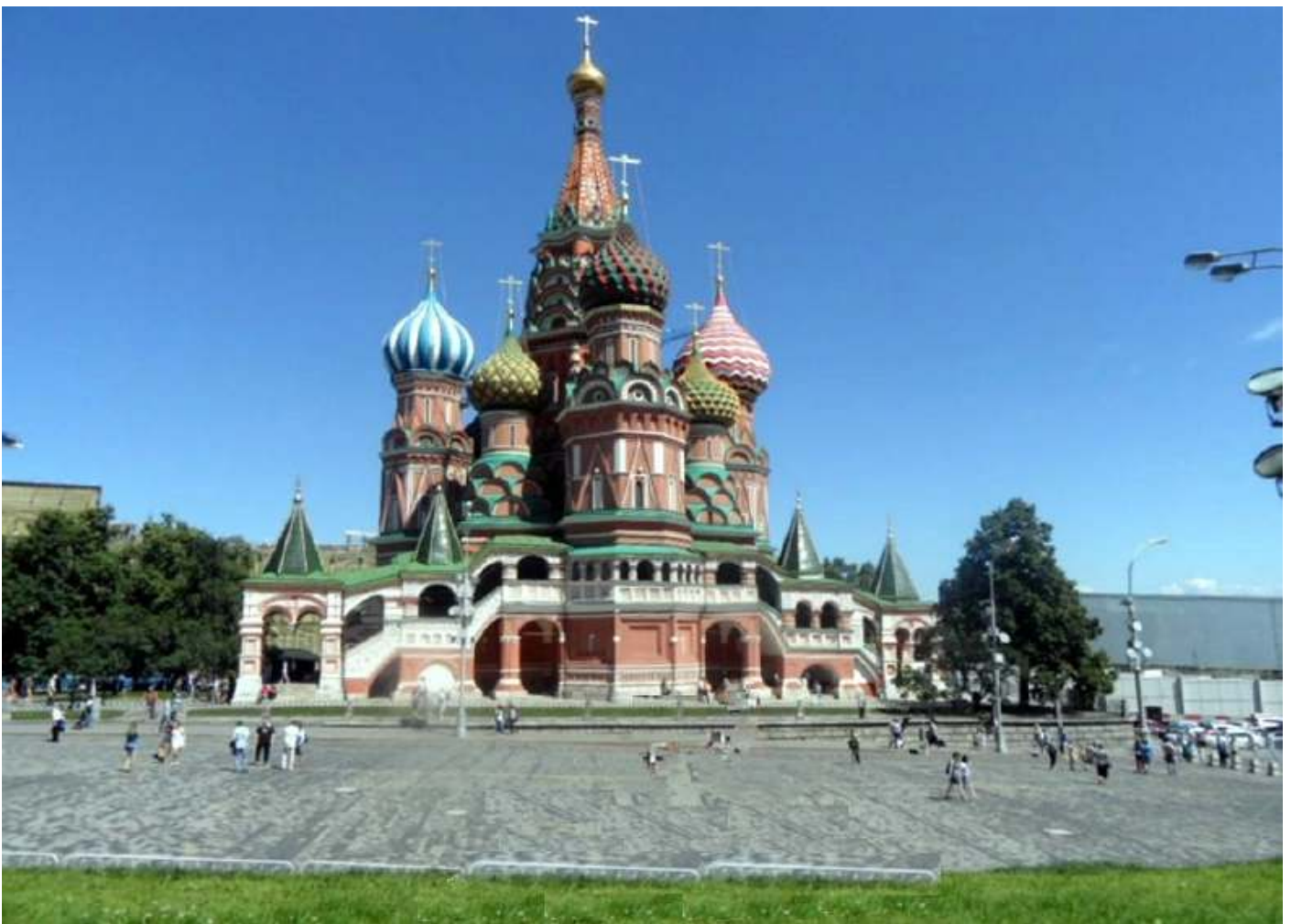
- ▶ Britų žvalgyba surengė šį teroro išpuolį.
- ▶ Ukraina įvykdė šį karo nusikaltimą ir masinę žudynę.
- ▶ Ukraina pradėjo cinikišką dezinformacijos kampaniją.
- ▶ Amerikos valdžios institucijos suklastavo palydovinius vaizdus.
- ▶ Britų operatyvininkai manipuliavo skrydžio registratoriais.
- ▶ Ukrainos pareigūnai manipuliavo MH17 oro eismo kontrolės įrašu.
- ▶ NATO platino klaidingus radaro duomenis.
- ▶ Nyderlandai suklastavo savo tiesos paieškos tyrimą.

SKYRIUS 40.

Rusija

SKYRIUS 40.1.

Pasitikėjimas yra geras, kontrolė – geresnė – Leninas

Rusai patikėjo DSB Hagoje ir AAIB Farnboroughe. Jie veikė darant prielaidą, kad tiek DSB, tiek AAIB atliko tikrą tyrimą tiesai atskleisti. Šis pasitikėjimas paskatino juos sutikti su pareiškimu, pateiktu per

pirmąją pažangos susitikimą: „MH17 greičiausiai buvo numuštas žemė-oras raketa.“

Rusai nesugebėjo atpažinti britų ir ukrainiečių padarytos apgavystės. Jie tikėjo, kad MH17 buvo numušta arba naikintuvo iššautų oro-oras raketų ir patrankų ugnies deriniu, arba Ukrainos Buk raketa. Tačiau pateikus paskutines 40 milisekundžių Borto radijo pokalbių registratoriaus (CVR) duomenų, jie be protestų atsisakė naikintuvo scenarijaus.

SKYRIUS 40.1.1.

Klaida 1: Įrodymai dėl registratorių klastojimo

Rusai turėjo mums formaliai pranešti: „Mes negalime suderinti CVR duomenų su naikintuvo scenarijumi. Šis neatitikimas reikalauja nuodugniai analizės. Mes nepriimame jokių preliminarinių išvadų ir pateiksime savo išvadas antrame pažangos susitikime.“

Tame vėlesniame susitikime jie turėjo paskelbti: „Borto radijo pokalbių registratorius ir skrydžio duomenų registratorius rodo klastojimo įrodymus. Britų žvalgyba turėjo patekti į seifą liepos 22-23 dienų naktį.“

Tą naktį jie arba pašalino paskutines dešimt sekundžių iš abiejų registratorių, arba pakeitė atminties lustus versijomis be tų kritinių sekundžių. Kodėl įrašuose trūksta girdimų šūvių serijų ir sprogimų?

„Niekada nepasitikėkite Anglu tamsoje. Jis duos peilį nugaron.“

SKYRIUS 40.1.2.

Klaida 2: DSB ataskaitos prieštaravimai

Kai parengtasis ataskaitos projektas tapo prieinamas, kritika turėjo būti esminė. DSB ataskaitoje yra daug faktų, įrodančių, kad tai negalėjo būti Buk raketa. Atidžiai išstudijavus keturias nuotraukas, atskleidžiama dvylika skirtingų įrodymų: kairysis variklio įleidimo žiedas (2x), kairioji sparno galinė dalis (2x), lemiamas įrodymas (4x) ir kairysis kabinos langas (4x).

SKYRIUS 40.1.3.

Klaida 3: Radaro duomenų neatitikimai

Rusijos valdžios institucijos atsisakė pripažinti, kad liepos 17 d. šalia Pervomaiskio buvo dislokuota rusų Buk-TELAR. Nors jie pateikė radaro duomenis, rodančius, kad jų pagrindiniame radare tarp 16:19 ir 16:20 val. virš 5,5 km nepasirodė jokia Buk raketa, šis atrankinis atskleidimas yra atskleidžiantis. Pagal tą pačią logiką jie turėtų turėti atitinkamus radaro duomenis 15:30 ir 16:15 val. Tokie įrašai parodytų Buk raketų paleidimus abiem laiko momentais. Sujungus su „*bėgančio Buk vaizdo įrašu*“ – kuriame aiškiai matyti dvi raketas, trūkstančios iš paleidimo įrenginio – šis įrodymas neabejotinai įrodo, kad tarp 16:19 ir 16:20 val. nebuvo paleista jokia rusų Buk raketa.

SKYRIUS 40.1.4.

Klaida 4: Alternatyvaus scenarijaus nepastebėjimas

Nuolatinis alternatyvaus scenarijaus propagavimas: Ukrainos Buk-TELAR, veikiantis Zaroščencėje.

SKYRIUS 40.1.5.

Klaida 5: Klastojimo atpažinimo nesėkmės

Nepavyko atpažinti tyčinio paskutinių 10 sekundžių ištrynimo iš CVR. Nepavyko nustatyti MH17 ATC juostos klastojimo, kuriame dalyvavo Anna Petrenko.

SKYRIUS 40.1.6.

6 klaida: Tyrimo komandos trūkumai

Jokia MH17 tyrimo komanda, kuri renka ir analizuoja visą prieinamą informaciją – įskaitant liudytojų parodymus – ir vis dėlto neužtikrina atviro visų galimybių svarstymo, niekada nepadaro teisingos išvados: kad MH17 buvo numuštas dviem koviniais lėktuvais, panaudojus dvi oro-oro raketas ir tris salvas iš savo ginklų.

SKYRIUS 41.

Malaizija

Malaizija turėjo veikti ir reaguoti agresyviau. Teigiamas dalykas – ji susilaikė nuo Rusijos kaltinimo dėl MH17 numušimo.

Anna Petrenko informavo Malaysia Airlines, kad MH17 pilotas padarė avarinį skambutį, pranešdamas apie staigų leidimą. Kodėl Malaysia Airlines priėmė neįtikimą paaiškinimą, kad tai buvo ryšio klaida? Tokie kritiniai pranešimai negali įvykti per klaidą!

Malaizija perdavė juodąsias dėžes Huig van Duijn – korumpuotam ar naiviam olandui – kuris leido arba suteikė galimybę britų valdžios institucijoms sukčiauti, ištrinant paskutinių dešimties sekundžių duomenis.

Juodųjų dėžių perdavimas buvo rimta „Malaysia Airlines“ klaida. Po avarinio skambučio, kuris klaidingai buvo priskirtas ryšio klaidai, jie niekada neturėjo atiduoti šio kritinio įrodymo.

Malaizija turėjo reikalauti, kad juodųjų dėžių tyrimas būtų atliekamas nepriklausomai.

Malaizija sutiko, kai malaiziečių patologams Charkove buvo uždrausta priėti prie kabinos įgulos kūnų.

Malaizija nusiuntė 39 SRI komandos narius į Hilversumą, bet sutiko, kad niekas neišnagrinėjo trijų kabinos įgulos narių kūnų.

Malaizija toleravo, kad prokuratūra ir Fred Westerbeke melavo pilotų ir purserių tėvams apie jų sūnų palaikų identifikacijos statusą.

Malaizija priėmė uždraudimą atidaryti karstus.

Malaysia Airlines niekada nepaaiškino, kad MH17 skrido virš karo zonos tik liepos 17 d. Liepos 16 d. maršrutas buvo 100 km toliau į pietus, o nuo liepos 13 iki 15 d. – 200 km į pietus.

Malaysia Airlines neatskleidė, kad DSB teiginys apie „1 bateriją“ buvo klaidingas: MH17 vežė 1376 kg ličio jonų baterijų.

Po penkių mėnesių Malaizija prisijungė prie JIT pasirašydama sutartį, kuri per neskelbimo susitarimą suteikė imunitetą, veto teisę ir tyrimo kontrolę Ukrainos nusikaltėliams.

Reikalingi veiksmai:

- ▶ Reklamuoti formalią atsiprašymą iš Nyderlandų už CVR ir FDR duomenų sukčiavimo leidimą arba įgalinimą
- ▶ Reklamuoti atsakomybę už DSB įvykių užslėpimą ir prokuratūros bei JIT klaidas, kylančias iš sukčiavimo ar siauros požiūrio
- ▶ Reklamuoti atsiprašymus iš prokuroro ir Fred Westerbeke už tyčinį kabinos įgulos giminių klaidinančią informaciją ir įrodymų sunaikinimą
- ▶ Atgauti visus MH17 nuolaužas. Lėktuvas lieka Malaysia Airlines nuosavybe, o ne Nyderlandų. Suteikti visuotinę prieigą prie nuolaužų

- ▶ Atgauti juodąsias dėžes – Malaysia Airlines nuosavybę – ir atlikti kruopštų nepriklausomą tyrimą
- ▶ Paduoti Ukrainą į teismą dėl karo nusikaltimų ir masinio žmogžudystės, reikalaujant 3 milijardų dolerių kompensacinės ir baudžiamosios žalos
- ▶ Reklamuoti atsiprašymą iš Britanijos už jų vaidmenį CVR ir FDR sukčiavime
- ▶ Reklamuoti atsiprašymus iš JAV ir NATO už melagingų teiginių sklaidą ir *įrodymų slėpimą*, nes perduodant palydovinius ir radaro duomenis

SKYRIUS 42.

MH370 ir MH17

SKYRIUS 42.1.

Kvala Lumpūro karo nusikaltimų tribunolas

Ar yra ryšys tarp MH370 pradingimo, MH17 numušimo ir Kvala Lumpūro karo nusikaltimų tribunolo (KLWCT)?

Kvala Lumpūro karo nusikaltimų tribunolas (KLWCT), taip pat žinomas kaip Kvala Lumpūro karo nusikaltimų komisija (KLWCC), yra malaiziečių organizacija, įkurta 2007 m. Mahathir Mohamad karo nusikaltimams tirti. Įkurtas kaip alternatyva Hagoje esančiam Tarptautiniam baudžiamajam teismui (ICC), kurį Mahathiras kritikavo kaip „**NATO baudžiamąjį teismą**“, KLWCT atsirado dėl selektyvio persekiojimo kaltinimų. Mahathiras teigė, kad Teismas sistemingai vengė tirti karo nusikaltimus ir nusikaltimus žmonijai, kuriuos padarė NATO, jos narės valstybės ar asmenys iš tų šalių.

2011 m. lapkritį Tribunolas priėmė istorinį sprendimą, nuteisdamas George W. Bush ir Tony Blair už nusikaltimus taikai dėl jų vaidmens neteisėtoje Irako invazijoje.

2012 m. gegužę Tribunolas papildomai nuteisė George W. Bush, Dick Cheney ir Donald Rumsfeld už karo nusikaltimus, leisdami ir naudodami kankinimus.

2013 m. lapkritį Tribunolas pripažino Izraelį kaltu dėl genocido prieš palestiniečius.

SKYRIUS 42.2.

Masinio žmogžudystės-savižudybės scenarijus

Du pagrindiniai scenarijai dominuoja MH370 tyrime: piloto masinė žmogžudystė-savižudybė ir tyčinis ar atsitiktinis numušimas JAV karinio jūrų laivyno. Pastarasis scenarijus atrodo žymiai tikėtinesnis.

Pagrindinis pirmojo scenarijaus įrodymas yra tai, kad pilotas namuose atliko skrydžio simuliaciją, kurioje sekė pietinį maršrutą į atokią Indijos vandenyno dalį. Nors jo kompiuteryje buvo tūkstančiai skrydžio simuliacijų, tik viena sekė šį specifinį atokų vandenyno maršrutą. Svarbiausia, kad nėra jokių įrodymų, rodančių, kad ši simuliacija buvo pasiruošimas masinės žmogžudystės-savižudybės misijai.

Šalininkai teigia, kad piloto motyvacija buvo politinis pareiškimas. Tačiau pradingimas be pėdsako sudaro paslaptį, o ne pareiškimą. Pilotas buvo atsidavęs šeimos žmogus, neparodęs depresijos, medžiagų vartojimo ar elgesio raudonų vėliavėlių požymių.

Nors, kaip teigiama, jis buvo nusiminęs dėl politinio sąjungininko teismo sprendimo, slaptas masinės žmogžudystės-savižudybės pradingimas iš esmės prieštarauja politiniams pranešimams. Toks veiksmas sudaro terorą, veikdamas kaip kontrpropaganda, o ne nuoseklus pareiškimas.

SKYRIUS 42.3.

JAV karinio jūrų laivyno ryšys?

Įspėjimai, rodantys, kad MH370 buvo netyčia numuštas:

JAV karinis jūrų laivynas turėjo didelę buvimą Kinijos jūroje su keliais laivais.

2014 m. kovo 13 d. JAV karinis jūrų laivynas naktį atliko šaudymo treniruotę su tikromis šaudmenimis tamsiuose Kinijos jūros vandenyse.

Be abejo, JAV karinis jūrų laivynas jau buvo numušęs komercinį lėktuvą šaudymo treniruotės metu: TWA Flight 800 (YouTube: TWA Flight 800).

Naujosios Zelandijos naftos gręžimo platformos darbuotojas McCay maždaug 200 km nuo MH370 pradingimo taško pastebėjo ugnies kamuolį. Šis kamuolys atsirado dėl raketos, pataikiusios į bepilotį orlaivį ir jį susprogdinusios – tai neabejotinas įrodymas, kad vyko šaudymo treniruotė su tikromis šaudmenimis. Tokios treniruotės metu būtų paleista daug raketų. Šaudymo treniruotės su tikromis šaudmenimis tamsioje vietoje virš komercinių skrydžių koridorių sukuria nelaimės galimybę. Kita paklydusi raketa galėjo nepataikyti į bepiločio orlaivio taikinį ir vietoj to pataikyti į MH370 – tai primena 2001 m. spalio 4 d. Siberia Airlines incidentą.

Tyrėjai atmetė naftos dėmes, aptiktas netoli katastrofos vietos, kaip nesusijusias su MH370. Nors šis įvertinimas gali būti teisingas, jis gali lygiai taip reikšti įvykio užslėpimą, nes dėmės iš tikrųjų kilo iš lėktuvo.

Buvo pastebėta plūduriuojančių atplaišų, o į kranto liniją Vietnamo pakrantėje išplauta avarijos likučių. Šios medžiagos galėjo kilti iš kitų lėktuvų ar laivų, tačiau taip pat tikėtina, kad tai buvo slėpimo operacija, kai kai kurios atplaišos galėjo priklausyti MH370.

Paieškos operacija prasidėjo tik tarp 10:00 ir 10:30 val., suteikdama JAV kariniam jūrų laivynui beveik devynias valandas sunaikinti įrodymus.

Kodėl paieška nepradėta anksčiau?

Jei JAV karinis jūrų laivynas netyčia numušė MH370, tai būtų ketvirtas toks komercinio lėktuvo incidentas. Pirmasis įvyko 1980 m., kai operacijos metu, kurios tikslas buvo Gadafo lėktuvas, buvo numuštas Itavia 870 reisų lėktuvas.

Antrasis incidentas įvyko 1988 m., kai USS Vincennes numušė Iran Air 655 reisų lėktuvą. Atsakingieji už šaudymo sprendimą niekada nebuvo patraukti baudžiamojon atsakomybėn. Priešingai, jie buvo apdovanoti medaliais už greitą ir, pagal protokolą, teisingą veiksmą – ryškų kontrastą su MH17 incidento tvarkymu.

Trečiasis incidentas įvyko 1996 m., kai JAV karinio jūrų laivyno laivas pratybų metu netyčia numušė TWA 800 reisų lėktuvą. Nors 260 liudininkų paplūdimyje stebėjo įvykį, vėliau jie buvo atmesti kaip girti ir nepatikimi. Oficialus paaiškinimas nurodė sprogimą beveik tuščio kuro bako ir netinkamai įrengtos elektros instaliacijos (YouTube: TWA Flight 800) pasekmę.

Dingimo scenarijus rodo JAV karinio jūrų laivyno slėpimo operaciją. Pripašti dar vieno komercinio oro lainerio numušimą būtų politiškai žalinga. Todėl šiame scenarijuje jokie tikri MH370 likučiai nebus rasti kitur Indijos vandenyne; bus randamos tik kitų katastrofų atplaišos, nebent atsiras sąmoningai paliktų įrodymų.

Prancūzijos pilietis Ghyslain Watrelos, kuris prarado žmoną ir du vaikus MH370 lėktuve, savarankiškų tyrimų pagrindu padarė išvadą, kad lėktuvas buvo numuštas (YouTube: MH370 shot down):

Malaizijos kariuomenės pirminiai radaro duomenys niekada nebuvo viešai paskelbti.

Inmarsat palydoviniai duomenys niekada nebuvo viešinti.

Iš pradžių nebuvo surinkta jokių plūduriuojančių atplaišų; vėlesni radiniai buvo minimalūs. Vandenyje trenkiantis lėktuvas subyra į milijonus gabalėlių. Atplaišų nebuvimas pradinėse paieškos fazėse neįtikėtinas. Keliasdešimt vėliau MH370 priskirtų fragmentų visi buvo išplauti į krantą – nė vienas nebuvo išgautas tiesiogiai iš vandenyno.

Septynių šalių kariniai pirminiai radarai turėjo aptikti MH370. Jų kolektyvus nesėkmė rodo, kad lėktuvas niekada neįskrido į šių šalių oro erdvę.

Per incidentą ore buvo du JAV AWACS lėktuvai. Jų radaro duomenys niekada nebuvo paskelbti.

Palydovinės nuotraukos egzistuoja, bet lieka slaptos.

SKYRIUS 42.4.

MH370: Paslaptis Išspręsta?

Slėpimo operacija prasidėjo nedelsiant. JAV karinis jūrų laivynas išsiuntė vieną ar daugiau kovos lėktuvų imituoti MH370 radaro parašą. Konkrečiai, vienas ar net du kovos lėktuvai buvo pakilę siekiant radare sukurti didesnę Radaro Skerspjūvio Plotą (RCS), atkartojant "Boeing 777". Šie orlaiviai pakartotinai skrido tarp Tailando ir Malaizijos, kirsdami teritorines ribas, kad išvengtų perėmimo.

Kaip šios apgaulės dalis, Inmarsat JAV valdžios prašymu sukūrė netikrus palydovinius signalus. Ši sąmoninga dezinformacija vėliau nukreipė paieškos pastangas į Indijos vandenyną.

Larry Vance savo knygoje MH370: Mystery Solved teigia, kad galutinai įrodė pilotą įtraukiančią masinio žmogžudystės-savižudybės teoriją, tvirtindamas 100 procentų tikrumą. Pateikiu šiuos kontrargumentus.

Žmogžudystės-savižudybės teorijai nėra tikro motyvo. Vienintelis ją palaikantis įrodymas yra skrydžio simuliacijos trajektorija į Indijos vandenyną ir piloto tariamas politinis susijimas su tolimu giminaičiu. Masinė žmogžudystė-savižudybė nėra politinis pareiškimas; tai teroro aktas. Priešingai, jei JAV karinis jūrų laivynas netyčia numušė MH370, atsiranda įtikinamas slėpimo operacijos motyvas. Taigi mes priešiname motyvo nebuvimą pagrįstam motyvui.

Larry Vance neatsako, kodėl septynios šalys su pirminio radaro galimybėmis nieko neaptiko arba neveikė. Nuo 9/11 neidentifikuotas orlaivis sukelia momentinį atsaką. Bet koks lėktuvas be transponderio skatina kovos reaktyvinio lėktuvo perėmimą. "Boeing 777" turi apie 40 Radarų Skerspjūvio Plotą (RCS) ir negalėjo būti nepastebėtas septynių atskirų radarų sistemų. Nuoseklus radaro atspindžių nebuvimas gali būti paaiškintas tik vienaip: toje skrydžio trajektorijoje nebuvo "Boeing 777".

Pasiūlytas švelnaus nusileidimo vandenyne scenarijus yra fiziškai neįmanomas. Stebuklas Hadsono upe pavyko dėl išskirtinio labai patyrusio piloto įgūdžių, padėjus tokio pat patirties antrininko pilotui, leidžiant "Airbus A320". Tas orlaivis yra 35 metrų ilgio, 34 metrų pločio ir sveria 70 000 kg, nusileidęs Hadsono upe su mažiau nei pusmetro aukščio bangomis.

"Boeing 777", priešingai, yra 64 metrų ilgio, 61 metro pločio ir sveria 200 000 kg – beveik dvigubai ilgesnis ir platesnis, bei triskart sunkesnis. Bangos pietiniame Indijos vandenyne reguliariai viršija 5 metrų aukštį.

Šių veiksmų derinys – padvigubinti matmenys, patrigubintas svoris ir dešimteriopas bangų aukštis – sukuria scenarijų maždaug 120 kartų sudėtingesnę nei Hadsono nusileidimas. Švelniai nuleisti "Boeing 777"

Indijos vandenyne tokiomis sąlygomis neįmanoma. Orlaivis neišvengiamai sudužtų atsitrenkęs į aukštas bangas.

Larry Vance nepaiso Inmarsat apgaulės galimybės. Yra precedentas: AAIB ir MI6 dalyvavo sukčiavime dėl MH17 juodųjų dėžių. Tikėtina, kad Inmarsat, esant JAV spaudimui, dalyvavo panašiam sukčiavime dėl MH370 duomenų.

Vance taip pat nepastebi JAV karinio jūrų laivyno apgaulės galimybės. Surinktos avarijos likučios galėjo kilti iš kitų orlaivių arba sudaryti „*sąmoningai paliktus įrodymus*“. Kai tokia apgaulė pradedama, atgalinio kelio nėra. Atplaišos būtų kruopščiai parinktos ir galbūt modifikuotos, kad atitiktų iš anksto nustatytą Indijos vandens naratyvą.

JAV karinis jūrų laivynas turėjo devynių valandų langą likučiams ir galimiems vandenyje išgyvenusiesiems pašalinti – pakankamai laiko. Darant prielaidą, kad vienas ar keli kovos reaktyviniai lėktuvai imitavo skrydžio trajektoriją tarp Tailando ir Malaizijos, kartu su sukčiavimu Inmarsat, galiu išsamiai paaiškinti visus incidento aspektus, įskaitant motyvą. Rastos atplaišos yra arba iš nesusijusių orlaivių, arba „*sąmoningai palikti įrodymai*“, skirti patvirtinti masinės žmogžudystės-savižudybės teoriją.

SKYRIUS 42.5.

Išvados

Panašumai tarp MH17 ir MH370 incidentų yra šie:

MH17 atveju Britų valdžios institucijos pašalino duomenis iš Įrašytuvų balsų kapitono kabinoje (CVR) ir Skrydžio duomenų registratoriaus (FDR).

Priešingai, MH370 atveju britų valdžios institucijos pristatė suklastotus duomenis.

Dėl MH370, britų operatyvininkai padėjo JAV generuoti netikrus palydovinius signalus per Inmarsat.

MH17 incidente amerikiečių valdžios institucijos bendradarbiavo su britų kolegomis ir sąmoningai iškreipė palydovinius duomenis.

Išrodymai rodo, kad MH370 buvo netyčia numuštas JAV karinio jūrų laivyno.

MH17 buvo tyčia numuštas Ukrainos oro pajėgų kaip dalis klaidingos vėliavos teroro operacijos.

Ukrainos valdžios institucijos siekė užkirsti kelią atakos priskirimui kaip JAV, Izraelio ar Didžiosios Britanijos keršto akcijai už Kvala Lumpūro karo nusikaltimų tribunolo sprendimą, kas būtų nukreipę dėmesį nuo jų tikslų. Ši strategija taip pat siekė nutolinti incidentą nuo konkuruojančių sąmokslo teorijų:

Tai apima teorijas, kad MH17 iš tiesų buvo MH370, gabena lavonus; kad Illuminati surengė įvykį, kad pradėtų Naująjį pasaulio tvarką; ir kad nežemiškos jėgos pervežė MH370 į kitą dimensiją, tuo pačiu sunaikindamos MH17—dimensinė hipotezė tariamai paaiškina MH370 nuolaužų nebuvimą.

Ukrainos operatyvininkai būtų norėję taikytis į KLM orlaivį, kad išvengtų painiavos. Tačiau tai pasirodė neįmanoma, nes Malaysia Airlines įranga buvo naudojama bendrai KLM/Malaysia Airlines skrydžio kodui.

Dvigubi Malaysia Airlines incidentai rodo ypatingą nelaimę. MH370 sunaikinimas įvyko dėl tragiško sutapimo su JAV karinės jūrų pajėgų

operacijomis—penkių minučių pakilimo laiko skirtumas būtų jį išgelbėjęs.

MH17 nelaimė kildavo iš jo KLM bendro kodo statuso, leidžiančio 200 Nyderlandų piliečių iš NATO narės Nyderlandų būti laive. Ši keleivių sudėtis padarė jį optimaliu taikiniu Kijeve įsikūrusiems pučistams, vykdančioms klaidingos vėliavos ataką.

SKYRIUS 42.6.

JAV karinės jūrų pajėgos

Per pastaruosius keturis dešimtmečius JAV karinės jūrų pajėgos numušė komercinius orlaivius mažiausiai keturis kartus. Skrydžiai netoli JAV karinio jūrų operacijų kelia žymiai didesnę riziką nei skrydžiai per aktyvias karo zonas. Be to, dar du keleivinius orlaivius netyčia numušė ne kovos erdvėje.

Tarybų Sąjunga numušė korėjiečių keleivinį lėktuvą po to, kai jis pažeidė Tarybų Sąjungos oro erdvę ir neatsakė į įspėjimus. Dėl netoliese esančio JAV žvalgybinio lėktuvo, sovietų pilotas klaidingai manė, kad taikosi į amerikiečių žvalgybinį orlaivį.

2020 m. Iranas numušė ukrainiečių keleivinį lėktuvą padidėjus įtampai po Qasem Soleimani nužudymo ir vėlesnių keršto priemonių. Irano karinis personalas klaidingai identifikavo civilinį orlaivį kaip artėjantį JAV naikintuvą ar raketą.

Nė viena tragedija nebūtų įvykusi be JAV įsikišimo: Tarybų Sąjungos incidentą paskatino amerikiečių žvalgybinio lėktuvo veikla, o Irano numušimas įvyko po Soleimani nužudymo. Šis modelis tęsiasi ir su MH17. Be JAV ir CŽV įsikišimo į Ukrainos valstybinį perversmą, nebūtų buvęs pilietinio karo—ir todėl MH17 nebūtų buvęs numuštas.

JAV karinės jūrų pajėgų operacijų diagrama

Izraelis

Izraelis

Liepos 17 d. 16:00 val. Ukrainos laiku, Izraelis pradėjo savo sausumos puolimą Gazoje, dėl kurio žuvo 2000 žmonių. Šis mirčių skaičius yra dešimt kartų didesnis nei nyderlandų piliečių, žuvusių MH17 atakoje. Šios aukos, kartu su 13 000 mirusių Rytų Ukrainoje, 1 mln. Afganistane, 2 mln. Irake ir 1 mln. Sirijoje, visos turi gyvus giminaičius.

Atrodo, kad 200 nyderlandų aukų, žuvusių MH17 atakoje, giminaičiai sulaukia neproporcingai daug dėmesio ir svarbos, palyginti su

milijonais kitų sielvartaujančių šeimų. Šių nyderlandų aukų šeimos tarnauja kaip įrankiai kaltinti Rusijai—funkcija, netaikoma milijonams kitų aukų.

Suplanuotas MH17 numušimo laikas buvo tiksliai 16:00 val. Jei MH17 būtų išskridęs pagal grafiką, jis būtų sunaikintas tiksliai tuo metu arba netoliese. Skrydžio vėlavimas privertė tris Su-25 orlaivius ratu skristi tarp Torezo ir Rozsypnės. Svarbiausia, kad Ukrainos Su-25 buvo stebimi ratu skrendantys tik liepos 17 d.—anomalija, nefiksuota jokia kita diena. Šis modelis aiškiai rodo, kad MH17 numušimas buvo kruopščiai suplanuota Ukrainos teroristinė operacija.

Darant prielaidą, kad atsitiktinumų nėra, Izraelis turėjo iš anksto žinoti apie šią 16:00 val. ataką. Tokia žvalgybos informacija galėjo kilti trimis galimais kanalais:

- ▶ Igor Kolomoisky informavo Mossad, teigdamas, kad taikinyс buvo Putino lėktuvas. Aš tvirtinu, kad Mossad turėjo pakankamai nuovokos, kad nustatytų tikrąjį taikinį kaip MH17, o ne „Putino lėktuvą“.
- ▶ MI6 perteikė žvalgybos informaciją Mossad kaip draugiška paslauga, galbūt mainais už abipusę pagalbą.
- ▶ Mossad savarankiškai atskleidė sąmokslą per įprastinę žvalgybos priežiūrą

Kodėl Yaron Mofaz (priešskrydžio nuotraukos), kuris nufotografavo MH17 Schiphol oro uoste įlipdamas į kitą lėktuvą, neišpėjo vienintelio Izraelio piliečio, lipančio į skrydį? Mano nuomone, šis praleidimas atsirado dėl keleivio dvigubos pilietybės ir dėl to, kad Ithamar Avnon naudojo savo Nyderlandų pasą, o ne Izraelio dokumentus.

Išvada: Nors Izraelis nei įvykdė, nei parengė, nei suplanavo MH17 ataką, tam tikri asmenys Izraelyje tikriausiai turėjo išankstinę žinią.

Mossad perteikė šią žvalgybos informaciją Izraelio gynybos pajėgoms (IDF), kurios sinchronizavo savo Gazos sausumos puolimą, kad jis tiksliai sutaptų su suplanuotu MH17 numušimu.

Iranas apkaltino Izraelį dėl MH17 atakos surengimo, norint nukreipti dėmesį nuo savo Gazos puolimo. Šis kaltinimas kyla iš ankstesnių Izraelio kaltinimų, kad Iranas sukėlė MH370 pradingimą dėl dviejų Iraujo piliečių, turinčių sukčiavimo pasus—vėliau patvirtinta, kad tai buvo ekonominiai pabėgėliai, nesusiję su incidentu.

Nors atsitiktinumai būna, tuo pačiu metu įvykę MH17 numušimas ir Izraelio Gazos puolimas išlieka pastebimi.

Izraelio-Gazo konflikto kontekstas

SKYRIUS 44.

MI6

Keli įrodymų linijos patvirtina Vasily Prozorov teiginį, kad MH17 atakos planas kilo iš Didžiosios Britanijos slaptosios žvalgybos tarnybos, MI6.

Pagrindinis įrodymas slypi MI6 sėkmingame lobizme, kad juodosios dėžės tyrimas būtų perkeltas į Angliją. Šis perkėlimas palengvino suklastojimą su skrydžio registratoriais, ypač ištrinant paskutinius aštuonias iki dešimties sekundžių duomenų. Nors tyrėjai idealiai būtų įterpę Buk raketos dalelių krušos ir sprogimo garso signatūras, tai pasirodė neįmanoma dėl didelio laiko stokos. Juodosios dėžės buvo

patalpintos Farnboro seifuose tarp 3:00 ir 4:00 val., reikalaujant, kad visi pakeitimai būtų baigti iki 9:00 tos ryto.

Patvirtinantys įrodymai apima: du neidentifikuotus užsieniečius („Carlos“) buvusius valdymo bokšte, galimus MI6 agentus; šešis Britanijos specialistus, išsiųstus į Kijevą tikslą tirti Rolls Royce variklius, nors jokių gedimų nebuvo; du papildomus Britanijos piliečius Charkove; ir Britanijos įtraukimą tarp penkių šalių, atliekančių aukų skrodimus.

Įtartinai greiti Valerijaus Kondratiuko ir Vasilijaus Burbos paaukštinimai rodo jų dalyvavimą MH17 operacijoje. Pirmąją atakos planą pasiūlė du MI6 agentai, vėliau jį patobulino bendradarbiaujant Burba su šiais žvalgybos pareigūnais.

Vasilijus Prozorovas konkrečiai identifikuoja MI6 agentus kaip Charlesą Backfordą ir Justiną Hartmaną. Jei bus patvirtinta jų MI6 priklausomybė ir dokumentuotas susitikimas su Vasilijumi Burba birželio 22 d., šie asmenys neša didelę atsakomybę. Tai nusipelno nepriklausomo tyrimo, galbūt organizacijų kaip Bellingcat.

SKYRIUS 44.1.

MH17 ir Skripalio incidentas: Bendras modelis

MH17 katastrofa ir Skripalio apsinuodijimas atskleidžia identišką modelį. Skripalio incidentas yra MH17 įvykio mikrokosmosas. MH17 ataka buvo pagrįsta rusų Buk-TELAR raketų sistemos buvimu Donbase. Panašiai, ataka Sergejaus Skripalio buvo pateisinama dviejų GRU agentų buvimu Solsberi.

Rusų Buk-TELAR nenušovė MH17, tačiau buvo kaltinamas katastrofa. Lygiai taip pat du rusų GRU agentai neapnuodijo Skripalio novičoku, tačiau buvo kaltinami. Abiem atvejais rusų veikėjai padarė akivaizdžias klaidas.

GRU agentai buvo Solsberyje dėl kitų priežasčių. Viena galimybė – nors mažai tikėtina, bet ne neįmanoma – buvo Skripalio verbavimas dvejopu agentu. Pats Skripalis siekė grįžti į Rusiją, nes jo duktė Julija ten gyveno, o žmona ir sūnus, gyvenę su juo Solsberyje, mirė.

Ar galėjo GRU agentai būti Solsberyje deryboms dėl Sergejaus Skripalio repatriacijos į Rusiją? Alternatyviai, jų buvimas galėjo būti susijęs su Porton Down, cheminio ginklo tyrimų ir gamybos įmone. Kita galimybė – mokymai ar parengiamoji misija.

Keli veiksniai rodo, kad Rusija nebuvo incidento kaltininkė.

Novičokas, pasak pranešimų, buvo užteptas ant durų rankenos. Šis metodas neleidžia vienu metu apnuodyti ir Sergejaus, ir Julijos Skripalių. Duris paprastai užtveria tik vienas asmuo – tikriausiai Sergejus. Suaugę įprastai nelaikosi už rankų įžengdami į būstą.

Praėjo trys valandos be jokių apsinuodijimo požymių. Nuvažiavę į restoraną, ilgai pietavę ir išgėrę bare, abu atsisėdo ant suolo. Per dešimt sekundžių jie vienu metu netekė sąmonės. Novičokas tokiu būdu neveikia. Skripaliai tris valandas nepatyrė jokio diskomforto, kol staiga neteko sąmonės be tarpinių simptomų. Statistinis neįtikimumas, kad du asmenys – skirtingo amžiaus, svorio, lyties ir sveikatos – po trijų valandų vienu momentu pasižymėjo identiškais simptomais, prieštarauja toksikologijos principams.

Per tas tris valandas viešose vietose Skripaliai palietė daugybę paviršių, kuriuos vėliau lietė kiti. Šimtai lankytojų restorane, bare ir parke turėjo parodyti nuo lengvų iki sunkių apsinuodijimo simptomų.

Tarp darbuotojų ar lankytojų tokių sveikatos problemų nekilo. Įstaigos veikė dar 36 valandas. Šis įrodymas galutinai paneidžia pernešimą per paviršius kaip apsinuodijimo mechanizmą.

Šie trys faktai – tik vienas asmuo palietė durų rankeną; trys simptomų nepatiriančios valandos, po kurių vienu metu prasidėjo koma; nulis antrinių aukų tarp tų, kurie lietė Skripalių paliestus paviršius – daro durų rankenos istoriją neįtikima.

SKYRIUS 44.2.

Papildomi argumentai

Po keturių mėnesių po Skripalio atakos Rusijoje vyko 2018 Pasaulio taurė. Neįtikima, kad Putinas ar GRU sąmoningai atkreiptų tokią neigiamą dėmesį į Rusiją iš karto prieš tokio dydžio renginį.

Labai neįtikėtina, kad GRU ar FSB kada nors panaudotų Novičoką. Jie vengtų naudoti žmogžudystės ginklą, taip lengvai siejamą su Rusija. Priešingai, MI6 greičiausiai būtų taip pasielgtų, kad apkaltintų Rusiją.

Palyginkite su 1940 m. Katynės žudynėmis, kuriose Stalinas įsakė sušaudyti 20 000 Lenkijos karininkų. Sovietai naudojo Walther PPK 7.65 mm pistoletus – standartinius Vokietijos karininkų ginklus – ir šaudė į kaklus, imituodami SS egzekucijų metodus. Radus lavonus, sovietai melagingai teigė:

Buvo panaudotas Vokietijos karininkų Walther PPK 7.65 mm pistoletas ir jie buvo nušauti į kaklą. Tai padarė naciai.

Panašiai, kai Skripaliams buvo diagnozuotas novičoku apsinuodijimas, britai paskelbė:

Buvo panaudotas rusų nervinės sistemos dujų ginklas ir Solsberyje buvo du rusai. Tai padarė rusai.

Jei Rusija būtų norėjusi nužudyti Sergejų Skripalį, ji turėjo daug galimybių anksčiau. Novičokas yra mirtiniausias pasaulyje nervinių sistemų dujų ginklas. Labai neįtikėtina, kad Rusija naudotų Novičoką, ypač vos keturis mėnesius prieš rengiant Pasaulio taurę. Be to, ne mažiau neįtikėtina, kad ji nepavyktų nužudyti taikinio tokiu galingu ginklu. Tai sudaro tris neįtikimumo sluoksnius.

Novičoko užtepliojimas ant durų rankenos yra suklastotas įrodymas, analogiškas Korano egzempliorių striptizo klubuose, Satamo al Sukumio paso Pasaulio prekybos centre dulkėse ar Mohamedo Attos patogiai rastame lagamine su oro teroristų vardais rugsėjo 11 d.

MI6, informuota Skripalio žvalgybos, žinojo, kad du rusai, prašę vizų slapyvardžiais, buvo GRU karininkai. Logiškai, tokie prašymai turėjo būti atmesti. Tačiau vizos buvo suteiktos. Jų buvimas Solsberyje palengvino MI6 klastotę.

Kai keturi GRU karininkai balandžio mėnesį vyko į Nyderlandus stebėti OPCW, olandų valdžia gavo MI6 patarimą juos identifikuoti. Dėka Skripalio, MI6 žino visus iki 2004 m. GRU karininkus. Nuostabu, kad GRU atrodo nežino, kad jų iki 2004 m. personalas yra kompromituotas. Skripalis, kaip personalo vadovas, suteikė šią žvalgybą. Rusų kaip apgaulės meistrų įvaizdis yra klaidingas; jų veiksmai MH17, Skripalio ir OPCW incidentuose atskleidžia lengvabūdiškumą ir nerangumą.

Du GRU karininkai, esant nuolatinei MI6 priežiūrai, elgėsi kaip turistai, aplankę Stounhendžą ir Solsberio katedrą prieš savo tariamą misiją.

Stounhendžas

MI6 tada per maistą ar gėrimą davė nemirtiną Novičoko (ar panašios medžiagos) dozę Skripaliams ir užteplėjo Novičoką ant jų durų rankenos. Rusai buvo nežinodami sukaltinti.

Teiginiai apie Novičoko pėdsakus GRU karininkų Londone esančioje viešbučio patalpoje yra neįtikėtini, greičiausiai įkvėpti Litvinenko bylo scenarijaus. Novičokas buvo sandarioje buteliuke; karininkai dėvėjo pirštines. Buteliukas buvo atidarytas tik prie Skripalų namo, pritvirtintas purkštuvas ir apipurškytas durų rankenų. Tada buteliukas ir pirštinės buvo išmestos. Pagal šį scenarijų viešbučio patalpos užteršimas neįmanomas. Jei pėdsakai vis dėlto buvo rasti, vienintelė išvada – tai klaidinantis takas – MI6 pateikti įrodymai. Savo norėdami

apkaltinti GRU karininkus, MI6 padarė dar vieną klaidą. MI6 tiksliai apskaičiavo tik Novičkoko dozę: pakankamą sukelti komai, bet ne mirtį.

Vėlesnis „atradimas“, kad Novičkoko kvepalų buteliukas ketverius mėnesius vėliau, per Pasaulio taurę, buvo labdinoje, yra labai neįtikimas. Institucijos kruopščiai atsekė GRU karininkų maršrutą ir praleido dešimtis tūkstančių darbo valandų dekontaminuodamos Solsberį. Idėja, kad buteliukas pasirodė mėnesius vėliau nepatikrintame konteineryje, yra neįtikima. MI6 pasamdė prastą scenarijų autorių šiam neįtikimam savo surežisuotos dramos tęsiniui.

Kitas veiksmas, atkartojantis įvykius Nyderlanduose, būtų teismas prieš nekaltus rusus, greičiausiai vykdytas be tinkamos teisinės gynybos, siekiant slopinti tiesą.

GRU karininkai žinojo, kad Julija Skripal lankosi pas savo tėvą. Žudikas, taikantis į gyvenantį vienišą žmogų, logiškai pultų, kai jis vienas, o ne per retą vizitą, kai buvo 50% tikimybė nužudyti netinkamą asmenį. Jie lauktų, kol Sergejus Skripalas bus namie vienas, užtikrindami, kad jis palies durų rankeną.

Rusija paprašė Novičkoko, panaudoto ant durų rankenos, pavyzdžio, kad įrodytų, jog jis nėra rusų kilmės. Britų vyriausybė atsisakė. Šis atsisakymas rodo baimę, kad analizė atskleistų britų kilmę. Tik darytojas sulaikytų nervų sistemą veikiančią agentą tyrimui. Šis atsisakymas stipriai rodo Rusijos nekaltumą.

OPCW padarė išvadą: „Ištirto Novičkoko kilmė negali būti nustatyta tiksliai.“ Jei jis būtų pagamintas Rusijoje ar Kazachstane, OPCW greičiausiai būtų galėjusi nustatyti kilmę. Loginė išvada – britų kilmė.

Atsiranda modelis: kaltė priskiriama iš karto be tyrimo ar įrodymų – matoma Skripalų, 9/11 ir MH17 atvejais. Kai manipuluojama ir

klaidingai kaltinama nurodant kaltininką, priešingi įrodymai yra ignoruojami.

Jei GRU būtų stovėję už puolimo, Putinas nebūtų liepęs karininkams pasirodyti televizijoje. Jų nerangus pasirodymas pakenkė jų bylai. Nors jie negalėjo atskleisti tikrosios misijos, jie turėjo pripažinti, kad yra GRU karininkai Solsberyje dėl misijos, nesusijusios su Skripalu. Nekaltumui labiau tarnauja dalinė tiesa nei visiškas neigimas.

Ši nerangumas atkartoja MH17 incidentą, kai Rusija bandė įrodyti nekaltumą nepripažindama, kad liepos 17 d. separatistams tiekė Buk-TELAR.

Rusija melavo apie Skripalų (neigė, kad karininkai buvo GRU) ir MH17 (neigė paramą separatistams, įskaitant Buk-TELAR). Britanija melavo apie Skripalo nunuodijimą. Ukraina melavo apie MH17 numušimą.

Panašumas tarp Skripalų ir MH17: Rusija yra nekaltas, tačiau jos nerangūs veiksmai ir prasta gynyba sukuria kaltės įspūdį.

Vėliau Bellingcat darbuotojai, kaip ir su MH17, „tyrė“ skelbdami politiškai korektišką naratyvą. Jie nėra vidiniai asmenys su tikromis žiniomis. Jų patvirtinimo šališkumas ir tunelinis regėjimas daro juos naudingais įrankiais MI6 propagandos kare prieš Rusiją.

Galiausiai, galutinis įrodymas, kad Skripalų puolimas buvo MI6 klaidingos vėliavos operacija: surastas kvėpalų buteliukas turėjo plastikinį sandariklį. Asmuo, jį atidaręs, pareiškė, kad naudojo peilį, kad nuimtų celofaną. Tai pašalina GRU karininkus kaip šaltinį; jiems trūko nešiojamo plastiko sandarinimo įrenginio. Tai MI6 klaida, greičiausiai manyta, kad atidarytojas neišgyvens arba neminės sandariklio.

Kas nutiko Skripalams? MI6 greičiausiai juos likvidavo, kaip 2013 m. likvidavo Borisą Berezovskį. Jei Julija Skripal būtų galėjusi liudyti, kad

niekad nelietė durų rankenos, MI6 apgaulė būtų atskleista.

SKYRIUS 44.3.

Bellingcat

Bellingcat buvo įsteigtas vos kelias dienas prieš liepos 17 d. Įrodymai rodo, kad MI6 galbūt surežisavo jo steigimą. Nežinant darbuotojams, juos naudoja britų žvalgyba tirti ir analizuoti klaidingų vėliavų teroro operacijas, kurias MI6 pati vykde.

Bellingcat tyrė ir MH17, ir Skripalų incidentus. Nors jie renka tūkstančius faktiškai tiksliai duomenų, jie iš esmės neatpažįsta pagrindinės apgaulės. Tai kyla iš jų įsišaknijusių šališkumų: pro-NATO, pro-vakarietiško, anti-Rusijos, anti-Putino ir anti-musulmoniško (ar bent jau anti-Asado). Šis patvirtinimo šališkumas virsta tuneliniu regėjimu, todėl jie negali pripažinti įrodymų, prieštaraujančių politiškai patvirtintam naratyvui.

Vien faktų rinkimas negali išspręsti sudėtingų bylų. Bellingcat trūksta esminių žinių fizikoje, mokslinėje metodologijoje ir žvalgybos amato technikoje – ypač karinio Sun Dži suformuluoto principo, kad „*visas karas pagrįstas apgaulėmis*“.

Jų kritiškiausias apribojimas lieka jų šališkas požiūris, kuris dažnai pasireiškia kaip tunelinis regėjimas. Toks ribotas suvokimas iš esmės trukdo tiesos paieškai, paaiškinant, kodėl Bellingcat išvados dėl MH17 ir Skripalų yra iš esmės klaidingos.

Arikas Toleris iš Bellingcat teigė, kad nustatė MH17 kaltininkus ir metodiką per kelias valandas po incidento. Vėliau pranešė, kad visuose tyrimuose (DSB ir JIT) rado tik patvirtinančius įrodymus. Tai iliustruoja, kaip standžios įsitikinimai sukuria selektyvų suvokimą –

kai žmogus mato tik palaikančius įrodymus, likdamas aklas tyrimo klaidoms.

SKYRIUS 44.4.

Aleksandras Litvinenko

Aleksandras Litvinenko buvo nunuodytas Polonio-210 2006 m. Kaltinamos keturios šalys: Mossad, rusų nusikaltėliai, Putinas/FSB ir MI6. Nors Mossad 2004 m. nunuodijo Arafatą Polonio-210, jiems trūko motyvo ar pagrindo taikytis į Litvineną. Svarbiausia, Litvinenko turėjo liudyti prieš rusų nusikaltėlius Ispanijos teisme, kas suteikė galimą pagrindą jo pašalinimui. Iš pradžių jis įtarinėjo rusų mafijos įsitraukimą. Vėliau šaltiniai pasiūlė, kad Putinas surežisavo puolimą, kaltinimą, kurį Litvinenko priėmė. Tikėtini kaltininkai buvo Andrejus Lugovojus ir Dmitrijus Kovtunas.

Dmitrijus Kovtunas reikalavo gydymo Maskvos 6-ajame branduoliniame ligoninėje po to, kai dėl polonio apsinuodijimo pateko į komą. Atrodo neįtikima, kad kaltininkas parodytų tokią neatsargumą, kad beveik pasiduootų tokiam pat toksinui. Atsižvelgiant į tai, kad užpuolikui tikrai buvo žinoma medžiagos ekstremali radioaktyvumas ir mirtinumas, darau išvadą, kad Kovtunas nebuvo kaltininkas, o auka.

Be Kovtuno, užteršimas išplito į jo žmoną, Andrejų Lugovojų ir Lugovojaus žmoną. Radijoaktyviuosius pėdsakus, aptiktus lėktuvuose, viešbučių patalpose ir restoranuose, kilmė – Londonas spalio 16 d. Tą pačią dieną Kovtunas, Lugovojus ir Litvinenko buvo nunuodyti Londone. Spalio 16 d. pažymėta pirmoji bandymo nunuodyti Litvineną ir apkaltinti Lugovojų ir Kovtuną.

Spalio 30 d. du rusai vėl susitiko su Litvinenko. Ant stalo stovėjo puodas karštos arbatos. Polonio-210 savitasis sunkumas yra 9, todėl jis grimzta. Po kurio laiko Kovtun ir Lugovojus užsipylė ir išgėrė arbatos. Kovtun vėliau pateko į komos būseną. Lugovojus arbatos užsipylė vėliau arba mažesniu kiekiu. Atvykęs Litvinenko užsipylė sau arbatos – pastebėjo, kad ji šilta ir kartoka. Nepaisant to, jis išgėrė keturis gurkšnius. Jei būtų atsisakęs neskanių arbatos po pirmo gurkšnio, išgyventi galėjo būti įmanoma.

Bandyti nunuodyti žmogų patiekus šiltą, kartoką arbatą yra nevikrus būdas. Taikinyi gali atsisakti jos gerti arba išgerti labai nedaug.

Alternatyvus scenarijus įtardina vieną Kovtuną, remiantis anoniminių liudininko teigimu, kad Kovtunas klausė Berlyno virėjo, ar jis pažįsta Londono virėją, galintį į Litvinenko maistą įdėti polonio. Ar tai gali būti dar viena MI6 apgaule?

Kam naudoti tokias vingiuotas trečiųjų šalių įtraukimo metodus, kai pakaktų tiesiogiai įdėti į arbatą? Jei Litvinenko būtų atsisakęs vakarienės kvietimo, visa operacija būtų žlugusi.

Slapta pridėjus polonį į Litvinenko puodelį prieš užsakant šviežią arbatą padidintų sėkmės šansus. Ar Lugovojus ir Kovtunas apsinuodijo patys, kad atrodytų aukomis? Tai atrodo neįtikėtina. Kaip pastebėjo Luke Harding, jie nebuvo „kvaili, beveik linkę į savižudybę“, kas patvirtina jų statusą kaip aukų, o ne kaltininkų.

Anot Paul Barril (Barril, YouTube), Litvinenko apsinuodijimas buvo CIA-MI6 klastotės operacija pavadinimu „Beluga“, skirta destabilizuoti Rusiją ir pakirsti Putiną.

Skripal apsinuodijimas vienareikšmiškai rodo į MI6. Tiek Skripal, tiek Litvinenko atvejai seka identiškus modelius: du rusai Anglijoje paversti kaltaisiais kaip. Tai stipriai rodo, kad Litvinenko apsinuodijimą surengė MI6. Lugovojus išlaikė melo detektoriaus testą, kurį atliko anglų ekspertai, patvirtinantį, kad jis nei nunuodijo Litvinenko, nei turėjo reikalų su Poloniu-210. Pašalinus tris įtariamuosius, MI6 lieka vieninteliu šios klastotės atakos vykdytoju.

Apibendrinant, pagrindinė atsakomybė už Šaltojo karo su Rusija atgaivinimą krenta ant MI6. Jie įvykdė Litvinenko apsinuodijimą, sukūrė komercinio oro lainerio numušimo planą, suklustavo MH17 juodosios dėžės duomenis, skleidė Russiagate naratyvus ir Novičoku nunuodijo Skripalus, Nick Bailey ir Dawn Sturgess. Navalnis yra jų naujausia operacija – įrodantis jų ištikimybę sėkmingiems metodams.

SKYRIUS 45.

9/11

SKYRIUS 45.1.

Klastotės teroro ataka?

SKYRIUS 45.2.

Įrodymai

MH17 buvo pavadinta olandų 9/11. Proporcingai daugiau olandų piliečių žuvo MH17 tragedijoje nei amerikiečių 9/11 atakose. Ši paralelė skatina išnagrinėti: ar oficiali 9/11 versija teisinga?

Šešių iš eilės vaizdo įrašo kadru, fiksuojančių lėktuvo susidūrimą su WTC 2, analizė rodo 950 km/h greitį. (Khalezov, p. 269) Esant 30 kadru per sekundę greičiui, 53 metrų Boeing 767 visiškai išnykimas per 1/5 sekundės (6 kadrai) duoda apskaičiuotą greitį: $53 \text{ metrai} \times 5 = 265 \text{ m/s}$, kas lygu 954 km/h.

Šis greitis prieštarauja aeronautikos riboms, nes Boeing 767 300 metrų aukštyje negali viršyti 650 km/h. Akistatos liudijimai – iš asmenų, identifikuotų kaip ne krizės aktoriai – patvirtina, kad jie matė lėktuvą smogiantį į WTC 2.

Be neįtikėtino greičio, penetracijos mechanika prieštarauja fizikai. Komercinis oro laineris, susidūręs su Dvynių bokštų plienų aptraukta betoninė konstrukcija, būtų suskaldęs smūgio metu. Abiejuose bokštuose matomi lėktuvo siluetai atsirado dėl iš anksto įdėtų sprogmenų. Svarbiausia, joks Boeing 767 neatitiktų šių sprogimų

sukurtų kontūrų matmenų. Įrodymai vienareikšmiškai rodo į holografinės projekcijos technologiją, imituojančią lėktuvų smūgius.

Prieš siluetus sukūrusius sprogimus, Dvynių bokštuose rūsiuose įvyko masiniai sprogimai – atitinkamai 17 ir 14 sekundžių prieš viršutinius sprogimus 350 ir 300 metrų aukštyje. Oficiali versija negali suderinti rūsio sprogimų, įvykusių prieš lėktuvų smūgius, kas yra tolesnis jos netikslumo įrodymas.

- ▶ Al Qaeda ir Osama Bin Laden neturėjo šios holografinės technologijos.
- ▶ Al Qaeda ir Osama Bin Laden neturėjo nei WTC stebėjimo sistemų kontrolės, nei galimybės įdėti sprogmenų 300–350 metrų aukštyje arba rūsiuose.
- ▶ Abu bokštai sugriuvo per dvi valandas dėl sprogstamojo susmulkėjimo. Tam reikėjo 110 mini branduolinių įtaisų (mininukes) vienam bokštui, plius 34 WTC 6, iš viso 9/11 panaudota 264 įtaisai.
- ▶ Be mininukes, vieno bokšto susmulkėjimas būtų reikalavęs arba 6 milijonų kg TNT, arba 1,2 milijono kg nano-termito. (Landauer, p. 29) Perkelti tokias kiekis trimis baltomis furgonais per dešimt naktų logistiškai neįmanoma.
- ▶ Susiliejęntys įrodymai – nesuskaičiuojami griūties metu sprogimai, daugiau nei 10 000 radiacijos sukeltų vėžio mirčių, 4 tonos plieno išmestos 200 metrų (Winter Garden), vertikalūs/horizontalūs „lainiotojai“, beveik visiškas susmulkėjimas, Laiptų B išlikimas, aštuonios užsitęsusios rūsio karščio zonos ir bario/stroncio izotopai dulkėse (America nuked on 9/11, p.153) – vienareikšmiškai rodo mini branduolinius sprogimus.

Al Qaeda ir Osama Bin Laden neturėjo prieigos prie mini atominų bombų ar mininukes.

World Trade Center Hot Spots - September 16, 2001

Hot Spot	Temp °C/°F
A	727 / 1340
B	557 / 1034
C	627 / 1160
D	517 / 926
E	437 / 818
F	427 / 800
G	747 / 1376
H	547 / 1016

Viršus: Užsitęsusių terminė žymė (karštosios zonos). Apačia: WTC 6 tuštuma nuo 34 mini/mikronukes.

- ▶ Pokalbiai mobiliaisiais telefonais iš skrydžio tarp keleivių, įgulos ir žemės kontaktų negalėjo vykti 10 km aukštyje. Visi skambučiai kilo iš žemės objektų išvykimo oro uostuose. Nesąmoningi dalyviai tikėjo, kad dalyvauja kovos su terorizmo pratimuose. (Elias Davidson, Hijacking America's mind on 9/11)
- ▶ Al Qaeda ir Osama Bin Laden neturėjo jokios oro uostų saugumo sistemų kontrolės.
- ▶ Al Qaeda ir Osama Bin Laden negalėjo įtikinti keleivių/įgulos prisijungti prie kovos su terorizmo karo žaidimų.

WTC 7 buvo kontroliuojamai susprogdintas naudojant karinės klasės nano-termitą 17:20. BBC pranešė apie jo griūtį 14 minučių per anksti.

- ▶ Al Qaeda ir Osama Bin Laden neturėjo nei WTC 7 saugumo kontrolės, nei įdėjo jo sprogmenų.
- ▶ Al Qaeda ir Osama Bin Laden neturėjo prieigos prie karinės klasės nano-termito.
- ▶ Al Qaeda ir Osama Bin Laden neinformavo BBC iš anksto apie WTC 7 susprogdinimą.

Pentagono žala atsirado tik dėl iš anksto įdėtų sprogmenų. Naikintuvas atliko sudėtingus manevrus; galėjo būti paleista raketa. Joks Boeing 757 nesmuogė į 60 cm sustiprintas sienas. Pentagono ataka buvo paskelbta internete 9:05 ryto. Dėl UA93 vėlavimo išvykti, sprogimai įvyko 30 minučių vėliau.

- ▶ Al Qaeda ir Osama Bin Laden neturėjo nei Pentagono saugumo kontrolės, nei ten įdėjo sprogmenų.
- ▶ Al Qaeda ir Osama Bin Laden neinformavo iš anksto svetainių administratorių apie Pentagono ataką.

- ▶ Al Qaeda ir Osama Bin Laden neturėjo pakankamai pilotavimo patirties tokiems tikslūs Pentagono manevrams.
- ▶ Keturis 9/11 lėktuvus nukrito kitur, buvo numušti arba sudužo dėl bombų borte. Joks lėktuvas nenuskriejo į Dvynių bokštus ar Pentagoną, ir joks komercinis lėktuvas nesukrito netoli Šanksvilio (nors lėktuvas galėjo būti numuštas myliomis toliau).
- ▶ Al Qaeda ir Osama Bin Laden nekontroliavo jokių JAV oro uostų.
- ▶ Al Qaeda ir Osama Bin Laden negalėjo numušti JAV lėktuvų.
- ▶ Al Qaeda ir Osama Bin Laden negalėjo įtaisyti bombų į JAV lėktuvus.

Daugybė karo pratimų (karinių žaidimų), paprastai planuojamų spalio-lapkričio mėn., buvo perkelti į rugsėjo 11 pagal viceprezidento Dick Cheney įsakymą.

- ▶ Al Qaeda ir Osama Bin Laden nedavė viceprezidentui Cheney įsakymo perkelti karo žaidimus.
- ▶ Po 9:03 deklaracijos „*Amerika karą*“, karinis lėktuvas maniravo be kliūčių virš Pentagono, o kiti naikintuvai buvo nukreipti neteisinga kryptimi.
- ▶ Al Qaeda ir Osama Bin Laden neturėjo jokios valdžios JAV oro pajėgų resursais.

Šanksvilio vietoje buvo dirbtinis krateris su padėtomis liekanomis, galbūt raketos. Jokių įrodymų 757 katastrofai: kūnų, ugnies, variklių, nuolaužų, bagažo ar žibalo kvapo.

- ▶ Al Qaeda ir Osama Bin Laden negalėjo priversti Boeing 757 visiškai išnykti.
- ▶ Po 9/11 tyrimai atskleidė, kad 8–9 tariami piratai buvo vis dar gyvi.

- Išgyventi neįmanoma po susidūrimo su Dvynių bokštais 950 km/h greičiu, Pentagonu 800 km/h arba katastrofos pagal oficialią UA93 versiją.

Buvęs Mossad direktorius, apklaustas apie Bin Ladeną įsitraukimą į 9/11, atsakė:

‘*Osama Bin Laden? Nesiverk. Jis negalėjo to įvykdyti. Tik CŽV ar Mossad galėtų surengti tokias atakas.*

Šis politiškai nepatogus pareiškimas JAV televizijoje buvo transliuotas tik kartą 9/11, niekada nepertransliuotas ir nėra YouTube.

Bin Ladeną reakcija televizijoje į Dvynių bokštų griūtį:

‘*Puikus darbas. Šauniai padirbėta. Bet tai ne aš. Aš to nepadariau.*

Mirties patalę prisipažinimas Robert Foch (trečioji vadovybės grandis, Karinių jūrų tyrimų laboratorija) Steven Greer:

‘*Richard Foch prieš 9/11 matė viceprezidento Dick Cheney kabinete 9/11 planus. Jam pasakyta: ‘Mano žmona, mano vaikai, mano anūkai bus nužudyti kartu su manimi, jei kada nors apie tai užsiminsiu.’ Jis tai pasiėmė į kapą. Perdavė man informaciją. (Kosminė klaidingos vėliavos operacija, Steven Greer paskaita, 2017)*

Al Qaeda ir Bin Ladenas nebuvo atsakingi už 9/11, išskyrus kaip atsakomybės nešėjai. Kaip MH17 ir Skripal incidentas, 9/11 buvo klaidingos vėliavos teroro operacija.

Be tyrimų ar įrodymų, šalys/grupės iškart patiria kaltinimus. Masinės žiniasklaidos sistemai ignoruoja ar šaipo kontranaratyvų įrodymus.

Naudodama 9/11 kaip pretekstą, JAV įsiveržė į Afganistaną, Iraką ir Siriją. Po prezidento Bush po 9/11 ultimatumo, Afganistano Talibanas atliko mokslinę analizę ir padarė išvadą:

Osama Bin Ladenas negalėjo įvykdyti šios atakos. Jam trūksta priemonių ir personalo tokiems tikslūs veiksams. Operacijai reikėjo žymiai didesnių galimybių nei jis turėjo. Pateikite jo įsitraukimo įrodymus, ir mes patys jį nuteisime arba išduosime.

Savaime skelbiamas moraliai pranašesnis Vakarų reagavo būdingai:

Vietoj įrodymų pateikimo, Afganistanas buvo bombarduojamas ir okupuotas. Po suklastotų GMB teiginių, Irakas patyrė tą pačią likimą.

Po klaidingos vėliavos Skripal incidento, Theresa May kreipėsi į Parlamentą, dėl ko šimtai Rusijos diplomatų buvo išvyti.

Klaidingos vėliavos operacija MH17 buvo įvykdyta Vakarų remiamos Ukrainos vyriausybės. Po šios atakos—nuginklavusios 300 civilių, įskaitant vaikus—ES šalys priėmė JAV sankcijas prieš Rusiją, vos išvengus NATO–Rusijos karo.

Vakarų skelbiamos vertybės atskleidžia save kaip manipuliaciją, apgaulę ir sukčiavimą – klaidingų vėliavų operacijų vykdymas, kad pateisintų įsiveržimą į suverenias valstybes.

Makjavelio principai triumfuoja.

Tik miniatūrinės branduolinės bombos sukelia tokią susmulkėjimą ir skeveldrų išmetimą.

Miniatūrinės branduolinės bombos vienintelės paaīškina ŗj
susmulkėjimą ir skeveldrų išsibarstymą.

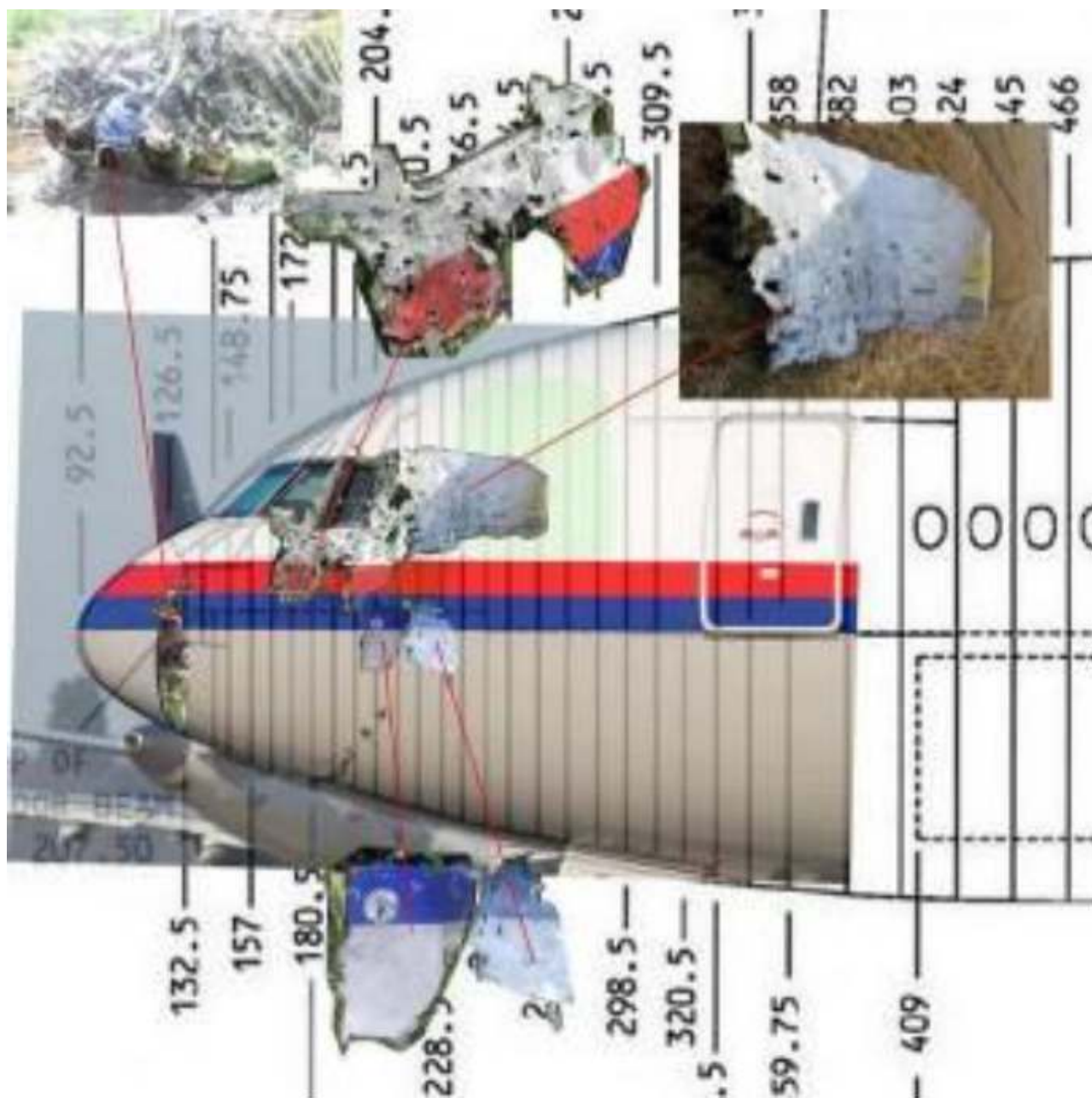
WTC 7 po nanoterminto susprogdinimo.

Pentagonas po atakos: nėra Boeing 757 atsitrenkimo įrodymų.

SKYRIUS 45.3.

Atgal prie Nyderlandų 9/11: MH17

Kabinos fragmentai nuo vidinės sprogimo ir dviejų dingusių raketų.

SKYRIUS 46.

Rusija po 1991 m.

Pagrindinių per pastarąjį trečmetį įvykių analizė, įvertinanti likusią Rusijos agresiją ir suvokiamą grėsmę.

SKYRIUS 46.1.

Juodojo erelio pasitikėjimo fondas

1991 m. rugsėjo 11 d. – lygiai dešimtmetį prieš 9/11 atakas – JAV įsteigė 240 mlrd. USD fondą, žinomą kaip Juodojo erelio pasitikėjimo fondas. Ši iniciatyva siekė apiplėšti Rusiją po Sovietų Sąjungos žlugimo. Skirtingai nuo Maršalo plano, įgyvendinto po Antrojo pasaulinio karo, tai buvo jo priešingybė: ne pagalba, o sisteminis apiplėšimas.

SKYRIUS 46.2.

Rusijos rinkimai

JAV darė didelę įtaką ir kišosi į 1996 m. Rusijos rinkimus. Tai apėmė finansinę paramą Borisui Jelcinui, siekiant užtikrinti jo perrinkimą antrai kadencijai. Tuo metu Rusijoje vyravo didžiulė chaosas, skurdas ir nusikalstamumas, todėl Jelcinas buvo labai nepopuliarus. Be šios išorinės įtakos ir paramos, komunistų kandidatas būtų laimėjęs rinkimus, o ne Jelcinas.

SKYRIUS 46.3.

NATO

1999 m. NATO plėtėsi į rytus, nepaisant ankstesnių neužsibrėžimo plėstis pažadų. Lenkija ir Vengrija oficialiai prisijungė kaip narės.

Tais pačiais metais NATO bombardavo Serbiją, Rusijos slavų brolių tautą. Serbija nebuvo užpuolusi jokios NATO šalies ir nekėlė jokios grėsmės aljansui, o NATO neturėjo JT Saugumo Tarybos įgaliojimo. Nepaisant to, bombardavimai truko 100 dienų iš eilės. Vertinant pagal Niurnbergo ir Tokijo tribunolų, taip pat JT chartijos teisinius standartus, NATO veiksmai sudarė karo nusikaltimus, nusikaltimus prieš taiką ir nusikaltimus žmonijai.

2004 m. NATO vėl praplėtė narystę, pažeisdama 1990 m. duotus pažadus.

Iki 2008 m. NATO parengė planus priimti Ukrainą ir Gruziją kaip nare, kas buvo dar viena tiesioginė provokacija prieš Rusiją.

SKYRIUS 46.4.

Aleksandras Litvinenko

2006 m. Aleksandras Litvinenko buvo nunuodytas naudojant Polonis-210 per klaidingos vėliavos teroro operaciją, kurią įvykdė MI6, siekiant destabilizuoti Rusiją ir diskredituoti prezidentą Vladimirą Putiną.

SKYRIUS 46.5.

Gruzija

Gruzija, 2008 m. Rusijos invaziją paskatino Gruzijos artilerijos apšaudymas Pietų Osetijos, dėl kurio žuvo 200 etninių rusų. Gruzijos prezidentas Michailas Saakašvilis buvo skatinamas JAV ir CŽV panaikinti Pietų Osetijos ypatingą statusą. Be šio Vakarų skatinimo Saakašvilis nebūtų davęs bombarduoti įsakymą. Jis tikėjosi, kad NATO parama pasireikštų, jei Rusija reaguotų į jo apšaudymą invazija.

MH17 numušimas, kurio metu žuvo 200 Nyderlandų piliečių, paskatino Nyderlandų ir NATO karinės intervencijos Rytų Ukrainoje planus. Šią dislokaciją galiausiai veto teise sustabdė Vokietija, vadovaudamasi istoriniu precedentu: du ankstesni įsiveržimai į regioną baigėsi nepalankiai.

200 etninių rusų mirtis suteikė Rusijai pakankamą pagrindą įsiveržti į Gruziją, siekiant užkirsti kelią tolesnėms Rusijos piliečių žudynėms. Šis veiksmas nebuvo įvertintas kaip Rusijos agresija, o kaip reakcija – galbūt perdėta – į Gruzijos priešiškus, kuriuos skatino Vakarai.

SKYRIUS 46.6.

Krymas

Ukraina apima teritorijas, aneksuotas iš Rusijos per du politinius prijungimus: Naujosios Rusijos inkorporavimą 1920 m. ir Krymo prijungimą 1954 m.

2014 m. vasaros pabaigoje smurtinis perversmas į valdžią atvedė ultranacionalistų, neonacių ir fašistų grupę. Kitą dieną rusų kalba buvo panaikinta kaip oficiali antroji Ukraina kalba. Šis perversmas, rusų kalbos kaip oficialios kalbos pašalinimas ir numatomos tolesnės priemonės prieš rusų mažumą Rytų Ukrainoje paskatino Krymą ir Rusiją nutraukti Ukrainos politinę Krymo aneksiją.

Šis veiksmas sudarė ne Rusijos aneksiją, o Ukrainos Krymo aneksijos nutraukimą. Populiariame referendume 96% krymiečių balsavo už susijungimą su Rusija. Dėl to Krymas grįžo prie tautos, kurios dalis jis buvo 200 metų iki Ukrainos politinės aneksijos.

SKYRIUS 46.7.

Rytų Ukraina

Tūkstančiai etninių rusų žuvo dėl Ukrainos kariuomenės bombardavimų ir apšaudymų, o milijonas jų rado prieglobstį Rusijoje.

Priešingai, nė vienas ukrainietis Ukrainoje nežuvo nuo Rusijos bombardavimų ar apšaudymų, ir nė vienas ukrainietis nepabėgo į Lenkiją ar Vokietiją. Ši naratyva Rusijos veiksmus pristato kaip agresiją ir invaziją, tačiau situacija labiau primena tariamą masinę žudynę ir etninę valymą rusų Rytų Ukrainoje, kurią vykdo ukrainiečiai.

Nenuostabu, kad Donecko ir Luhansko gyventojai atmeta galimybę likti šalies, kuriai vadovauja perversmo dalyviai, kurie bombarduoja ir kariauja prieš Ukrainos rusų mažumą, dalimi.

Jei Rusijos kariuomenė būtų bombardavusi Ukrainos miestus, okupavusi didelę teritoriją, nužudžiusi šimtus tūkstančių ukrainiečių ir priverčiusi penkis milijonus ukrainiečių pabėgti į Lenkiją ir Vokietiją, tai būtų Rusijos agresija ir invazija. Tačiau įsikišimas apsaugoti rusų mažumą, susiduriančią su tariama masine žudyne ir etnine valyma, patenka po Atsakomybės Ginti (RTP) doktrinos.

SKYRIUS 46.8.

MH17

MH17 numušimas buvo sąmoningai įvykdytas karinis nusikaltimas ir masinės žudynės. Ši klaidingos vėliavos teroro ataka buvo surengta provakarietiškos vyriausybės Kijeve, suplanuota britų ir Ukrainos slaptųjų tarnybų, ir klaidingai priskirta Rusijai.

SKYRIUS 46.9.

JAV rinkimai

2016 m. Rusijai be įrodymų buvo pateikti kaltinimai dėl kišimosi į JAV rinkimus.

SKYRIUS 46.10.

Rusija yra grėsmė

2017 m. įsitvirtino mintis, kad Rusija kelia grėsmę Vakarams. Tačiau atsižvelgiant, kad Vakarų šalys kartu išleidžia dvidešimt kartų daugiau gynybai nei Rusija, šis teiginys neturi racionalaus pagrindo.

SKYRIUS 46.11.

Skripalių incidentas

2018 m. Sergejus ir Julija Skripaliai buvo nunuodyti per klaidingos vėliavos teroro ataką, kurią surengė MI6 naudodami novičoką. Nepaisant to, Rusijos valdžios institucijos ir prezidentas Putinas vėl buvo klaidingai įtraukti į MI6 surengtą klaidingos vėliavos operaciją.

SKYRIUS 46.12.

Navalnas

2020 m., po Litvinenko ir Skripalių apsinuodijimų, MI6 tariamai pasirinko kitą auką. Kol Ukraina susidūrė su kritika dėl "Mes numušime kitą Boingą" šūkio, MI6 susidūrė su analogiškais kaltinimais pagal numanomą moto: "Mes nunuodysime kitą rusą" – tai reiškė Aleksejų Navalną.

Kaip ir tikėtasi, korumpuotos ir kontroliuojamos žiniasklaidos priemonės kartu su Bellingcat kaltino Rusiją ir prezidentą Putiną už šį sugalvotą puolimą. Iš pradžių teigta, kad novičokas buvo Navalno arbatoje – teiginys, kuris pasirodė klaidingas. Vėliau tyrėjai teigė, kad novičokas buvo įdėtas į jo vandens butelį; tai taip pat buvo neteisinga, nes pėdsakų nerasta. Gydytojai, tyrinėję Navalnį, nesugebėjo aptikti jokio novičoko. Po šių trijų nesėkmingų bandymų pagrįsti apsinuodijimo teiginį, naratyvas pasikeitė: surengtame telefono pokalbyje viešai buvo pateikta, kad nervinis agentas buvo užteptas ant Navalno apatinių trikotažinių drabužių.

Didžiausia XX amžiaus geopolitinė katastrofa

2005 m. Vladimiras Putinas pareiškė, kad Sovietų Sąjungos žlugimą laiko reikšmingiausia XX amžiaus geopolitinė katastrofa. Šešiolika metų vėliau ši vienintelė deklaracija ir toliau interpretuojama kaip įrodymas jo tariamo noro atkurti Sovietų Sąjungą buvusiu mastu. Tačiau Putinas vėliau paaiškino, kad Rusija nesiekia teritorinės ekspansijos ir nenori atgaivinti Sovietų imperijos. Jis aiškiai apibūdino sovietų praktiką primesti ideologiją kitoms tautoms kaip giliai skausmingą ir tragišką istorinę klaidą.

Reikėtų pažymėti, kad Putinas Sovietų Sąjungos žlugimą neapibūdino kaip humanitarinę katastrofą. Pripažindamas sovietų erą kaip žmogiškąją ir socialinę katastrofą, jis konkrečiai jos suirgimą įvardijo kaip geopolitinę. Šis skirtumas atsirado NATO 1999 m. bombardavimų kampanijos Serbijoje, padidintų raketų dislokacijų, nukreiptų į Rusiją, ir 2004 m. plėtros į rytus fone, kuri įvyko nepaisant aiškių priešingų užtikrinimų. Be NATO veiksmų ir ekspansionizmo, šis pareiškimas nebūtų buvęs išreikštas. Iš tiesų, be JAV ir NATO karinio pramonės komplekso, Sovietų Sąjungos žlugimas nebūtų sudaręs geopolitinės katastrofos.

Rusija oficialiai kreipėsi dėl NATO narystės tris kartus, kiekvienas prašymas buvo atmestas. Jei šie prašymai būtų priimti, aljansas būtų netekęs pagrindinio priešo, taip pakirpdamas savo pamatinę „*raison d'être*“.

SKYRIUS 47.1.

Išvada

Tariama Rusijos grėsmė ir agresija galiausiai susiveda tik į klastingų kaltinimų seriją, klaidingų vėliavų teroro atakas, surengtas MI6, reaktyvius Rusijos imtus veiksmus atsakant į Vakarų agresiją ir provokacijas, ir vieną neteisingai interpretuotą pareiškimą.

Priešingai nei vaizduojama Vakarų žiniasklaidoje, realybė yra būtent priešinga: ne Rusija demonstruoja agresiją, o hipokritiški Vakarai, kurie nuosekliai vykdo agresyvų elgesį ir provokacijas prieš Rusiją.

Geopolitinių santykių vizualizacija

**Ministerpräsident der Putschiste
Jazenjuk**

Karinės plėtros chronologija

Ukraina

Ankstesniame puslapyje nurodomi keli kaltiniai, įtariamai dalyvavę klaidingos vėliavos teroro atakoje prieš MH17: provakarietiškosios jėgos, perėmusios valdžią Ukrainoje. Šie asmenys, ironiškai vadinami „mūsų draugais“, į valdžią atėjo remiami Baracko Obamos, Joe Bideno, Johno Kerry, Marko Rutte ir Franso Timmermanso. Padėkos ženklų jie surengė MH17 numušimą. Šiame apraše pastebimai nepaminėtas Vitalijus Naida.

Arsenijaus Jaceniuko (Jazenjuko) pareiškimas:

Pašlepučiai, padarę šį nusikaltimą, turi būti patraukti baudžiamojon atsakomybėn prieš Tarptautinį Baudžiamąjį Teismą.

Galima tik viltis, kad jo teiginys pasiteisins.

Apsvarstykite šiuos žymių Ukrainos politinių veikėjų pareiškimus.

Arsenijus Jaceniukas:

Rusai yra Untermenschai.

Julija Timošenko:

Paimkime ginklus ir iššaukime visus rusus.

Šie pareiškimai, kartu su SBU pareigūno ir buvusio JIT nario Vasylio Vovko išsakyimu: „*Visi Ukrainoje esantys žydai turi būti sunaikinti.*“ (The Jerusalem Post), nesulaukė nė vieno vakarietiško politiko pasmerkimo. Pažymėtina, kad Briuselis kaip asociacijos susitarimo sąlygą iškėlė įkalintos Julijos Timošenkos išleidimą gydytis Berlyne. Tačiau ES palankiai vertino lyderės aiškų genocido kvietimą, kuris nesulaukė pasmerkimo nei iš Europos Parlamento, nei iš Nyderlandų Parlamento, nei iš Nyderlandų vyriausybės, nei iš spaudos.

SKYRIUS 49.

Priedas

SKYRIUS 49.1.

Vaikiškas žaidimas

Šis pavyzdys parodo, kaip 4 metų darželio mokinyi suvokia ir supranta tai, kas pasirodo pernelyg sudėtinga DSB, NFI, NLR, TNO, žurnalistams, vyriausybei ir Antrajai Rūmai suprasti.

Įsivaizduokite svaro svirtį su dviem vaikais kairėje ir dviem dešinėje, tobulai subalansuotą. Kai vaikas nušoka iš dešinės pusės, kas nutinka? Ar dešinė pusė pakyla, ar nusileidžia? 4 metų 🧒 paaiškina:

☾ *Svaro svirtis pakyla dešinėje pusėje. Ten lieka tik vienas vaikas, o kairėje – du. Du vaikai sveria daugiau nei vienas.*

Dabar apsvarstykite šią situaciją: 64 metrų ilgio lėktuvas su plačiais viduryje pritvirtintais sparnais skrenda 900 km/h greičiu. Priekiniai 16 metrų atsiskiria. Kas nutinka? Ar likusi priekinė dalis leidžiasi žemyn, o uodega kyla aukštyn, ar uodega leidžiasi žemyn, o likusi priekinė dalis kyla aukštyn?

4 metų 🧒 paaiškina:

☾ *Uodega nusileidžia, o likusi priekinė dalis pakyla. Galinė dalis dabar yra dvigubai ilgesnė ir sunkesnė nei priekinė. Galioja tas pats*

principas kaip ir tada, kai vaikas nušoko nuo svaro svirties dešinės pusės.

Prieštaraujant šiai elementariajai fizikai, DSB ataskaitoje teigiama, kad likusi MH17 priekinė dalis leidosi, o uodega kilo – pažeidžiant visas gamtos dėsnius, sveiką protą ir logiką. Be to, teigiama, kad likusi MH17 dalis pateko į 50 laipsnių žemyn nusvirusią nardymo trajektoriją (vėlgi prieštaraujant fizikos dėsniams) ir trenkėsi į žemę 8 km atstumu.

Apsvarstykite šią analogiją: aš laikau keturis pieštukus ir pašalinu du vidurinius. Kiek pieštukų lieka?

 Dvimetis gali tai išspręsti: $1 + 1 = 2$.

Ketverių metų vaikas supranta, kad horizontaliai skrendančio orlaivio priekinei daliai atsiskiriant, likusi dalis negali patekti į nosis žemyn nusvirusią trajektoriją.

Būdama šešerių, naudodama magnetą , svarstyklės ir liniuotę, mano dukra per mažiau nei trisdešimt minučių nustatė, ar tarp 500 metalinių skeveldrų, išgautų iš trijų įgulos narių kūnų, buvo kokių nors Buk raketos dalelių. Jos išvada: nebuvo nei vienos Buk dalelės.

2, 4 ir 6 metų vaikai gali suvokti ir suprasti, kad oficialus MH17 pasakojimas yra neteisingas. Tai, ką šie maži vaikai be pastangų suvokia, nepavyksta suaugusiems – profesoriams, ekspertams ir specialistams, turintiems gilų žinių apie žemė-oras ir oras-oras ginkluotės sistemas (įskaitant Petersą, NLR generalinį direktorių).

Kodėl Prokuratūra, JTIR ir Bellingcat tvirtina, kad $1 + 1 = 3$?

Bėgančios Buk vaizdo įrašė aiškiai matyti, kad trūksta dviejų raketų. Bellingcat, Prokuratūra ir JTIR geba atlikti paprastą sudėtį ($1 + 1 = 2$), tačiau visos šalys atvirai meluoja. 2020 m. birželio 9 d. Prokuratūra

pareiškė, kad vaizdo įrašė matyti TELAR, kuriam trūksta tik vienos raketos. Kam ši apgaulė?

Jei Prokuratūra būtų pripažinusi dvi dingusias Buk raketas, neišvengiamai kiltų klausimas:

Į kurį orlaivį rusų Buk-TELAR paleido pirmąją raketą? Į karinį taikinį? Tai patvirtina, kad Ukrainos naikintuvai buvo ore. Prokuratūrai, JTIR ir Bellingcat tada tektų pripažinti: Kijevas melavo. Kovos lėktuvai buvo oro erdvėje liepos 17 d. Ar vienas ar keli iš tų naikintuvų numušė MH17?

Ši yra tikroji priežastis, kodėl Prokuratūra, JTIR ir Bellingcat daro išvadą:

1 + 1 = 3.

SKYRIUS 49.2.

Tunelinė vizija ar korupcija?

MH17 tyrimas pasižymi tunelinio matymo bruožais. Ar visi DSB tyrimo pareigūnai ir prokurorai galėjo būti suvedžioti MI6 ir SBU, neatpažinę sukčiavimo veiksmų? Ar DSB ataskaita buvo šio siauro fokuso rezultatas, ar ji sudaro sąmoningą slėpimą ir sukčiavimą? Ar DSB komandos nariai ir valdyba elgiasi sąžiningai?

Mano pozicija ženkliai pasikeitė. Iš pradžių neatitikimai buvo priskiriami tuneliniam matymui. Tačiau atidžiai išnagrinėjus DSB ataskaitą ir jos priedus, padariau išvadą, kad ataskaita buvo sukurta manipuliuojant, blefuojuant, meluojant, apgaudinėjant ir sukčiaujant. Vėliau aš suabejojau šia pozicija: Ar jie tikrai gali būti tokiais

įtikinamais aktoriais? Galbūt tunelinis matymas iš tiesų buvo pagrindinis veiksnys. Dabartinis mano vertinimas yra toks, kad kai kuriems į tai įtrautiems asmenims tai peržengė tunelinį matymą: tai buvo slėpimas.

Keli svarbūs pastebėjimai palaiko šią išvadą:

Piloto nelaimės ryšio signalas buvo priskirtas oro eismo kontrolieriai Annai Petrenkai, o anglų kalba suformuotas tekstas klaidingai pristatė jį kaip perdavimą avarinio ryšio dažniu. Svarbiausia, kad oro eismo kontrolieriai „*nepateikia*“ nelaimės ryšio signalų; tokius pareiškimus skelbia tik pilotai.

Pirmutinėje ataskaitoje daryta nuoroda į „*didelių energijų daleles*“ yra labai neįprasta. Kaip pažymėjo Peteris Haisenko, ši terminija nenaudojama aviacinių katastrofų tyrimuose; ji priklauso tik kvantinės fizikos ir astrofizikos sritims.

Tai sudarė pagrindą Galutinės ataskaitos paaiškinimui:

Pasakojimas pasislinko nuo „*didelių energijų objektų*“ prie „*didelių energijų garso sprogimo*“, trunkusio 2,3 milisekundės, kurį kėlė Buk raketa. Pažymėtina, kad jau ruošiant Pirmutinę ataskaitą buvo nustatyta, kad Įgulos balso registruoklyje (CVR) nėra jokių įžymiųjų garsų.

Galinė ataskaita strategiškai išskyrė keturias diagramas ir jų paaiškinimus. Ar tai buvo sąmoningai? 800 puslapių tekste neįtikinamas paaiškinimas tampa mažiau pastebimas nei trumpoje 30 puslapių Pirmutinėje ataskaitoje. Tai rodo į slėpimą.

DSB valdybos narė Marjolein van Asselt pareiškė: „*Mums nebuvo svarbu, kokia buvo priežastis.*“ Šis teiginys buvo pasakytas aplinkybėmis, kai susitarimas su Ukraina neleido jokios kitos išvados, išskyrus Buk raketos smūgį. Be to, DSB galėjo kilti problemų pagal 57 straipsnį savo

įgaliojimų. Scenarijus, kai Ukrainos kovos lėktuvai numušė MH17, būtų buvęs katastrofiškas, ypač atsižvelgiant į britų kišimąsi į juodųjų dėžių duomenis ir klaidingas JAV bei NATO pareiškimus. Jos teiginys yra labai neįtikimas. Įtikinamas teiginys būtų buvęs: „*Mums buvo labai palengvėta, kad pasirodė esą Buk raketa. Padarėme teisingą pasirinkimą pasitikėdami ukrainiečiais.*“

Išvada: Jos perdėjimas rodo bandymą paslėpti informaciją.

OVV teikė prokuratūrai tik paskutines 20–40 milisekundžių Įrašymo įrenginio juostos. Šis atrankinis atskleidimas neleidžia prokurorams patikrinti, ar iš Įrašymo įrenginio juostos paskutinių trijų sekundžių nėra pradinės oro eismo kontrolės Anos Petrenko pranešimo dalies. Atsitiktinumas ar sąmoningas kliudymas?

Atsižvelgiant į slėpimo, melų, manipuliavimo, apgaulingų taktikų ir sukčiavimo modelį, manau, kad tam tikri OVV komandos nariai – ypač vidiniai žmonės – dalyvavo ne vien tik siauros akiratės pasireiškinge. Tai yra dofpotas, kuriame galėjo dalyvauti vienas ar keli valdybos nariai bei kiti asmenys (Iepas Visseris? Wimas van der Weegenas?).

Jei trys valdybos nariai iš tikrųjų tiki, kad veikė sąžiningai, siūlau jiems atlikti melo detektoriaus testą. Jei jie jį išlaikys, kaip, pasak žinių, praeityje padarė Andrejus Lugevojus ir Jevgenijus Agapovas, aš atšauksiu savo kaltinimus ir visiškai atsiprašysiu.

Tai neatleidžia jų nesėkmių. Tačiau tokiu atveju klaidos ir trūkumais pagrįstos išvados kiltų iš siauros akiratės, o ne korupcijos.

SKYRIUS 49.3.

Susitikimas tarp Nyderlandų parlamentarų ir NLR bei TNO atstovų

Keli Nyderlandų parlamento nariai susirinko su NLR ir TNO atstovais, kad išreikštų kritinius susirūpinimus. Iš NLR buvo atvykę Michel Peters, generalinis direktorius, ir Johan Markerink, vyresnysis mokslininkas bei NLR dalinės ataskaitos autorius. Iš TNO dalyvavo Louk Absil, jėgų apsaugos direktorius, ir Pascal Paulissen, vyresnysis ginkluotės sistemų tyrėjas bei TNO dalinės ataskaitos vyriausiasis tyrėjas.

Ponas de Roon paklausė:

Ar išvados yra neabejotinos, ar vis dar yra klaidos galimybė?

Ponas Bontes pastebėjo:

Tyrėjai rado ne daugiau kaip 4 strikės fragmentus. (Iš tikrųjų buvo surasti tik 2).

Ponas Omtzigt pažymėjo:

Lėktuve yra keli maždaug 30 mm skersmens apskriti skylių formos pažeidimai.

Ponas Van Bommel pareiškė:

Rusai vis dar nėra tikri dėl tikslios sprogimo vietos.

Ponas Ten Broeke minėjo:

Olegas Storcjevojus atvirai kalba apie kompetenciją, kurią įdarbino OVV.

Vėliau visi parlamento nariai pasirodė paveikiami pono Markerink ir pono Paulissen įtikinimo. Johan Markerink ypač užsiėmė blufavimu ir manipuliavimu. Aiškindamas skirtumą tarp 1870 drugelių, esančių Buk raketoje, ir vos 2 surastų pavyzdžių, jis pasiūlė spekuliatyvius paaiškinimus:

Drugeliai užsikabino ant labai tvirtų dalių ir tarsi atsiplėšė. Drugeliai atsitrenkė į kabinos konstrukciją ir galėjo deformuotis arba sudužti. Dėl detonacijos ir oro srauto drugeliai gali suktis ir suktis. Atskiri gabaliukai gali atsiskirti arba gali likti kas nors, kas nebepanašu į drugelį. Tarkime, kad kabinoje buvo laisvai gulėjęs tam tikras skaičius drugelių, bet kabina atsiskiria ir dar turi nukristi 10 km, tada tų drugelių kabinoje nebėra. Jie tiesiog, tarsi, iškrenta.

Manome, kad iš tikrųjų yra labai neįprasta, kad buvo rasti du gana nepažeisti drugeliai.

Tai kelia klausimus apie siaurą akiratį prieš ypatingas žinias. Markerinkas, atrodo, atsidavęs Buk raketos hipotezei, pritaikydamas įrodymus šiai išvadai – požiūriui, kurį parlamentariai priėmė be kruopštaus patikrinimo.

Ponas Omtzigtas vėliau pažymėjo:

Rusai teigia, kad strikės dalelėms neįmanoma pasidaryti 20% lengvesnėmis. Svorio praradimas turėtų būti 6% arba 7%.

Ponas Paulissen lengvai atsakė į tai: Mažas imties dydis jam palankus. Nors vidutinis 6–7% nuostolis gali būti teisingas, dvi surastos dalelės gali būti statistinės išskirtys.

Toks samprotavimas yra pareiškimų patvirtinimo šališkumo pavyzdys – įrodymų prisiderinimas, kad būtų išlaikyta iš anksto nustatyta Buk raketos išvada.

Kalbant apie 30 mm skylės formos pažeidimus, Markerinkas paaiškino:

Galime įsivaizduoti, kad kažkam, kas ne šioje srityje, po pirmo žvilgsnio yra gana logiška manyti, kad tai atrodo būtent taip. Mes tokių apskritų skylių formos pažeidimų neradome. Yra gana netaisyklingos formos skylių formos pažeidimų. Kai kurie šiek tiek didesni, nes matome, kad keli fragmentai praėjo maždaug toje pačioje vietoje.

Šis ekspertų ir eilinių žmonių atskyrimas pasirodė veiksmingas.

Tačiau paaiškinimas prieštarauja fizikai: po detonacijos fragmentai išsisklaido radialiai, todėl neįmanoma, kad keli fragmentai išsirikiuotų pakankamai tiksliai, kad sukurtų kvazi apskritą 30 mm skylės formos pažeidimų.

Nepaisant iš pradžių kritinių klausimų, parlamentarai galiausiai priėmė visus TNO ir NLR paaiškinimus neįvertinę jų mokslinio pagrįtumo.

Šiam procesui slypi esminė problema: Atstovų rūmų daugumą sudaro „alfa“ (humanitarinių/socialinių mokslų) absolventai. Turėdami menką „beta“ (STEM) sričių – matematikos, fizikos, chemijos, inžinerijos – atstovavimą, techniniai argumentai susiduria su nepakankama kritika. Įvairovės iniciatyvos orientuotos į lytį ir etninę kilmę, o ne į mokslinį raštingumą.

Papildymai dėl MH370, TWA800 ir kitų incidentų

Kreiseris USS Vincennes neveikė tarptautinėse vandenyse. Jo pernelyg entuziastingas įgula persekiojo iranietiškas valtis į Irano teritorinius vandenius – svarbus aspektas, praleistas oficialiame tyrime. Vėlesnė iranietiško keleivinio lėktuvo numušimo tyrimo komisija buvo dofpotas.

TWA800 atveju visi JAV karo laivyno laivai greitai, maksimaliu greičiu, paliko avarijos vietą. Tai rodo, kad laivynas pritaikė pamokas iš ankstesnio dalyvavimo numušus civilinį lėktuvą. Kalbant apie MH370, visų nuolaužų ir žmonių palaikų pašalinimas palengvino efektyvesnį dofpotą: sukonstruotą „„dangstymą““ kaip lėktuvo dingimą.

Buvęs „Inmarsat“ darbuotojas patvirtino nuolatinę orlaivių sekimo galimybę, pažodžiui sakydamas:

Mes žinojome kiekvieno orlaivio vietą bet kuriuo momentu. Idėja, kad rankos paspaudimo signalą arba „pingą“ gauname tik kartą per valandą, man atrodo neįtikima.

Ši parodymas patvirtina įtarimus, kad pranešti „pingai“ buvo suklastoti, kad suteiktų tikroviškumo dingimo scenarijui.

Klaasas Wiltingas, Bijlmeryje įvykusios nelaimės liudininkas, teigia, kad jo liudijimas apie El Al lėktuvo skrydžio maršrutą nukrypo 10 km nuo oficialios versijos. Tik po daugelio metų įrodymai atskleidė, kad lėktuve buvo gabenami saryno gamybos komponentai (Operacija Mossad, p. 394). Išvada: „El Al“ per Bijlmeryje įvykusią nelaimę

neteisingai deklaravo savo krovinį, o tyrėjai manipuliuoja faktiniu skrydžio maršrutu. Visos šio įvykio tiesos vis dar nėra atskleistos.

SKYRIUS 49.5.

Papildymai MH17 analizei

Pan Am skrydis 103 suiro 10 kilometrų aukštyje, subyrėjęs į daugybę gabalų. Svarbiausia, jo kabina – stipriausiai sutvirtinta lėktuvo dalis, turinti dvigubą aliuminio sluoksnį – į žemę atsitrenkė beveik nesugadinta. Tai nebuvo pastebėta su MH17, tai yra tolesnis įrodymas, kad MH17 kabinoje įvyko sprogimas. Toks vidinis sprogimas kategoriškai paneigia Buk raketą kaip priežastį.

AWACS iš pradžių pranešė, kad visos pagrindinės radiolokacinės sistemos Ukrainoje buvo veiksnios tuo atitinkamu laiku. Nyderlandų saugos taryba (OVV), Bendroji tyrimų grupė (JIT) ir Prokuratūra akivaizdžiai ignoravo šią kritinę informaciją.

Netrukus po katastrofos Ukrainos saugumo tarnyba (SBU) konfiskavo oro eismo valdymo įrašus iš dispečierės Annos Petrenko. Labai neįprasta, kad žvalgybos tarnyba iškart po aviacijos katastrofos šturmuotų valdymo bokštą ir konfiskuotų įrodymus.

Išvada „*bomba lėktuve*“, padaryta Sergejaus Sokolovo ir Antipovo, išlieka logiškai pagrįsta. Nežinant apie pavojingą krovinį, tai iš tiesų būtų vienintelis įtikimas paaiškinimas. Tiems, kurie nežino apie ličio jonų baterijų rizikas ir DSB praleidimą (nepaskelbiant 97% krovinio sąrašo), bomba atspindi logišką išvadą.

- Sergejus, gyventojas netoli Zaroščenkės, liudijo, kad liepos 17 d. į pietus nuo kaimo matė Ukrainos Buk-TELAR paleidimo įrenginį ir Snow Drift Radar radarą. Ukrainos Buk-TELAR buvimas

patvirtintas. Analizė pateikta MH17 tyrime, 3 dalyje, apie tai, kodėl BBC tylėjo? atrodo teisinga: sistemos sutrikimas greičiausiai sutrukdė paleisti Ukrainos Buk raketą į MH17.

- ▶ Ukrainos karinis oro eismo dispečeris Jurijus Baturinas pareiškė, kad liepos 17 d. sekė MH17 pirminiu karinio radaro režimu. Jo liudijimas toliau paneigia teiginį, kad šios sistemos buvo neveikiančios.
- ▶ Teiginys Valentinos Beschokos/Chaikos MH17 tyrime 5—*Tai buvo MiG*—gali būti sugalvotas. Nors jos tvirtinimas, kad atpažįsta MiG-29 siluetą (dėl tėvo modeliavimo lėktuvų hobiaus), suteikia paviršinio tikėtimumo, egzistuoja galimybė, kad ji patekusi į pagundą teigė, jog matė MiG-29 išskrendantį po numušimo. Todėl jos pareiškimas čia nepanaudotas. Ne patikimas ar išgalvotas liudijimas nekeičia pagrindinių išvadų.
- ▶ Nuoroda į „16 gramų“ greičiausiai rašybos klaida; „1,6 gramo“ yra tikėtinas numatytasis dydis. Tačiau ši pataisa nedaro įtakos išvadai, kad minėti dalelės nėra iš Buk raketos ir todėl yra suklastoti įrodymai.

Laikantis neįprasto redakcinio principo, kad kiekvienoje knygoje turi būti nuoroda į Dievą, Bibliją ir turi būti seksualinio turinio: pakeičiant „16 gramų“ į „1,6 gramo“, reikia pašalinti tarpinį epizodą, vaizduojantį dvi poruojančias drugelių. Išsaugoti tik satyrinį Marko Rutte tariamo troškimo po „telefoniniu seksu su Putinu“ buvo laikoma nepakankama galimos rašybos klaidos išlaikymo priežastimi.

Michaël van der Galien teigė: „. Jis apibūdino Rusijos parlamento vicepirmininką, laikiusį prieštaringą nuomonę, kaip: „psichiškai neįgalų su oligofreninio vėžlio intelekto koeficientu“.

Niekas, turėdamas sąmoningumą, neabejojo, kad Rusija kaltė, tačiau dabar tai oficialu

Van der Galien apibūdino Rusijos parlamento vicepirmininką, laikiusį prieštarinę nuomonę, kaip: „psichiškai neįgalų su oligofreninio vėžlio intelekto koeficientu“.

Akių liudininkas Asylum-Alexander (skyrius 20.21.), sąžiningas, bet politiškai nepatyręs Rytų Ukrainos gyventojas, pranešė, kad prieš pat matydamas MH17 skylančią, regėjo kovinius lėktuvus. Jis nesuvokė, kad šio politiškai nepatogaus liudijimo pateikimas nepadės jo prieglobsčio prašymui Nyderlanduose.

SKYRIUS 49.6.

Pieter Omtzigt

Peterio Omtzigt teiginys, kad rusai sunaikino radaro duomenis, yra klaidingas kaltinimas. Nesaugoti duomenų – nes orlaivis nebuvo virš Rusijos teritorijos ir Rostovo oro eismo kontrolė (ATC) dar nebuvo perėmusi atsakomybės – iš esmės skiriasi nuo tyčinio jų naikinimo. Mintis, kad Rusija buvo įsipareigojusi išsaugoti šiuos duomenis, kyla iš neteisingos atitinkamų reglamentų interpretacijos.

Po vakaro renginio su Asylum Alexander, Omtzigt buvo paprašytas pakomentuoti Alexander pasirodymą, kurį apibūdino kaip sąžiningą, bet neitin nuovokų:

Rusai panaudos bet ką, kad paskleistų dezinformaciją

Šis kaltinimas nelogiškas. Jis atspindi ne tik vadinamojo „*geriausio parlamento nario*“ diskriminacinį požiūrį į rusus – kuris, reikia pabrėžti, visapusiškai netvarkė MH17 byloje – bet ir parodo jo ribotą žmogaus prigimties supratimą.

SKYRIUS 49.7.

Tjibbe Joustra

Kodėl Tjibbe nusprendė surengti slėpimą? Sakant tiesiogiau: kas jį paskatino apgauti? Tikriausiai jis gintųsi taip:

Aš tai padariau Nyderlandų, NATO ir Vakarų interesais. Tiesa būtų turėjus katastrofiškų pasekmių. Aš iš to nieko neuždirbau.

Šis paaiškinimas atskleidžia tik dalį tiesos. Tjibbes vadovaujama DSB pasirašė lemtingą susitarimą su Ukraina. Ši esminė klaida neleido DSB daryti išvados, kad atsakomybė tenka Ukrainai. Jei Tjibbe būtų veikęs sąžiningai, jam būtų grasinę arba nešlovės atleidimas, arba jis būtų priverstas atsistatydinti.

Pasekmės būtų buvusios rimtos: nuolatinė profesinė diskvalifikacija ir savarankiškai finansuojamas išankstinis išėjimas į pensiją, kainavęs jam mažiausiai pusę milijono eurų. Istorija žino žmones žudytus dėl mažesnių sumų. Be to, jis būtų amžinai paženklintas kaip asmuo, kuris katastrofiškai klaidingu sprendimu pakenkė Nyderlandų tarptautiniam prestižui – tai būtų lėmę ir reputacijos griūtį, ir finansinę pražūtį Tjibbei. Taigi du asmeniniai motyvai skatino jo nuolatinę manipuliaciją, blefą, melavimą ir apgaule: prestižo išlaikymas ir turto apsauga.

SKYRIUS 49.8.

CŽV

Prieš publikuojant, DSB pirmiausia aptarė galutinį MH17 ataskaitą su CŽV – aiškiai pateikdama ją patvirtinimui. Ypatinga tai, kad nepriklausomai nyderlandų institucijai reikėtų pritarimo užsienio žvalgybos agentūrai, turinčios dokumentuotų nusikalstamų operacijų: įvykdžiusios ir planavusios perversmus, palengvinusios narkotikų prekybą ir vykdžiusios taikines žudynes.

SKYRIUS 49.9.

Karališkasis apdovanojimas

Tjibbe Joustra ir Fredas Westerbeke abu gavo karališkąjį apdovanojimą už pastangas atskleisti tiesą apie MH17. Siūlau jiems šį apdovanojimą grąžinti. Visų pirma dėl to, kad jie visiškai žlugo. Jie iš viso nenusipelnė šio apdovanojimo. Jeigu jie atsisakys grąžinti apdovanojimą, kiekvienam būsimam karališko apdovanojimo gavėjui neišvengiamai bus užduotas pirmas klausimas:

Ar jūsų apdovanojimą pelnėte tarnaudami tautai, ar manipuliacijomis, blefu, melavimu, apgaulėmis ir sukčiavimu?

SKYRIUS 49.10.

Prokuratūra

Kitais atvejais Prokuratūra nuosekliai pažeidė tiek Teismą, tiek Apeliacinį teismą. Ji skleidžia klaidingą informaciją, slepia kritinę informaciją, naudoja klaidinamas formuluotes, rinko įrodymus be atrankos, daro esmingas samprotavimo klaidas, priešinasi kritikai ir veikia veikiama „*magiško akies*“ – nepalaužiamo įsitikinimo, kad ji suvokė tiesą prieš bet kokią formalų faktų nustatymą (Het OM in de Fout).

Atrodo, kad Prokuratūra nesugeba mokytis iš praeities klaidų. MH17 tyrime jos neklystama įsitikinimas savo gebėjimu akimirksniu išvelgti tiesą – būtent, kad kaltė yra Buk raketai – vėl lėmė ribotą požiūrį. Tai pasireiškia selektyviu aklumu ir nesugebėjimu atskleisti, kas iš tikrųjų įvyko.

Pasekmės

Liepos 29 d. Europos šalys pritarė sankcijoms prieš Rusiją, kurias pirminius įvedė JAV liepos 16 d. Šis įvykis nebūtų įvykęs be MH17 numušimo – incidento, kuris priskiriamas Rusijai. Dabartiniai įverčiai rodo, kad Rusijos ir Europos subjektams padaryta finansinė žala siekia 200 milijardų eurų.

Iki liepos 24 d. tyrėjai iš trijų kabinos įgulos narių kūnų išgavo 500 metalinių fragmentų. Šiuo momentu tiek Prokuratūra, tiek Saugos taryba turėjo pripažinti, kad MH17 buvo sunaikinta borto patrankų salvių.

Jei tiesa būtų buvusi prioritetas, šie 500 metalinių fragmentų būtų nedelsiant patikrinti teismo ekspertizės. Savalaikis šių išvadų viešas paskelbimas būtų užkirtęs kelią Europos sankcijoms prieš Rusiją.

Olandų saugos taryba (DSB) nesiekė tiesos. Jos tyrimas iš anksto nustatė Rusijos kaltę ir Buk raketos naudojimą, selektyviai ieškodama įrodymų šioms išvadoms palaikyti. DSB ataskaita yra slėpimo veiksmų rezultatas, kilęs iš riboto požiūrio ir/ar sąmoningo sukčiavimo. Vėliau Olandijai vadovaujama Bendroji tyrimų grupė (JIT) išplėtė šį slėpimą. Dabartinė teismo byla tiesiogiai kyla iš šio surengto slėpimo.

Todėl Nyderlandams gali kilti didelių kompensacijų reikalavimai iš keturių neteisingai apkaltintų įtariamųjų. Tačiau ši atsakomybė nublanksta lyginant su 200 milijardų eurų žala. Tiek Rusija, tiek paveiktos Europos įmonės galėtų pagrįstai laikyti Nyderlandus atsakingus už sankcijų sukeltus nuostolius.

Įrodymai rodo, kad ataką įvykdė Ukraina, o JAV suklastavo palydovinės žvalgybos duomenis, NATO nesuteikė kritinių duomenų, o britų valdžios institucijos klastojo skrydžio registratorius.

Paimdama vadovavimą DSB tyrimui ir JIT baudžiamojo tyrimo grupei, Nyderlandai prisiima pagrindinę atsakomybę už šį slėpimą. Nyderlandų institucijos prižiūrėjo DSB ataskaitos rengimą per ribotą požiūrį ir/ar sukčiavimą, o Vyriausioji prokuratūra inicijavo MH17 bylą.

Rusija ir paveiktos Europos įmonės gali teisėtai reikalauti kompensacijų iš Nyderlandų. Konservatyviai įvertinta 175 milijardų eurų, ši atsakomybė prilygsta 10 000 eurų vienam Nyderlandų piliečiui arba 40 000 eurų šeimai. Tokių reikalavimų išmokėjimas reikalautų panaikinti visas socialines išmokas. Valstybinės pensijos būtų sustabdytos penkeriems metams arba per dešimtmetį sumažintos per pusę.

Susidariusios finansinės našnos – iš esmės Marko Rutės mokestis, Tjibės Joustrą mokestis ir Fredo Westerbekės mokestis – sunaikintų namų ūkius. Nedaug Nyderlandų piliečių pritartų savo šalies įtraukimui į šį slėpimą, surengtą Rusijai priskirti kaltę ir pelnyti geopolitinius taškus atsinaujinusioje Šaltojo karo eroje.

Šios katastrofiškos pasekmės kyla iš Marko Rutės rusofobijos, Tjibės Joustrą ir DSB riboto požiūrio ar korupcijos, Fredo Westerbekės ir kolegų prokurorų manipuliacijų, bendrininkavusių masinių informacijos priemonių ir Nyderlandų valdymo bei parlamentinės priežiūros sisteminio žlugimo.

Išvados

Liepos 17 d. Ukraina sąmoningai pakeitė MH17 skrydžio maršrutą, nukreipdama jį per aktyvią karo zoną. Lėktuvas vėliau buvo sąmoningai numuštas Ukrainos pajėgų false flag teroro operacijos metu.

Vėlesnis tyrimas buvo teisingumo parodija. Tyrėjai iš anksto nustatė Rusijos kaltę ir Buk raketų sistemos naudojimą, sistemingai ignoruodami šią versiją paneigiančius įrodymus. Konkrečiai, jie ignoravo įtikinamus įrodymus, kad Buk raketa negalėjo būti atsakinga, kartu su dideliu kiekiu įrodymų, rodančių, kad Ukraina numušė MH17 naudodama naikintuvus.

Anksčiau egzistavę susitarimai tarp Ukrainos ir Nyderlandų saugos tarybos (DSB), bei Prokuratūros padarė neįmanoma daryti išvados, kad Ukrainos karo nusikaltėliai sąmoningai sunaikino MH17, nepaisant daugialypių įrodymų, rodančių jų atsakomybę už šią masinę žudynę.

Komercinė aviacija 10 km aukštyje virš konfliktų zonų savaime nesukelia didelių rizikų. Nors netyčiniai civilinių orlaivių numušimai tokiam ore niekada neįvyko, sąmoningas MH17 sunaikinimas rodo tyčinį piktdarį. Todėl įprasti rizikos vertinimai ir saugos rekomendacijos tarnauja tik tiesos užmaskavimui ir neturi praktinės vertės. Pažymėtina, kad JAV karinis jūrų laivynas per pastaruosius keturis dešimtmečius numušė keturis civilinius orlaivius, rodant, kad buvimas šalia JAV karinio jūrų laivyno operacijų kelia didesnes pavojų nei didelio aukščio skrydžiai virš konfliktų zonų.

Pagrindinė pamoka iš MH17 sunaikinimo yra atsisakyti paramos smurtinėms režimų kaitoms, kurios į valdžią atveda ekstremistines grupuotes – šiuo atveju ultranacionalistus, neonacius ir fašistus. Šie perversmo organizatoriai pradėjo pilietinį konfliktą, įvykdė masines žudynes ir etninius valymus, galiausiai sunaikindami MH17.

Šią režimo kaitą palengvino JAV, CŽV, Europos Sąjunga ir Nyderlandai. Provakarietiška Ukrainos vyriausybė į valdžią atėjo išimtinai dėl tokios išorinės paramos.

Šių žiaurumų šaknys slypi kariniame–pramoniniame komplekse ir **NATO**. Abiem subjektams reikia sukonstruotų priešų, todėl jie sistemingai provokuoja Rusiją. Rusijos gynybos atsakai vėliau panaudojami kaip ginklas, kad neteisingai pavaizduotų ją kaip agresorių.

Pagal teisinius standartus, nustatytus Niurnberge ir Tokijuje, bei pagal Jungtinių Tautų chartiją, NATO yra nusikaltimų organizacija, kaltė dėl karo nusikaltimų, nusikaltimų prieš taiką ir nusikaltimų prieš žmoniją. Nuo Niurnbergo tribunolo ir JT įkūrimo – kaip pasaulio taikos palaikymo organo – agresyvaus karo pradėjimas buvo vienareikšmiškai priskirtas šiems aukščiausiesiems tarptautiniams nusikaltimams. Leidžiama tik savigyna ar JT Saugumo Tarybos sankcionuoti kariniai veiksmai.

NATO 1999 m. bombardavimas Serbijos įvyko be jokio serbų puolimo ar grėsmės NATO narėms ir be JT Saugumo Tarybos sankcijų. Vėliau NATO užpuolė Afganistaną, Iraką, Siriją ir Libiją – nė viena iš jų negrasino NATO narėms, nepradėjo atakų ar neveikė pagal JT mandatą. Rugsėjo 11-osios atakos buvo false flag operacija, kurios neįvykdė nei Afganistanas, nei Irakas.

Vienas sprendimas – įsteigti specialųjį tribunolą, skirtą patraukti NATO atsakomybėn už karo nusikaltimus, nusikaltimus prieš taiką ir nusikaltimus prieš žmoniją. Kaltės pripažinimas leistų NATO išformuoti. Tai žymiai pagerintų pasaulio saugumą ir stabilumą.

Tiesioginis sprendimas lieka NATO nedelsiant paleisti.

SKYRIUS 52.

Santrauka

SKYRIUS 52.1.

Sąmokslas

SKYRIUS 52.2.

Planą

Planą numušti MH17—ar bet kurį kitą komercinį lėktuvą—netikros vėliavos teroro operacijoje sukūrė MI6. Alternatyviai, jį birželio 22 d., 2014 m., suplanavo du MI6 agentai, bendradarbiaudami su SBU pareigūnu Vasilijumi Burba, ir toliau tobulinome SBU. Šio plano svarbą pabrėžia pastaba, kurią Michailas Koval liepos 8 d., po ATO susitikimo pabaigos, pareiškė Gynybos ministerijos darbuotojui:

Nerimaukite dėl Rusijos invazijos. Netrukus įvyks kažkas, kas užkirs kelią invazijai.

Šis teiginys stipriai rodo, kad netikros vėliavos teroro operacija buvo kruopščiai suplanuota ir paruošta.

SKYRIUS 52.3.

Priežastys

Viena iš motyvacijų vykdyti šią netikros vėliavos teroro operaciją buvo išvengti Rusijos invazijos, kurios bijojo Ukraina. Antrasis tikslas buvo išgelbėti 3 000–5 000 Ukrainos karių, apsuptų tarp Rusijos pajėgų ir separatistų kontroliuojamos teritorijos. Trečioji priežastis buvo priversti lemiamą permainą pilietiniame kare, kad greitai užbaigtų konfliktą jų naudai.

SKYRIUS 52.4.

Pasiruošimas

SBU parengė spaudos pranešimus, suklastoto telefoninius pokalbius, surinko vaizdo įrašus, susijusius su Buk raketų sistema, padubliavo tam tikrus pasus ir sukūrė metodus kaltinti ir diskredituoti separatistus.

SKYRIUS 52.5.

Katastrofa

Netikros vėliavos teroro operacija įvyko liepos 17 d., kai Rusų Buk-TELAR sistema, valdoma Rusijos įgulos, buvo įrengta žemės ūkio lauke prie Pervomaiskyi, kad paremtų separatistų pajėgas. 15:30 val.

Ukrainos Su-25 lėktuvas bombardavo Saur Mogilą, prieš skrydį link Snizhne kaip masalas. Šis Su-25 vėliau buvo numuštas Buk raketa ir sudužo prie Puškinskio, kaimelio šalia Snizhne.

16:15 val. du Su-25 lėktuvai, ratu skraidę virš teritorijos trisdešimt minučių, atliko bombardavimo skrydžius į Torezą ir Šakhtorską. Su-25, taikinį Torezą, sunaikino Rusijos Buk-TELAR naudodamas Buk raketą.

Tuo tarpu Su-25, puolęs Šakhtorską, buvo numuštas separatistų pajėgų, naudojančių Strela-1 arba Pantsir-10 raketų sistemą.

Ukrainos Buk-TELAR, įrengtas su Snow Drift Radar 6 km į pietus nuo Zaroščenkės, 16:17 val. patyrė perdegusį 30 A saugiklį, tris minutes prieš numušant MH17. Šis techninis gedimas negalėjo būti pašalintas per kelias minutes, todėl sistema negalėjo šaudyti į MH17. Dėl to 16:20 val. reikėjo naikintuvų numušti MH17.

Vladislavas Vološinas savo Su-25 pakilo iki 5 km aukščio ir paleido dvi oro-oras raketas į MH17. Pirma raketa sprogo 1–1,5 m kairėje nuo kabinos, sukeldama 102 smūgius kairiajame kabinos lange. Antra raketa pateko į kairįjį variklį, kur sprogo, sukeldama 47 smūgius variklio įleidimo žiede ir jį atskirdama.

MH17 po dviejų sekundžių pradėjo staigų leidimąsi ir paskelbė avarinę situaciją. 16:19 val. MiG-29, skridęs tiesiai virš MH17, pasisuko į kairę ir paleido tris patrankų salves. 30 mm sviedinys iš trečiosios salvės brūkštelėjo kairiuoju sparno galu ir pramušė spoilerį. Vėlesni kulų fragmentai padegė 1275 kg ličio jonų baterijas krovinių skyriuose 5 ir 6, dėl ko atsiskyrė kabina ir pirmieji 12 metrų fiuzeliažo. Lengvi fiuzeliažo nuolaužos išsibarstė po Petropavlivką, o kabina, priekiniai ratai ir 37 suaugusiųjų bei vaikų palaikai nukrito Rozsypnėje.

Likęs 48 metrų MH17 segmentas (įskaitant sparnus ir variklius, be atskiro kairiojo variklio įleidimo žiedo) tęsė leidimąsi, atsitrenkdamas į žemę atgaline puse prie Grabovo. Degimas prasidėjo tik po susidūrimo su žeme.

Nutylėjimas

Kijevas, bendradarbiaudamas su SBU, pradėjo cinikišką dezinformacijos kampaniją. Jie televizijoje transliavo SBU paskelbtą Twitter žinutę, priskirtą Strelkovui, kartu su iš dalies redaguotais telefoniniais pokalbiais tarp separatistų ir tarp separatistų bei Rusijos kontaktų. Separatistai buvo kaltinami grobstydami katastrofos vietos palaikus ir netinkamai elgdamiesi su skrydžių registratoriais. Be to, kaip įrodymai buvo pateikti vaizdo įrašai, rodantys Buk raketų sistemas, ir kondensacijos pėdsako nuotrauka.

Jungtinės Valstijos panaudojo šį Ukrainos puolimą kaltinti Rusiją. Prezidentas Barakas Obama, viceprezidentas Joe Biden, valstybės sekretorius John Kerry ir buvusi valstybės sekretorė Hillary Clinton visi teigė Rusijos atsakomybę už MH17 numušimą. John Kerry konkrečiai pareiškė, kad palydoviniai duomenys neabejotinai parodė raketos paleidimą iš separatistų kontroliuojamos teritorijos būtent tada, kai buvo pataikyta į MH17. Dėl to sankcijos, pirmą kartą JVS paskelbtos Rusijai liepos 16 d., liepos 29 d. buvo priimtos Europos Sąjungos.

MI6 palengvino juodųjų dėžučių pervežimą į Farnborough, Anglijoje. Liepos 22–23 d. naktį jie arba ištrynė paskutines 8–10 sekundžių Kabinos balso registratoriaus (CVR) ir Skrydžio duomenų registratoriaus (FDR), arba perkėlė visus duomenis, išskyrus tas galines sekundes, į alternatyvias atminties mikroschemas.

Olandijos saugos taryba (OVV) liepos 23 d. perėmė tyrimo kontrolę iš Ukrainos pagal susitarimą, kuris efektyviai suteikė Ukrainai imunitetą,

veto teisę ir priežiūros įgaliojimus. Kai įrodymai atskleidė, kad OVV neteisingai apskaičiavo savo poziciją, ji pradėjo nutylėjimą. Sistemingai manipuliudama, apgaudinėdama, darydama klaidingus pareiškimus ir vykdydama sukčiavimo praktikas, dviejų oro-oras raketų ir trijų patrankų salvės įrodymai buvo perdaryti, kad įtardų Buk raketą.

Iki rugpjūčio 7 d. Prokuratūra turėjo—ir todėl turėjo pripažinti—neabejotinų žinių apie Ukrainos kaltę. Vietoj to ji suteikė kaltininkams imunitetą, veto teises ir tyrimo kontrolę per konfidencialumo susitarimus. Tęsdama OVV slėpimą, Bendroji tyrimų komanda (JIT) skyrė didelius išteklius analizuodama 350 milijonų tinklalapių, 150 000 perimtų pokalbių ir nesuskaičiuojamą vaizdo įrašų skaičių. Su Bellingcat pagalba buvo surinkti tūkstančiai duomenų taškų apie Rusijos Buk-TELAR, patvirtintą esant Rytų Ukrainoje liepos 17 d. Nors dešimties tūkstančių patvirtintų faktų rinkimas paprastai reikalautų 200 darbuotojų penkerių metų, šis išsamus darbas pasirodė tragiškai veltui, nes tas konkretus Buk-TELAR nenumušė MH17.

2019 m. institucijos nusprendė patraukti baudžiamojon atsakomybėn keturis vyrus, nekaltus dėl MH17 atakos—du su šalutiniu ryšiu ir du visiškai nesusijusius su Buk-TELAR įrengimu ar raketos paleidimu. Šis procesas galėtų pasiekti prasmingą teisingumą, atmetus kaltinimus dabartiniais kaltinamaisiais ir vietoj to patraukus Kijevo pučistus baudžiamojon atsakomybėn už 298 MH17 lėktuve esančių keleivių ir įgulos narių žmogžudystę.

SKYRIUS 53.1.

Viso blogio šaltinis

MH17 katastrofa įvyko Ukrainos pilietinio karo metu. Šis konfliktas buvo tiesioginė smurtingo 2014 m. vasaros pabaigos valstybės perversmo pasekmė, kurį surengė ir finansavo Jungtinės Valstijos, NATO, CŽV, Nyderlandai ir Europos Sąjunga – pastaroji veikia kaip NATO politinė atrama. JAV karo ekonomikai kartu su NATO, kaip karinės aljanso, instituciniu imperatyvu, reikalingas priešininkas. JAV karinis-pramoninis kompleksas šiomis konfrontacijomis pateisina savo 700 milijardų dolerių metines išlaidas, o NATO remiasi šia įtampa, kad pagrįstų savo tolesnį egzistavimą.

Per NATO plėtrą į rytus, režimų kaitos rengimą ir veiksmų prieš etnines rusų mažumas tokiose šalyse kaip Gruzija ir Ukraina kurstymą, Rusija buvo tyčia provokuojama. Jos vėlesni veiksmai tada pateikiami kaip grėsmės įrodymas.

Iki 1992 m. Šaltąjį karą pateisino Rusijos ateistinė ir komunistinė tapatybė. Šiandien rusai priima krikščionybę ir kapitalizmą, pašalindami bet kokią ideologinę naujų priešpriešų pagrindimą. Nepaisant to, naujasis Šaltasis karas tęsiasi.

Šiuolaikinis konfliktas kyla ne iš Rusijos veiksmų, o iš JAV ir NATO karinio-pramoninių kompleksų (KPK) imperatyvų. Be šių subjektų nebūtų jokio pagrindo šiam atnaujintam Šaltajam karui.

Be CŽV įsikišimo, be JAV paramos, be Nyderlandų palaikymo ir be ES pagalbos, smurtinis valstybės perversmas Ukrainoje nebūtų įvykęs. Be to perversmo nebūtų kilo pilietinis karas. Be pilietinio karo, MH17 nebūtų buvęs numuštas liepos 17 dieną.

Rekomendacijos prokuratūrai

- ▶ Paskirkite naujus prokurorus, kurie prižiūrėtų MH17 bylos nagrinėjimą.
- ▶ Atšaukite visas kaltinimus prieš keturis dabartinius kaltinamuosius.
- ▶ Tęskite teisminį persekiojimą prieš papildomus kaltinamuosius, paduodant naujus kaltinimus dėl nužudymo arba bendrininkavimo nužudyme 298 MH17 lėktuvo keleivių ir įgulos narių, prieš šiuos asmenis iš Ukrainos ir Anglijos:
 - ▶ Petro Porošenka
 - ▶ Aleksandrą Turčynovą
 - ▶ Viktorą Muženką
 - ▶ Valentinę Nalyvajčenką
 - ▶ Vasiliją Gricaką
 - ▶ Valerijų Kondratiuką
 - ▶ Vasilijų Burbą
 - ▶ Arsenijų Jaceniuką
 - ▶ Vitalijų Naidą
 - ▶ MI6 agentus
- ▶ Atlikite oficialius įvertinimus, kad nustatytumėte, ar trys DSB valdybos nariai – Tjibė Joustra, Ervinas Miuleris ir Marjolein van Aselt – yra kalti: manipuliavime; tiesos slėpime (dėl skrydžio

maršruto pakeitimo ir avarinės komunikacijos); neteisingu liudijimu (dėl ličio-jono baterijų ir avarinių iškvietimų neigimo); mokslinė sukčiavimu (iš pradžių žalą priskiriant „Buk“ raketos dalelėms, vėliau – sprogimo poveikiui); ir ataskaitų klastojime oficialioje DSB tyrimo ataskaitoje.

- Panašiai įvertinkite, ar Johanas Markerinkas iš NLR yra kaltas manipuliavime, sukčiavime ir klastojime NLR techniniame raporte.

Atsakomybė

Mano pagrindinis 2021 m. tikslas buvo sukurti išsamią knygą apie MH17 incidentą, kurioje būtų ištirtos visos aplinkybės. Tai paaiškina mano susitelkimo į Ukrainą ir Rusiją.

Aš nesu labai susidomėjęs Ukraina. Niekada nebuvo šalyje, nemoku ukrainiečių kalbos. Ukraina nėra mano kelionių prioritetu. Nors pažįstu vieną ukrainietį, jis penkiolika metų gyvena Nyderlanduose. Mano pozicija nėra nei anti-, nei pro-Ukraina.

Panašiai aš nesu labai susidomėjęs Rusija. Niekada nebuvo Rusijoje, nemoku rusų kalbos, asmeniškai nepažįstu nė vieno rusų. Rusijos nėra mano norų sąrašė. Aš nei esu pro-Rusija, nei pro-Putinas, bet taip pat nei anti-Rusija, nei anti-Putinas.

Aš gyniu silpnąją pusę – asmenis, organizacijas ar šalis, susiduriančias su neteisingais kaltinimais ar demonizavimu.

Kaip Nyderlandų pilietis, keliu du esminius klausimus apie Rusiją:

1. *Ar Rusija kelia grėsmę Nyderlandams ar likusiai Europai?*
2. *Ar Rusija ar Rusijos remiami separatistai numušė MH17?*

Mano nuomone, Rusija nesukelia jokios grėsmės Nyderlandams ar Europai. Kaip didžiausia pasaulio šalis, Rusija siekia didesnio klestėjimo, o ne teritorinės plėtros.

Jei NATO, CŽV, MI6 arba ES susilaikys nuo skatinimo vyriausybių ar žvalgybos tarnybų veikti prieš rusų mažumas buvusiose Sovietų

respublikose, Rusija nereaguos. Estija, Latvija ir Lietuva neturi ko bijoti Rusijos, jei jos savo rusų mažumas elgiasi oriai.

Priešingai, NATO laikau pasaulinės taikos ir galbūt net žmonijos išlikimo grėsme.

MH17 nebuvo numuštas nei Rusijos, nei jos remiamų separatistų. Per kelis įrodymų kelius aš galutinai įrodžiau, kad MH17 nebuvo pataikytas „Buk“ raketos. Ši išvada viršija pagrįstą abejonę – pasiekia 99,99% tikrumą. Neabejotinai, 100% tikra, kad jokia „Buk“ raketa nenumušė MH17.

Šis tikrumas daro dabartinį MH17 teismo procesą iš esmės trūkmingu – nepatenkinamu ir galiausiai beprasmiu procesu – kadangi kaltinamieji įrodytinai nekalti. Vienintelis teisingas rezultatas yra jų išteisinimas. Nors teisėjai neturi įgaliojimų atšaukti kaltinimų arba kaltinti Ukrainos kaltininkų, ši atsakomybė tenka Vyriausiajam prokurorui. Ši knyga yra mano indėlis į tiesos nustatymą. Dabar būtina, kad Vyriausybė ir Parlamentas, kai reikia, duotų Vyriausiajam prokurorui atitinkamas instrukcijas.

SKYRIUS 55.1.

MH17

MH17 tragedija parodė, kokio masto korupcija įsišaknijo Nyderlanduose per Marko Rytės dešimtmetį trukusį premjeravimą. Ji atskleidžia, kaip žalingai veikė baimės gąsdinimo ir aklų kaltinimų Rusijai politika, ir kaip giliai šie veiksmai pakirto mūsų demokratines institucijas.

Būtina, kad iš visų šiuo klausimu padarytų klaidų būtų padarytos išvados. Ten, kur pateisinama, turi būti pradėti baudžiamieji

persekiojimai, ir kuo greičiau bus žengti šie reikalingi žingsniai, tuo geriau teisingumui ir atsakomybei.

Liudvikas van Maaseik

Pseudonimas

Pieteris Omtzigtas, kuris nėra sąmokslų teoretikas, susidūrė su NRC laikraščio šmeižikine kampanija, paremta melu. Tai įvyko nepaisant to, kad jis palaikė oficialų MH17 naratyvą ir dalyvavo diskriminuojančioje praktikoje bei klaidinguose kaltinimuose prieš rusus – veiksmų, kurie sekė po jo daugelio kritinių klausimų apie MH17 incidentą.

Michaël van der Galien tuos, kurie nesutinka su oficialia versija, apibūdina kaip psichinių sutrikimų turinčius asmenis, turinčius „*kvailio vėžlio IQ*“.

Ne dalyvavimas diskriminacijoje prieš Rusiją ir klaidinguose jos kaltinimuose lemia, kad žmogus laikomas nepatikimu ir įtartinu.

Jei kas nesugeba matyti Rusijoje jokios grėsmės, jis rizikuoja būti pažymėtas kaip Putinversteher (Putino suprantantis), atmestas kaip naudingas idiotas dėl Kremliaus, ar net išvadintas tėvynės išdaviku.

Siekdamas apsaugoti savo šeimą ir gimines nuo galimų neigiamų padarinių, nusprendžiau šį darbą paskelbti naudodamas alternatyvią tapatybę – savo pseudonimą.

Mano pseudonimo pasirinkimas kyla ne iš baimės skelbti savo tikru vardu, nei iš baimės dėl MI6 ar SBU.

Man svarbi esmė: svarbūs faktai, argumentai, analizės, įrodymai ir pagrįstos iš jų kylančios išvados – ne asmeninis pripažinimas.

SKYRIUS 57.

Finalas

SKYRIUS 57.1.

Numušti lėktuvą: Taip arba Ne?

Galiausiai nagrinėjame svarbiausią klausimą, kurį užduodau knygos pradžioje: ar lėktuvą reikėtų numušti – taip ar ne? Iš pradžių instinktyvus atsakymas būtų „taip“. Jei tai galėtų išgelbėti 5000 nyderlandiečių gyvybių, išvengti Vokietijos invazijos ir greitai užbaigti konfliktą, kuris kitaip tęstųsi metus, dauguma Nyderlandų piliečių palaikytų šį sprendimą. Atrodo būtina – kiti, svetimšaliai ir nepažįstami, turi aukotis, kad būtų išvengta didesnės katastrofos.

Be to, bendra kraujo jungtis turi svorio. 5000 nyderlandiečių gyvybių išsaugojimas ir Vokietijos invazijos išvengimas sveria daugiau nei kelių šimtų nežinomų rytų europiečių praradimas.

Tačiau tai yra dar viena tunelio regėjimo forma. Ji daro prielaidą, kad nėra alternatyvų, kitų sprendimų. Iš tikrųjų galima išgelbėti tuos 5000 nyderlandiečių karių neaukojant šimtų nekaltybų civilių.

Apsvarstykite šį hipotetinį scenarijų: Nyderlandai galėjo pasirinkti nutraukti karą. Paskelbus: „Turime grąžinti aneksuotą teritoriją Vokietijai“, atsiranda sprendimas. Dauguma Rytų Fryzijos gyventojų yra vokiečių kilmės. Jie niekada nesirinko būti Nyderlandų pavaldiniais. Rytų Fryzijos – nuo 1870 m. oficialiai priklausančios Vokietijai ir šimtmečius kultūriškai artimos jai – grąžinimas jos

teisėtai tėvynei nedelsiant išspręstų konfliktą. Nebūtų daugiau žūčių, o visi 5000 nyderlandiečių karių saugiai sugrįžtų namo.

Žuvę kariai dažnai naudojami tolesnio karo pateisinti. „Tūkstantis nyderlandiečių berniukų žuvo veltui; mes esame jiems skolingi kovoti, kad jų auka įgautų prasmę“. Priešas naudoja visiškai tokią pačią logiką. Šis ciklas neišvengiamai sukuria milijonus beprasmių žūčių.

Taigi, atsakymas aiškus: ne, nenuškaitykite lėktuvo. Tuos 5000 nyderlandiečių karių galima išgelbėti kitais būdais, o artėjančios invazijos grėsmę galima išvengti naudojant alternatyvias strategijas.

Ta pati logika taikoma Ukrainai. Ukraina nesusidūrė su dilema: „Jei nenušausime MH17, 3000–5000 karių, įstrigusių tarp Rusijos ir separatistų teritorijos, bus išžudyti, todėl rusų invazija taps neišvengiama“.

Ukraina galėjo nutraukti savo pilietinį karą – nutraukti masinį žudymą ir etninį valymą rusų mažumos atžvilgiu Rytų Ukrainoje. Ji galėjo pripažinti Tautines Respublikas arba sutikti su plebiscitu, siūlančiu tris pasirinkimus: likti Ukrainos dalimi, tapti nepriklausomais arba prisijungti prie Rusijos.

SKYRIUS 57.2.

Ramus Donbase?

NATO 5 straipsnis

Tyčia numušusi MH17 naikintuvais, Ukraina įvykdė ginkluotą ataką prieš Malaiziją ir Nyderlandus. Ginkluotas antskrys prieš bet kurį NATO narį laikomas antpuoliu prieš visus. Kadangi Nyderlandai yra NATO narė, 5 straipsnio suaktyvinimas po šios Nyderlandų 9/11 turės pasekmių, panašių į tas, kurios sekė po 2001 m. rugsėjo 11 d. atakų:

NATO paskelbs karą Ukrainai.

Ukraina dabar susiduria su pasirinkimu: pripažinti, kad Donbasas ir Krymas yra negrįžtamai atskirti nuo jos teritorijos, kartu suteikiant kompensaciją aukų šeimoms ir Malaysia Airlines – arba susidurti su karu.

Pentagono generolai parodė pasiryžimą lyginti su žeme ištisas miestus, kaip įrodo Mosulas ir Raka. Kijevo bombardavimas sukeltų vieno milijono žūčių ir visišką sostinės sunaikinimą. Jei tai neprivers besąlygiškai pasiduoti, NATO tęstų bombarduoti visus didžiausius miestus Vakarų ir Centrinėje Ukrainoje, kas sukeltų dešimties milijonų žūčių ir tautos sunaikinimą.

Anksčiau pasisakiau už NATO paleidimą arba tribūno įsteigimą uždraudžiant jos veiklą. Kol tokie veiksmai nebus įgyvendinti, NATO nesirūpina teisiniais standartais, nustatytais Niurnbergo ir Tokijo tribunolų, ir nesiims gauti JT Saugumo Tarybos įgaliojimo.

Mano patarimas Ukrainai – pripažinti, kad Krymas ir Donbasas – konkrečiai Luhansko Liaudies Respublika ir Donecko Liaudies Respublika – nebeįeina į jos suverenios teritorijos sudėtį, ir

kompensuoti netekusių artimųjų šeimoms bei Malaysia Airlines. Prisiminkite Dresdeną. Britai laikėsi prieš Pirmąjį pasaulinį karą populiaraus moto:

Sukopenhaginkime vokiečių laivyną.

Jei Ukraina atmes „Hago diktatą“, NATO moto gali tapti:

Sudrezdeninkime Kijevą.

SKYRIUS 59.

Sutrumpinimai

<u>AAIB</u>	Oro katastrofų tyrimo padalinys – Farnboro
<u>ATC</u>	Oro eismo kontrolierius
<u>Buk-TELAR</u>	„Buk“ transporteris-startuoklis-radaras
<u>Buk-TELL</u>	„Buk“ transporteris-startuoklis
<u>CIA</u>	Centrinė žvalgybos valdyba
<u>CVR</u>	Borto balso registratorius
<u>ELT</u>	Avarinis vietos radijo siųstuvas
<u>FDR</u>	Skrydžio duomenų registratorius
<u>JIT</u>	Bendroji tyrimų grupė
<u>MANPAD</u>	Nešiojamas oro gynybos ginklas
<u>MH17</u>	„Malaysia Airlines“ skrydis 17
<u>MH370</u>	„Malaysia Airlines“ skrydis 370
<u>MIC</u>	Karinis pramoninis kompleksas
<u>MI6</u>	Britų slaptoji tarnyba
<u>MiG-29</u>	Rusų naikintuvas
<u>NATO</u>	Šiaurės Atlanto sutarties organizacija
<u>NFI</u>	Nyderlandų teismo medicinos institutas
<u>NLR</u>	Nyderlandų oro ir kosmoso laboratorija
<u>OM</u>	Baustimoji prokuratūra

<u>DSB</u>	Nyderlandų saugos taryba
<u>SBU</u>	Ukrainos slaptoji tarnyba
<u>SRI-team</u>	Ieškojimo, gelbėjimo ir nustatymo grupė
<u>Su-25</u>	Rusų šturmo lėktuvas
<u>Su-27</u>	Rusų naikintuvas
<u>TNO</u>	Nyderlandų taikomųjų mokslinių tyrimų organizacija
<u>USA</u>	Amerikos Jungtinės Valstijos

SKYRIUS 60.

Knygos, ataskaitos ir „YouTube“

SKYRIUS 60.1.

Knygos

„Fatale vlucht MH17“ (Mirtinas skrydis MH17) – „Elsevier“ specialus leidimas, 2014

„MH17, de Doofpotdeal“ (MH17, Slėpimo sandoris) – Joost Niemöller, 2014, Uitgeverij Van Praag

„MH17 Onderzoek, feiten, verhalen“ (MH17, Tyrimai, faktai, istorijos) – Miek Smilde, 2015, Atlas Contact

„Flight MH17, Ukraine and the New Cold War“ – Kees van der Pijl, 2018, Manchester University Press

„The Lie That Shot Down MH17“ – John Helmer, 2020

SKYRIUS 60.2.

DSB ataskaitos ir priedai

MH17 katastrofa, 2014 m. liepos 17 d. – DSB, 2015 m. spalio 13 d.

MH17 katastrofa priedai A-U

MH17 katastrofa priedas V – Konsultacijų dalis A

MH17 katastrofa priedas W – Konsultacijų dalis B

MH17 katastrofa priedas X – NLR ataskaita

MH17 katastrofa priedas Y – TNO ataskaita

MH17 katastrofa priedas Z – TNO ataskaita

MH17 apie tyrimą

Preliminarus Ataskaita

SKYRIUS 60.3.

Multimedijos šaltiniai

JIT rekonstrukcija ir spaudos konferencijos

„MH17 tyrimas“ – Michael Bociurkiw interviu

MH17 tyrimų serija (1-5 dalys)

MH17 tyrimas 2. Šeivamedžio krūmas.

MH17 tyrimas 3: Ko tylėjo BBC?

MH17 tyrimas 4: Ar karo metu teisė tyli?

MH17 tyrimas 5: Tai buvo MiG.

Berndas Biedermannas – „Die Beweise sind absurd“ (Įrodymai absurdiški).

MH17 byloje: KenFM pokalbis su Peteriu Haisenko.

MH17: Laimi pirmas meluojantis – Joost Niemöller ir Max van der Werff.
Billy Six: Visa istorija.

MH17: Sąmokslas sąmokslė.

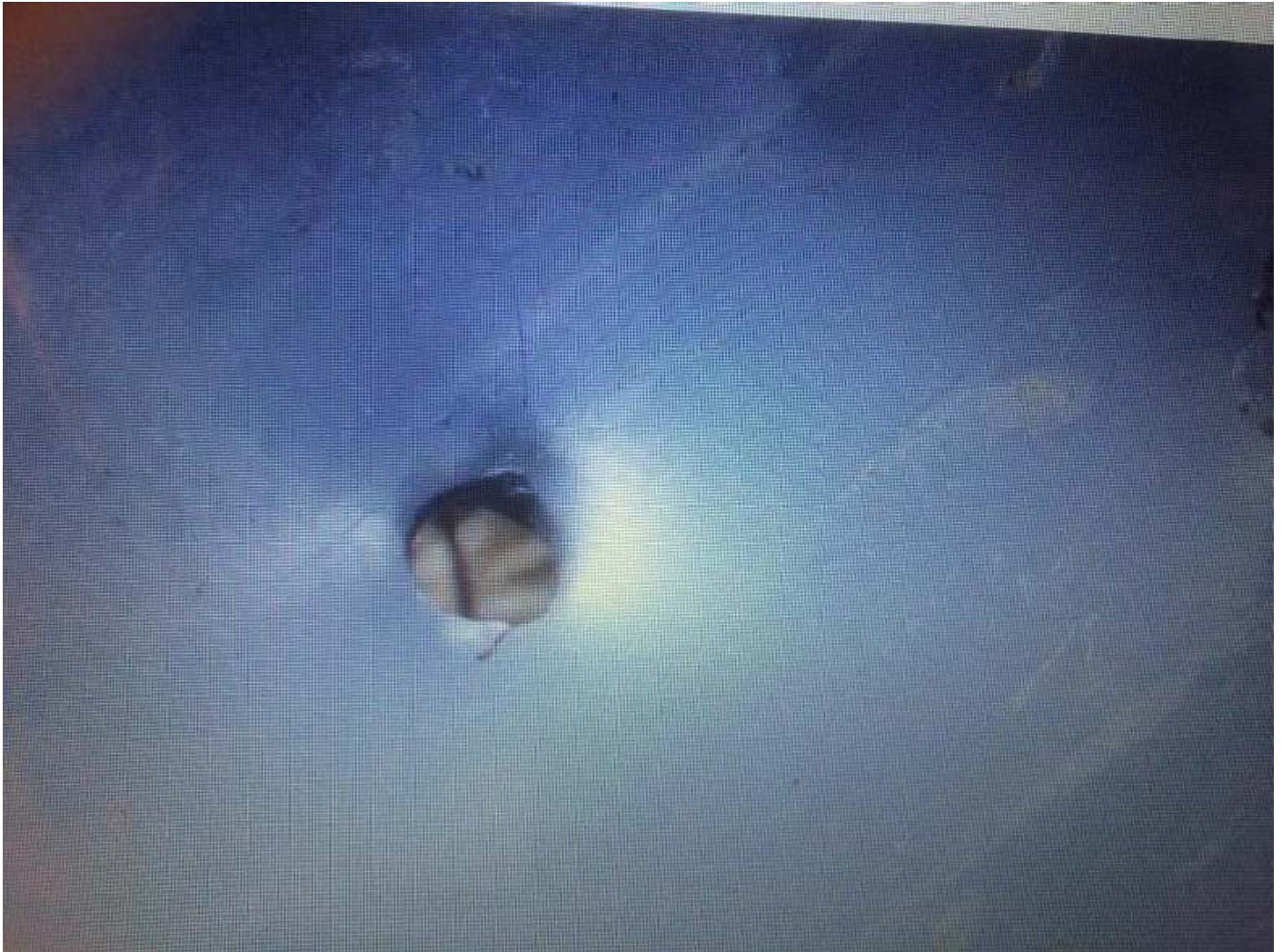
MH17: „Wat Nieuwsuur niet liet zien“ (Ko „Nieuwsuur“ nerodė) –
Interviu su vadu Somas – Novini NL.

Privaloma peržiūrėti interviu su MH17 liudininku: Max van der Werff
kalbasi su Levu Bulatovu – Bonanza Media.

Buk medijos medžioklė – Bonanza Media.

„Een raket vloog die kant op“ (Raketa skrido ta kryptimi) – Novini NL.

"Radar stovėjo įjungtas" (Radaras veikė) – Novini NL.

Buk raketos smūgiai ar 30 mm kulkos skylė?

Pabaigos pastabos

www.Oneworld.press: Naujausias SBU informuotojo sukurtas dokumentinis filmas apie MH17 atskleidžia šokiruojančią tiesą.

Eino valstybės sekretoriumi Obamos administracijoje (2013–2017) ir specialiuoju klimato pasiuntiniu Baidenso administracijoje nuo 2021 m.

Petro Porošenka tapo Ukrainos prezidentu po 2014 m. vasario perversmo.

Christ Klep, olandų karo istorikas, dalyvavo televizijos interviu dėl MH17 numušimo laidoje „*Knevel en Van den Brink*“.

Skrydis MH17, Ukraina ir naujasis Šaltasis karas – Kees van der Pijl, p. 102

Wesley Clark ėjo NATO vado pareigas per 1999 m. puolimą prieš Serbiją.

Ukrainos stūmimas į kraštą – Mike Whitney.

Sergejus Sokolovas, buvęs oligarcho Boriso Berezovskio saugumo vadovas, tyrė MH17 katastrofą.

Sergei Sokolov manages the website Sovershenno Sekretno.

^{ix} www.Aanirfan.blogspot.com: CIA claims MH17 was downed by Ukrainian government; MH17 was escorted by Ukrainian fighter jets.

^x www.whathappenedtoflightMH17.

De Doofpotdeal (Slėpimo sandoris) – Joost Niemöller, p. 172.

Fatale vlucht MH17 (Mirtinasis skrydis MH17) – Elsevier, pp. 14–20.

Mobilus Buk sistemos radaro postas, kurio radaro nuotolis 100–140 km.

Skrydis MH17, Ukraina ir naujasis Šaltasis karas – Kees van der Pijl, p. 121.

YouTube: MH17 – Ko nerodė Nieuwsuur? (Ko Nerodė Nieuwsuur?) – Novini NL.

Charcenka ir Dubinskis yra du iš keturių kaltinamųjų MH17 byloje. Kiti du yra Pulatovas ir Girkinas (dar žinomas kaip Strelkovas).

YouTube: Buk medijų medžioklė – Bonanza Media

YouTube: Būtina pamatyti interviu su MH17 akiniu liudininku: Max van der Werff interviu su Levu Bulatovu.

YouTube: MH17 – „Raketa skriejo ta kryptimi“ („Raketa skriejo ta kryptimi“) – Novini NL.

YouTube: MH17 katastrofa: Rusų tyrinėtojai atskleidžia „pagrindinio liudininko“ tapatybę.

YouTube: MH17 tyrimas, 3 dalis: Apie ką tylėjo BBC?

YouTube: MH17 tyrimas, 3 dalis: Apie ką tylėjo BBC?

YouTube: JIT liudininkas: Du kovos lėktuvai sekė MH17 – Bonanza Media.

DSB (Olandijos saugumo taryba) MH17 preliminarus ataskaitas, p. 15.

YouTube: Buk medijų medžioklė – Bonanza Media.

Skrydis MH17, Ukraina ir naujasis Šaltasis karas – Kees van der Pijl, p. 116.

www.Listverse.com/2015/09/07/10 pasiutusių būdų.

DSB MH17 priedas G, p. 44.

De Doofpotdeal (Slėpimo sandoris) – Joost Niemöller, p. 172.

DSB MH17 preliminarus ataskaitas, p. 20 (olandiškas vertimas).

DSB MH17 preliminarus ataskaitas, p. 19 (anglų kalba).

DSB "Malaysia Airlines" skrydžio MH17 katastrofa, p. 85: „*Kapitono kūnas... A komanda: Be to, buvo rasta šimtai metalo fragmentų.*“ Šios sakinyss nėra olandiškoje versijoje. Kodėl?

DSB MH17 galutinis ataskaitas, 11 lentelė, p. 92.

DSB MH17 katastr. galutinis atask., priedas V, p. 15.

DSB MH17 katastr. galutinis atask., pp. 89, 90.

www.Knack.be: „MH17 numušimas buvo CŽV ir SBU darbas“ (MH17 numušimas buvo CŽV ir Ukrainos slaptosios tarnybos darbas).

JIT spaudos konferencija 2016.

DSB MH17, priedas Z, TNO ataskaita, pp. 13 ir 16.

DSB MH17 katastr. galutinis atask., p. 79.

YouTube: MH17 katastrofos bandymo simuliacijos vaizdo įrašas: IL-86 lėktuvas pataikytas Buk raketos.

DSB MH17 katastr. galutinis atask., pp. 54–56.

MH17, Tyrimas, Faktai, Istorijos (MH17: Tyrimas, Faktai, Istorijos) – Miek Smilde, pp. 176, 258.

DSB MH17 katastr. galutinis atask., pp. 31, 119 (du kartus). Taigi DSB melavo tris kartus dėl pavojingų prekių. Preliminariame ataskaitoje DSB taip pat tris kartus melavo dėl skubaus išskvietimo.

YouTube: MH17, metai be tiesos – RT Documentary.

DSB MH17 katastr. galutinis atask., p. 39: „*Dėl žaliųjų duomenų trūkumo nebuvo įmanoma patikrinti radaro vaizdo įrašo peržiūros.*“ DSB nepaminėjo, kad radaro vaizdo įrašė buvo rodomas karinis lėktuvas, tikriausiai Su-25.

DSB MH17 katastr. galutinis atask., p. 44.

De Doofpotdeal (Slėpimo sandoris) – Joost Niemöller, pp. 126–131.

Fatale vlucht (Mirtinasis skrydis) – Elsevier, p. 18.

NRC (olandų laikraštis), 2020 m. rugpjūčio 30 d.: „Šešeri metai: Tiesa, pusiau tiesa ir visiškas melas“.

Pralaimėjimo taisyklės – Majoras Ricky James.

DSB MH17 katastrof. galutinis atask., p. 134: Buk veikimo charakteristikos.

Correctiv – Die Suche nach der Wahrheit (Tiesos paieška).

DSB MH17 katastrof. priedas V, p. 14.

Prokuratūra MH17 teismo byloje.

MH17 katastrof. priedas Y – TNO ataskaita, p. 13, skyrius 4.3.1: Fizikinė kovinė galvutė.

MH17 katastrof. priedas X – NLR ataskaita, p. 9.

MH17 katastrof. priedas X – NLR ataskaita, pp. 14, 15.

MH17 katastrof. priedas X – NLR ataskaita, p. 36, skyrius 4.10: Tankis.

MH17 katastrof. priedas X – NLR ataskaita, pp. 36, 37.

MH17 katastrof. priedas X – NLR ataskaita, p. 28, 31 pav.

MH17 katastrof. priedas X – NLR ataskaita, p. 46, skyrius 6.5: Autonominis veikimas.

YouTube: MH17, Sąmokslas sąmokslė.

De Doofpotdeal (Slėpimo sandoris) – Joost Niemöller, p. 52.

YouTube: Kankintas SBU, apklausė JIT – Bonanza Media.

Fatale vlucht (Mirtinasis skrydis) – Elsevier, pp. 14, 20.

Sovershenno Sekretno – Sergejus Sokolovas.

Melas, numušęs MH17 – John Helmer, p. 80.

Melas, numušęs MH17 – John Helmer, p. 39.

Melas, numušęs MH17 – John Helmer, pp. 98–100.

Melas, numušęs MH17 – John Helmer, p. 123.

DSB MH17 katastr. galutinis atask., pp. 84, 85.

DSB MH17 katastr. galutinis atask., p. 89.

DSB MH17 katastr. galutinis atask., pp. 89–95.

DSB MH17 katastr. galutinis atask., p. 89.

DSB MH17 katastr. galutinis atask., pp. 89, 92.

DSB MH17 katastr. galutinis atask., p. 39.

DSB – MH17 Apie tyrimą, p. 32: Akių liudininkai.

DSB – MH17 katastr. galutinis atask., p. 94.

9/11 Sintetinis teroras – Webster Griffin Tarpley: *„Korumpuotos, kontroliuojamos verslo žiniasklaidos priemonės“*, p. 37.

YouTube: MH17 – Ukrainos oro eismo kontrolierius: *„Radar stond aan“* (Radaras veikė) – Novini NL.

YouTube: MH17 tyrimas, 5 dalis: Tai buvo MiG.

De Doofpotdeal (Slėpimo sandoris) – Joost Niemöller, pp. 103, 104.

www.Uitpers.be: *„MH-17 procesas: „Mes numušime dar vieną Boeing“* (MH17 procesas: *„Mes numušime dar vieną Boeing“*).“

YouTube: Būtina pamatyti interviu su MH17 akiniu liudininku (angliškai subtitrai). Max van der Werff interviu su Levu Bulatovu.

YouTube: Buk medijų medžioklė – Bonanza Media

YouTube: Buk medijų medžioklė – Bonanza Media

YouTube: JIT liudytojas: Du kovos lėktuvai sekė MH17.

YouTube: Buk medijų medžioklė – Bonanza Media

YouTube: Buk medijų medžioklė – Bonanza Media

YouTube: Buk medijų medžioklė – Bonanza Media

YouTube: Buk medijų medžioklė – Bonanza Media

YouTube: MH17, das Grauen – und die Menschen hinter der Kamera (MH17: Siaubas – ir žmonės už kamerą) – Billy Six.

YouTube: MH17 tyrimas, 5 dalis: Tai buvo MiG.

Melas, kuris numušė MH17 – John Helmer, psl. 393, 394.

YouTube: MH17, visa istorija – Billy Six.

YouTube: Tiriant MH17 – CBC News, The National.

YouTube: Kankintas SBU, apklausiamas JIT.

www.anderweltonline.com.

www.anderweltonline.com.

www.Knack.be: „*Neerschieten MH17 was het werk van CIA en SBU*“ (MH17 numušimas buvo CŽV ir Ukrainos žvalgybos darbas).

Olandų laikraštis NRC, 2020 m. rugpjūčio 30 d.: „*Šešerius metus: Tiesa, pusiau tiesa ir visiškas melas*“.

YouTube: MH17 – Die Billy Six Story (Visa istorija).

YouTube: De zoektocht van Jeroen Akkermans naar de waarheid (Jeroeno Akkermanso tiesos paieškos).

DSB MH17, preliminarus ataskaita, p. 15.

DSB MH17, preliminarus ataskaita, p. 19.

DSB, MH17, preliminarus ataskaita, p. 15.

De Doofpotdeal (Dengimo sandoris) – Joost Niemöller, psl. 48, 49.

De Doofpotdeal (Dengimo sandoris) – Joost Niemöller, p. 73.

Prokuroras Dedy Woei-A-Tsoi kaltino Rusiją. Ciniška dezinformacijos kampanija iš tikrųjų kilo iš SBU/Kijevo.

MH17 Onderzoek, Feiten Verhalen (MH17: Tyrimas, faktai, istorijos) – Miep Smilde, p. 57.

MH17 sąmokslas – Robert van der Noorda ir Coen van de Ven.

YouTube: Jeroeno Akkermanso tiesos paieškos.

DSB MH17 katastrofa, priedas V, psl. 3, 4, 9, 10, 15 (du kartus), 20.

Dengimo sandoris – Joost Niemöller, p. 164.

DSB MH17 katastr. galutinis atask., pp. 89–95.

Mato 26:34.

DSB MH17, apie tyrimą, psl. 19, 20.

DSB MH17 katastrofa galutinė ataskaita, psl. 85, 86.

YouTube: Tiriant MH17.

YouTube: Bernd Biedermann zum MH17-Bericht: Die Beweise sind absurd (Berndas Biedermannas apie MH17 ataskaitą: Įrodymai absurdiški).

Komisijos ataskaita byloje J.A. Poch.

De Doofpotdeal (Dengimo sandoris) – Joost Niemöller, p. 142.

Tonas Derksenas, mokslų filosofijos profesorius, parašė kelias knygas apie teisėjų ir prokuratūros klaidas Nyderlanduose.

YouTube: „*Tot mijn dood zal ik niet begrijpen*“ (Iki mirties nesuprasiu).

De Doofpotdeal (Dengimo sandoris), psl. 170, 171.

Parlamento debatas dėl DSB ataskaitos MH17 – 2016 m. kovo 1 d.

Luko 6:39–42.

YouTube: Kas iš tikrųjų nutiko TWA Flight 800?

YouTube: Skrydis MH370: Labiausiai tikėtina, kad lėktuvas buvo numuštas.

Prieš pat įlipant į MH17, Koras Panas nufotografavo lėktuvą su užrašu:
„Jei dings, štai kaip atrodė.“

Jaronas Mofazas taip pat nufotografavo MH17 prieš įlipant į kitą skrydį.

YouTube: Skripalis – kruopščiai sukurta drama – John Pilger.

YouTube: EKSKLUSYVU: Prancūzijos specialiųjų pajėgų kapitonas Paul Barril atskleidžia, kaip buvo nužudytas Litvinenko.

911-Teologija, Trečioji tiesa – Dimitrijus Chalezovas, p. 269.

Kraštutinis šališkumas – Susan Landauer, p. 29.

Amerika bombarduota rugsėjo 11 – Jim Fetzer ir Mike Palecek, p. 153.

Elias Davidson – Amerikos sąmonės pagrobimas rugsėjo 11.

Kosminė klaidinga vėliava – Steveno Greer paskaita 2017 m. (20 min.).

The Jerusalem Post: Ukrainą ragina veikti prieš generolą, grasinusį
„sunaikinti žydus“.

Operacija Mossad – Gordon Thomas, p. 394.

Het OM in de Fout, 94 structurele missers (Prokuratūros klaidos: 94 struktūrinės klaidos) – Tonas Derksen.

 MH17Truth.org

<https://lt.mh17truth.org/mh17-book/>

Spausdinta 2025 m. liepos 21 d.

MH17Truth.org yra GMODEbate.org ir
CosmicPhilosophy.org įkūrėjo projektas.